

وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا

faith over all
the institution
Messiah in
ature of

VILLKOR FÖR TROHETSSEDEN — OCH — EN AHMADIS ANSVAR

Hadrat (Hans Helighet) Mirza Masroor Ahmad^{aba}

Khalifatul Masih V, den femte khalifen efter Messias^{al}

ISLAM
AHMADIYYA FÖRSAMLING
Sverige

VILLKOR FÖR TROHETSEDEN
————— OCH —————
EN AHMADIS ANSVAR

Hans Helighet Mirza Masroor Ahmad^{1aba}

Den femte khalifen efter Messias^{al}

VILLKOR FÖR TROHETSEDEN (BAI'AT) OCH EN AHMADIS ANSVAR
(I enlighet med Qur'anen, Profetens^{sa} traditioner (Ahadith) och den Utlovade Messias^{al} ord)

Svensk översättning av boken:

Conditions of Bai'at and Responsibilities of an Ahmadi
*According to the Holy Qur'an, Ahadith of the Holy Prophet
Muhammad^{sa} and sayings of the Promised Messiah^{al}*

Sharā'it-e-Bai'at aur Aḥmadī kī Dhimmidāriyān
*Az rū'i Qur'an, Aḥādīth aur Irshādāt-e-Hadrat Aqdas
Masīḥ-e-Mau'ūd 'alaihī-Salām*

Tolkad av: Hadrat (Hans Helighet) Mirza Masroor Ahmad^{aba},
Khalifatul Masih V, den femte khalifen efter Messias^{al}.

Svensk översättning: Dr. Qanita, Sverige

Först utgiven på urdu i Storbritannien år 2004 under titeln:
Sharā'it-e-Bai'at aur Aḥmadī kī Dhimmidāriyān
Den nuvarande engelska utgåvan publicerades i Storbritannien år 2006.
Den första svenska och nuvarande utgåvan publicerades år 2013.

© 2013, Islam International Publications Ltd.

Utgiven av:

Islam International Publications Ltd.
"Islamabad", Sheephatch Lane
Tilford, Surrey GU10 2AQ,
Storbritannien

Tryckt i Sverige av:

Printforce AB
Energigatan 19
434 37 Kungsbacka
Sverige

ISBN engelska upplagan: 1 85372 769 5
ISBN svenska upplagan: 978-91-980714-1-2

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

<i>INNEHÅLLSFÖRTECKNING</i>	<i>v</i>
<i>FÖRKORTNINGAR</i>	<i>xi</i>
<i>ORDLISTA</i>	<i>xiii</i>
<i>FÖRORD</i>	<i>xxxiii</i>
<i>DEN UTLOVADE MESSIAS^{al}</i>	<i>xxxix</i>
<i>FÖRFATTAREN</i>	<i>xli</i>
<i>TIO VILLKOR I TROHETSEDEN (BAI'AT)</i>	<i>xliii</i>

DEL I EN AHMADIS ANSVAR

INTRODUKTION, 3

Vad är Bai'at (Trohetseden)?	4
Bai'at (Trohetseden) betyder att lämna över sitt liv till Allah, den Högste	4
Gudomlig befallning att avlägga Trohetsed (bai'at)	9
Trohetsedens (bai'at) syfte och mål	11
Hur ordningen med Trohetsed (bai'at) började	13

VILLKOR I, 17

Allah, den Högste, kommer inte att förlåta den som sätter upp en jämlike bredvid Honom (shirk).....	17
Olika former av att sätta upp en jämlike bredvid Gud (shirk).....	19

VILLKOR II, 23

Falskhet är den största synden	23
Avhåll er från otukt och otrohet	31
Avhåll er från ögats överträdelser.....	32
Avhåll er från ondska och omoral.....	37
Avhåll er från grymhet.....	40
Avhåll er från oärlighet.....	44
Avhåll er från osämja.....	46
Avhåll er från uppror	48
Låt inte er inte förledas av passion!	51

VILLKOR III, 57

Be de fem dagliga bönera.....	57
Be Tahaddjud bönen regelbundet.....	64
Var särskilt regelbundna när det gäller att nedkalla välsignelsen (durud) över den Helige Profeten Muhammad ^{sa}	67
Var regelbunden när det gäller att be om Allahs förlåtelse (istighfar)	72
Förlåtelse (istighfar) och ånger.....	77
Uttryck alltid er tacksamhet mot Allah	78
Avslutningsanförande.....	85

VILLKOR IV, 87

Inför förlåtelse och försoning.....	89
Skada inte någon annan	92
Var milda och ödmjuka	99

VILLKOR V, 103

En muslims lidande sonar synder.....	105
När en tragedi drabbar är det rätt tid att visa tålamod.....	107
Ni är den sista Församlingen (<i>djama'at</i>) som grundats av Allah.....	110
De som tillhör den Utlovade Messias ^{al} kan inte skiljas från honom.....	112
Ståndaktighet.....	113

VILLKOR VI, 117

Påhittade nymodigheter och ritualer bör förkastas.....	122
Den Heliga Qur'anen är vår guide till den islamiska läran	125
Era liv finns i den Heliga Qur'anen.....	127

VILLKOR VII, 139

Högmod är den största synden efter det att sätta upp någon jämlike bredvid Gud (<i>shirk</i>).....	139
Den arrogante kommer aldrig till Paradiset.....	146
Starka samband mellan arrogans och Satan	148
Arrogans är det mest avskyvärda i Allahs ögon	152
De behövandes ställning i den Helige Profeten Muhammads ^{sa} ögon	157

VILLKOR VIII, 161

Den islamiska lärans innersta mening.....	163
Islams återfödelse kräver en lösen av oss.....	166
En stark förvisning i tron frälser er från synd	168

VILLKOR IX, 173

En vänlig behandling av alla	174
Den Utlovade Messias ^{al} och hans omsorg om alla människor.....	190

VILLKOR X, 195

Hur definieras ”ma’ruf” och ”ghair ma’ruf”?.....	199
Överlägsna exempel på lydnad.....	207
Allt den Utlovade Messias ^{al} uppnådde, uppnådde han genom att följa den Helige Profeten Muhammad ^{sa}	208
Underkastelse under alla omständigheter	215
Vem får komma in i Församlingen (<i>djama’at</i>)?	217
Bygg upp broderskap och kärlek mellan varandra och en sann relation till Allah den Allsmäktige	220
Två fördelar med att avlägga Trohetseden (<i>bai’at</i>) till den Utlovade Messias ^{al}	222
Den Utlovade Messias ^{al} – vår tids trygghetscitadell/starka försvarsställning	223

DEL II

Den andliga revolutionen

PREDIKAN I, 229

Glädj er över att ni från och med nu för alltid kommer att lyda under 'Ma'rif beslut (goda beslut).....	229
Förklaring till begreppet lydnad när det gäller direktiv som baseras på godhet.....	230
Den Utlovade Messias ^{al} åstadkom en andlig revolution.	237
Tag avstånd från shirk (att sätta upp jämlikar bredvid Allah!).....	238
Överväldigas inte av syndiga passioner	240
Regelbundenhet i bön och iver när det gäller att be tahaddjudbönen (frivillig, formell nattbön)	243
Undertryck passionens impulser	251

PREDIKAN II, 255

Trofasthet mot Allah, den Högste, i med- och motgångens alla skiften.....	255
Hadrat maulavi Burhan-ud-Dins ^{ra} föredöme (så som det berättades av hans son).....	258
Ett ojämförligt exempel på tålmod.....	260
Att hålla sig undan från olämpliga sedvänjor	262

Ojämförliga exempel på lydnad: Rökningens skadliga inverkan	264
Att spela på lotteri är inte tillåtet.....	266
Förbud mot alkohol.....	267
Kärlek till den Heliga Qur'anen.....	268
Saktmod och anspråkslöshet.....	272
Avhåll er från högmod	276
Ge er tro företräde framför världsliga angelägenheter.....	278

PREDIKAN III, 291

Ojämförliga exempel på tillgivenhet, lojalitet och hjälp till mänskligheten.....	291
Läkarna i Ahmadiyyaförsamlingen bör uppoffra sig.....	293
Hängivenhet mot den Utlovade Messias ^{al}	307
Plikter för de uppriktiga äldres efterkommande	314
Vittnesbörd från icke-ahmadier	315
<i>Namnregister</i>	319
<i>Verser ur den Heliga Qur'anen</i>	321
<i>Ämnesförteckning</i>	325
<i>Titelförklaringar</i>	345

FÖRKORTNINGAR

Följande förkortningar har använts. Läsaren rekommenderas dock att läsa hela meningen varje gång en förkortning förekommer.

- sa** *sal-lallahu 'alaihi wa sallam*, det betyder: Måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom. Förkortningen skrivs efter den Helige Profeten Muhammads^{sa} namn.
- al** *'alaihi salatu was salam*, det betyder: Måtte Allahs välsignelser och fred vara med honom. Förkortningen skrivs efter omnämmandet av andra profeter än den Helige Profeten Muhammad^{sa}.
- ra** *radi-Allahu 'anhu/'anha/'anhum*, Vilket betyder: Måtte Allah vara nöjd med honom/henne/dem. Förkortningen skrivs efter den Helige Profeten Muhammads^{sa} eller den Utlovade Messias^{al} följeslagares namn omnämns.
- rta** *rahmatullah 'alaih*, Vilket betyder: Måtte Allah överösa honom med Sin barmhärtighet. Förkortningen används efter omnämmandet av avlidna, fromma muslimer, som inte är följeslagare till den Helige Profeten^{sa} eller den Utlovade Messias^{al}.

aba   *ayyadahullahu ta'ala bi nasrihil 'aziz*, Vilket betyder:
Måtte Allah ge honom stöd med Sin mäktiga hjälp.
Förkortningen skrivs efter nuvarande valda andlige
ledaren (*khalif*) efter den Utlovade Messias^{al}.

ORDLISTA

Allah:

Allah är Guds namn i islam. För att visa Honom sin djupa vördnad lägger muslimer ofta till ”den Högste” (*ta’ala*), när de uttalar Hans Heliga namn.

Adhan:

Den formella islamiska kallelsen till dagens fem böner.

Ahadith:

Hadith i pluralis. Se *Hadith*.

Ahmadi:

En medlem i Ahmadiyyaförsamlingen (*djama’at*)

Ahmadiyya:

Den församling av muslimer som accepterat det anspråk *hadrat* Mirza Ghulam Ahmad^{al} från Qadian gjort på att vara den Utlovade Messias^{al} och Den Vägledde (*mahdi*). Se *Mahdi*. Församlingen (*djama’at*) grundades av *hadrat* Mirza Ghulam Ahmad^{al} år 1889 och leds nu av hans femte efterträdare, församlingens högste andlige ledare, kalif (*khalifa*), *hadrat* (Hans Helighet) Mirza Masroor Ahmad^{aba}.

Ahrar:

Den muslimska politiska sekt i Indien och Pakistan, som är mest fientlig mot Ahmadiyya.

Al-Imam al-Mahdi:

Orden betyder *Vägledad ledare*. Denna titel gavs till den Utlovade Messias^{al} av den Helige Profeten Muhammad^{sa}.

Amin:

Amen, måtte Allah låta det bli så.

Amir:

Föreståndare.

Ansarullah:

Organisationen i Ahmadiyyaförsamlingen för män över 40 år gamla.

Asfal-us-Safilin:

Det lägsta av det lägsta.

Assalamu 'Aleikum:

Frid vare med er. Den islamiska hälsningen.

Atfal:

Se Madjlis Atfalul-Ahmadiyya

Babu:

Herr, titel

Bai'at:

Trohetsed till en religiös ledare, initiering i en profets eller hans valde efterträdares (*khalif*) församling.

Bukhari:

Den samling av den Helige Profeten Muhammads^{sa} traditioner (*hadith*) som samlats av *imam hadrat* Muhammad

Bin Isma'il Bukhari (194-256 *hidjra*). Denna samling Traditioner (*ahadith*) anses vara den mest autentiska efter den Heliga Qur'anen.

Chanda (Chandah):

Finansiella bidrag eller donationer till Islams Ahmadiyya-församling.

Dadjal:

En arabisk term som bokstavligen betyder Den store bedragaren. Enligt islamisk terminologi betecknar *Dadjal* de sataniska krafter som kommer att släppas fria för att bekämpa den Utlovade Messias^{al} och den Vägledde Ledaren (*al-Imam al-Mahdi*) i den yttersta tiden. En liknande profetia i den kristna läran om Antikrists ankomst berör samma fenomen. Därför har termen '*Dadjal*' översatts med 'Antikrist'.

Den Heliga Qur'anen:

Den bok som Allah har uppenbarat till människornas vägledning. Den uppenbarades till den Helige Profeten^{sa} under en tidsrymd av 23 år.

Den Helige Profeten^{sa}:

En term som, om den används utan tillägg av något namn, uteslutande används beträffande hans helighet Muhammad^{sa}, islams profet.

Den Utlovade Messias^{al}:

Titeln syftar på Ahmadiyya-församlingens grundare, *hadrat* Mirza Ghulam Ahmad^{al} från Qadian i Indien. Han förklarade att han sänts av Allah i enlighet med Profeten

Muhammads^{sa} profetior om att en *al-Imam al-Mahdi* och Messias^{al} skulle uppstå bland muslimerna.

Dervish:

Medlem i ett mystiskt-religiöst brödraskap i muslimska länder. Namnet innebär inte fattigdom i vanlig mening, utan betecknar egentligen armod inför Gud, dvs. behovet av Hans nåd och barmhärtighet.

Djalsa Salana:

Årsmöte eller kongress.

Djama'at:

Församling. Fastän det arabiska ordet egentligen kan betyda vilkenförsamlingsomhelst, betecknar ordet *Djama'at* i den här boken specifikt och uteslutande Ahmadiyyaförsamlingen.

Djamia Ahmadiyya Mubassharin:

Ahmadiyyaförsamlingens missionärshögskola.

Djiziyah:

Den skatt som betalas av icke-muslimer bosatta i en muslimsk stat, istället för att utföra militärtjänst.

Du'a:

Bön, tillbedjan.

Durud:

Nedkallandet av välsignelser över den Helige Profeten Muhammad^{sa}.

Fatwah:

Ett uttalande, som sedan lämnas till en *mufti*, i en religiös fråga.

Ghadd-i-Basar:

En term i den Heliga Qur'anen som bokstavligen betyder *att hålla blicken sänkt*.

Ghafara:

En term i den Heliga Qur'anen som bokstavligen betyder att täcka över och undertrycka.

Ghair Ma'ruf:

Något som står i motsats till sunt förnuft.

Hadith:

Den Helige Profeten Muhammads^{sa} uttalanden (*hadith*). Ordets pluralform är *Ahadith*.

Hadrat:

En respektfull titel som används för en person känd för sin rättfärdighet och fromhet.

Hadj:

Pilgrimsfärden, vallfarten till Allahs hus i Mecka, Saudiarabien. Den är känd som islams femte pelare.

Halal:

Laglig, tillåten, ren.

Haram:

Olaglig, otillåten, oren.

Haq-Mahr:

Den gåva eller den summa en make ger eller lovar ge sin hustru i samband med giftermålet. Summans storlek kungörs under bröllopsceremonin (*nikah*).

Hadhur:

Ett tilltalsord: *Ers Helighet, Hans Helighet*.

Hadrat:

Hederstitel. 'Hans Helighet', om titeln används rörande Hadhur, 'hedervärde' om titeln används rörande andra personer.

'Id:

En muslimsk festlighet. Det islamiska högtidlighållandet vid slutet av fastemånaden (*ramadan*) och avslutandet av vällfarten (*hadj*).

Idjtema:

En samling medlemmar, ett möte i en organisation, konsensus. Pluralformen är *Idjtema'at*.

Imam:

Det arabiska ordet för *andlig ledare*. Ahmadiyyaförsamlingens ledare kallas också *imam*. Ibland är *imam* en hederstitel.

In sha' Allah:

Om Allah så vill.

Islams Ahmadiyyaförsamling:

Den församling av muslimer som accepterat det anspråk *hadrat* Mirza Ghulam Ahmad¹ från Qadian gjort på att vara

den Utlovade Messias^{al} och Den Vägledde (*mahdi*). Se *Mahdi*. Församlingen (*djama'at*) grundades av *hadrat* Mirza Ghulam Ahmad^{al} år 1889 och leds nu av hans femte efterträdare, församlingens högste andlige ledare, kalif (*khalifa*), *hadrat* (Hans Helighet) Mirza Masroor Ahmad^{aba}.

Istighfar:

Att söka Allahs förlåtelse.

Istikhara:

En speciell bön som bes för att söka Allahs vägledning inför ett viktigt beslut.

Kafir:

Det arabiska ordet för en person som förnekar tron på Gud. Jämför med ordet *Kufr*.

Kalima Shahada (Kalimah Shahadah):

Den islamiska trons vittnesbörd, som innebär att man bär vittnesbörd om att det inte finns någon som är värd tillbedjan förutom Allah, att Han är EN och utan någon medhjälpare, samt att man bär vittnesbörd om att den Helige Profeten Muhammad^{sa} är Hans tjänare och Hans sändebud. *Kalima* är också känd som islams första pelare.

Khalifa (Khalifah):

Ordet *Khalifa* är härlett från det arabiska ordet *Khalifa*, kalif, vilket här betyder *efterträdare*. *Khulafa'* är pluralformen av *Khalifa*. I den islamiska terminologin används titeln Rättfärdig Kalif (*Khalifa-i-Rashid*) endast rörande en av de första fyra *Khulafa'*, som fullföljde den Helige Profeten Muhammads^{sa} mission. Ahmadiyya-muslimer benämner

den Utlovade Messias^{al} alla efterträdare *Khalifa al-Masih*, vilket är en personlig titel.

Khalifa al-Masih I (Khalifatul Masih I):

Hans Helighet den förste *Khalifen*. *Hakim, maulana* Nur-ud-Din (1841-1914) var den förste att avlägga Trohetsed till den Utlovade Messias^{al} och valdes till den förste *Khalifen* efter den Utlovade Messias^{al} frånfälle. Den Utlovade Messias^{al} uppskattade hans fromhet, uppriktighet och uppoffringar och ansåg honom vara ett exempel för hela nationen (*ummah*).

Khalifa al-Masih II (Khalifatul Masih II):

Hans Helighet den andre *Khalifen*. Mirza Bashir ud-din Mahmud Ahmad (1889-1965) var den Utlovade Messias^{al} andre efterträdare. Han kallas även *Den utlovade reformatorn* (*Musleh-i-Mau'ud*), eftersom han föddes i enlighet med en av den Utlovade Messias^{al} profetior år 1886 om att han skulle få en enastående son som skulle få unika egenskaper och talanger.

Khalifa al-Masih III (Khalifatul Masih III):

Hans Helighet den tredje *Khalifen*, som kunde den Heliga Qur'anen utantill (*hafiz*), Mirza Nasir Ahmad (1909-1982), var den Utlovade Messias^{al} barnbarn och hans tredje efterträdare. Innan han blev vald till Khalif (*khalifa*), tjänade han Församlingen (*djama'at*) på många olika poster.

Khalifa al-Masih IV (Khalifatul Masih IV):

Hans Helighet den fjärde *Khalifen*. Mirza Tahir Ahmad (1928-2003) var den Utlovade Messias^{al} fjärde efterträdare.

Han var även barnbarn till hans helighet den Utlovade Messias^{al}, Ahmadiyya-församlingens grundare.

Khalifa al-Masih V (Khalifatul Masih V):

Hans Helighet den femte kalifen. Mirza Masroor Ahmad^{aba} är den Utlovade Messias^{al} femte efterträdare och islams Ahmadiyyaförsamlings nuvarande andlige överhuvud (*imam*). Han är barnbarnsbarn till den Utlovade Messias^{al}.

Khalifat:

Ordet *Khalifat* innebär kalifatet som institution.

Khalifa al-Masih (Khalifatul Masih):

Den Utlovade Messias^{al} *khalif*.

Khilafat:

Successionsordningen i islam.

Khuddamal-Ahmadiyya (Khuddam-ul-Ahmadiyyah):

Organisationen i Ahmadiyya-församlingen för manliga ahmadier, som är mellan 15 och 40 år gamla.

Khulafa':

Pluralformen av Khalif. Se även *khalif*.

Kufr:

Ett arabiskt ord som bokstavligen betyder *förnekelse*. Jämför ordet *Kafir*.

Ladjna Ima'illah:

Organisation i Ahmadiyyaför-samlingen för kvinnliga ahmadier, som är över 15 gamla.

Madjlis Atfal ul-Ahmadiyya:

Organisationen i Ahma-diyyaförsamlingen för pojkar som är under 15 år.

Mahdi:

Den vägledde. Detta är den titel som den Helige Profeten Muhammad^{sa} gav den yttersta tidens andlige reformator.

Ma'ruf:

Det genuint och välkänt goda, i enlighet med sunt förnuft.

Maulana:

En muslimsk religiös tjänsteman. Ibland är *maulana* en hederstitel

Maulavi:

En muslimsk religiös tjänsteman. En *maulvi* är en lärd person, teolog, tillhör en lärd elit, men ordet kan också användas som hederstitel.

Messias:

Hebreiska *Mashiach*, Den smorde, Räddaren, Israels konung, Den högste prästen. Simon Petrus var den förste som kallade Jesus Messias (Markus 9:29), men Jesus har aldrig själv gjort anspråk på att vara Messias.

Mian:

Den Utlovade Messias^{al} hela familj kan tituleras *mian*, men *mian* kan även vara en hederstitel för andra.

Mubahala:

En öppen utmaning i en böneduell mellan två motståndare av fundamentalt motsatt religiös åskådning och som avsiktligt disputerar om samma fundamentala trosartikel, och där båda kontrahenterna nedkallar Guds vrede över den av de båda som har fel.

Mufti:

En distinktion, ibland en hederstitel, ibland den som levererar en *Fatwah* i religiösa frågor. Se *Fatwah*.

Muhammad^{sa}:

Islams Helige Profet^{sa}, men också ett vanligt namn i den islamiska världen.

Mullah:

En muslimsk religiös tjänsteman.

Munshi:

Sekreterare, skrivare. *Munshi* kan också vara en hederstitel.

Murshad:

Vägledare.

Musleh-e-mau'ud:

Den utlovade reformatorn, benämning på den andre khalifen enligt en av den Utlovade Messias^{al} profetior.

Muttaqi:

Ett arabiskt ord som bokstavligen betyder *rättfärdig människa*.

Nafil:

Frivilliga eller valfria extraböner. (pluralis: *Nawafil*). Det kan också betyda frivilliga eller valfria goda gärningar, som gåvor, pilgrimsfärden osv.

Nafs:

Ett arabiskt ord som bokstavligen betyder *själv, det egna jaget*.

Nafs-i-'Ammarah:

En term i den Heliga Qur'anen som bokstavligen betyder *en person som eggat till onda gärningar*.

Nasirat:

Organisation i Ahmadiyyaförsamlingen för kvinnliga ahmadier, som är under 15 år.

Nawab:

Indisk furstetitel.

Nawafil:

Frivilliga eller valfria extraböner.

Nikah:

Den islamiska lysningen, kungörelsen av ett bröllop.

Nur ud-Din:

(*den förste Khalifen*), den förste som avlade Trohetseden (*Bai'at*) till den Utlovade Messias^{al}.

Pir:

Mentor

Purdah:

Ordet stammar från det persiska ordet *parda*, som bokstavligen betyder *slöja, avskildhet, i det fördolda*.

Qiyas:

Analoga beslut

Qazi:

Domare. En distinktion, stamtillhörighet. *Qazi* kan även vara en hederstitel.

Qunut:

Ett tillägg till bönen. Att tyst eller högt be några extra relevanta böner i en situation av stor nöd, efter den stående positionen, och innan den bedjande böjer sig ned i den knäliggande positionen (*sadjda*). *Qunut* kan bes som en del i alla rituella böner. Den Utlovade Messias^{al} rekommenderade alla att utvidga bönen och under pestens tid be på ett sätt man inte vanligen gjorde annars. Ett exempel på detta är att *hadrat maulana* Abdul Karim, som ofta var den som ledde bönen (*imam- us-salat*), brukade stå kvar längre än vanligt i den sista av bönens *Raka'at* när den bedjande åter rest sig upp till stående efter bugningen (*ruku*). Detta gjorde han i var och en av dagens fem böner under hela sitt liv och den Utlovade Messias^{al} deltog i dessa böner stående bakom honom. Alla de böner han bad högt i *Fadjr*-, *Maghrib*- och *Isha*'bönerna finns nedtecknade i *Siratul-Mahdi*, vol.3, sid. 287.

Rak'at:

En enhetlig del i den formella islamiska bönen.

Ruhul Quds:

En ”anda av helighet”, gudomlig inspira-tion, uppenbarelser, änglar, ärkeängeln Gabriel.

Ruku’:

Bugningen i den islamiska bönen.

Sadaqa (Sadaqah):

Välgörenhet eller allmosa.

Sadjda:

Bugning till marken i bönen.

Sahib:

Respektabelt tilltal till en man, *herr* på svenska.

Sahibzada:

Respektabelt tilltal till en person av god familj.

Salam:

Den islamiska frids- och fredshälsningen. När ordet *salam* används om den Helige Profeten^{sa} innebär det därtill att be *darud*.

Salat:

De fem dagliga bönerna, som är obligatoriska för varje muslim. Den andra av islams fem pelare.

Salat al-Asr:

En islamisk eftermiddagsbön. Den bes innan solen vidrör horisonten på sin väg ned.

Salat al-Dhuhur:

En islamisk eftermiddagsbön. Den bes efter det att solen har stått högst på himlen och börjar röra sig nedåt, men före *Salat al-Asr*.

Salat al-Djumu'a:

Den islamiska fredagsbönen. Den bes efter det att solen har stått högst på himlen och börjar röra sig nedåt.

Salat al-Fadjr:

Den islamiska tidiga morgonbönen som bes efter det att gryningsljuset blivit synligt på himlen, men före soluppgången.

Salat al-Isha':

Den islamiska kvällsbön som bes efter *Salat al-Maghrib*, men före midnatt.

Salat al-Maghrib:

En islamisk kvällsbön. Den bes efter det att solen har gått ned, men innan det blir helt mörkt.

Salat al-witr:

De tre delar (*raka'at*) som bes antingen i slutet av *Isha'*bönen eller i *Tahadjud*bönen.

Sardar:

Distinktion, stamtillhörighet.

Satan:

Satan, överträdarnas ringledare, en eller flera män eller onda andar som är olydiga mot Gud och som lockar andra till att vara olydiga mot Gud, den som Gud har förkastat/stött bort.

Sayyed:

En ättling till den Helige Profeten Muhammad^{sa}.

Sháhid:

TitelfördensomavlagtexamenvidAhmadiyyaförsamlingens missionärshögskola.

Shahíd:

Martyr

Shariah:

Det islamiska rättssystemet bygger på bestämmelserna i den lysande Qur'anen, Profeten Muhammads^{sa} Traditioner (*sunna*), uttalanden (*Hadith*), analoga slutsatser (*qiyas*) och konsensus (*idjtema*).

Sheikh:

Respekterad person, ibland en hederstitel.

Shirk:

Att sätta upp jämlingar eller medarbetare bredvid Allah.

Shudhi:

*Shudhi*kampanjen bedrevs i Indien för att vinna tillbaka muslimska konvertiter till hinduismen.

Sufi:

Bokstavligen betyder ordet en islamisk mystiker. Ibland en hederstitel. *Sufi* kan vara en distinktion, att personen ifråga har en högre rang än andra världsliga.

Sunna:

Den Helige Profeten Muhammads^{sa} traditioner.

Surah:

Den arabiska term som betyder ett *kapitel* i den Heliga Qur'anen.

Tabligh:

Att lära ut eller predika islams och Amadiyyas budskap. Bokstavligen betyder ordet *att överbringa* (ett budskap).

Tahaddjud:

*Tahaddjud*bönen är en frivillig, formella islamiska bön, som bes efter *Salat al-'Isha* och under den senare delen av natten, men före gryningen. Den bes efter det att man först somnat och sedan vaknat upp ur sömnen. Det anses att det är mycket förtjänstfullt att be just den bönen.

Taqwah:

Det arabiska ordet betyder *rättfärdighet*.

Tauhid:

Den fundamentala islamiska trossatsen att det inte finns någon som är värd tillbedjan utom Allah.

'Ulama:

En grupp muslimska lärde.

Ummah:

Den muslimska församlingen som helhet.

Umm-ul-Mu'minin:

De troendes moder, används rörande den Utlovade Messias^{al} hustru.

Walima:

Den mottagning som ges av brudgummen och hans familj efter det att ett äktenskap har blivit fullbordat.

Waqefin-e-nau:

Barn, som av sina föräldrar tillägnades den Utlovade Messias^{al} khalif (*Khalifat-ul-Masih*) innan de föddes.

Waqf-e-nau:

Det löfte som föräldrar ger rörande ett ofött barn, att det skall tillägnas den Utlovade Messias^{al} khalif (*Khalifat-ul-Masih*).

Wasilah:

Förbön. (Om ordet används beträffande Profeten är det ett viktigt medel mellan människa och Gud, för att uppnå Hans närhet, men om ordet används rörande en som inte tror är betydelsen negativ).

Witr:

Bön med ett udda antal *rak'at*.

Zakat:

Ett arabiskt ord som vanligen betyder att utöka, lägga till, rena. Ett obligatoriskt dela med sig-bidrag från dem som har

till dem som inte har. Det är inte en allmosa, även om ordet ibland används för allmosor också. Ett obligatoriskt bidrag till samfundet. Tekniskt sett innebär det den islamiska obligatoriska allmosan, som också är den fjärde pelaren i islam.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
نَحْمَدُهُ وَنُصَلِّیْ عَلٰی رَسُوْلِهِ الْكَرِیْمِ

FÖRORD

Genom Allahs, den Högstes oerhörda nåd och barmhärtighet har vi välsignats genom att acceptera den Utlovade Messias och den yttersta tidens andlige vägledare (*Mahdi*) *hadrat* Mirza Ghulam Ahmad^{al} från Qadian, vars ankomst förutsades av Profeten Muhammad^{sa}. *Alhamdu-lillah*. När den Utlovade Messias^{al} fick tillstånd av Allah att börja ta emot Trohetsed (*bai'at*), publicerade han den 12 januari 1889 en kungörelse som kallades *Ishtihar Takmil-i Tabligh* och som nämner Trohetsedens (*bai'at*) tio villkor. Var och en som ansluter sig till den Utlovade Messias^{al} församling, avlägger Trohetseden och lovar att följa dessa villkor, varför det är av största vikt att alla av den Utlovade Messias^{al} efterföljare förstår detaljerna i villkoren och strävar efter att följa dem.

För vår vägledning och till vår hjälp har *hadrat* Mirza Masroor Ahmad^{aba}, den femte khalifen efter Messias^{al} (*Khalifatul Masih V*) utförligt förklarat Trohetsedens (*bai'at*) villkor i ljuset av den Heliga Qur'anen, den Helige Profeten Muhammads^{sa} Tradition (*Ahadith*) och den Utlovade Messias^{al} ord och skrifter.

Hans Helighet (*hadhur*) beskrev de första tre villkoren av tio i Trohetseden (*bai'at*) i sitt avslutningsanförande under *Ahmadiyyaförsamlingens* årliga konferens i Storbritannien den 27 juli 2003. I sitt avslutande anförande vid *Ahmadiyyaförsamlingens* årliga möte i Tyskland den 24 augusti 2003 förklarade han det fjärde, femte och sjätte villkoret i Trohetseden (*bai'at*).

Den 29 augusti samma år förklarade han i sin fredagspredikan i Frankfurt am Main i Tyskland det sjunde och åttonde villkoret i Trohetseden (*bai'at*). Det nionde villkoret beskrevs i hans fredagspredikan den 12 september 2003 i Fadhl-moskén i London. Slutligen beskrevs det tionde villkoret i Trohetseden (*bai'at*) i hans fredagspredikan den 19 september 2003 i samma moské.

Det är en stor glädje för oss att nu kunna publicera denna utgåva, som även innehåller ytterligare tre predikningar om de andliga förändringar som Trohetseden (*bai'at*) resulterar i. Dessa tre fredagspredikningar hölls alla i Storbritannien, den 26 september i Fadhl-moskén, som även kallas Londonmoskén (*The London Mosque*), den 10 oktober år 2003 i Bait-ul-Futuh-moskén i Morden, London, och den 17 oktober i Fadhl-moskén.

Dessa tal och predikningar genomfördes av *Hadhur* (Hans Helighet) på urdu och efter de rättelser som sedan utfördes enligt *Hadhurs* (Hans Helighet) instruktioner publicerades de i juli 2004 i bokform och den engelska översättningen publicerades i juli år 2005.

När det gäller översättningen till engelska av verserna i Den Heliga Qur'anen har vi följt den översättning som vår högt respekterade talare använde på urdu. Om han inte översatte någon vers har vi följt den översättning som gjordes av *hadrat* Khalifatul Masih IV^{ra} (om det finns någon sådan tillgänglig), eller också den översättning som gjorts av *Maulavi* Sher Ali.

Vi vill också påpeka att den ”nya utgåva” av verket *Malfuzat* hänvisar till den utgåva som publicerades i fem volymer i Qadian. De referenser till *Malfuzat* som inte specificerar ”nya upplagan” hänvisar till den utgåva som gavs ut Storbritannien år 1984 och referenserna till den Utlovade Messias^{al} verk baseras på upplagan från Storbritannien.

Den engelska översättningen har utförts av översättningsteamet från Ahmadiyyaförsamlingen i USA under ledning av Munawar A. Saeed, som arbetar under vägledning från avdelningen för litterärt arbete (*Vakalat-i-Tasnif*) i London. Översättarna är: Dr. Fadl Ahmad, Dr. Khalil Malik, Mubashir Ahmad och Munawar A. Sa'eed. Viktiga insatser för att kunna slutföra boken utfördes av Abdul Wahab Mirza, Ahmad Tariq, Amjad M. Khan, Bilal Rana, Dawood Khokhar, Fouzan Pal, Dr. Karimullah Zirvi, Usman Choudhary och Usman Khan. Åtskilliga *Lajnah*medlemmar arbetade med det ursprungliga utkastet och den slutliga revideringen av den engelska översättningen. Måtte Allah, den Högste belöna dem alla rikligen. Amen (*amin*).

Den svenska översättningen är utförd av Dr. Qanita. Dessutom har Sajjad Ahmad, Sverige, hjälpt till med utskrift av diktat av den första delen, Kamal Yousuf, pensionerad *imam* och missionär, Norge, har gått igenom manuskriptet med avseende på ord och termer som översatts från arabiska, urdu och persiska, Syed Mahmood Ahmad, Rabwah, och Waqas Nasir, Sverige, hjälp med arabisk text, Aresha Dieffenthaler, Holland, och Anis Ahmad Chaudry, USA, hjälp med datorsupport. En genomgång av manuskriptet har utförts av Meer Abdul Qadeer, Abdul Kareem Lone, Munir Ahmed Niazi, Chaudhry Atta Elahi, Waseem Ahmad Zaffar, Fateh Ahmad Shams, Agha Yahya Khan och Rizwan Ahmad Afzal och, vilka samtliga ingår i den svenska Ahmadiyyaförsamlingens arbetsgrupp för litteratur och översättningar. Måtte Allah, den Högste rikligen belöna dem alla. Amen (*amin*). Måtte Allah, den Högste, göra det möjligt för oss att verkligen förstå och att trofast följa dessa villkor och måtte Han göra det möjligt för oss att bli sanna ahmadimuslimer, så som den Utlovade Messias^{al} önskade. Amen (*Amin*).

Munir-ud-Din Shams

Extratillsatt avdelningschef för avdelningen för litterärt arbete
(*Additional Wakil-ut-Tasnif*).

London, maj 2010.

**Hans Helighet Mirza Ghulam Ahmad^{al} från Qadian
Den Utlovade Messias och *Mahdi* (andlig vägledare)**

DEN UTLOVADE MESSIAS^{al}

Den världsomfattande muslimska Ahmadiyyaförsamlingen grundades år 1889. Dess grundare *hadrat* Mirza Ghulam Ahmad^{al} från Qadian, Indien, gjorde anspråk på att vara den utlovade reformator, vars ankomst väntades under olika namn och titlar av anhängare till olika religioner. Under gudomlig uppenbarelse förklarade *hadrat* Mirza Ghulam Ahmad^{al} att endast en enda sådan reformator skulle komma och att hans mission var att föra mänskligheten in i en enda universell religions fälla, nämligen Islam. Han hävdade också att denne utlovade reformator skulle komma som en underordnad efterföljare till islams helige profet, *Hadrat* Muhammad^{sa} i enlighet med dennes egna profetior om Jesu (*Messias*) återkomst och ankomsten av den högsta andlige ledaren (*al-Imam*) och *Mahdin* (*al-Mahdi*), den yttersta tidens andlige reformator. Han hävdade att han var den person, genom vilka dessa profetior gick i uppfyllelse.

Hans Helighet Mirza Masroor Ahmad^{aba}

Den femte Khalifen (*khalifa*)

Den världsomfattande muslimska Ahmadiyyaförsamlingens ledare

FÖRFATTAREN

Hadrat (Hans Helighet) Mirza Masroor Ahmad^{aba}, *Khalifatul Masih V* den femte andlige ledaren (Khalifen) (*khalifa*) efter och barnbarnsbarn till *den Utlovade Messias och Mahdi*, *Hadrat* (Hans Helighet) Mirza Ghulam Ahmad^{al} från Qadian, Indien. Han är överhuvud för den muslimska Ahmadiyyaförsamlingen, som är spridd i över 190 länder. Han är Guds utvalde och denna tidens uttalade röst.

Hadrat (Hans Helighet) Mirza Masroor Ahmad^{aba} utbildades vid *Ta'lim-ul Islam* (TI) college, Rabwah, Pakistan. År 1976 erhöll han sin universitetsexamen (M.Sc.) i jordbruksekonomi vid jordbruksuniversitetet i Faisalabad, Pakistan. Därefter vigde hans sitt liv åt att tjäna *Jama'at* (Församlingen) och sändes till Ghana som ett led i Nusrat Djahanplanen. Där arbetade han under många år som rektor för olika Ahmadiyyamuslimska skolor och som ansvarig för Ahmadiyyaförsamlingens jordbruksan-läggningar.

I december 1997 utsågs *Hadrat* (Hans Helighet) Mirza Masroor Ahmad^{aba} till *Nazir-i-A'la* (verkställande direktör) för *Sadr Anjuman Ahmadiyya* (Ahmadiyyaförsamlingens centrala administrativa enhet i Rabwah) i Pakistan. År 1999 arresterades han på grund av falska anklagelser om hädelse under de ökända anti-*Ahmadiyya*lagarna och satt i fängelse under elva dagar innan anklagelserna drogs tillbaka.

Han valdes till ämbetet som khalif (*khalifa*) den 22 april 2003 efter den fjärde khalifens (*halifa*), *hadrat* Mirza Tahir Ahmad^{rta}, bortgång. På grund av de pågående förföljelserna av islams *Ahmadiyya*församling i Pakistan är han för närvarande stationerad i London, varifrån han kämpar för Islams budskap om kärlek, fred och tolerans.

TIO VILLKOR I TROHETSEDEN (*BAI'AT*)

Att ansluta sig till Islams Ahmadiyyaförsamling

I

Den som ansöker om inträde skall högtidligen och med uppriktigt hjärta lova att fram till sitt sista andetag avhålla sig från att sätta upp någon jämlike bredvid Gud (*shirk*),

II

Att avhålla sig från falskhet, otukt, ögats överträdelser, korrupktion, utsävningar, grymhet, oärlighet, upproriskhet och att stifta ofred/skapa missämja och att inte tillåta sig själv att övermannas av sina begär, hur starka dessa än må vara,

III

Att regelbundet be sina fem dagliga böner i enlighet med Guds Budbärarens och Sändebuds (Profeten Muhammad^{sa}) påbud och att försöka sitt bästa för att regelbundet be den frivilliga nattbönen (*tahadjud*) och nedkalla välsignelser (*darud*) över Profeten Muhammad^{sa}. Att göra det till sin dagliga rutin att be Gud om förlåtelse för sina synder, be

om styrka från Allah att göra det som är gott (*istighfar*) med uppriktig kärlek, att komma ihåg Guds, den Högste, barmhärtighet och att lovprisa och lovsjunga Honom,

IV

Att inte under inflytande av sina impulsiva drifter orsaka någon av Guds skapelser någon som helst skada, varken genom sin tunga, sina händer eller på något annat sätt. Det gäller Guds skapelser i allmänhet och muslimer i synnerhet,

V

Att alltid komma att förbli trogen mot Gud i alla livets skiften, i sorg och glädje, i medgång och motgång, i lycka och under prövningar och att alltid foga sig i Guds påbud och hålla sig redo att möta allt lidande och alla slags kränkningar på Hans väg och aldrig vända sig bort från Honom, hur svår sorg som än måtte drabba, utan istället fortsätta sträva framåt,

VI

Att avhålla sig från oislamiska seder och syndfulla böjelser och istället helt underkasta sig under den Heliga Qu'ranens lära och att göra Guds ord och den Helige Profetens^{sa} råd till sina vägledande principer i livets alla skiften,

VII

Att helt ge upp stolthet och fåfänga för att i stället tillbringa sitt liv i anspråkslöshet, ödmjukhet, gladlynthet, tålmodighet och saktmodighet,

VIII

Att hålla sin religion, trons upphöjdhet och islams välgång kärare än sitt eget liv, rikedom, heder, barn och alla sina kära,

IX

Att som regel hålla sig sysselsatt med att tjäna Guds skapade varelser enkom för Hans skull och att anstränga sig för att uppnå det som är det bästa för mänskligheten enligt sin allra bästa förmåga och den styrka som Gud har givit,

X

Att ingå ett broderskapsband med denne Guds ödmjuka tjänare och för Guds skull lova lydnad i allting som är tillbörligt och att förbli trogen detta ändamål till sitt sista andetag. Och lova att visa en så hög tillgivenhet när det gäller att respektera detta broderskapsband att dess like inte kan återfinnas i någon annan världslig relation eller i något annat sammanhang som kräver en tillgiven pliktuppfyllelse.

(Ishtihar Takmil-i-Tabligh, 12 januari 1889)

DEL I

**EN AHMADIS
ANSVAR**

I N T R O D U K T I O N

(Ur avslutningsanförandet vid Ahmadiyyaförsamlingens årsmöte i Storbritannien den 27 juli 2003, under vilket de första tre villkoren i Trohetseden (bai'at) förklarades i detalj).

Några medlemmar i församlingen har skrivit till mig och sagt: Vi har förnyat vår Trohetsed (*bai'at*) till dig och har lovat att följa Trohetsedens villkor, men vi är inte fullt medvetna om och har inte fullständig kunskap om dess tio villkor.

Jag tänkte därför att jag skulle tala om detta ämne just idag under årsmötet.¹

Eftersom ämnet är långt kan jag inte förklara alla villkoren nu, utan jag kommer att ta upp några få av dem. Jag kommer sedan, med Guds hjälp (*in sha Allah*), att fortsätta med detta ämne i en fredagspredikan eller vid något annat tillfälle.

---

1. Här hänvisas till den föreläsning som hölls under den muslimska Ahmadiyyaförsamlingens årsmöte den 27 juli 2003 i England, under vilket de tre första villkoren i Trohetseden beskrevs i detalj.

Vad är *Bai'at* (Trohetseden)?

Den första frågan är: Vad är Trohetseden (*bai'at*)? För att förklara det kommer jag att citera några av den Helige Profeten Muhammads^{sa} Traditioner (*ahadith*) och citat från den Utlovade Messias^{al} ord.

Den Utlovade Messias^{al} har sagt:

Bai'at (Trohetseden) innebär i själva verket att skänka sig själv, dess välsignelser och betydelse baseras på det villkoret. På samma sätt som ett frö sås i marken. Dess ursprungliga villkor är att bondens hand har sått det, men när det har skett så vet man inte vad som kommer att hända med det. Om utsädet är av god kvalitet och har möjlighet att börja gro, då kommer det att växa ända till dess att ett korn kommer att bli till tusen korn genom Allahs nåd och som en konsekvens av det arbete som utfördes av bonden. På samma sätt måste den som avlägger Trohetseden först acceptera sin egen ringhet och ödmjukhet och ta avstånd från sitt eget ego och själviskhet. Sedan blir den personen lämpad att kunna växa. Men den som fortsätter att hålla fast vid sitt ego trots att han svurit Trohetseden, kommer aldrig att få någon nåd. (*Malfuzat, vol 6, sid. 173*).

***Bai'at* (Trohetseden) betyder att lämna över sitt liv till Allah, den Högste**

Den Utlovade Messias^{al} säger:

Att avlägga Trohetsed (bai'at) betyder att lämna över sitt liv till Allah, den Högste. Det innebär att vi idag har lämnat över våra liv till Allah, den Högste. Det vore fel att säga att den som viker in på Allahs väg kommer att lida en slutgiltig förlust. Den som är sannfärdig kan aldrig bli en förlorare. Bara om han är falsk, det vill säga den som bryter det löfte som han har givit till Allah, den Högste, för världslig vinnings skull, bara den personen lider en förlust. Den som begår en sådan gärning på grund av fruktan för världen skall komma ihåg att vid tiden för hans död kommer ingen av denna världs kungar eller härskare att kunna komma och befria honom. Han är tvungen att stå inför Domaren över alla domare, Som kommer att fråga honom: Varför hedrade du inte Mig? Därför är det viktigt för alla troende att tro på Allah som är himlarna och jordens Konung och att i sanning ångra sig (*Mal'uzat, vol 7, sid. 29-30*).

Den Utlovade Messias^{al} ord förklarar mycket tydligt vad Trohetseden är. Om var och en av oss börjar inse att: Jag tillhör inte längre mig själv, utan jag måste nu under alla omständigheter följa Allahs, den Högste, alla föreskrifter och jag måste följa dem trofast och se till att alla mina handlingar sker för att vinna Allahs välbehag, då blir det en sammanfattning av Trohetsedens tio villkor.

Jag kommer nu att berätta några få av den Helige Profetens^{sa} traditioner (*ahadith*) i vilka ämnet om trohets-eden behandlas på olika sätt.

'Aiydullah bin 'Abdullah berättar att 'Ubadah Bin As-Samit var bland de följeslagare som var med i striden vid Badr och

som också svor sin *Bai'at* (trohetsed) vid 'Aqabah. 'Ubadah Bin As-Samit berättade för 'Aiydullah bin 'Abdullah att vid ett tillfälle när en grupp följeslagare befann sig runt omkring honom sade den Helige Profeten^{sa}: Kom och svär Trohetsed (*bai'at*) på följande villkor:

أَلَّا تُشْرِكُوا بِاللَّهِ شَيْئًا

Att ni inte kommer att förbinda någonting med Allah, inte heller får ni stjäla, ni får inte begå äktenskapsbrott² inte heller får ni döda era barn, inte baktala någon, inte heller kommer ni att vara olydiga mot mig i någonting av det goda jag ber er att göra.

Var och en som är sann mot detta Trohetsedslöfte får sin belöning av Allah den Högste. Den som misslyckas i att uppfylla detta löfte kommer att lida en förlust i denna världen och hans förlust kommer att vara en försoning för honom. Och den som inte lyckas uppfylla denna Trohetsed, och Allah döljer hans fel, då ligger hans ärende hos Allah den Högste. Om Han vill kan Han straffa honom och om Han vill kan Han förlåta honom. (*Sahih Al-Bukhari, Kitabu Manaqibil Ansari Babu Wufudil Ansari Ilan-Nabiyyi Bi Makkata wa Bai'atil 'Aqabah*).

Sedan finns det en annan berättelse:

Hedervärde 'Ubadah Bin As-Samit berättar att: Vi svor vår ed inför den Helige Profeten^{sa} på villkor att vi skulle lyssna

---

2. Orden äktenskapsbrott och otukt som de används i denna bok innebär alla typer av sexuella relationer utanför äktenskapet

och lyda under goda tider, men också under dåliga tider, under tider av glädje men också under tider av smärta, och att vi inte skall argumentera med dem som har makten och att vi kommer att hålla fast vid sanningen och inte att vara rädda för kritik och invändningar, oavsett var vi måtte befinna oss någonstans. (*Sunan Al-Nasa'i, Kitab-ul-Bai'ati Babul Bai'ati 'Alas Sam'i Wat Ta'ah*).

Hadrat 'Aisha^{ra}, de trognas moder, berättar att den Helige Profeten^{sa} brukade låta kvinnorna avlägga Trohetsed i enlighet med följande vers i den Heliga Qur'anen:

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعَنَّكَ عَلَيَّ
 أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ
 وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَشْتَرِيْنَهُ
 بَيْنَ أَيْدِيْهِنَّ وَأَرْجُلَيْهِنَّ وَلَا يَعْصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ
 فَبَايِعْنَهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهُ ط إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ○

”O Profet! När troende kvinnor kommer till dig och svär trohetseden att de icke skall sätta något vid Allahs sida och att de icke skall stjäla och icke begå äktenskapsbrott eller döda sina barn, eller framställa någon skandalös anklagelse som de själva avsiktligt har hittat på, eller vara olydiga mot dig i det som är rätt, acceptera då deras trohetsed och be Allah förlåta dem. Allah är helt förvisst Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.” (*Kapitel (Sura) Al-Mumtahanah 60:13*).

Hadrat 'Aisha^{ra} fortsätter:

Vid den tiden när de svor sin trohetsed vidrörde aldrig den Helige Profetens^{sa} hand någon kvinnas hand, utom när det gällde de kvinnor, vilka tillhörde hans eget hushåll (hans hustrur, övers. anm.). (*Sahih al-Bukhari, Kitab-al-Ahkami, Babu Bai'atin Nisa'i*).

Till och med innan den Utlovade Messias^{al} började acceptera Trohetsed (*bai'at*) var några fromma muslimer bekymrade över Islams tillstånd och kände att den enda som kunde rädda Islams ark från att kapsejsa och som hade sann medkänsla för Islam var Hans Helighet Mirza Ghulam Ahmad^{al} från Qadian, och att han var *Imam* och Mahdi. Därför brukade människorna be honom att ta emot deras Trohetsed (*bai'at*), men han svarade alltid:

لَسْتُ بِمَأْمُورٍ

”Jag har inte fått detta i uppdrag.”

En gång skrev han till den *Maulavi Abdul Qadir sahib*, c/o Mir Abbas 'Ali *sahib* att:

Denne ödmjuka mans natur är överväldigad av Guds enhet och lägger alla ärenden i Allahs händer, men... eftersom Allah Allsmäktig inte har meddelat mig någonting rörande Trohetseden, så vore det inte rätt om jag skulle ta emot den på eget initiativ.³

---

3. Det är möjligt att Allah, den Högste, kanske kommer att uppenbara ytterligare något vid ett senare tillfälle.

لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَٰلِكَ أَمْرًا

Maulavi sahib bör fortsätta sträva efter att främja broderskap i tron och att ge detta träd näring genom uppriktighetens och kärlekens rena vatten. Den här metoden kommer med Guds vilja att visa sig vara välgörande. (*Hayat-i-Ahmad, vol. 2, No. 2, sid. 12-13*).

Gudomlig befallning att avlägga Trohetsed (*bai'at*)

Efter sex till sju år befallde Allah den Allsmäktige den Utlovade Messias^{al} i det första kvartalet av 1888 att ta emot Trohetsed från andra. Den gudomliga befallningen överfördes i följande ord:

إِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ - وَاصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا
وَ وَحْيِنَا - الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ
فَوْقَ أَيْدِيهِمْ

(*Ishtihar, december 01, 1888, sid. 2*)

Det betyder:

Och när du har fattat ditt beslut, lita då på Allah. Skapa en Ark inför Våra ögon och i enlighet med Vår uppenbarelse. De som svär en Trohetsed mot dig, svär en Trohetsed mot Allah. Allahs Hand är över deras händer.

Den Utlovade Messias^{al} tyckte på grund av sin personlighet inte om att vem som helst skulle kunna ansluta sig till hans Trohetsed. Hans innersta önskan var att bara sådana välsignade människor, vars läggning till sin natur var grundad på trofasthet, skulle kunna förena sig med denna välsignade församling. Därför väntande han på ett tillfälle, som skulle kunna skilja mellan dem som var trogna och dem som var hycklare. Genom sin fullkomliga vishet och barmhärtighet skapade Allah den Högste ett sådant tillfälle under samma år i november 1888 genom att Bashir I (som var den Utlovade Messias^{al} son) avled. Som en konsekvens av detta uppstod ett starkt motstånd mot honom. De som var svaga i sin tro tog avstånd från honom. Den Utlovade Messias^{al} ansåg att detta var ett lämpligt tillfälle att starta den muslimska Ahmadiyya-församlingen (*djama'at*). Den 1 december 1888 utfärdade han en allmän kungörelse om avläggandet av Trohetsed. Den Utlovade Messias^{al} anvisade också att de som kom för att avlägga Trohetsed först skulle be Istikhara-bönen⁴ enligt den Helige Profeten Muhammads^{sa} traditioner. (*Ishtihar Takmil-i-Tabligh, jan. 12, 1889*).

Detta innebar att de först skulle be sin bön, utföra *Istikhara*-bönen och slutligen avlägga Trohetseden (*bai'at*).

Efter ha utfärdat denna kungörelse flyttade den Utlovade Messias^{al} tillfälligt från Qadian till Ludhiana och stannade hos hedervärde mystikern (*sufi*) Ahmad Jan i Mahalla Jadid. (*Hayat-i-Ahmad, vol. 3, del I, sid. 15*).

---

4. En särskild bön för att söka vägledning från Allah inför ett viktigt beslut.

Trohetsedens (*bai'at*) syfte och mål

I Ludhiana publicerade den Utlovade Messias^{al} en annan kungörelse den 4 mars 1889, där han kungjorde Trohetsedens mål och syfte. Han sade:

Systemet med en Trohetsed har startats enbart för att samla en större grupp av rättfärdiga människor i församlingen, så att en inflytelserik grupp av rättfärdiga människor skall kunna ha en helig inverkan på världen. Dessa rättfärdiga människors sammanhållning skall vara en källa till välsignelser, storhet och välgörande resultat för Islam. Välsignelsen i att vara förenade i en grupp kan göra det möjligt för dem att utföra ädla och rättfärdiga gärningar för att tjäna Islams sak. De får inte vara lata, snarstuckna och värdelösa muslimer, inte heller får de vara som de ovärdiga människor som har orsakat islam stor skada genom sin osämja och oenighet, inte heller sådana som har förvrängt Islams vackra ansikte med sina oheliga villkor, inte heller skall de vara som de tanklösa dervisher och eremiter som inte är medvetna om vad Islam behöver, eller har sympati för sina bröder, eller känner någon entusiasm när det gäller att göra goda gärningar för mänskligheten. Istället ska de vara sådana sympatisörer till nationen att de blir en tillflykt för de fattiga och fäder för de föräldralösa. I Islams tjänst ska de vara villiga att offra sig själva så som den gör, som är överväldigad av kärlek. Alla deras ansträngningar ska tillägnas att sprida Islams välsignelser över hela världen, så att rena källor av kärlek till Allah och sympati för mänskligheten måtte flöda

fram ur varje hjärta. Och när de källorna förenar sig till en, kommer det att se ut som en flytande flod. Allah, den Allsmäktige, önskar att manifesteras sin storhet och visa sin omnipotens genom denna grupp och därtill önskar Han att skänka den fortsatt framgång, så att hela världen kan fyllas av kärlek till Allah, sann ånger, renhet, sann godhet, fred, försoning, och sympati till hela mänskligheten. Denna grupp kommer att vara Allahs särskilda grupp och Han kommer att ge den styrka genom Sin egen ande. Han kommer att skydda den från ett oheligt liv och Han kommer att åstadkomma äkta förändringar i deras liv. Eftersom Han har utlovat glädjande budskap, kommer Han att utöka den här gruppen enormt mycket och tusentals sannfärdiga kommer att förena sig med den. Han kommer själv att vattna den och göra den framgångsrik, till dess att dess antal och välsignelser kommer att vara en källa till mirakel, som alla kan se. På samma sätt som en lampa som placeras högt, kommer de att sprida sitt ljus till världens alla hörn och de kommer att anses vara ett exempel på Islams välsignelser. Allah kommer att skänka alla slags välsignelser till denna rörelses fullkomliga efterföljare och Han kommer att ge dem seger över alla andra. Ända fram till Domens dag kommer det att finnas människor bland dem, som skänks gudomligt bifall och framgång. Detta är vad den Lysande Guden har velat, Han är Allsmäktig och gör vad Han önskar. All styrka och makt tillhör Honom. (*Majmu'ah Ishtiharat, vol. 1, sid 196-198*).

I samma kungörelse meddelade den Utlovade Messias^{al} att alla de som önskar att avlägga Trohetsed skall komma till Ludhiana efter den 20 mars 1889.

Hur ordningen med Trohetsed (*bai'at*) började

I enlighet med ovanstående kungörelse accepterade den Utlovade Messias^{al} Trohetseder den 23 mars 1889 i *hadrat sufi Ahmad Jans sahib* hus, som låg i Mahalla Jadid. *Hadrat munshi Abdullah^{ra}* från Sanour berättar att ett register upprättades för att skriva ner denna historiska händelse. Den kallades ”Trohetsed (*bai'at*) för ånger, sökandet efter rättfärdighet och renhet”.

På den tiden brukade den Utlovade Messias^{al} bjuda in en och en att avlägga Trohetseden i ett rum, och sedan tog han emot Trohetseden från varje person individuellt. Den förste vars Trohetsed antogs var *hadrat maulana Nur-ud-Din^{ra}*. För att förmana dem som avlade denna Trohetsed sade den Utlovade Messias^{al}:

Genom att ansluta er till denna församling (*djama'at*) måste ni åstadkomma en fullständig förändring i era tidigare liv så att ni får en sann tro på Allah och att Han blir er hjälpare i alla svårigheter. Ni får inte ta lätt på Hans befallningar utan måste värda vart och ett av Hans bud och låta era gärningar visa samma vördnad.

Att vända sig mot världsliga medel av olika skäl och att ställa ert förtroende till dem istället för att lita på Allah, är ungefär det samma som att sätta upp likar bredvid Allah, som om ni hade förnekat Guds existens. Ni får bry er om världsliga ting endast till den grad att de inte blir likvärdiga med att sätta upp en jämlike bredvid Allah. Min väg innebär att jag inte förbjuder er från att använda världsliga medel, men jag förbjuder er att sätta all er tillit till dem. Era händer skall vara sysselsatta med arbete, men era hjärtan skall vara hos den Sant Älskade.

Han sade också:

Alla ni som har avlagt Trohetseden och gjort ett åtagande, hör här! Att säga de här orden är lätt, men att göra dem rättvisa är svårt, ty Satan har alltid bråttom med att försöka göra en människa obekymrad om sin tro. Satan visar fram världen och dess fördelar som om de fanns inom räckhåll, medan han får tron att framstå som något avlägset. På så sätt förhärdas människornas hjärtan och varje tillstånd som följer blir värre än det tidigare. Om ni önskar söka Allahs välbehag lägg då er hela styrka och ansträngning i detta att trofast följa detta åtagande för att fria er själva från synd.

Han sade dessutom:

Yttra inga kränkande ord, sprid inget ont, bär svordomar med tålmod, konfrontera ingen, inte ens om någon annan konfronterar er, utan behandla honom med vänlighet och godhet. Visa ett gott exempel med mjukhet i era samtal.

Följ alla Allahs befallningar med ett sant hjärta så att Allah kan vara nöjd med er och så att till och med fienden måtte känna igen den förändring, som har skett med er efter Trohetseden (*bai'at*). Vittna sant i alla domstolsfall. Alla som går med i denna rörelse ska skaffa sig en ställning som grundar sig på sanning av hela sitt hjärta, hårda ansträngningar och allt i livet. (*Dhikr-e-Habib, sid. 436-438*).

I mars 1903 på dagen för Id-festligheten satt några av den Utlovade Messias^{al} följeslagare tillsammans med honom och han sade:

Alla ni som har svurit Trohetseden idag⁵, lyssna nu och även ni som har avlagt Trohetseden tidigare. Jag skulle vilja säga några få ord som ett råd.

Lyssna därför noga till dem. Trohetseden (*bai'at*) som ni avlagt idag, är en trohetsed i ånger. Det finns två typer av ånger. En där man ångrar tidigare synder. Det innebär att bättra sig själv när det gäller sådana misstag som har utförts tidigare och att så långt som möjligt kompensera detta genom att rätta till den skada som har orsakats av misstagen. Den andra typen av ånger är att skydda sig själv från att begå nya synder efter detta och att skydda sig själv från elden.

Allah den Allsmäktige har lovat att med sann ånger kommer alla tidigare synder att förlåtas, förutsatt att

---

5. Det verkar som om man hade samlats för att svära Trohetsed just vid det tillfället.

ångern utförs med ett uppriktigt hjärta och en ärlig avsikt, som inte innehåller någon hemlig missämja i något hörn av hjärtat. Allah känner väl till hjärtats dolda hemligheter. Han kan inte föras vilse av någon. Försök därför inte att leda Honom vilse. Ångra er inför Honom med sanning och utan falskhet. Ångern är inte någonting extra eller värdelöst för människan. Inflytandet den har begränsas inte bara till Domens dag, utan reder snarare upp både världsliga affärer och tron. Den som ångrar sig erhåller frid och framgång både i detta livet och i det liv som kommer sedan. (*Malfuzat, vol 5, sid. 187-188*).

V I L I K O R

Den som ansöker om inträde skall med ett upprigtigt hjärta lova att fram till sitt sista andetag avhålla sig från att sätta upp någon jämlike bredvid Gud (shirk).

Allah, den Högste, kommer inte att förlåta den som sätter upp en jämlike bredvid Honom (shirk).

I den Heliga Qur'anen säger Allah den Allsmäktige:

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ ۚ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدِ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا ۝

”Allah kommer förvisso icke att förlåta att en medhjälpare förknippas med Honom. Men Han kommer att förlåta vem helst Han önskar, vad som helst som är mindre än det. Och vem som än förknippar medhjälpare med Allah har verkligen tänkt ut en mycket stor synd.” (Kapitel (sura) Al-Nisa’ 4:49).

Beträffande detta har den Utlovade Messias^{al} sagt att Allah har sagt i den Heliga Qur'anen har Allah sagt:

وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ . . . الخ

Detta innebär att alla synder kan förlåtas utom att sätta upp någon jämlike bredvid Gud (shirk). Gå därför inte ens i närheten av denna synd, utan betrakta det som ett förbjudet träd. (*Damimah Tohfah-i-Golarhviyyah, Ruhani Khaza'in, vol.17, sid. 323-324, fotnot*)

Sedan säger den Utlovade Messias^{al}:

Att sätta upp någon jämlike bredvid Gud (*shirk*) innebär inte bara att knäböja framför stenar och liknande, utan det är också att sätta upp en jämlike bredvid Gud (*shirk*) om någon helt ägnar sig åt världsliga intressen och lägger stor vikt vid världsliga idoler. Detta är vad att sätta upp någon jämlike bredvid Gud (*shirk*) innebär. (*Al-Hakam, vol. 7, No. 24, 30 juni 1903, sid. 11*).

Sedan säger Allah, den Allsmäktige, i den Heliga Qur'anen:

وَإِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ وَهُوَ يَعِظُهُ يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ
إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ○

”Och kom ihåg när Luqman sade till sin son medan han förmanade honom: O min käre son! Sätt ingen vid Allahs sida. Att förbinda medhjälpare med Allah är förvisso en svår synd.” (*Kapitel (sura) Luqman 31:14*).

Den Helige Profeten^{sa} var rädd för att hans efterföljare (*ummah*) skulle hemfalla åt att sätta upp någon jämlike bredvid Gud (*shirk*). En Tradition (*hadith*) lyder:

'Ubadah Bin Nasi berättade för oss om Shaddad Bin 'Aus att han grät. Han tillfrågades: "Varför gråter du?" Han svarade: "Jag kom ihåg någonting som jag hörde från den Helige Profeten^{sa} och det fick mig att gråta. Jag hörde att den Helige Profeten^{sa} sade att: 'Jag oroar mig för att någon skall sätta upp en jämlike bredvid Gud (*shirk*) och hemliga önskningsar bland mina efterföljare (*ummah*)'. Jag frågade: "O Allahs Profet^{sa}, kommer ditt folk att hemfalla åt att sätta upp en jämlike bredvid Gud (*shirk*) efter dig?" Den Helige Profeten^{sa} svarade: "Ja, för även om mitt folk inte kommer att tillbe solen eller månen eller ha stenar som avgudar, kommer de att hemfalla åt skryt i sina gärningar, de kommer att falla offer för sina dolda begär. Någon av dem kommer att börja dagen med fasta, men sedan kommer han att möta en frestelse och då kommer han att avbryta fastan för att följa sin önskan." (*Musnadu Ahmadabni Hanbal, vol. 4, sid. 124, tryckt i Beirut*).

Olika former av att sätta upp en jämlike bredvid Gud (*shirk*)

Ur denna tradition (*hadith*) framgår det tydligt att även om man inte ägnar sig åt att uppenbart sätta upp jämlikar bredvid Gud (*shirk*) genom att tillbe avgudar och månen, så är skrytsamhet över sina gärningar och att följa sina

egna önskningsar också en form av detta. När en anställd överskrider gränserna för lämplig lydnad gentemot sin arbetsgivare och berömmar honom med smicker för att han tror att han livsuppehälle beror på honom så är det också en form av att sätta upp jämlingar bredvid Gud (*shirk*). Om någon är stolt över sina söner och tror att han har så många söner som kommer att växa upp, få anställning och få god inkomst och sedan ta hand om honom, så att han på grund av detta kommer att leva bekvämt under resten av sitt liv, eller att ingen av hans kollegor kommer att kunna konkurrera med honom på grund av hans vuxna söner, så är det också att sätta upp jämlingar bredvid Gud (*shirk*) (på den indiska subkontinenten såväl som i hela den tredje världen är den typen av tävlan med släktingar en avskyvärd vana). Sådana människor är helt och hållet beroende av sina söner. Om dessa söner blir olydiga eller dör i olyckor eller blir arbetsoförmögna, så faller på så sätt de människornas hela försörjning platt till marken.

Den Utlovade Messias^{al} har sagt:

Guds enhet (*tauhid*) innebär inte bara att man säger: *La ilaha illallah* (ingen är värd tillbedjan utom Allah) med sin tunga och sedan döljer hundratals avgudar i sitt hjärta.

Var och en som lägger lika stor vikt vid sina egna planer, onda uppsåt eller smarta idéer som han borde lägga vid Gud, eller är så beroende av en annan person som man bara borde vara beroende av Gud, eller uppskattar sitt eget ego så som han egentligen endast borde uppskatta Gud, i alla sådana situationer är han en avgudadyrkare i Allahs

åsyn. Avgudar är inte bara det som är gjort av guld, silver, koppar eller ädla stenar. Snarare är det så att varje sak, varje uttalande eller varje gärning som uppskattas på ett sätt som egentligen endast tillfaller Gud Allsmäktig, är en avgud i Allahs ögon.

Kom ihåg att Guds sanna enhet, den som Gud önskar att vi bekräftar och som vår frälsning beror på, är att tro att Gud till sin varelse helt saknar varje like, vare sig det är en avgud, en mänsklig varelse, solen, månen, ens eget ego, ens smarthet eller bedrägeri. Det innebär också att inte tro att någon har makt som liknar Hans eller att acceptera någon annan som Livets Uppehållare eller att tro att någon annan egentligen kan skänka heder eller vanära, eller att tro att någon annan kan vara en Hjälpare och ett Stöd. Det är också ett sätt att bekräfta ens egen kärlek till Honom och ens tillbedjan, ens ödmjukhet och ens hopp eller förhoppningar och ens fruktan inför Honom.

Ingen enhet kan vara fullständig utan följande tre typer av egenskaper.

Först är det Guds enhet: Det innebär att uppfatta hela universum som ingenting jämfört med Honom och att anse att universum är förgängligt och saknar verklighet.

För det andra: Guds Egenskapers enhet, vilket innebär att Herraväldet (*rabubiyyat*) och Gudomligheten (*uluhiyyat*) endast återfinns hos Gud och att andra som kanske kan verka som uppehållare eller välgörare bara är en del av de system som Guds Hand har ordnat.

För det tredje: Kärlekens enhet, uppriktighet och tillgivenhet. Det innebär att inte sätta upp någon som Guds like när det gäller kärlek och tillbedjan och att förlora sig helt i Honom (*Siraj-ud-Din 'isa'i ke Char Swalon ka Jawab, Ruhani Khaza'in, vol. 12, p. 349-350*).

Jag har förklarat detta i korthet förut. *Hadrat* den förste Khalifen efter Messias^{al} (*Khalifatul Masih I^a*) säger angående detta:

'Att förbinda någon med Allah när det gäller namnet, gärningarna eller tillbedjan innebär att sätta upp jämlikar bredvid Gud (*shirk*). Och att utföra alla goda gärningar enbart för att behaga Allah kallas tillbedjan. Människor tror att det inte finns någon Skapare förutom Allah, och de tror också att livet och döden ligger i Allahs Händer och att Han har en fullständig kontroll och makt över dem. Trots att de tror på detta, bugar de sig framför andra, uttalar lögnar och har ceremonier framför andra. Istället för att tillbe Allah, tillbedjer de andra, istället för att fasta för Allah, så fastar de för andra och istället för att tillbedja Allah så ber de till andra och betalar fattigskatten (*zakat*) för dem. För att utrota dessa falska sedvänjor kallade Allsmäktige Allah den Helige Profeten Muhammad^{sa}. (*Khutabat-e-Nur, p. 7-8*).

V I L L K O R

Att avhålla sig från falskhet, otukt, ögats överträdelser, korruption, utsvävningar, grymhet, oärlighet, att stifta ofred och att inte tillåta sig själv att ge efter för sina begär, hur starka dessa än må vara.

Nio olika typer av synd nämns i detta villkor. Den som skall initieras, det vill säga var och en som önskar tillhöra den Utlovade Messias^{al} församling, skall undvika dessa synder.

Falskhet är den största synden

Falskheten är sannerligen den största av alla synder. En gång frågade någon den Helige Profeten^{sa} om råd, eftersom den personen hade många svagheter och inte trodde att han skulle kunna lämna alla på en gång. Den Helige Profeten^{sa} sa till honom: 'Lova mig att du alltid kommer att tala sanning och aldrig ljuga'. Och bara genom att vandra på sanningens väg lyckades han befria sig från sina synder, den ena efter den andra. Varje gång han var nära att begå en synd, så

tänkte han att om han blir ertappad, så skulle han föras till den Helige Profeten^{sa}. Han hade lovat att inte tala osanning. Om han då skulle säga det som var sant om gärningen i fråga, så skulle han kanske bli förödmjukad och straffad. Gradvis frigjorde han sig från alla sina synder. Falskheten är sannerligen roten till allt ont.

Jag vill nu utveckla detta litet utförligare. Gud den Högste säger i Qur'anen:

ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظِمِ حُرْمَاتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ
 وَأُحِلَّتْ لَكُمْ الْأَنْعَامُ إِلَّا مَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا
 الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ ○

”Det är Allahs befallning. Och för den som hedrar de ting som av Allah förklarats heliga, kommer det att vara bra för honom hos hans Herre. Och att äta kött från all boskap har gjorts lagligt för er, utom det som redan kungjorts för er i Qur'anen. Sky därför avgudarnas vederstygglighet och sky alla ord av osanning.” (Kapitel (sura) Al-Hadj 22:31).

Här har falskt tal kommit att nämnas i samband med att sätta upp jämlikar bredvid Allah (*shirk*).

Sedan säger Allah:

أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ
 مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ
 بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ

○ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ

”Kom ihåg att er uppriktiga lydnad (bara) hör till Allah. Och de som tar andra till beskyddare bredvid Honom (säger:) Vi tjänar dem bara på det att de måtte föra oss närmare Allah i ställning. Allah kommer förvisso att döma mellan dem beträffande det i vilket de är oense. Allah vägleder förvisso icke den som är en otacksam lögnare.” (Kapitel (sura) *Al-Zumar* 39:4).

Det finns också en annan Tradition (*hadith*) i boken *Sahih Muslim*:

Hadrat 'Abdullah bin 'Amr bin al-'As^{ra} berättar att den Helige Profeten^{sa} sade:

Den som har följande fyra kännetecken är en riktig hycklare och den som har ett av dessa kännetecken har ett drag av hyckleri ända tills han har lämnat den vanan:

1. När han talar så ljuger han (hans tal är uppblandat med lögner och han talar inte alltid sanning)
2. När han gör en överenskommelse så bryter han den.
3. När han ger ett löfte, så bryter han det (detta är också en typ av falskhet)
4. När han resonerar använder han sig av ett oanständigt språk.

Alla dessa kännetecken hänger samman med ett lögnaktigt tal.

Så finns det en annan Tradition (*hadith*):

Hadrat imam Malik^{ra} berättar: 'Jag hörde att *hadrat* 'Abdullah Bin Mas'ud'^{ra} brukade säga: Håll er till sanningsenligt tal därför att sannfärdigheten leder till dygd och dygd leder till Paradiset. Undvik falskhet eftersom falskhet leder till olydnad och olydnad leder till helvetet. Vet du inte att det är sagt att den och den personen talade sanning och var lydig eller att han ljög och var inblandad i syndfulla gärningar? (*Al-Mu'atta Lil Imam Malik, Kitab ul-Jami, Babu ma dja'a fis-sidiqi wal-kadhib*).

Sedan finns det en ytterligare en Tradition (*hadith*) i boken *Musnadu Ahmadabni Hanbal*:

Hadrat Abu Hurairah^{ra} berättar att den Helige Profeten^{sa} sade: 'Den som kallar på ett barn för att ge det något och sedan inte gav något, ansågs vara en lögnare (*Musnadu Ahmadabni Hanbal, vol. 2, sid. 452, tryckt i Beirut*).

Detta är en mycket viktig synpunkt när det gäller den moraliska träningen. Kom ihåg att när det gäller den moraliska träningen för barn får man inte säga sådana saker ens som ett skämt. Annars lär sig barnen vanan att ljuga i sitt dagliga tal och på så sätt blir lögnen till en ingrodd vana senare i deras liv. Successivt kommer de att förlora all känsla och motvilja mot ett lögnaktigt tal.

Hadrat Ibn-e-Mas'ud^{ra} har berättat att den Helige Profeten^{sa} sade: Sanning leder till dygd och dygd leder till paradiset. En person skall fortsätta tala sanning till dess att han enligt Allahs värdering kan kallas sanningsenlig. Lögnen leder till ondska och ondska leder till elden (helvetet, övers. anm.).

En person som fortsätter ljuga kan enligt Allahs mening kallas en lögnare. (*Sahih Al-Bukhari, Kitabul-Adabi, Babu Qaulillahe Ittaqullaha wa kunu ma'as Sadiqin*).

Hadrat 'Abdullah Bin 'Amr Bin al-'As^{ra} berättar att en man kom till den Helige Profeten^{sa} och sade: O Allahs Profet^{sa} vilka är de gärningar som leder till Paradiset? Den Helige Profeten^{sa} svarade: Att tala sannig. När en av Allahs tjänare talar sanning blir han en lydig tjänare, och när han blir en lydig tjänare, blir han en sann troende, och en sann troende kommer slutligen till Paradiset. Mannen frågade igen: O Allahs Profet^{sa} vilken gärning leder till Helvetet? Den Helige Profeten^{sa} svarade: Falskhet. När någon talar osanning så blir han olydig, och olydnad är otro (*kufr*), och den som grundar sitt liv på otro hamnar förr eller senare i Helvetet. (*Musnadu Ahmad-abni Hanbal, vol. 2, sid. 176, tryckt i Beirut*).

Den Utlovade Messias^{al} säger: I den Heliga Qur'anen beskrivs osant tal som något avskyvärt, eftersom Allah säger:

فَاَجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ ○

”Sky därför avgudarnas vederstygglighet och sky alla ord av osanning.” (*Kapitel (Sura) Al-Hadj 22:31*).

Här har orden osanning och avgudadyrkan använts i ett och samma sammanhang. Osanningen är sannerligen en slags avgud, eftersom ingen skulle vilja lämna sanningen annars. På samma sätt som en avgud inte har något annat än en konstgjord yttre polityr, så har falskheten i själva

verket inte heller någon verklighetsgrund att stå på. De som ljuger (uttalar lögn) förlorar sin trovärdighet så till den grad att till och med när de talar sanning så tror man att kanske finns det någon liten lögn i den. Om de som har för vana att ljuga vill ändra sin vana, så kommer det inte vara lätt för dem. De måste kämpa under en lång tid innan de åter igen har lärt sig att tala sanning. (*Mal'ufzat, vol. 3. sid. 350*)

Den Utlovade Messias^{al} säger också:

Av alla människans naturliga tillstånd är sanningsenligheten den som är en livsviktig del i hennes natur. Så vida en person inte styrs av något själviskt motiv har han normalt ingen önskan om att ljuga. Människan är till sin natur emot all falskhet och tvekar att ta sin tillflykt till den. Det är därför en människa tycket illa om en person som han vet ljuger och ser på en sådan person med avsmak. Men detta naturliga tillstånd ensamt kan inte ses som en moralisk egenskap. Även barn och mentalt sjuka personer kan ha denna egenskap. I själva verket är det så att så länge en person inte tar avstånd från de själviska motiv som avhåller honom från att tala sanning, kan han inte anses vara sanningsenlig. Om en person bara talar sanning när han inte riskerar att förlora något, men ljuger när hans heder, ägodelar eller liv hotas, hur kan han då anses vara bättre än barn eller de mentalt sjuka? Är inte detta den typ av sanning barn och mentalt sjuka talar? Det finns knappast någon i hela världen som skulle tala osanning utan motiv. Därför är det så att den sanning som överges

när man riskerar en möjlig förlust kan aldrig utgöra en del av en sann moral. Verklig sanning talar man när man riskerar att förlora livet, ägodelar eller sin heder på grund av den. Den gudomliga läran om detta är:

○ فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ

Håll er borta från att tillbe avgudar och att ljuga, ty falskheten är också en avgud. Den som förlitar sig på den upphör med att förlita sig på Gud (*Kapitel (sura) Al-Hadj 22:31*).

... وَلَا يَأْتِ الشُّهَادَةَ إِذَا مَا دُعُوا...

“När ni kallas för att vittna om sanningen, vägra då inte att göra detta.” (*Kapitel (sura) Al-Baqarah 2:283*).

... وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ آثِمٌ قَلْبُهُ...

“Dölj inte ett sant vittnesbörd. Den som döljer det har sannerligen ett syndigt hjärta.” (*Kapitel (sura) Al-Baqarah 2:284*).

... وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ...

“När ni talar, säg bara det som är absolut sant och rättvist, även om ni vittnar mot en nära anhörig.” (*Kapitel (sura) Al-An'am 6:153*).

... كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ
أَوِ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبِينَ...

“Håll fast vid sanning och rättvisa och bär vittnesmål endast för Allahs skull. Tala aldrig osanning, även om det skulle innebära att ni sätter ert eget liv, era föräldrars eller andra käras liv, som till exempel era barn, i fara genom att tala sanning.” (Kapitel (sura) Al-Nisa’ 4:136).

... وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰ ٓأَلَّا تَعْدِلُوا...

“Låt inte fientlighet mot någon hindra er från att vittna sannfärdigt.” (Kapitel (sura) Al-Ma’idah 5:9).

... وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ...

”Sannfärdiga män och sannfärdiga kvinnor kommer att tjäna en stor belöning.” (Kapitel (sura) Al-Ahzab 33:36).

... وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ○

“De är vana vid att låta sanningen råda.” (Kapitel (sura) Al-Asr 103:4).

... لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ...

“De umgås inte med dem som talar osanning.” (Kapitel (sura) Al-Furqan 25:73).

(Islami Usul ki Philosophy, Ruhani Khaza’in, vol. 10, sid. 360-361).

Avhåll er från otukt och otrohet

Trohetsedens (*bai'at*) andra villkor inbegriper också en förpliktelse att avhålla sig från otrohet.

I detta avseende säger Allah Allsmäktig i den Heliga Qur'anen:

○ وَلَا تَقْرَبُوا الزَّوْجِيَ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا

”Och gå icke nära otukt, det är förvisso en uppenbar skändlighet och en ond väg.” (*Kapitel (sura) Bani Isra'il 17:33*).

I en Tradition (*Hadith*) berättar Muhammad Bin Sirin att den Helige Profeten^{sa} förmanade alla att göra följande. Sedan berättade han en lång Tradition (*hadith*) som innebär en varning om att dygd och sanning är bättre och mera varaktiga jämfört med otrohet och falskhet. (*Sunanud-Darimiyyi. Kitab-ul-Wasaya, Babu ma yustahabbu bil-wasiyyati minat-tashahhudi wal kalam*).

Här har otrohet och falskhet nämnts tillsammans. Detta illustrerar också vilken omfattande synd det är att ljuga.

Den Utlovade Messias^{al} säger:

Gå inte ens nära otukt. Det innebär: Undvik alla tillfällen som skulle kunna skapa en sådan tanke i ditt sinne. Undvik alla vägar som kan innebära en risk för att bli involverad i denna synd. Den som begår ett otrohetsbrott, går till det ondas yttersta gräns. Otrohet är en mycket ond gärning.

Den hindrar dig från att uppnå dina sanna mål och innebär allvarliga risktaganden. Den som inte är gift skall försöka upprätthålla sin dygd på andra sätt, till exempel genom fasta, att minska sitt intag av födoämnen eller utföra ett hårt fysiskt arbete. (*Islami Usul ki Philosophy, Ruhani Khaza'in, vol. 10, sid. 342*)

Den Utlovade Messias^{al} har förmanat oss att hålla oss borta från allt som kan leda till otukt. Ibland ignorerar de unga detta. De får för vana att se filmer, som egentligen inte är lämpliga att se, eftersom den moraliska standarden i dem är undermålig. Sådana vanor bör undvikas, eftersom de också är ett slags otukt.

Avhåll er från ögats överträdelser

Det andra villkoret hänför sig också till ett tredje slag av ondska, vilket är ögats överträdelser. Att undvika detta är känt som *ghadd-e-basar*.¹

Hadrat Abu Raihanah^{ra} berättar att han var med den Helige Profeten^{sa} på en expedition när han en natt hörde han den Helige Profeten^{sa} säga:

'Det öga som förblir vaket för Allahs skull är förbjudet för elden, och det öga som flödar av tårar i fruktan för Allah är förbjudet för elden'.

---

1. En term, som i den Heliga Qur'anen bokstavligen betyder att hålla ögonen sänkta.

Hadrat Abu Shuraih^{ra} berättar att han hörde en berättare säga att den Helige Profeten^{sa} också sade att: 'Den blick som slås ned istället för att titta runt när den möter något, som Allah har förbjudit ögat att se, är förbjudet för elden, och elden är också förbjuden att röra vid det öga som har rivits ut på Allahs, den Nåderikes väg' (*Sunanud-Darimiyyi, Kitab-ul-Jihadi, Babu filladhi yas-haru fi sabillilahi harisan*).

Det finns ytterligare en Tradition (*Hadith*):

'Ubadah Bin as-Samit berättar att den Helige Profeten^{sa} Muhammed sade:

'Ge mig sex löften rörande er själva och jag kommer att försäkra er tillträde till Paradiset:

- När ni talar, så tala sanning.
- När ni ger ett löfte, så håll det.
- När ni anförtros något, lämna över det när det krävs av er (det får inte finnas några ursäkter).
- Skyl er kropp.
- Håll era blickar sänkta.
- Håll era händer borta från grymhet.'

(*Musnadu Ahmadabni Hanbal, vol. 5, sid. 323, tryckt i Beirut*).

Hadrat Abu Sa'id Khudri^{ra} berättar att den Helige Profeten^{sa} anvisade: 'Avhåll er från att sitta längs gatorna.' Det sades då till honom: 'Men Allahs Sändebud, vi kan inte rå för att vi sitter längs gatorna.' Han sade: 'Om det är så, får ni uppfylla det krav som ställs på er på grund av gatorna.' Han tillfrågades: 'Vad är det för krav som ställs på grund av gatorna?' Han svarade: 'Att svara på hälsningar, att

sänka sina blickar, att vägleda dem som frågar om rätt väg, att uppmuntra det goda och förbjuda det onda.' (*Musnadu Ahmadabni Hanbal, vol. 3, sid. 61, tryckt i Beirut*).

Den Utlovade Messias^{al} skriver också:

Den Heliga Qur'anen, som ger lämpliga råd rörande människans naturliga önsknings och svagheter, visar på en utmärkt hållning i detta avseende:

قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا
فُرُوجَهُمْ ذَٰلِكَ أَزْكٰى لَهُمْ...

”Säg till de troende männen att behärska sina blickar och vaka över sina könsdelar. Det är renare för dem. Allah är förvisso Väl Medveten om vad de gör.”
(*Kapitel (sura) Al-Nur 24:31*)

Furudj (könsdelar, kroppsöppningar) innebär inte bara kroppens könsdelar, utan det innebär alla kroppens ingångar inklusive öronen. Det är till exempel förbjudet för alla av manligt kön att lyssna till sånger som sjungs av en kvinna man inte är släkt med. Kom ihåg att det har bevisats genom hundratals experiment att om Allah avråder från något, blir människan till slut tvungen att avstå. (*Malfuzat, vol.7. sid. 135*).

Den Utlovade Messias^{al} säger också:

Islam har uppmanat både män och kvinnor lika att vara hörsamma rörande dessa villkor. På samma sätt som kvinnor föreskrivs att bära slöja, så föreskrivs män att hålla

sina blickar sänkta. Den obligatoriska bönen (*salat*), att fasta, den obligatoriska allmosan (*zakat*), pilgrimsfärden (hadj) till Guds Hus i Mecka, skillnaden mellan laglig (*halal*) och olaglig (*haram*), och att undvika seder som strider mot islamisk, allt för att hedra Guds befallningar, är alla regler som gör islams dörr mycket smal och det är därför som alla inte kan komma in genom den dörren. (*Malfuzat, nya upplagan, vol.5. sid. 614*)

Detta borde göra det helt klart för alla män att de ska hålla sina blickar sänkta. Måttfullhet är inte bara till för kvinnor, utan i samma grad för män.

Så säger den Utlovade Messias^{al}:

Gud Allsmäktig har inte bara gett oss utmärkta regler för hur vi skall kunna uppnå egenskapen dygd, utan har också utrustat människan med fem botemedel mot ett skamlöst och odygdigt uppförande. Dessa är:

1. Att hindra sina blickar från att titta på kvinnor, som står utanför de förbjudna släktleden.
2. Att skydda sina öron från att lyssna till deras röster.
3. Att avstå från att lyssna till olika historier om dem.
4. Att undvika alla situationer, som skulle kunna utgöra ett förberedande steg i riktning mot denna onda gärning.
5. Att ha självkontroll under tiden av celibat genom att fasta, hålla diet, osv.

Vi kan absolut påstå att denna utmärkta lära med alla de regler som stammar ur den Heliga Qur'anen är speciella för islam. Man bör komma ihåg att eftersom människans naturliga tillstånd, vilket är källan till hennes passion, är sådan att hon inte kan lämna det utan att fullständigt förändra sig själv, kommer passioner alltid att väckas till liv varje gång de möter tillfällen och möjligheter att inlåta sig på detta onda. Därför har Gud inte lärt oss att vi fritt får titta på kvinnor utanför de förbjudna släktleden, fundera över deras skönhet eller titta på deras vackra rörelser när de dansar och så vidare, utan att vi ska gå genom livet med rena sinnen. Inte heller har vi blivit lärda att lyssna till dessa kvinnors sång eller att upplåta våra öron till berättelser om deras skönhet, utan vi ska möta detta med rena sinnen. Inte heller har vi uppmanats att lyssna till deras musikaliska röster eller att upplåta våra öron till att lyssna till beskrivningar av deras vackra utseende, oavsett om vi har rena avsikter eller inte. Vi har alldeles bestämt uppmanats att inte se på deras skönhet och inte heller lyssna till deras musikaliska röster eller till beskrivningar av hur vackra de är, oavsett om vi gör det med ett rent sinne eller ej. Vi har uppmanats att sky allt detta på samma sätt som vi skyr något som ruttnar, för att vi inte skall råka göra fel. Det är så gott som säkert att om vi kastar våra blickar fritt runt omkring oss, så kommer de blickarna att få oss på fall förr eller senare.

Eftersom Gud Allsmäktig önskar att våra ögon och våra hjärtan och alla våra lemmar och olika kroppsliga organ skall befinna sig i tillstånd av renhet, har Han givit oss

denna utmärkta lära. Det finns inget tvivel om att blickar som inte hålls tillbaka blir en källa till fara. Om vi lägger en bit mjukt bröd framför en hungrig hund, skulle det vara fåfängt att tro att hunden inte skulle bry sig om det brödet. På samma sätt önskar Gud Allsmäktig att de mänskliga egenskaperna inte ges något tillfälle till hemliga gärningar och inte heller konfronteras med något, som kan bli upptakten till farliga tendenser. (*Islami Usul ki Philosophy, Ruhani Khaza'in, vol. 10, sid. 343-344*).

Avhåll er från ondska och omoral

Det andra villkoret uppmanar också till att man ska skydda sig mot ondska och omoral.

Allah Allsmäktig säger i den Heliga Qur'anen:

وَأَعْلَمُوا أَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ
الْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ
فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ
أُولَٰئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ ○

”Och vet att Allahs sändebud är ibland er; om han skulle följa era önsknings i många frågor, skulle ni sannerligen råka illa ut; men Allah har gjort er tro kär för er och har låtit den tyckas vacker för era hjärtan och Han har gjort otro, ondska och olydnad förhatliga för er. Sådana är sannerligen de som följer den rätta vägen.” (*Kapitel (sura) Al-Hudjurat 49:8*)

I en Tradition (*hadith*) som behandlar detta ämne berättar *hadrat* Aswad^{ra} att *hadrat* Abu Hurairah^{ra} sade:

Den som fastar skall inte inlåta sig på elakt tal, varken på grund av ondska eller okunnighet. Om någon skulle behandla honom i okunnighet kan han bara svara att: 'Jag fastar'. (*Musnadu Ahmadabni Hanbal, vol. 2, sid. 356, tryckt i Beirut*).

Den Helige Profeten^{sa} har också sagt: 'Att klandra en troende är ondska och att bekämpa honom är otro'. (*Musnadu Ahmadabni Hanbal, vol. 1, sid. 439, tryckt i Beirut*).

'Abdur-Rahman Bin Shibl berättar att den Helige Profeten^{sa} sade: 'Affärsmännen är onda'. Berättaren tillägger att han tillfrågades: 'Har Allah inte gjort handel laglig?' Den Helige Profeten^{sa} svarade: 'Jovisst, men när de gör upp om en affär så talar de osanning och höjer priset även när de talar under ed'.

Berättaren tillägger att:

Den Helige Profeten^{sa} sade: 'De onda hamnar i helvetet'. Han tillfrågades: 'Vilka är de onda?' Han svarade: 'Vissa kvinnor är onda'. En man frågade: 'Allahs profet^{sa}, är de inte våra mödrar, systrar och hustrur?' Han svarade: 'Jovisst, men när något ges till dem är de inte tacksamma, och när ett problem drabbar dem, visar de inte tålmod'. (*Musnadu Ahmadabni Hanbal, vol. 3, sid. 428, tryckt i Beirut*).

Affärsmän behöver fundera över detta. Att göra ärliga affärer är ett villkor för Trohetseden (*bai'at*).

Den Utlovade Messias^{al} säger:

Genom Traditionen (*hadith*) är det fastställt att de onda kommer att straffas före dem som inte tror... det är Allahs väg, och när en hel nation blir ond och omoralisk kommer en annan nation att få makt att regera över den (*Malfuzat, vol. 2. sid. 653, den nya upplagan*).

Sedan säger han:

När de onda och omoraliska överskrider sina gränser, och när folk börjar ringakta Allahs befallningar och tecken, och förlorar sig i världsliga affärer och dess frestelser, har Gud orsakat deras undergång genom Djingis Khans (*Djangez Khan*) sonson Halakus (*Halaku*) och Djingis Khans (*Djangez Khan*) händer.

Det står skrivet att vid den tiden hördes ett rop från himlen:²

أَيُّهَا الْكُفَّارُ أَقْتُلُوا الْفُجَّارَ

Kort sagt, de onda och omoraliska står lägre och är mer avskyvärda i Guds ögon än de som inte tror. (*Malfuzat, vol. 3. sid. 108, den nya upplagan*).

Sedan säger han:

Den ondskefulle tyrannens böner accepteras inte, eftersom han själv inte bryr sig om Allah, och därför bryr sig inte Allah om honom. Om en son inte bryr sig om sina plikter mot sin far, då bryr sig fadern inte om honom på grund av

---

2. O ni som inte tror, dröp överträdarna.

hans egen olydnad. Varför skulle Allah bry sig om sådana människor? (*Al-Badr*, vol. 2, den 13 februari 1903, sid 28 kolumn 2).

Avhåll er från grymhet

Det andra villkoret innebär också att man måste avhålla sig från grymhet. Den Heliga Qur'anen säger:

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابَ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ
عَذَابٍ يَوْمَ إِلِيمٍ ○

”Men grupperna var oense sinsemellan. Så ve syndarna på grund av en smärtsam dags straff!”
(Kapitel (sura) *Al-Zukhruf* 43:66)

Hadrat Jabir^{ra} berättar att den Helige Profeten^{sa} sade: ”Akta er för grymhet, eftersom grymheten kommer att framträda som mörker på Domens dag. Akta er för girighet, snarstuckenhet och avund, eftersom för girighet, snarstuckenhet och avund orsakade tidigare nationers sammanbrott. Det frestade dem till att spilla blod och att vanära det som är heligt.” (*Musnadu Ahmadabni Hanbal*, vol. 3, sid. 323, tryckt i Beirut).

Att tillskansa sig andras rättmätiga tillhörigheter är också ett slags ondska.

Hadrat 'Abdullah Bin Mas'ud^{ra} berättar att: ”Jag frågade den Helige Profeten^{sa}: 'Vilken är den största grymheten?' Han

svarade: 'Den största grymheten är när en bror olagligt ockuperar så mycket som en armslängd av sin broders mark. På Domens dag kommer till och med varje liten sten från marken han ockuperade att placeras i en kedja runt hans hals. Ingen vet jordens djup utom Allah som skapade den.' ” (*Musnadu Ahmadabni Hanbal, vol. 1, sid. 396, tryckt i Beirut*).

Vissa människor misslyckas i att uppfylla sina skyldigheter mot sina systrar, bröder och grannar eller ockuperar deras egendom och mark illegalt. Var vänliga och fundera över detta. Som Ahmadier innebär villkoren, under vilka vi har accepterat Trohetseden, att vi inte får tillskansa oss någon annans rättigheter och att vi inte får vara grymma. Vi bör frukta Allah djupt i denna fråga.

Det finns en Tradition (*hadith*) som beskriver att:

Hadrat Abu Hurairah^{ra} har berättat att den Helige Profeten^{sa} sade: 'Vet ni vem som är utfattig?' Vi svarade: Bland oss är den utfattig som inte har varken kontanter eller ägodelar. Han sade: 'En utfattig bland mitt folk är den som möter Domens dag med uppgift om att ha bett de obligatoriska bönerna (salat), fastat och betalat sitt obligatoriska bidrag till samfundet (zakat), men som har förödmjukat någon, falskt anklagat någon annan, fråntagit en tredje sitt uppehälle, utgjutit en fjärdes blod och slagit en femte. Då kommer var och en av dem att få en del av hans goda gärningar. Om dessa inte räcker till kommer deras synder och fel att överföras från dem till honom, och han kommer att kastas in i elden istället för i paradiset. Det är den som

är verkligt utfattig' (*Sahih Muslim, Kitab-ul-Birri was-Silah, Babu Tahrimiz-Zulmi*).

Fundera över det här. Alla bland oss som är skyldiga till den typen av missgärningar måste känna fruktan. Måtte Allah skydda var och en av oss från att behöva visa oss i Hans närvaro som en utfattig av det slaget.

Den Utlovade Messias^{al} säger också:

Medlemmarna i min församling, var någonstans de än må befinna sig, bör lyssna med uppmärksamhet. Syftet med att de gick in i denna rörelse och upprättade ett ömsesidigt band mellan mig som andlig ledare och dem själva som lärjungar, är att de skall kunna uppnå en hög nivå när det gäller gott uppförande, god skötsel och rättfärdighet. Inga onda gärningar, ondska eller dåligt uppförande skall någonsin tillåtas få komma ens i närheten av dem. De skall be sina fem dagliga böner regelbundet, inte tala osanning och inte skada någon annan med sina tungor. De skall inte göra sig skyldiga till något ont och kommer inte ens att låta en tanke på något ont, felaktigt, olydigt eller störande uppförande få rinna genom sina sinnen. De skall avsky varje tanke på synd, kränkning, olämpliga gärningar, passion eller ohyfsat uppförande. De skall vara renhjärtade och ödmjuka tjänare till Gud Allsmäktig och inget giftigt frö får slå rot i deras inre... Medkänsla för mänskligheten skall vara deras princip och de kommer att frukta Gud Allsmäktig. De kommer att vaka på sina tungor, händer och tankar mot varje slag av orenhet, oredlighet och oärlighet. De kommer att delta i de fem dagliga bönerna

utan att missa någon. De kommer att avhålla sig från varje slag av ogärning, överträdelse, oärlighet, mutor, kränkningar och partiskhet. De kommer inte att ta del i något dåligt sällskap. Om det skulle visa sig att någon som brukar umgås med dem inte följer Guds budord... eller är obekymrad om människors rättigheter, eller är grym eller ondskefull, eller uppför sig illa eller försöker att lura Guds, den Allsmäktige, tjänare genom att tala illa eller kränkande om honom, eller är skyldig till bedrägeri mot de personer, tillsammans med vilka de har gått in i Trohetsförbundet (*bai'at*) skall det vara deras plikt att stöta bort honom och att hålla sig borta från en så farlig person. De får inte utgöra någon fara för någon religions anhängare eller mot någon stams eller grupps medlemmar. De skall ha sant goda önsknings för var och en, vara noga med att inga onda, elaka personer eller sådana som uppför sig opassande någonsin skall tillåtas bland era vänner eller tillåtas vistas tillsammans med er, ty sådana personer kan när som helst bli orsak till att ni själva begår ett felsteg.

Detta är de angelägenheter och villkor som jag har betonat från början och det är varje medlems, i min Församling (*djama'at*), skyldighet att följa dem. Ni får inte inlåta er på någon orenhet, hånfullhet eller något förlöjligande. Vandra på denna jord med goda hjärtan, rena sinnen och rena tankar.

Alla slags ondska är inte värda att slåss mot, så utveckla en vana att förlåta och ha överseende med mindre fel, och uppför er istället med ståndaktighet och ödmjukhet. Attackera

inte någon på ett orätt sätt och håll era egna passioner under absolut kontroll. Om ni deltar i en diskussion eller i ett meningsutbyte rörande religiösa ämnen, uttryck er då på ett mjukt och vänligt sätt. Om någon uppför sig illa mot er, dra er undan sådant sällskap med en fredshälsning. Om ni förföljs eller blir hånade, kom då ihåg att ni inte ska möta dumhet med dumhet, ty annars kommer ni att räknas till samma kategori som era motståndare. Gud Allsmäktig önskar att ni ska utgöra en Församling (*djama'at*) som kommer att vara ett föredöme för hela världen när det gäller godhet och sanning. Skynda er och uteslut var och en från ert umgänge som utgör exempel på ondska, missämja, provokation och dåligt uppförande. Den som inte kan vistas bland oss i ödmjukhet, godhet, fromhet och använda vänliga ord och uppföra sig på ett bra sätt, bör lämna oss fort, ty Gud önskar inte att en sådan person skall vistas bland oss. En sådan person kommer att dö olycklig, eftersom han/hon inte valde godhetens väg. Var därför på er vakt och var sant godhjärtade, vänliga och rättfärdiga. Ni kommer att bli kända genom att ni regelbundet deltar i bönerna och genom era höga moraliska egenskaper. Den som har ondskans säd inplanterad i sig kommer inte att kunna följa denna förmaning. (*Tabligh-e-Risalat, vol. 7, sid 42-44, Ishtihar, 29 maj 1898, sid. 2*)

Avhåll er från oärlighet

Om oärlighet säger Allah Allsmäktig i den Heliga Qur'anen:

وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَتُونَ أَنْفُسَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا
يُحِبُّ مَنْ كَانَ خَوَّانًا أَثِيمًا ○

”Och för icke deras talan, vilka är oärliga mot sig själva. Allah älskar sannerligen icke någon som är trolös och en stor syndare!” (*Kapitel (sura) Al-Nisa’ 4:108*).

Enligt en Tradition (*hadith*):

Hadrat Abu Hurairah^{ra} berättar att den Helige Profeten^{sa} sade: ’Om någon ber dig att förvara något åt honom, ge det då tillbaka till honom. Var inte oärlig mot någon, inte ens om han har varit oärlig mot dig’. (*Sunano Abi Dawud, Kitab-ul-Buyu’, Babu fir-Rajuli ya’khudhu Haqqahu...*)

Den Utlovade Messias^{al} säger:

Bland de olika sätten att hålla det onda ifrån sig, är den andra dygden känd som ärlighet och integritet, vilket gör det omöjligt att skada någon genom att ta hans ägodelar av ondska eller oärlighet. Det bör stå klart att ärlighet och integritet är naturliga mänskliga tillstånd. Det är på grund av det som det lilla barnet, som till sin natur är enkelt och naivt, och på grund av dess unga ålder, ännu inte har lärt sig några dåliga vanor, ogillar det som tillhör andra så till den grad att det är mycket svårt att få barnet att tillåta en främmande kvinna att amma det. (*Islami Usul ki Philosophy, Ruhani Khaza’in, vol. 10, sid. 344*)

Avhåll er från osämja

Om osämja säger Allah Allsmäktig i den Heliga Qur'anen:

وَابْتَغِ فِيهَا مَا تَلَاقُ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ
مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ
○ الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ

”och sök det Tillkommandes Boning i det som Allah har givit dig, och försumma icke din lott i denna världen, och handla väl mot andra, liksom Allah har handlat väl mot dig, och sök icke stifta ofrid i landet. Allah älskar sannerligen icke dem som stiftar ofrid,”
(Kapitel (sura) Al-Qasas 28:78)

Hadrat Mu'adh bin Jabal^{ra} berättar att den Helige Profeten^{sa} sade: Det finns två sorters strider. En sort som förs för Allah, under ledning av en ledare som står under gudomlig vägledning (*imam*). Den som ägnar sig åt den typen av strid, ger det bästa av allt han äger för Allahs skull, tröstar sina ledsagare och undviker osämja. Ty en sådan människa ger sitt allt, sin sömn och sin vakna tid, vilket är meriter i Allahs ögon.

Å andra sidan finns det andra som deltar i striden för sin stolthets skull, av skrytsamhet eller för att visa fram sin egen tapperhet. En sådan människa är olydig mot ledaren (*imam*), som står under gudomlig vägledning och skapar osämja på jorden. En sådan människa kan aldrig jämföras

med den första i rang. (*Sunano Abi Dawud: Kitab-ul-Jihad, Babu fi man yaghzu wa yaltamis-ud-Dunya*).

Hadrat Asma' Bint Yazid^{ra} berättar att den Helige Profeten^{sa} sade: Skall jag berätta för er om de bästa av alla människor? Hans följeslagare sade: Ja, berätta för oss, du Allahs profet^{sa}. Han sade: När de ser något önskvärt, så börjar de åkalla Allah. Sedan sade han: Skall jag berätta för er om de värsta människorna? De värsta människorna är de som baktalar andra och skapar osämja bland människor. Deras önskan är att Allahs lydiga tjänare skall dras in i syndiga gärningar. (*Musnadu Ahmadabni Hanbal, vol. 6, sid. 459, tryckt i Beirut*).

Den Utlovade Messias^{al} sade:

Inlåt er inte i stridigheter eller osämja med dem som har lämnat er på grund av att ni har gått med i den rörelse, som Allah Allsmäktig har grundat. Be för dem istället i hemlighet, att Allsmäktige Allah skänker dem samma insyn och insikt som Han gett er. Visa med ert eget fromma exempel och goda uppförande att ni anslagit den rätta vägen. Lyssna! Jag har utsetts till att förmana er om och om igen om att ni skall undvika alla tillfällen av oenighet och bråk. Ha tålmod även om ni hör smädelser. Besvara det onda med godhet.

Om ni möter bråk så smit undan från den situationen eller svara med vänliga ord. Jag tycker inte om att få höra att någon grälat trots att han är medlem i min Församling (*djama'at*). Allsmäktige Allah tycker inte om att en Församling (*djama'at*), som är avsedd att vara en

förebild för mänskligheten, skulle följa sådana vägar som inte är rättfärdighetens vägar. Jag säger er sannerligen att Allsmäktige Allah har betonat detta så till den grad att om någon, som uppger sig vara medlem i Församlingen (*Djama'at*), inte visar tålmod och uthållighet, tillhör han inte vår Församling (*djama'at*). Den yttersta provokationen ni kanske får höra är att någon smädar mig. Lämna ärendet för Guds beslut. Ni kan inte döma i det. Lämna mina angelägenheter till Gud, ni själva bör visa tålmodighet även om ni möter den typen av smädelser. (*Malfuzat, nya upplagan, vol 4, sid. 157*).

Avhåll er från uppror

Det andra villkoret för Trohetseden (*bai'at*) kräver att den initierade skall skydda sig själv mot olika slag av upproriskhet.

Den Utlovade Messias^{al} förklarar två verser ur den Heliga Qur'anen, kapitel (*sura*) *Al-Baqarah* och säger:

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ...

Vilket innebär:

”Och bekämpa dem till dess att det inte längre råder någon förföljelse, och religionen endast bekänner sig till Allah.” (*Kapitel (sura) Al-Baqarah 2:194*)

... قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ
وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ
وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّى
يَرُدُّوكُمْ عَن دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا...

Det innebär:

Att strida (i den heliga staden Mecka) är något avskyvärt, men att hindra människor från Allahs vägar och att vara otacksam mot Honom, och att slänga ut rättfärdiga människor från den Heliga Moskén är ännu mer avskyvärt i Allahs ögon. Och uppror, det vill säga att störa ett fredligt levnadssätt, är värre än att döda... (*Kapitel (sura) Al-Baqarah, 2:218*) (*Jang-i-Muqaddas, Ruhani Khaza'in, vol 6, sid 255*).

Den Utlovade Messias^{al} sade också:

Jag ser att många okunniga och bråkande människor bland hinduer och muslimer visar den typ av aktiviteter gentemot regeringen, som påminner om uppror. Jag misstänker att det kommer en tid när upproriskhetens vägar kommer att etableras i deras hjärtan. Därför varnar jag medlemmarna i min Församling (*djama'at*) som bor i Punjab och på den indiska subkontinenten, vilka genom Guds nåd räknas i hundratals och tusentals, att de skall komma ihåg denna min lära. Jag har i mina tal så väl som i mina skrifter under det senaste 26 åren lärt dem att de skall förbli sant lojala mot sin regering, som har varit god mot oss.

Kom ihåg noggrant att en person som har rebelliska tankar mot regeringen inte kan fortsätta vara medlem i min Församling (*djama'at*).

Jag anser att det skulle vara en stor oförsämndhet om vi är otacksamma mot den regering som har befriat oss från tyranners klor, en regering under vilken vi gör framsteg.

Allah allsmäktig säger i den Heliga Qur'anen:

○ هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ

”Godhetens belöning är inte något annat än godhet.”
(Kapitel (*sura*) *Al-Rahman* 55:61)

I en Tradition (*hadith*) säger den Helige Profeten^{sa} att ”var och en som är otacksam mot människor kan inte vara tacksam mot Allah”. Tänk er bara om ni skulle flytta utanför denna regeringens skyddande hägn, var skulle ni då kunna hitta en fristad? Nämn en enda regering som skulle skänka er beskydd. Varje islamisk regering skulle gnissla sina tänder för att kunna döda er, eftersom ni enligt dem är förrädare som inte har någon tro. Var därför tacksamma mot Allah för denna förmån.

Att sprida läran om att en blodig Mahdi (här: andlig reformator, övers. anm.) kommer att fängsla alla kristna monarker, är ett påhittat hopkok som har svärtat ner och förhärdat våra muslimska motståndares hjärtan. Sådana läror kan och kommer absolut att förleda de okunniga människorna till att resa sig i uppror vid något tillfälle. Därför strävar vi efter att muslimer måste bli av med

sådana lärosatser. Kom ihåg att en tro som saknar mänsklig sympati inte kommer från Gud. Gud har lärt oss ”var barmhärtiga på jorden så att ni måtte visas barmhärtighet i himlen (*Majmu'ah Ishtiharat, vol 3, sid 582-585*).

Låt inte er inte förledas av passion!

Det andra villkoret rör den initierades uppmärksamhet mot att inte svepas i väg av passion. Den Utlovade Messias^{al} säger: Det fjärde stadiet i de andliga framstegen är det som nämns av Allsmäktige Allah i de ädlaste verser i den Heliga Qur'anen:

○ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَفْئِدَتِهِمْ حٰفِظُونَ

”...och som vakar över sina dygder”. (*Kapitel (sura) Al-Mu'minin 23:6*)

Det betyder att ni som skyddar er själva mot sinnliga passioner och olaglig lusta står högre i status än de troende av den tredje rangen. Denna rang är högre än den tredje eftersom man bara offrar de ägodelar som man tycker om i den tredje rangen. Men troende av den fjärde rangen offrar någonting som är er ännu kärare än ägodelar, nämligen de djuriska passionerna. En människa är så överväldigande ägd av sina djuriska passioner att stora summor spenderas för att tillfredsställa sina lustar. En sådan människa lägger ingen vikt vid ägodelar när det gäller att följa sådana drifter. Det har observerats att det finns många snikna personer, som inte ger en enda krona till behövande, men

förstör sina hem genom att spendera stora summor på att besöka kvinnor med dåligt rykte. Det är ett vedertaget faktum att de djuriska lustarna är en sådan stark flod att den sveper med sig oanständiga vanor som snarstuckenhet. Därför är det uppenbart att när man jämför med trons styrka, som kan bota snålhet och förbereda en människa att lämna sina älskade ägodelar för Allahs sak, behövs en mycket starkare och mera varaktigt tro när det gäller att strida mot Satan för att skydda sig själv mot de djuriska passionernas förförelse, eftersom en sådan tro trampar den gamla ormen som kallas 'den del av jaget som dras till det onda' (Nafs-i-ammarah) under sin fot. När det gäller snålhet kan den undvikas under tider när de djuriska passionerna tillfredsställs, eller för att skrytsamt visa fram något, men denna förvirring som de djuriska passionernas krav lockar fram är en allvarlig och långvarig last, som inte kan undvikas utom genom Allahs barmhärtighet. På samma sätt som ett ben är den hårdaste delen och den del som överlever längst av kroppens komponenter och delar, på samma sätt gäller att den styrka i tron, som behövs för att skydda från denna villfarelse, måste vara den hårdaste och mest varaktiga så att den kan stå kvar när det gäller att strida mot denna fiende under en lång tid. Och även det kan endast ske genom Allahs barmhärtighet, eftersom de köttliga passionernas villfarelse är en sådan förödande flod att ingen kan skydda sig själv mot den, utom genom Allahs barmhärtighet. Det är på grund av detta som *Hadrat Yusuf*^{as} sade:

وَمَا أُبْرِئِي نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالشُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ
رَبِّي ...

”Och jag kan inte befria mig själv från svaghet, ty själen är sannerligen benägen till att tycka om det onda. Det är inte möjligt att skydda sig själv mot dess attack utom genom att Allah, den Allsmäktige, har barmhärtighet.” (*Kapitel (sura) Yusuf 12:54*).

Frasen som nämns i den här versen är:

إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي

”...utom det över vilket min Herre har förbarmande”
(*ibid*)

Liknande ord har använts vid tiden för Noaks (*Nuh*)
prövning:

... لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَهُ ...

”Denna dag finns det inget skydd (för någon) mot Allahs påbud, utom för den som Han visar barmhärtighet” (*Kapitel (sura) Hud 11:44*)

Detta visar att de köttsliga passionernas syndafloed som liknar Noaks villfarelse när det gäller allvarlighetsgrad och fara. (*Barahin-e-Ahmadiyya, vol. 5, Ruhani Khaza'in, vol. 21, sid. 205-206*).

I korthet så kommer de köttsliga begären alltid att försöka förgöra er. Undvik dem, sök alltid Allahs barmhärtighet.

Nu för tiden har många andra vägar öppnats till den. Därför behöver vi nu mer än någonsin tidigare be och vända oss till Allah för att söka Hans barmhärtighet.

أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ
مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ
بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ
هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ ○

”Kom ihåg att er uppriktiga lydnad bara hör till Allah. Och de som tar andra till beskyddare bredvid Honom säger: Vi tjänar dem bara på det att de måtte föra oss närmare Allah i ställning. Allah kommer förvisso att döma mellan dem beträffande det i vilket de är oense. Allah vägleder förvisso icke den som är en otacksam lögnare.” (Kapitel (sura) Al-Zumar 39:4)

Den Utlovade Messias^{al} säger:

Tro på Gud, vars existens har bevisats oemotsäglich i Toran, Evangelierna och den Heliga Qur'anen. Föreställ inte en gud vars existens inte har bevisats av dessa tre böckers enhetliga vittnesbörd.. Acceptera det som har bevisats genom intellektet och det mänskliga samvetet och bevisats genom Guds Böcker. Tro inte på Gud på ett sätt som skapar obalans mellan Hans Böcker. Begå inte äktenskapsbrott. Tala inte osanning. Undvik att se arga ut. Skydda er själva mot galenskap, omoral, grymhet, oärlighet och upproriskhet. Låt er inte övermannas av köttsliga begär. Börja be de fem dagliga bönerna, eftersom den mänskliga

naturen genomgår fem slags prövningar. Var tacksamma mot er ädle Budbärare och nedkalla välsignelser över honom, ty det är han som har visat er hur ni kan känna igen Gud i mörkrets tidevarv. Dessa är de principer, som är min Församlings kännetecken. Det sätt på vilket denna Församling skapar mänsklig sympati, undviker att skada andra mänskliga varelser och låter bli att opponera sig mot tillsatta tjänstemän, återfinns inte hos andra muslimer. På grund av deras egna misstag är deras principer av ett annat slag, vilket inte kräver förklaring just nu (*Damimah Tiryaq-ul-Qulub, Ruhani Khaza'in, vol. 15, sid. 524-526*).

V I L L K O R

Att regelbundet be sina fem dagliga böner i enlighet med Guds Budbärares och Sändebuds (Profeten Muhammad^{sa}) påbud och att försöka göra sitt bästa för att regelbundet be den frivilliga nattbönen (tahadjud) och nedkalla välsignelser (darud) över Profeten Muhammad^{sa}. Att göra det till sin dagliga rutin att be Gud om förlåtelse för sina synder, be om styrka från Allah att göra det som är gott (istighfar) med uppriktig kärlek, att komma ihåg Guds, den Högste, ynnestbevis och att lovprisa och lovsjunga Honom.

Be de fem dagliga bönerna

Den första punkten som nämns i detta villkor, är att den initierade skall be sina fem dagliga böner i enlighet med Guds befallning och Hans budbärares råd. Allahs befallning är att män och kvinnor så väl som barn, som har nått en

ålder på tio år, skall be sina böner på rätt tidpunkt. Alla män har uppmanats att be de fem dagliga bönerna tillsammans, att besöka moskéer och att fylla dem och att söka Allahs nåd. Det finns inget undantag när det gäller de fem dagliga bönerna. Under en resa eller sjukdom har vissa av kraven lättats upp, man får till exempel kombinera böner eller minska antalet *rak'at*. Det faktum att det endast vid sjukdom är tillåtet att avstå från att gå till moskén för att delta i bönen visar på vikten av att bönen bes tillsammans med andra.

Jag kommer att läsa upp några exempel, men jag önskar betona att var och en som avlägger Trohetseden skall fundera över detta att fastän vi svär Trohetseden för att skänka oss själva, lyder vi denna uttryckliga befallning i den Heliga Qur'anen? Varje Ahmadi är skyldig att påminna sig själv. Ni skall rannsaka er själva och vaka över era egna gärningar. Om vi alla börjar rannsaka oss själva, kan en stor revolution uppnås.

I den Heliga Qur'anen säger Allah:

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ

تُرْحَمُونَ ○

”Och förrätta Bönen och betala Zakat och lyd Sändebudet, på det att ni måtte visas barmhärtighet.”

(Kapitel (sura) Al-Nur 24:57)

I kapitel (sura) Ta Ha, står befallningen:

إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ

لِذِكْرِي

”Jag är sannerligen Allah, det finns ingen Gud förutom Mig, så dyrka endast Mig och förrätta Bön till Min ihågkommelse,” (*Kapitel (sura) Ta Ha 20:15*).

Det finns ett stort antal andra verser i den Heliga Qur’anen om att upprätthålla bönen. Jag kommer nu att presentera en Tradition (*hadith*):

Hadrat Jabir^{ra} berättar att han hörde den Helige Profeten^{sa} säga att: Att försumma att be sin bön för en människa närmare avfall och otro. (*Sahih Muslim, Kitab-ul-Iman, Babu Bayanit-laq-ismil-Kufri 'Ala man Tarkas-Salah*).

Den Helige Profeten^{sa} har sagt: Mitt ögas behag finns i bönen” (*Sunan al-Nasa'i, Kitabu 'Ishratin-Nisa'i, Babu Hubbin-Nisa'i*).

Hadrat Abu Hurairah^{ra} berättar att den Helige Profeten^{sa} sade:

”Det första en människa kommer att kallas till ansvar för på Uppståndelsens dag är bönen. Om hon uppfyller det kravet kommer hon att vara framgångsrik och kommer att uppnå frälsning. Om hon inte har uppfyllt kravet kommer hon att bli tillintetgjord och kommer att vara en förlorare. Om det finns brister när det gäller den obligatoriska bönen kommer Allah att räkna med hans frivilliga böner (*nawafil*). På samma sätt kommer alla hennes andra gärningar att

räknas med. (*Sunan-ut-Tirmadhi, Kitab-us-Salati, Babu Inna Auwala ma Yuhasabu bihil 'Abdu...*)

Sedan sägs det i en Tradition (*hadith*):

Hadrat Abu Hurairah^{ra} har berättat att han hörde den Helige Profeten^{sa} säga: "Säg mig om någon av er hade en bäck som rann framför hans dörr och han skulle bada i den fem gånger varje dag, skulle det finnas någon smuts kvar på honom då?" Han fick svaret: "Ingen smuts skulle kunna finnas kvar på honom. "Den Helige Profeten^{sa} kommenterade: "Det är precis så med de fem dagliga bönerna. Allah tvättar bort alla fel på grund av dem." (*Sahih Al-Bukhari, Kitabu Mawaqitis-Salati, Babus-Salatil Khamsi Kaffaratun Lil Khata'i*).

Den Utlovade Messias^{al} säger:

Be era böner. Be era böner. Det är nyckeln till all god lycka. (*Izala-e-Auham, Ruhani Khaza'in, vol 3, sid 549, första utgåvan, sid. 829*).

Han säger också:

Bönens essens och anda ligger i bedjandet. (*Ayyam-us-Sul, Ruhani Khaza'in, vol. 14, sid. 241*).

Därtill säger han:

Så alla ni människor som räknar er själva till medlemmar i min Församling (*djama'at*), i himlen kommer ni att räknas som medlemmar bland mina följeslagare endast om ni i sanning börjar följa rättfärdighetens väg. Be era fem

dagliga obligatoriska böner med en sådan koncentration och bävan i era sinnen, som om ni såg Gud stå framför er. Fasta det föreskrivna antalet dagar för Guds sak och i full uppriktighet. Alla bland er som är skyldiga att betala sitt obligatoriska bidrag till samfundet (*zakat*) får aldrig svika när det gäller att uppfylla denna viktiga plikt. För dem som har pilgrimsfärden till Mecka (*Makkah*) som ett obligatorium och om inget hinder står i vägen bör sannerligen företa den välsignade resan. Gör alla goda gärningar med tillbörlig noggrannhet, den tillbörliga noggrannhet som dessa förtjänar och överge de onda gärningarna genom en sann förkastelse, som springer fram ur hjärtat. Var övertygad om att ingen gärning över huvud taget kan föra er till Gud, om den saknar av rättfärdighet. Roten till allt gott är rättfärdighet (*taqwa*) och en gärning kommer aldrig att vara förgäves eller meningslös om bara den roten inte har gott förlorad. (*Kashti-e-Nuh, Ruhani Khaza'in, vol 19, sid. 15*).

Den Utlovade Messias^{al} fortsätter:

Vad är bönen? Det är den ödmjuka underkastelse man gör i form av lovprisning (*tasbih*), prisandet av Gud (*tahmid*), att förklara Hans helighet (*taqdis*), att söka Hans förlåtelse (*istighfar*) och att nedkalla Hans välsignelse över den Helige Profeten^{sa} (*durud*). När ni ägnar er åt bön, begränsa då inte er själva enbart till den föreskrivna bönen, så som vårdslösa människor gör, vars bön bara är en formalitet som inte har någon verklighet grund. När ni ber era böner bör ni också be era egna böner, på era respektive språk, förutom de

föreskrivna böner, som har lärts ut i den Heliga Qur'anen och av den Helige Profeten^{sa}, så att era hjärtan måtte röras av er ödmjukhet och er uppriktighet.

Den Utlovade Messias^{al} säger ytterligare:

Bönen är så mäktig att himlarna blir benägna böja sig mot människan under den. Den som gör bönen full rättvisa känner det som om han har dött och hans själ smält ner på Allahs tröskel... Ett hem där bönen bes på detta sätt kommer aldrig att förstöras. Det sägs i en Tradition (*hadith*) att om bönen hade föreskrivits för Noaks (*Nuh*) folk så hade de inte gått under. Pilgrimsfärden (*hadj*) är obligatorisk, men det finns vissa undantag. Det samma gäller fastan och det obligatoriska bidraget till samfundet (*zakat*). Men det finns inga undantag när det gäller att be de dagliga bönerna. Alla andra plikter skall utföras en gång om året, men bönen skall bes fem gånger varje dag. Så länge bönen inte utförs i enlighet med alla dess föreskrifter så förtjänar den som ber inte de välsignelser som den för med sig. En sådan bön (utan att uppfylla dessa plikter) är inte till någon fördel. (*Malfuzat, new ed. vol. 3, sid. 627*).

Den Utlovade Messias^{al} säger:

Bönen är obligatorisk för varje muslim. Det finns beskrivet i en Tradition (*hadith*) att några människor accepterade islam och frågade: O Allahs Profet^{sa}, befria oss från skyldigheten att be bönerna eftersom vi är affärsmän. Vi ser efter boskap, ibland är vi inte säkra på att våra kläder är rena. Dessutom har vi inte tid. Den Helige Profeten^{sa}

sade: Tag er i akt, om det inte finns någon bön så finns det ingenting. Tro utan bön är ingen tro alls.

Vad är bön? Att lägga fram era problem inför Gud och att söka lösningarna hos Honom. Att ibland stå rak inför Honom i bävan inför Hans storhet, att vara redo att utföra Hans befallningar. Ibland att böja sig ner inför Honom i fullständig underkastelse. Att be Honom om allt ni behöver. Det är bön! Att bedja till Honom som en tiggare, att väcka Hans barmhärtighet genom beskriva Hans storhet och överhöghet och sedan säga: En tro som inte uppfyller detta (denna typ av bön) är ingen tro alls.

Människan behöver alltid söka Allahs välbehag och be om Hans nåd. Endast genom Hans nåd kan vi uppnå någonting. O Allah, gör det möjligt att helt och fullt endast tillhöra Dig och att ståndaktigt följa Ditt välbehags väg och därigenom förtjäna Din Nåd. Bönen innebär kärlek till Gud och fruktan inför Gud, att alltid hålla Honom i minnet – och det är vad tron innebär.

Så den som önskar bli befriad från skyldigheten att be sina böner kan inte uppnå någonting mer än djuren, nämligen att äta, dricka och sova. Det är sannerligen inte en tro. Det är de icke troendes väg. Det vanliga ordspråket att 'ett världslöst ögonblick är ett ögonblick av otro' är otvivelaktigt sant och korrekt. (*Al-Hakam vol.7, den 31 mars 1903, sid. 8*).

Hur kan man uppnå koncentration i bönen? Den Utlovade Messias^{al} säger (att en person som inte får någon glädje av sina böner skall be Allah om den):

”Allah! Du vet hur blind och vilse jag är, just nu är jag som om jag varit död. Jag vet att alldeles snart kommer jag att kallas för att visa upp mig inför Dig. Då kommer ingen att kunna stoppa mig. Men mitt hjärta är blint och utan ljus. Låt en sådan ljusflamma lysa upp så att det därigenom kan inspireras av Din kärlek och tillgivenhet. Skänk mig Du en sådan nåd att jag inte kommer att återuppstå blind och utan insikt”.

När en människa ber på ett sådant sätt och fortsätter med den bönen kommer hon att få uppleva att en tid kommer när någonting kommer att sänkas ner över henne medan hon ber just en sådan bön och det kommer att smälta hennes hjärta. (*Malfuzat, new ed., vol. 2, sid. 616*)

Be *Tahaddjud*bönen regelbundet

Det tredje villkoret föreskriver att man skall be *Tahaddjud* bön. Allah Allsmäktig säger:

وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ
رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا ○

”Och vakna upp under en del av natten för att läsa upp den - en extra tjänst för dig. Det kan så vara att din Herre kommer att upplyfta dig till en ärofull ställning.” (*Kapitel (sura) Bani Isra'il 17:80*)

Hadrat Bilal^{ra} berättar att den Helige Profeten^{sa} sade: Ni måste vara särskilt regelbundna när det gäller att

upprätthålla traditionen med Tahaddjudbönen. Det har varit de rättfärdiga människornas vana i det förgångna och detta är ett sätt att nå Guds närhet. Detta är en vana som skyddar en själv mot synd, röjer undan skavanker och skyddar mot fysisk sjukdom. (*Sunan-ut-Tirmadhi, Kitab-ud-Da'wat, Babu Fi Du'a'in Nabiyyi*).

I en annan Tradition (*hadith*):

Hadrat Abu Hurairah^{ra} har berättat att den Helige Profeten^{sa} sade: Varje natt stiger Vår Herre ner till den lägsta av himlarna. När en tredjedel återstår av natten säger Allah: Vem kallar på Mig, så att Jag kan svara honom? Vem ber Mig om något, så att jag kan ge det till honom? Och vem ber Mig om förlåtelse, så att jag kan förlåta honom? Detta fortsätter Allsmäktige Allah att säga ända fram till gryningen. (*Musnadu Ahmadabni Hanbal, vol. 2, sid. 521, tryckt i Beirut*).

Många av församlingens medlemmar skriver brev och ber mig be för dem. Om de själva istället hade använt sig av det här sättet att be, kommer de att få se att Allahs välsignelser regnar ner över dem.

Hadrat Abu Hurairah^{ra} berättar att den Helige Profeten^{sa} sade, Allah den Allsmäktige säger: Jag förklarar krig mot vem som än är en fiende till Min vän. Min tjänare kan vara nära Mig genom sådant som Jag älskar och sådant som Jag har gjort obligatoriskt för honom. Genom att be frivilliga böner (nawafil) förs Min tjänare närmare Mig så att Jag kan börja älska honom. När Jag gör honom till Min vän så

blir Jag öronen med vilka han hör, ögonen med vilka han ser och händerna med vilka han håller och fötterna med vilka han går. Med andra ord innebär det att Jag uppfyller alla hans önsknningar. Om han ber Mig om något så ger Jag det till honom, om han söker Mitt beskydd så ger Jag honom beskydd. (*Sahih Al-Bukhari, Kitab-ur-Riqaqi, Babut-Tawadu'i*)

Hadrat Abu Hurairah^{ra} har berättat att den Helige Profeten^{sa} sade, Allah kommer att ha förbarmande med varje man som går upp på nätterna för sina (frivilliga) böner och som väcker sin hustru med samma avsikt och om hon tvekar, så skvätter han vatten över hennes ansikte för att väcka henne. Och Allah kommer att ha förbarmande med den kvinna som går upp på natten för att be (frivilliga) böner och som väcker upp sin make för samma syfte, och om han tvekar, så skvätter hon vatten över hans ansikte för att väcka honom. (*Sunano Abi Dawud, Kitab-ut-Talawwu'i Babu Qayamil-Laili*)

Den Utlovade Messias^{al} säger:

Vår församling bör göra det till en plikt för sig själv att be den frivilliga nattbönen (*tahaddjud*). Den som inte orkar be hela bönen bör åtminstone be ett minimum av två rak'at, eftersom han då får en möjlighet att åtminstone be några få böner. Böner vid denna tid har ett speciellt kännetecken, eftersom de bes med sann smärta och iver. Hur kan man vakna upp från en bekväm sömn om det inte finns en speciell smärta och en vånda som känns i hjärtat? Att vakna upp vid denna tidiga timme skapar en smärta som känns

i hjärtat och som i sig skapar en känsla av tillgivenhet och nedstämd, vilka sedan i sin tur leder till att bönen blir antagen. Men den som är slapp när det gäller att vakna upp, saknar uppenbarligen smärta och vända. Men den som vaknar upp upplever uppenbart denna smärta, som väcker honom. (*Malfuzat, new ed., vol 2, sid. 182*).

Den Utlovade Messias^{al} säger också:

Gå upp på natten och be att Allah den Allsmåttige måtte vägleda er till Hans väg. Den Helige Profetens^{sa} följeslagare erhöill också sin träning bit för bit. Vad var de dessförinnan? De var som bondens utsäde. Den Helige Profeten^{sa} var den som vattnade och bad för det. Säden var frisk och jorden var bördig. När den vattnades bar den en utmärkt skörd. De gick den Helige Profetens^{sa} väg utan att tveka. De väntade varken på dag eller natt. Ni bör ångra er med ett rent hjärta. Vakna upp för Tahaddjudbön. Öppna era hjärtan. Lämna era svagheter, och låt era ord och gärningar följa Allahs, den Högstes vilja. (*Malfuzat, new ed., vol 1, sid. 28*).

Var särskilt regelbundna när det gäller att nedkalla välsignelsen (*durud*) över den Helige Profeten Muhammad^{sa}.

Det tredje villkoret innebär också att den initierade alltid skall vara ivrig att nedkalla välsignelsen (*durud*) över den

Helige Profeten^{sa}. I detta sammanhang säger allsmäktig Allah i den Heliga Qur'anen:

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
أَمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

”Allah sänder ner (Sina) välsignelser över Profeten^{sa} och Hans änglar ber för honom. O ni som tror, ni bör (också) nedkalla (Hans) välsignelser över honom och hälsa med rikliga fridshälsningar.” (*Kapitel (sura) Al-Ahzab 33:57*).

Hadrat 'Abdullah Bin 'Amr Bin al-'As^{ra} berättar att han hörde den Helige Profeten^{sa} säga, att när ni hör böneutroparen läsa böneutropet (*adhan*), upprepa då de ord han säger. Nedkalla därefter Allahs välsignelse över mig. Den som nedkallar Allahs välsignelser över mig kommer att få Allahs barmhärtighet tiofalt. Sedan sade han: När någon ber till Allah att skänka mig rätten att medla (*wasilah*), vilket är den grad i paradiset som Allah kan ge en av Sina tjänare och jag hoppas den tjänaren är jag, blir min medling för en sådan person tillåten (*Sahih Muslim, Kitab-us-Salati, babul-Qauli mithli Qaulil Mua'dhdhini limanSami'ahu Thumma Yusalli 'Alan Nabiyyi*).

Var och en bör komma ihåg att för att vinna Allahs välbehag, för att uppnå Hans kärlek och för att se sina böner blir accepterade av Allah, behövs den Helige Profetens^{sa} medling. Det bästa sättet att få den är, som vi har blivit tillsagda i Traditionen (*hadith*), att nedkalla Allahs välsignelse över

honom. Den Utlovade Messias^{al} har också förmanat oss och sagt att välsignelsen (*durud*)¹ bör nedkallas väldigt ofta.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ
عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَعَلَىٰ آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ
مَّجِيدٌ اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ آلِ مُحَمَّدٍ
كَمَا بَارَكْتَ عَلَيَّ إِبْرَاهِيمَ وَعَلَىٰ آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ
حَمِيدٌ مَّجِيدٌ

Hadrat 'Amir Bin Rabi'ah^{ra} berättar: Den Helige Profeten^{sa} sade: En muslim som nedkallar Allahs välsignelse över mig kommer att fortsätta få änglarnas välsignelser så länge han själv fortsätter. Låt honom korta eller förlänga tiden efter eget önskemål.

Hadrat 'Umar Bin al-Khattab^{ra} säger: En bön hålls kvar mellan himlen och jorden. Inte förrän någon nedkallar välsignelser över den Helige Profeten^{sa} kan någon del av den gå upp och bli presenterad inför Allah Allsmäktig. (*Sunan-ut-Tirmadhi, Kitab-ul-Witri, Babu ma ja'a fi Fadlis-Salati 'Alan Nabiyyi*)

Hadrat 'Abdullah Bin Mas'ud^{ra} berättar att den Helige Profeten^{sa} sade: På Domens dag kommer de stå mig

---

1. O Allah, välsigna Muhammad^{sa} och hans avkomma så som Du välsignade Abraham och hans avkomma. Du är i sanning Värd att lovprisa, Lysande. O Allah, låt Muhammad^{sa} och hans avkomma ha framgång, så som Du lät Abraham och hans avkomma ha framgång. Du är i sanning Värd att lovprisa, Lysande.

närmast som oftast nedkallar Allahs välsignelser över mig.
(*Sunan-ut-Tirmadhi, Kitab-ul-Witri, Babu ma ja'a fi Fadlis-Salati 'Alan Nabiyyi*)

Den Utlovade Messias^{al} berättar om sin personliga erfarenhet så här:

En gång hände det att jag var fullständigt absorberad i att nedkalla Allahs välsignelser över den Helige Profeten^{sa} under en lång tid, eftersom jag var övertygad om att vägarna till Allah, den Allsmäktige, var väldigt smala och inte går att hitta utan den Helige Profetens^{sa} förbön.

Allah säger också:

...وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ...

”och sök vägar att komma nära Honom”. (*Kapitel (sura) Al-Ma'idah 5:36*)

Efter ett tag såg jag i en vision att två vattenbärare kom in i mitt hus, en inifrån och en utifrån. På sina axlar bar de vattensäckar som var fyllda med gudomligt ljus. De sade:

هَذَا بِمَا صَلَّيْتَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

Detta är en konsekvens av de välsignelser ni nedkallade över Muhammad^{sa}. (*Haqiqat-ul-Wahyi, sid 128, fotnot, Ruhani Khaza'in, vol 22, sid 131, fotnot*).

Genom att nedkalla välsignelser över den Helige Profeten^{sa} ... är det min personliga erfarenhet att gudomlig nåd i form av ett underbart ljus strålar fram i riktning mot

den Helige Profeten^{sa} och flyter in i hans bröst och sedan fortsätter det att stråla fram därifrån i otaliga strömmar som når fram till var och en som förtjänar dem i enlighet med sin egen förmåga. Ingen nåd kan nå fram till någon utan den Helige Profetens^{sa} medhjälp. Att nedkalla välsignelser över den Helige Profeten^{sa} sätter hans tron i rörelse, från vilken dessa strömmar av ljus springer fram. Den som önskar att få Gud Allsmåktigs nåd bör nedkalla välsignelser över den Helige Profeten^{sa} oupphörligen, så att den gudomliga nåden kan komma i rörelse. (*Al-Hakam, February 28, 1903, sid 7*).

Den Utlovade Messias^{al} har sagt:

Människan är som en tjänare eller en slav. En slav är den som utför ägarens alla befallningar. Om ni på liknande sätt önskar erhålla nåd genom den Helige Profeten^{sa} är det viktigt att ni blir hans slav. Allsmåktige Allah säger i den Heliga Qur'anen:

قُلْ لِيَعْبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَيَّ أَنْفُسِهِمْ...

”Säg: O Mina tjänare som har syndat mot sina själar”
(Kapitel (sura) *Al-Zumar* 39:54).

Här betyder ”slav” en Guds lydige tjänare och inte bara en vanlig människa. För att bli den Helige Profetens^{sa} slav är det nödvändigt att nedkalla Allahs välsignelser över honom, att inte vara olydig mot någon av hans befallningar utan att utföra alla hans påbud. (*Al-Badr, vol 2, No. 14, April 24, 1903, sid. 109*).

Den Utlovade Messias^{al} har sagt:

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِعَدَدِ هَمِّهِ وَ
عَمِّهِ وَحُزْنِهِ لِهَذِهِ الْأُمَّةِ وَأَنْزِلْ عَلَيْهِ أَنْوَارَ رَحْمَتِكَ
إِلَى الْأَبَدِ

”O Allah sänd ned välsignelser och frid över honom och över hans trosfränder i förhållande till hans lidande och sorg för nationens (ummah) sak och sänd ned Din barmhärtighets ljus för alltid över honom”. (*Barakatud-Du'a, Ruhani Khaza'in, vol.6, sid. 11*).

Var regelbunden när det gäller att be om Allahs förlåtelse (*istighfar*)

Det tredje villkoret uppmanar också till att be om Allahs förlåtelse (*istighfar*). Allsmäktige Allah säger i den Heliga Qur'anen:

فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ۖ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ۝ يُرْسِلِ
السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ۝ وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَيُبْنِيَنَّ
وَيَجْعَلَ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلَ لَكُمْ أَنْهَارًا ۝

“Och jag sade: Sök er Herres förlåtelse; ty Han är den store Förlåtaren; Han kommer att sända ner regn i överflöd för er, och Han kommer att skänka er en tillökning i rikedom och barn och låta trädgårdar

växa för er och låta floder strömma för er.” (Kapitel (sura) Al-Nuh 71:11-13)

○ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا

“prisa din herre med den lovprisning som tillkommer Honom och sök Hans förlåtelse. Han är förvisso Ofta Återvändande med barmhärtighet.” (Kapitel (sura) Al-Nasr 110:4).

Det finns en Tradition (*hadith*) om detta ämne:

Hadrat Abu Burdah Bin Abi Musa^{ra} berättar att hans far hade hört den Helige Profeten^{sa} säga: I följande verser i den Heliga Qur’anen har Allah den Allsmåttige anförtrott mig två förtroenden, som jag måste överbringa till mina efterföljare (*ummah*):

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ

○ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ

”Men Allah ville icke straffa dem medan du var bland dem, och Allah ville icke straffa dem medan de sökte förlåtelse.” (Kapitel (sura) Al-Anfal 8:34).

När jag sedan lämnar dem, kommer jag därför att lämna Istighfarbönen hos dem ända fram till Domens dag (*Sunan-ut-Tirmadhi, Kitab-ut-Tafsiril-Qur’an. Tafsiru Suratil Anfal*).

Hadrat Ibn-e-’Abbas^{ra} berättar att den Helige Profeten^{sa} sade: Allah Allsmåttig kommer att visa den som håller fast vid

Istighfarbönen (det vill säga den som ber den regelbundet och ofta) en väg ut ur alla svårigheter, ge honom en lättnad under alla svårigheter och skänka honom hans försörjning på sätt som han inte ens kunnat föreställa sig. (*Sunano Abi Dawud, Kitab-ul-Witri, Babun fil-Istighfar*).

Den Utlovade Messias^{al} har sagt:

Att be om Allahs förlåtelse (*istighfar*), som ger styrka till trons rötter, nämns på två sätt i den Heliga Qur'anen.

Ett: För att stärka kärleken till Allah i ens hjärta och att genom förhållandet till Allah, hindra att den synd tränger fram som visar sig i enskildhet, att helt omslutas av Gud och att därigenom söka Hans hjälp. Detta är de utvaldas istighfarbön, de som anser att det var en katastrof att bli skilda från Allah ens för det kortaste ögonblick. De ber om Allahs förlåtelse (*istighfar*) så att Allahs barmhärtighet måtte fortsätta att omgärda dem.

Två: Den andra typen av istighfar uppstår genom att man lämnar syndens fångenskap och flyr mot Allah, och på samma sätt som ett träd är fast planterat i jorden försöka göra era hjärtan fullständigt tillgivna till Allah. Därigenom skall era hjärtan helt och fullt fångas in av Allahs kärlek och räddas från att torka ut och förfalla i synd genom att erhålla ren näring.

Dessa två typer av istighfar har kallats ghafara, från vilket ordet istighfar har härletts och som betyder att täcka eller undertrycka.

Med andra ord betyder att be om Allahs förlåtelse (*istighfar*) att Allah kan undertrycka den personens synder, som själv har blivit uppfylld av Hans kärlek och inte tillåter att de mänskliga rötterna lämnas oskyddade. Det är snarare så att Han skänker människan en plats under sin helighets mantel, och om en rot har blivit bar på grund av någon synd, då kan Han täcka över den igen och rädda den från all skadlig inverkan.

Eftersom Allah är källan till all nåd, och Hans ljus alltid är redo att svepa undan alla slags mörker är det enda sättet att upptäcka den rätta vägen, att vi räcker ut båda våra armar mot denna källa av renhet, i fruktan för detta fruktansvärda tillstånd, så att Källan med stor kraft kan röra sig i riktning mot oss och svepa med sig alla orenligheter. Det finns inget större offer för att behaga Allah än att acceptera att dö för Hans skull och att vi erbjuder oss själva till Honom. (*Siraj-ud-Din, Isa'i ke Char Swalori ka Jawab, Ruhani Khaza'in, vol.12, sid. 346-347*).

Den Utlovade Messias^{al} har också sagt:

När någon söker styrka från Allah, det vill säga ber istighfarbönen, kan ens svaghet undanröjas med hjälp av den Helige anden och man kan skyddas från synd på samma sätt som Profeter och Budbärare. Och om någon redan har blivit en syndare, kan istighfarbönen rädda honom från konsekvenserna av hans onda gärningar, det vill säga från bestraffning. Inget mörker kan förbli i ljusets närhet. Den som har felat och inte ber istighfarbönen

kommer att få ta konsekvenserna av sina missgärningar.
(*Kashti-e-Nuh, Ruhani Kaza'in, vol 19, sid. 34*).

Den Utlovade Messias^{al} säger också:

Vissa människor är medvetna om synd, andra är det inte. Därför har Allah Allsmäktig gjort istighfarbönen till ett påbud för all tid, så att man kan fortsätta att söka Allahs beskydd från all synd, uppenbar eller dold, känd eller okänd, oavsett om den har begåtts av hand, ben, tunga, näsa eller ögon.

Hadrat Adams^{al} bön bör särskilt bes under dessa dagar:

رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ

مِنَ الْخَاسِرِينَ ○

”Vår Herre, vi har felat mot oss själva, och om Du icke förlåter oss och icke har förbarmande med oss, hör vi helt visst till förlorarna.” (*Kapitel (sura) Al-A'raf 7:24*).

Denna bön har redan accepterats. Slösa inte bort era liv i tanklöshet. Den som flyr undan ett tanklöst liv kommer förhoppningsvis aldrig att drabbas av någon större olycka, eftersom sådana olyckor inte drabbar någon utan gudomligt tillstånd. I detta avseende fick jag följande bön i en uppenbarelse.

رَبِّ كُلِّ شَيْءٍ خَادِمِكَ رَبِّ فَاحْفَظْنِي وَانصُرْنِي
وَارْحَمْنِي

O min Herre. Allt tjänar Dig. O min Herre, beskydda mig och hjälp mig och ha förbarmande med mig. (*Malfuzat, new ed. vol. 2, sid 577*).

Förlåtelse (*istighfar*) och ånger

Den Utlovade Messias^{al} läste upp följande vers:

وَأَنِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ...

”Och att ni ber er Herre om förlåtelse och sedan vänder er till Honom...” (*Kapitel (sura) Hud 11:4*).

Kom ihåg att muslimerna har fått två gåvor till skänks, en för att bli starka och den andra för att praktiskt demonstrera den styrka som har erhållits. Att söka Allahs förlåtelse (*istighfar*) är till för att erhålla styrka. Det kallas också att söka hjälp. Sufierna har sagt att på samma sätt som fysisk styrka och makt kan främjas genom träning, så är att söka Allahs förlåtelse (*istighfar*) den andliga träningen. Genom den erhåller själen styrka och hjärtat blir ståndaktigt. Den som önskar sig styrka skall därför be om Allahs förlåtelse (*istighfar*).

Ghafara betyder bokstavligen att täcka över och undertrycka. Genom att be om Allahs förlåtelse (*istighfar*) försöker människan trycka ner och täcka över de känslor som håller henne borta från Gud. På så sätt blir den enda

meningen med att söka Allahs förlåtelse (*istighfar*) att de farliga element, som nära nog kan förstöra en människa, övermannas, och att man skall ge Guds bud ett praktiskt uttryck genom att undvika alla spärarrar.

Kom ihåg att Allah Allsmäktig har skapat två typer av element inom den mänskliga varelsen.

Ett: den farliga del som aktiveras av Satan.

Två: den del som innehåller botemedel. När någon är högmodig och anser sig själv vara värd något och inte söker hjälp ur den botande källan, kan det farliga elementet få övertaget. Men när någon anser sig själv vara ovärdig och obetydlig och känner ett behov inom sig själv av att få den gudomliga hjälpen, då skapar Allah en källa för honom som får hans själ att flöda. Detta är meningen med att söka Allahs förlåtelse (*istighfar*), nämligen att hitta styrkan att övermanna de skadliga elementen. (*Malfuzat, new ed. vol. 1, sid 348-349*).

Uttryck alltid er tacksamhet mot Allah

Det tredje villkoret innebär också en uppmaning om att man alltid skall vara tacksam mot Allah. I detta avseende säger Allah den Allsmäktige i den Heliga Qur'anen:

○ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

“All lovprisning tillkommer endast Allah, världarnas Herre ” (*Kapitel (sura) Al-Fatiha 1:2*).

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ
الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْحَكِيمُ ○

”All pris tillkommer Allah och allt som finns i himlarna och som finns på jorden tillhör Honom. Och all lovprisning i det Tillkommande är Hans; och Han är den vise, den All-Medvetne. (*Kapitel (sura) Saba’ 34:2*).

Hadrat Abu Hurairah^{ra} har berättat att den Helige Profeten^{sa} sade: Allt viktigt som inte inletts med att lovprisa Allah förblir ofulländat.

En annan version är: Allt man säger som inte börjar med att man lovprisar Allah saknar välsignelser. (*Sunano Ibn-e-Majah, Abwabun-Nikah, babu Khutbatin-Nikah, Hadith nr. 1894; samt även Sunano Abi Dawud, Kitab-ul-Adab, Babu-ul-Hadyi fil Kalam, Hadith nr. 4832*).

Det finns en annan Tradition (*hadith*):

Hadrat No'man Bin Bashir^{ra} berättar att den Helige Profeten^{sa} sade från sin talarstol: Den som inte är tacksam för små förmåner kan inte heller vara tacksam för de stora. Den som inte kan vara tacksam mot människor kan inte heller vara tacksam för Allahs ynnestbevis. Att tala om Allah den Allsmåktiges välsignelser är tacksamhet, att inte nämna dem är otacksamhet. (*Musnadu Ahmadabni Hanbal, vol. 4, sid. 278, tryckt i Beirut*).

Hadrat Mu'adh bin Jabal^{ra} har berättat att den Helige Profeten^{sa} höll honom i sin hand och sade: Mu'adh, jag svär

vid Allahs namn att jag älskar dig och ger dig rådet att inte glömma be följande bön efter varje obligatorisk bön (*salat*):

اللَّهُمَّ اعْنِي عَلَيَّ ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَحُسْنَ عِبَادَتِكَ

Allah, hjälp mig att komma ihåg Dig och att vara tacksam mot Dig och att bedja till Dig på bästa sätt. (*Sunano Abi Dawud, Kitab-ul-Witri, Babun fil-Istighfar*).

Den Utlovade Messias^{al} har sagt:

Den som tänker efter ordentligt kommer att inse att all lovprisning och alla goda egenskaper enbart tillhör Allah den Allsmäktige. Ingen människa eller annan skapelse förtjänar sann lovprisning och uppskattning. Om man tänker efter utan minsta drag av själviskhet, inser man helt naturligt att den som skapar någonting vid en tid när det inte existerade eller när inte fanns någon information om dess existens, en sådan är värd att lovprisas. En sådan är också värd den lovprisning som skapade nödvändiga medel vid en tid när ingenting existerade eller när det inte fanns någon information tillgänglig om grundläggande regler för en sådan skapelse, för att upprätthålla den, för god hälsa och för att upprätthålla existensen. Och den skulle också vara värd att lovprisas, som hade barmhärtighet över en skapelse, som hade lidit på grund av stora olyckor och som hade befriat den från den olyckan. Och den skulle också vara värd lovprisning som inte låter en hårt arbetande människas arbete gå förlorat utan ger full belöning till dem som anstränger sig. Även om det är arbetarens rätt att få tillbörlig betalning, kan den som ger den tillbörliga

betalningen också vara en välgörare. Allt detta är goda karaktärsdrag, som gör en person värd lovprisning och uppskattning.

Tänk nu efter så kommer ni att inse att alla prisvärda egenskaper endast tillhör Allah, ty endast Han äger alla dessa egenskaper i dess fullkomliga form vilket ingen annan gör. Kort sagt är endast Allah, den Allsmäktige perfekt och värdig lovprisning på ett utmärkt sätt. I jämförelse med Honom finns det ingen som förtjänar att prisas på grund av sin egen person. Om någon annan förtjänar att prisas är det bara av sekundär natur. Detta är också en barmhärtighet från Allah, den Allsmäktige, ty även om Han är den Ende, utan någon medhjälpare, har Han också inbegripit andra i de lovprisningarna i sekundär mening. (*Ro'idad-e-Jalsa Du'a, Ruhani Khaza'in, vol 15, sid. 598-602*).

Den Utlovade Messias^{al} ger församlingen en allmän varning när han säger:

Om ni önskar att änglarna skall lovprisa er i himlen, stå ut med att bli slagna och var glada, hör kränkningar och var tacksamma, upplev misslyckanden utan att skära sönder er relation med Gud. Ni är Guds sista Församling (*djama'at*), så utöva dygd i dess högsta form. Var och en bland er som förslöas kommer att kastas ut från Församlingen (*djama'at*) som något dåligt och kommer att få dö i sorg utan att ha kunnat skada Gud. Jag ger er den goda nyheten att Gud verkligen existerar. Alla är Hans skapade varelser, och Han väljer den som väljer Honom. Han kommer till den som

går till Honom. Han hedrar den som hedrar Honom. Så närma er Honom med uppriktiga hjärtan och rena tungor, ögon och öron så att Han måtte acceptera er. (*Kishti-e-Nuh, Ruhani Kaza'in, vol 19, sid. 15*).

Den Utlovade Messias^{al} har också sagt:

Tro inte att Gud kommer att låta er gå förlorade. Ni är frön som har såtts av Guds Hand på jorden. Gud säger att denna säd kommer att växa och gå i blom och dess grenar kommer att sprida sig i alla riktningar och den kommer att bli till ett stort träd. Så den är välsignad som tror på det Gud säger och inte fruktar de svårigheter han kan komma att möta på sin väg till Gud. Prövningarna är betydelsefulla, så att Gud kan pröva er för att se vem som är sann i sin Trohetsed (*bai'at*) och vem som är falsk. Den som slinter i en prövning kan inte på något sätt skada Gud, men hans otur kan föra honom till helvetet. I så fall hade det varit bättre för honom om han inte hade blivit född. Men alla som förblir ståndaktiga ända till slutet, trots att de kommer att skakas av katastrofer, stormar och olyckor, människor kommer att håna och förlöjliga dem och världen kommer att behandla dem med stort hat, alla dessa kommer till slut att bli segerrika. Välsignelsernas dörrar kommer att öppnas för dem. Gud talade till mig och sade att jag skall informera min Församling (*djama'at*) om att de som tror och vars tro inte förvrängs av världsliga hänsyn, de som är fria från falskhet och feighet, och de som är sådana att de inte kommer till korta vid något tillfälle när det gäller lydnad, detta är de människor som Gud älskar. Och Gud

säger att det är just dessa människor som i sanning har en säker ställning hos sin Herre. (*Al-Wasiyyat, Ruhani Khaza'in, vol. 20, sid. 309*).

Måtte Allah den Allsmäktige hjälpa oss att hålla fast vid dessa förmaningar. Måtte Han göra oss till sanna ahmadier och ge oss kraft att alltid vara trofasta mot vår Trohetsed (*bai'at*). Måtte Han göra oss sant lydiga mot Allah den Allsmäktige och Hans apostel. Måtte vi aldrig göra något som besudlar den Utlovade Messias^{al} underbara Församling (*djama'at*).

O Allah, förlåt oss våra misstag, dölj våra brister, räkna oss alltid bland dem som är lydiga och trogna mot Dig. Hjälp oss att hålla fast vid Trohetseden. Inneslut oss bland dem Du älskar. Gör det möjligt för våra framtida generationer att också förbli trogna mot trohetseden. Måtte vi aldrig avlägsna oss från Dig. Skänk oss Ditt sanna erkännande. O Du, Den mest barmhärtige av alla barmhärtiga, ha förbarmande med oss. Acceptera alla våra böner. Låt oss bli arvtagare till alla de böner, som den Utlovade Messias^{al} bad för dem som anslutit sig till hans Församling (*djama'at*).

Avslutningsanförande

Ur avslutningsanförandet vid Ahmadiyyah Muslim Djama'ats årliga konferens i Tyskland den 24 augusti 2003, under vilket de fjärde, femte och sjätte villkoren i Trohetseden (bai'at) förklarades i detalj):

...Detta är ett särskilt viktigt ämne och behovet av det känns ännu tydligare i denna tidsålder. Eftersom vi rör oss bort från den Utlovade Messias^{al} tid är vi benägna att känna oss stolta över att vara släkt med någon särskild av den Utlovade Messias^{al} följeslagare, och ändå är vi inte tillräckligt medvetna om de uppoftningar våra förfäder gjorde, som vi borde vara. Och fastän vi har ärvt deras gener har standarden i vår andlighet minskats. När vi rör oss bort från profetvärdighetens period är det ett naturligt fenomen att vissa brister och svagheter uppträder, därför är det viktigt att lägga på minnet att progressiva församlingar inte vilar på sina lagrar bara genom att enkelt klandra de ändrade tidernas nya förhållanden som roten till det onda. Tvärtemot fortsätter de som medlemmar i den Församling,

som tillhör den Utlovade Messias och *Mahdi*^{al}, att lita på det glada budskapet och profetiorna. Det är de som kommer att utbilda världen i den mest Helige Profeten Muhammads^{sa} läror. Villkoren som satts upp för oss för att vi skall kunna nå detta mål är att vi skall vara ståndaktiga i vår tro på Guds enhet, inte bara för oss själva, utan för att vi skall kunna sträva efter att också göra nästa generation lika säker på denna tro.

Nu skall jag läsa upp ett utdrag för er ur den Utlovade Messias^{al} skrifter för att förklara vad han förväntade sig av dem som antagit hans Trohetsed (*bai'at*).

Den Utlovade Messias^{al} har sagt:

Att söka förlåtelse genom mig kräver ett slags död så att ni kan få födas till ett nytt liv. Det är meningslöst att svära Trohetsed (*bai'at*) utan ett uppriktigt hjärta. När ni svär min Trohetsed (*bai'at*), förväntar Gud sig ett ansvarstagande från era hjärtan. Så för den som accepterar mig med ett uppriktigt hjärta och i sanning söker förlåtelse för sina synder, kommer Gud den förlåtande och barmhärtige sannerligen att förlåta honom hans synder. På så sätt blir han som ett barn som just fötts av sin mor, och sedan beskyddar änglarna honom. (*Malfuzat, vol. 3, sid 262*).

V I L L K O R

Att under inflytande av sina impulsiva drifter inte orsaka någon av Guds skapelser någon som helst skada, varken genom sin tunga, sina händer eller på något annat sätt. Det gäller Guds skapelse i allmänhet och muslimer i synnerhet.

Som det framgår klart och tydligt i detta villkor bör man inte skada någon annan, varken genom sin hand eller sin tunga, som ett uttryck för ilska, som ett uttryck för ens egen självkänsla eller heder. Det är naturligtvis vägledande att man inte får skada någon muslim. Detta har gjorts obligatoriskt för oss. Vi måste alldeles särskilt böja oss för detta villkor, eftersom muslimer associerar sig själva med vår käre mästare den Helige Profeten Muhammad^{sa}. Vi kan inte ens föreställa oss att vi skulle kunna skada dem. När vi söker Allahs hjälp, Allah, den mäktigaste och allsmäktige Gud, som är all krafts Herre, mot de självutnämnda skriftlärderna (*ulama*). De är en smutsfläck på islams rena namn och har överskridit alla gränser i sin fientlighet mot

Messias^{al} och denna tidens *Mahdi*^{al} (andlig reformator), böjer vi oss vid Guds tröskel och ber Honom att stoppa dem. Vi gör så på grund av att Allahs profet^{sa} har förklarat att de är de värsta av hela skapelsen, i övrigt hyser vi varken onödigt groll mot dem eller är arga på någon. Vi följer allsmäktig Allahs befallningar. För att uppmana oss till att undertrycka vår ilska säger allsmäktig Allah:

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالصَّرَّاءِ وَالْكَاطِمِينَ الْغَيْظِ
 وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

”De, som ger ut i medgång och motgång, och de som undertrycker vrede och tillgiver människor, och Allah älskar dem som gör goda gärningar.” (*Kapitel (sura) Alí-’Imran 3:135*).

Det var på grund av denna vers egenskaper som *hadrat imam Husains*^{ra} slav fick sin frihet. Det sägs att en slav av misstag spillde ut något hett (det kan ha varit vatten) på *hadrat Husain*^{ra}. Han tittade argt på slaven. Slaven var intelligent och kunde den Heliga Qur’anen också. Han skyndade sig att citera den delen av versen som handlar om att undertrycka ilska.

وَالْكَاطِمِينَ الْغَيْظِ

”och de som undertrycker vrede” (*Kapitel (sura) Alí-’Imran 3:135*).

Hadrat Husain^{ra} sade du har rätt, jag skall undertrycka min ilska. Nu tänkte tjänaren att fastän ilskan hade kontrollerats

skulle den kanske ändå finnas kvar i hans hjärta. Det var möjligt att han skulle komma att bli straffad för något annat misstag senare. Så han citerade den andra delen av versen.

وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ

”och tillgiver människor” (*Kapitel (sura) Alí-'Imran 3:135*).

Hadrat Husain^{ra} sade: Jag har förlåtit dig. Slavens kunskap och snabbhet gav honom omedelbart utdelning. Nu citerade han den tredje delen av versen:

وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

” och Allah älskar dem som gör goda gärningar ”
(*Kapitel (sura) Alí-'Imran 3:135*).

Hadrat Husain^{ra} svarade: Härmed ger jag dig din frihet. På den tiden brukade slavar kunna köpas. Det var inte så lätt att återfå sin frihet. Med slavens kvicka tänkthet och kunskap gav honom frihet från sin ägare, som var gudfruktig. Detta är islams lära.

Inför förlåtelse och försoning

När det gäller moraliska egenskaper som berör hur man uppnår egenskapen dygd, säger den Utlovade Messias^{al}:

Av dessa är den första moraliska egenskapen att förlåta, det vill säga att förlåta någons synder. Dygden i detta ligger i att den person som har begått en synd skadar någon annan

och därför förtjänar att bli bestraffad, kastad i fängelse, bli dömd till böter eller straffad med omedelbar verkan. Så att förlåta honom, om förlåtelse är det bästa, skulle vara en god gärning. I detta sammanhang är den Heliga Qur'anens lära:

وَالْكَاطِمِينَ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ ط ...
جَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى
اللَّهِ ط ...

“Och de som undertrycker vrede och tillgiver människor.” (*Kapitel (sura) Alí-’Imran 3:135*) och ”Vedergällningen för en skada är en liknande skada; men den som förlåter och (därigenom) åstadkommer en bättring finns det en belöning hos Allah.” (*Kapitel (sura) Al-Shura 42:41*).

Det innebär att de dygdiga som undertrycker sin ilska fast den är på sin plats och förlåter när det är lämpligt att förlåta.

En ond gärning skall återgäldas med likvärdig, men i situationer där en förlåtelse av synden kan åstadkomma en förbättring utan att orsaka någon skada, det vill säga att förlåtelsen ges när tillfället är lämpligt för det och inte annars, då ger den en belöning. (*Islami Usul ki Philosophy, Ruhani Khaza’in, vol. 10, sid. 351*).

En av den Helige Profetens^{sa} sedvänjor är berömd och många har hört den. Den Helige Profeten^{sa} pekade mot sin bröstorg och sade: Rättfärdigheten (*taqwa*) finns här inne. Det innebär att den rena och ojämnförliga rättfärdigheten (*taqwa*), om den kan återfinnas någonstans endast har sin

boning i den Helige Profetens^{sa} hjärta. Förutom rättfärdighet (*taqwa*) finns det ingenting i hans hjärta.

Så, o ni människor, o församling av troende, för er finns den eviga instruktionen att det exempel som ni måste söka efter är den Helige Profetens^{sa} föredöme. Så sök i era hjärtan. Gör ni ansträngningar för att uppfylla er själva med rättfärdighet (*taqwa*) genom att följa den Helige Profetens^{sa} exempel? Fruktar ni också Allah, finns Hans kärlek i er själva? Känner ni medkänsla med och gör ni goda gärningar för Hans skapelse, som ett resultat av den?

Nu vill jag beskriva sedvänjan i dess helhet för er:

Hadrat Abu Hurairah^{ra} berättar att den Heliga Profeten^{sa} sade: Var inte avundsjuka på varandra. Gräla inte med varandra. Hys inte illasinnade känslor mot varandra. Var inte varandras fiender. Ingen av er skall bjuda över på ett kontrakt, som redan avslutats av någon annan. O Allahs tjänare, var varandras bröder. En muslim är en annan muslims bror.

En bror förtrycker inte sin bror. Han förödmjucar honom inte och tänker inte låga tankar om honom. Sedan pekade den Helige Profeten^{sa} mot sin bröstorg och sade tre gånger: Här inne finns rättfärdigheten (*taqwa*). Det är tillräckligt ondskefullt för en människa att ha låga tankar om sin bror. Varje muslims blod, ägodelar och heder är olaglig för varje annan muslim. (*Sahih Muslim, Kitab-ul-Birri was-Silah, Babu Tahrimi-Zulmil Muslimi Wa Khadhlih*).

Skada inte någon annan

Det har beskrivits i det fjärde villkoret att man inte skall skada någon annan person, varken med sin hand, sin tunga eller på något annat sätt. Jag kommer nu att förklara detta villkor i Trohetseden (*bai'at*). Ur den Helige Profetens^{sa} tradition, som jag just relaterade, skall ni fokusera på orden 'var inte avundsjuka'. Avundsjuka utvecklas så småningom till fiendskap. En person som bär avund i sitt hjärta kommer alltid att vilja skada den person som han är avundsjuk på. Avundsjuka är en slags sjukdom, som skadar en annan människa och samtidigt förtär den person som själv är avundsjuk. Den orsakar också många andra känslor av förakt, som till exempel: Varför är den andra personen mer framgångsrik i sina affärer, eller har mer ägodelar eller mer begåvade barn. När det gäller kvinnor kan avund uppkomma på grund av att någon annan har finare smycken. Även i religiösa frågor där goda gärningar måste ges full uppskattning och där alla borde försöka göra framsteg för att tjäna religionen, gör vissa personer ansträngningar för att placera hinder i deras väg, som tjänar religionen, genom att anklaga dem, så att de också berövas möjligheten till att tjäna religionen.

Sedan förmanar den Helige Profeten^{sa} oss att inte gräla med varandra. Gräl kan äga rum över små saker. För att ge ett exempel kan det hända att någon av församlingens tjänstemän under sin tjänsteutövning förmanar ett barn som har uppfört sig illa på ett möte och säger att om barnet gör om det här en gång till, så kommer det att ställas

till svars eller bli tillrättavisat. Föräldrarna, som sitter i närheten, rullar genast upp sina armar redo för strid, och den person, som bara utfört sin plikt, blir avsnäst på ett förfärligt sätt. Genom sin gärning bryter de inte bara mot villkoret i Trohetseden (*bai'at*) och förstör sitt eget goda upp-förande, utan bidrar också till att radera ut respekten för Församlingens (*djama'at*) organisation och gör att nästa generation får svårt att skilja mellan gott och ont.

Dessutom tillråds vi att inte känna fiendskap gentemot varandra. Fiendskap startar från små saker. Hjärtan fylls av förakt och hånfullhet. Vissa människor är alltid på språng för att hitta ett sätt att håna någon, trots att instruktionen är att inte hysa fiendskap eller känna illvilja mot någon. En gång bad en av den Helige Profetens^{sa} följeslagare honom ödmjukt att ge honom enkla men oförglömliga råd i några få ord. Den Helige Profeten^{sa} rådde honom att ta avstånd från ilska och sade återigen: 'Ta avstånd från ilskan'. Om ni alltid tänker på att ni måste ta avstånd från ilska, då kommer förakt och hånfullhet automatiskt att lämna ert sinne.

Ett annat sätt att skada någon eller göra så att en annan persons överenskommelse blir ofruktbar är att bjuda över på ett kontrakt, som redan avslutats av någon annan. Enligt denna tradition har vi blivit tillsagda att avstå från ett sådant agerande. Högre pris ges för att erhålla något bara för att sänka en annan persons affärer, fastän en personlig vinst inte kan erhållas genom ett sådant bud. Detta gäller också förslag om äktenskap. Ahmadier bör komma ihåg detta förbud.

Förmaningen innebär dessutom att man inte ska trycka ner någon, ringakta någon, inte förakta någon. En förtryckare kan aldrig nå Allahs närhet. Hur är det då möjligt att å ena sidan ingå en trohetsed med den som utsetts av Allah, för att vinna Hans välbehag, och å andra sidan trycka ner andra genom att nappa åt sig deras rättigheter. En vanlig sedvänja i våra byar att bröder inte får sin rätt, att systrar inte får sin rättmätiga del av ett arv, bara på grund av att de har blivit ingifta i andra familjer, så att ägodelarna inte skall föras ut ur familjen. Det finns män som trycker ner sina hustrur, som inte respekterar deras rättigheter och det finns hustrur som inte respekterar sina makars rättigheter. Det finns många olika sådana här situationer som faller under denna kategori. Den typen av gärningar är ett tecken på elak behandling av andra. Hur kan ni göra så, fast ni gör anspråk på att ha svurit Trohetseden (*Bai'at*) och fastän ni påstår att ni lämnat dessa onda handlingar? Befallningen är helt klart att det inte är tillåtet för en muslim att ringakta en annan muslim under några som helst omständigheter. På samma sätt har en annan muslims blod, ägodelar och heder gjorts otillåtna för varje annan muslim. Genom att ha accepterat denna tidsålders Utsedde, hur kan ni, som allra mest följer islams läror, tolerera sådana gärningar, hur kan ni fortfarande anses vara medlemmar i den Utlovade Messias^{al} Församling (*djama'at*)?

Nu vill jag för er beskriva några Traditioner (*ahadith*), som illustrerar vad den Helige Profetens^{sa} följeslagare gjorde för att inte ta lätt på dessa frågor och vilka förändringar de gjorde hos sig själva efter det att de hade accepterat islam.

Hadrat Abu Dhar al-Gheffari^{ra} brukade erbjuda andra dricksvatten ur sin tank. Några medlemmar i en annan familj kom förbi. En av dem frågade de andra om vem av dem som skulle vilja gå till Abu Dhar, hålla fast honom i håret och be honom att förklara sig. En av dem sade att han skulle göra det. Han gick över till Abu Dhar som stod nära sin tank. Han började fråga ut honom. Abu Dhar som för tillfället stod upp, satte sig ner och lade sig sedan ner. Några frågade honom: Abu Dhar, varför satte du dig och varför lade du dig ner? Han svarade: Den Helige Profeten^{sa} sade till oss: ”Om ilska drabbar en av er medan han står upp, skall han sätta sig ner så att hans ilska bedarrar, om det inte lyckas skall han lägga sig ner (*Musnadu Ahmadabni Hanbal, vol. 5, sid. 152, tryckt i Beirut*).

I en annan Tradition (*hadith*) berättar historieberättaren:

Vi satt tillsammans med 'Urwah Bin Muhammad när en man kom förbi. Han började prata på ett sätt som förargade 'Urwah Bin Muhammad. Historieberättaren förklarar att när 'Urwah Bin Muhammads ilska hettade till så reste han sig upp. Efter att ha utfört tvagningen kom han tillbaka till dem. Han berättade för oss att han hade hört om en historia som hade gått från hans farfar till hans far. 'Atiyah, som var en av den Helige Profetens^{sa} följeslagare, berättar att den Helige Profeten^{sa} hade sagt att ilska kommer från Satan. Satan var gjord av eld och eld kan släckas med vatten, så när någon av er blir arg, skall han utföra tvagningen. (*Musnadu Ahmadabni Hanbal, vol. 4, sid. 226, tryckt i Beirut*).

Hadrat Ziyad Bin 'Alaqah^{ra} hade hört en berättelse av sin farbror hadrat Qatbah Bin Malik^{ra} att den Helige Profeten^{sa} brukade be: O min Allah, jag söker Ditt beskydd från dålig moral, onda gärningar och onda önskningar. (Sunan-ut-Tirmadhi, Kitabud-Da'wat, Babu Du'ai ummi Salamah, Hadith nr. 3591).

Nu kommer jag att förklara för er vad den Utlovade Messias^{al} sade i detta avseende och vad han förväntade sig av Församlingens (*djama'at*) medlemmar.

Den Utlovade Messias^{al} sade:

Medlemmarna i min Församling, oavsett var de än må vara, skall nu lyssna med uppmärksamhet. Syftet med att de har gått med i denna rörelse och att de upprättat en ömsesidig relation mellan andlig ledare och lärjunge med mig, är att de skall kunna uppnå en hög grad när det gäller gott uppförande, goda sedvänjor och rättfärdighet. Inga onda gärningar, osämja eller dåligt uppförande får ens komma i närheten av dem. De skall be de fem dagliga bönerna regelbundet, inte tala falskt och får inte skada någon med sitt tal. De får inte vara skyldiga till något ont och får inte ens låta en ondskefull, ful eller slarvig tanke eller oreda passera genom sina sinnen. De skall avsky varje typ av synd, förargelse, önskad gärning, passion eller opassande uppförande. De skall bli Guds Allsmäktig renhjärtade och ödmjuka tjänare, och inga giftiga frön får växa i deras person. Medkänsla med mänskligheten skall vara deras princip och de skall frukta Gud Allsmäktig. De skall vakta på sina tungor, sina händer och sina tankar mot varje slag

av orenhet, förargelseväckande beteende och oärlighet. De skall utan undantag delta i de fem dagliga böerna. De skall avstå från varje slag av felaktighet, överträdelse, oärlighet, mutor, inkräktande och partiskhet. De får inte ha något med onda sällskap att göra. Om det skulle visa sig att någon som brukar vistas i deras sällskap inte lyder Guds befallningar... eller inte ger akt på människors rättigheter eller är grym eller skapar osämja, eller är dåligt uppfostrad eller försöker lura Guds Allsmäktig tjänare genom att tala illa eller smutskasta dem, eller gör sig skyldig till bedrägeri gentemot de personer, som de har antagit Trohetseden (bai'at) tillsammans med, är det deras skyldighet att stöta bort den personen och att hålla sig borta från en sådan farlig människa. De får inte planera något som kan skada någon annan religions efterföljare, någon stam eller grupps medlemmar. Önska i sanning alla välgång, var på er vakt så att inte osämja, ondskefullhet eller personer som är dåligt uppfostrade eller har dåliga sedvänjor någonsin kommer att vistas i ert sällskap, eller bo tillsammans med er, ty sådana personer kan när som helst bli orsak till att ni själva snubblar.

Detta är de frågor och villkor som jag har poängterat redan från början och det är en skyldighet för varje medlem i min Församling (*djama'at*) att efterleva dem. Ni får inte inlåta er i någon orenhet, hån eller avvikelse. Vandra på jorden med goda hjärtan, rena sinnen och rena tankar. Allt ont är inte värt att bekämpa, så utveckla en vana att förlåta och ha overseende med andras brister, uppför er med ståndaktighet och mildhet. Attackera inte orättvist

någon annan och håll era passioner under fullständig kontroll. Om ni deltar i en diskussion eller utbyter tankar om religiösa åsikter, uttryck er på ett vänligt sätt och var hjärtliga. Om någon uppför sig illa mot er, dra er då undan det sällskapet med en fredshälsning. Om ni förföljs eller utsätts för smädelser, var då medvetna om att ni inte skall möta dumhet med dumhet, ty annars kommer ni att räknas till samma kategori som era motståndare. Gud Allsmäktig önskar att ni skall bli en Församling (*djama'at*) som sätter exempel i godhet och sanning för hela världen. Skynda er att utesluta var och en från ert sällskap, som utgör exempel på ondska, osämja, provokation och dåligt uppförande. Den som inte kan vistas tillsammans med oss i mildhet, godhet och fromhet, talar vänliga ord och uppför sig på ett väluppfostrat sätt, bör lämna oss fort. Gud önskar inte att en sådan person skall vistas bland oss. En sådan person kommer att dö i misär, eftersom han inte valde godhetens väg. Var därför på er vakt och var sant godhjärtade, vänliga och rättfärdiga. Ni kommer att bli igenkända genom att ni regelbundet deltar i bönen och genom era höga moraliska egenskaper. Den som har ett ondskefullt frö planterad i sig kommer inte att förmå sig till att följa denna förmaning. (*Istihar, The Announcement, 29 maj 1898, Majmu'ah Ishtiharat vers 3, sid. 46-48*).

Han sade dessutom:

Man skall inte vara inbilsk, oanständig, inte ouppfostrad mot sina medmänniskor. Man skall uppföra sig med kärlek och godhet och inte hysa negativa tankar gentemot någon

på grund av personliga skäl. Man skall uppträda fast eller milt i enlighet med vad tillfället eller situationen kräver. (*Malfuzat, nya upplagan, vol 5, sid. 609*).

Var milda och ödmjuka

När det gäller mildhet och ödmjukhet har den Utlovade Messias^{al} sagt:

...sök Allahs förlåtelse innan Guds straff hinner stängas om förlåtelsen. Fastän denna världs lagar fruktas, varför fruktas då inte Guds lagar? När katastrofer uppträder måste man gå igenom dem. Var och en bör försöka gå upp tidigt för *tahadjud* bön och att dessutom inkludera ett tillägg till bönen (*qunut*) (En bön om Allahs hjälp och förlåtelse, som läggs till i de fem dagliga bönerna).

Ångra er när det gäller allt som skulle kunna väcka Allahs vrede. Ånger betyder att ge upp alla onda gärningar och allt som är oförenligt med Guds välbehag och att genomgå en sann förändring, att göra framsteg och att följa rättfärdighetens väg. I detta ligger också Allahs barmhärtighet. Gör era vanor passande. Avstå från ilska och ersätt den med vänlighet och mildhet. Förutom att själva ha en god moral bör ni också ge allmosor.

وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَيَّ حُبِّهِ مِسْكِينًا وَ يَتِيمًا
وَ أَسِيرًا ○

”Och av kärlek till Honom bespisar de den fattige, den föräldralöse och fången;” (*Kapitel (sura) Al-Dahr 76:9*).

Det betyder att för att söka Guds välbehag bör ni bespisa de fattiga, de föräldralösa, de behövande och att ni säger att ni utför dessa gärningar endast för Allsmäktig Allahs välbehags skull och att ni fruktar den alldeles förfärliga Dagen.

Kort sagt, be, be om förlåtelse och fortsätt ge allmosor så att Allsmäktig Allah kommer att möta er med Sin nåd och barmhärtighet. (*Mal'ufuzat, nya upplagan, vol. 1, sid. 134-135*).

Sedan säger han:

Vänner! Håll er till denna regel: Bemöt alla människor med vänlighet. Vänlighet ökar intelligensen och förlåtelse utvecklar ett djupare tänkande. Den som inte vill följa denna väg hör inte till oss. Vem som helst från vår Församling (*djama'at*) som inte kan stå ut med våra opponenter tillmälen och stötande tal får lov att vända sig till domstolen. Men det är inte passande att han själv skall bemöta tillmälen med tillmälen och orsaka en dispyt. Detta är den förmaning som vi har gett till vår Församling (*Djama'at*), och vi uttrycker vårt missnöje med och förklarar att den inte tillhör vår Församling (*djama'at*),

som inte efterföljer detta. (*Tabligh-e-Risalat, vol. 6, sid.170, Majmu'ab Ishtharat, vol.2, sid 472*).

V I L L K O R

Att alltid komma att förbli trogen mot Gud i alla livets skiften, i sorg och glädje, i medgång och motgång, i lycka och under prövningar och att alltid foga sig i Guds påbud och hålla sig redo att möta allt lidande och alla slags kränkningar på Hans väg och aldrig komma att vända sig bort från Honom, hur svår sorg som än måtte drabba, utan istället fortsätta sträva framåt.

Allsmäktige Allah säger i den Heliga Qur'anen:

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ ط
وَاللَّهُ رَؤُوفٌ بِالْعِبَادِ ○

”Och bland människor finns den, som skulle kunna sälja sig själv för att söka Allahs välbehag, och Allah är Medlidsam med Sina tjänare.” (Kapitel (sura) Al-Baqarah 2:208).

När det gäller att förklara den här versen ur den Heliga Qur'anen säger den Utlovade Messias^{al}:

Människorna i den högsta graden bland människor, det vill säga människor som fullständigt har förlorat sig själva i Allahs välbehag och som ger sig själva för att tjäna Guds behag, är de människor över vilka Allahs nåd sänker sig... I denna vers säger Allah, den Allsmäktige: Endast den befrias från alla svårigheter som ger sig själv för Min skull och för Mitt välbehags skull. Den som med sina yttersta ansträngningar visar att han/hon tillhör Gud och anser att hela hans/hennes varelse är något som skapats för att vara lydig mot Skaparen och till att tjäna skapelsen. (*Islami usul ki philosophy, Ruhani Khaza'in, vol. 10, sid. 385*).

Sedan säger han:

Den som Gud älskar skänker hela sitt jag på Guds väg. I gengäld förtjänar han/hon Guds välbehag. Sådana är de människor över vilka en special nåd sänker sig från Gud. (*Islami usul ki philosophy, Ruhani Khaza'in, vol. 10, sid. 473*)

Sedan säger han:

Det finns vissa människor som skänker hela sin person i hopp om att Han måtte bli nöjd. (*Paighami Sulh, Ruhani Khaza'in, vol 23, sid. 473*).

För dessa människor har Allah Allsmäktig givit glada budskap:

يَا أَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ○ اِرْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ
رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ○ فَأَدْخُلِي فِي عِبَادِي ○ وَاَدْخُلِي
جَنَّتِي ○

”O du själ i fullkomlig vila! Återvänd du till din Herre, och var du väl nöjd med Honom och Han är väl nöjd med dig. Så träd du in bland Mina utvalda tjänare och träd du in i Min Trädgård (i Paradiset)”
(Kapitel (sura) Al-Fadjr 89:28-31).

Människor som håller sig till Allahs vilja och genomgår alla slags svårigheter och motgångar för Hans sak lämnas aldrig utan belöning av Allah den Allsmäktige. Många bland oss har fel och defekter. Alla begår vi fel och synder. Men om vi har för vana att underkasta oss Allahs vilja, är beredda på att göra det och verkligen gör det också, och lider orättvisor för Hans skull, för sådana tålmodiga människor finns det glada budskap från den Helige Profeten^{sa}, om vi bara inte gör som den klagande kvinna, som gör en stor affär av varje litet lidande.

En muslims lidande sonar synder

Hadrat Abu Hurairah^{ra} berättar att den Helige Profeten^{sa} sade: Ingen muslim drabbas av katastrof, lidande, smärta, obehag eller ångest ens så litet som stickmärket från en rostagg, utan att Allah istället torkar bort några av hans fel och synder. (*Sahih Muslim*, Kitab-ul-Birri was-Silah,

Babu Thawabil-Mo'mini fima yusibuhu min Maradin au Huznin au Nahwa dhalik).

I en annan Tradition (*hadith*) berättar *hadrat* Suhaib Bin Sinan^{ra} att:

Den Helige Profeten^{sa} sade: Den troendes situation är mirakulös, det finns något gott för honom i allting, och det är så endast för honom. Om han upplever något angenämt är han tacksam mot Gud och det är bra för honom. Om han möter motgångar är han ståndaktig och det är bra för honom, för då förtjänar han en belöning för sin ståndaktighet. (*Sahih Muslim*, Kitab-uz-Zuhdi, Babul Mo'mini Amruhu Kulluhu Khair).

Ibland låter Allah Sina tjänare gå igenom svårigheter som berör barn. När ett barn dör kan ett övermått av gråtande och skrikande förekomma, speciellt bland kvinnorna. Men Allah har skänkt Ahmadiyyaförsamlingen (*Ahmadiyya Muslim Djama'at*) mödrar som är mycket tålmodiga och som böjer sig inför Hans vilja. Men ibland finns det tillfällen med klagomål speciellt bland analfabeterna eller dem som har en bristfällig utbildning. I själva verket har jag också sett några sådana fall bland dem med god utbildning och hört att de yttrar otacksamma ord.

Den finns en Tradition (*hadith*) som berättar att den Helige Profeten^{sa} brukade be sina kvinnliga följeslagare svära en ed i detta avseende. Traditionen (*hadith*) lyder som följer:

Hadrat Usaid^{ra} berättar att han hörde från en av den Helige Profetens^{sa} kvinnliga ledsagare, som hade svurit eden

inför den Helige Profeten^{sa}, att eden inbegrep följande: Vi kommer inte att vara olydiga mot den Helige Profeten^{sa}, vi kommer inte att riva upp våra ansikten i klagomål, inte att skrika under vår sorgetid, slita sönder våra kläder eller låta vårt hår vara okammat. (*Sunano Abi Dawud*, Kitab-ul-Jana'iz, Babun fin-Nauh).

När en tragedi drabbar är det rätt tid att visa tålamod

Hadrat Anas^{ra} berättar att den Helige Profeten^{sa} gick förbi en kvinna som grät vid sidan av en grav. Han sade till henne: Ge akt på din plikt mot Allah och var ståndaktig. Hon svarade: Låt mig vara, du har inte drabbats så svårt som jag. Hon visste inte då vem han var. Någon sade till henne: Det där var den Helige Profeten^{sa}. Hon gick till den Helige Profetens^{sa} dörr. När hon inte hittade någon dörrvakt gick hon in och sade till honom: Jag kände inte igen dig. Han svarade: Ståndaktighet innebär att foga sig i sitt öde redan när det första slaget av sorg drabbar en. (*Sahih al-Bukhari*, Kitab-ul-Jana'iz, Babu Ziyaratil-Qubur).

En annan viktig fråga som har betonats i det femte villkoret är att förbli ståndaktig oavsett hur svåra omständigheterna är, hur lång perioden av svårigheter är, hur uppenbara de världsliga dragningskrafterna kan vara, hur troligt det är att de olika världsliga aktiviteterna kan löna sig, hur frestande de världsliga krafternas lockelser kan vara. Dessa lockelser säger till er att inte oroa er, för 'som en Ahmadi

kan ni fortfarande arbeta i era yrken medan ni fortsätter upprätthålla era band till Församlingen (*djama'at*), och tjäna Församlingen och utföra finansiella uppoffringar'. Alla dessa stammar från Antikrist (*Dadjal*) som försöker föra er bort från Allah och Församlingen (*djama'at*). Därför säger den Utlovade Messias^{al}: Ni bör hålla er borta från dessa snaror om ni har svurit Trohetseden. Låt inte dessa lockelser föra er vilse. Förbli trogna mot Allah. Om ni vänder er till Honom tillhör ni mig och kommer att få allting.

I detta avseende följer en förträfflig förmaning från den Helige Profeten^{sa}:

Hadrat Ibn-e-'Abbas^{ra} har berättat att: En gång red jag tillsammans med den Helige Profeten^{sa}. Han sade: Mitt kära barn, jag tänker lära dig några få saker: Kom ihåg Allah, Han kommer att skydda dig. Håll Allah i ditt sinne och du kommer att hitta Honom nära dig. När du är i behov av något, be bara Allah. Om du behöver hjälp, be bara Honom om den hjälpen. Kom ihåg att om så hela världen hade förenats för att ge dig fördelar, kan den inte ge dig någon fördel utan att Allah önskar det och bestämmer att de fördelarna skall skänkas dig. Och om de alla förenats för att skada dig, kan de inte göra någonting för att skada dig, utan att Allah har befallt att den skadan skall drabba dig. Pennorna har lagts i förvar och bläcket har torkat (*Sunan-ut-Tirmadhi*, Kitabu Sifatil Qiyamh Bab nr. 59).

En annan version är:

Kom ihåg Allah och ni kommer att finna Honom inför er. Kom ihåg Allah när ni har det bra, så kommer Han att komma ihåg er när ni har det svårt. Kom ihåg att det som ni lyckades undkomma inte var avsett för er. Och ni kommer absolut att få det som har beslutats för er. Kom ihåg att Allahs hjälp kommer som ett resultat av ståndaktigheten, och tider av lättnad och tider av svårigheter växlar med varandra och varje svårighet följs av en tids lättnad (*Riyad us-Salihin Lil Imam An-Nawawi*, Bab-ul-Muraqabah, Hadith nr. 62).

Ingenting den Helige Profeten^{sa} gjorde var stick i stäv mot Allahs önskan, ändå bad han ivrigt, han bad om Allahs välbehag.

Hadrat Muhammad Bin Ibrahim^{ra} berättar en Tradition (*hadith*) från *hadrat* Aishah^{ra}. En gång sov jag vid den Helige Profetens^{sa} sida. Under en tid på natten var han inte där. När jag trevade efter honom råkade min hand röra vid hans fötter medan han böjde sig ner i bön. Han bad: O Allah jag söker beskydd från Ditt välbehag mot Ditt missnöje, jag söker beskydd i Din förlåtelse mot Ditt straff. Jag kan inte räkna de olika sätten att lovprisa Dig. Du är som Du själv har beskrivit Ditt Heliga Jag. (*Sunan-ut-Tirmadhi, Kitabud-Dawat*). (*Babu Ma Ja'a fi 'Aqdit-Tasbihi Bil-Yad*).

En annan Tradition berättar att:

Någon från Medina (*Madina*) hörde genom *hadrat* 'Abdul Wahhab Bin al-Ward^{ra} att *hadrat* Mu'awiyah^{ra} skrev till *hadrat* 'Aisha^{ra} och bad om råd. Hon svarade: Assalamo

alaikum. Jag har hört den Helige Profeten^{sa} säga: För den som söker Allahs välbehag, även om det innebär att orsaka vissa människors missnöje, är Allah tillräcklig för honom mot dem. Men om någon förargar Allah för att tillfredsställa vissa människor, då lämnar Allah över honom till just de människorna. (*Sunan-ut-Tirmadhi, Kitabuz-Zuhd*). (*Babu Ma Ja'a fi Hifzil Lisan. Hadith nr. 2414*).

Ni är den sista Församlingen (*djama'at*) som grundats av Allah

Den Utlovade Messias^{al} skriver:

Det är oundvikligt att ni kommer att provas med olika typer av smärta och olyckor på samma sätt som de troende före er har provats. Se upp så att ni inte snubblar. Så länge ni har en fast relation med himlen, kan jorden inte skada er. När svårigheter drabbar er, så kommer de till genom er själva och inte genom er fiende. Även om ni förlorar all heder på jorden kommer Allah att skänka er evig heder från himlen. Så släpp inte taget om Honom. Det är oundvikligt att ni blir förföljda och får lida många besvikelser, men tappa inte modet, ty det är Allah som prövar er, för att se om ni är ståndaktiga på Hans väg eller inte. Om ni önskar att änglarna skall lovprisa er i himlen, uthärda då att bli slagna och var fröjdefulla, hör smädelser och var tacksamma, upplev misslyckanden och bryt ändå inte ert förhållande till Allah. Ni är Allahs sista Församling (*djama'at*), så utöva dygden på dess högsta nivå. Var och

en bland er som blir förslöad kommer att kastas ut från Församlingen (*djama'at*) som något ruttet, kommer att gå bort i sorg och kommer inte att kunna skada Allah. Jag ger er de goda nyheterna att vår Gud sannerligen existerar. Alla är Hans skapade varelser, men Han väljer den som väljer Honom. Han kommer till den som går till Honom. Han skänker heder över den som hedrar Honom. (*Kishti-Nuh*, Ruhani Kaza'in, vol 19, sid. 15).

Sedan säger den Utlovade Messias^{al}:

Vad vi behöver göra är att behaga Allah. Det kräver uppriktighet, sannfärdighet och trofasthet, så att vår Församlings (*djama'at*) ansträngningar inte begränsas enbart till ord. När Allah är nöjd med oss gör Han våra gärningar välsignade och öppnar dörrar av Sin nåd och välsignelser... Denna trånga grind, sannfärdighetens och trofasthetens grind, är inte lätt att komma igenom. Vi kan aldrig skryta med att vi har börjat få drömmar eller uppenbarelser och därför sitter lata och inte strävar till vårt yttersta. Allah Allsmäktig tycker inte om det... (*Al-Badr*, vol. 3, nr. 18-19, den 8-16 maj, 1904, sid. 10).

Sedan säger han:

Varje sant troende passerar sådana stadier. Om han blir Allahs med uppriktighet och trofasthet, blir Allah hans vän. Men om hans tro är svag till sin struktur så finns det faror. Vi har inte kännedom om hemligheterna i någons hjärta... men den som helt och fullt tillhör Gud erhåller Hans beskydd. Fastän Han är allas Gud, uppenbarar Han

Sig alldeles speciellt till dem som själva överlämnar sig till Gud. Att överlämna sig till Gud innebär att man helt krossar sitt jag, så att ingenting återstår av det. På grund av detta ber jag min Församling (*djama'at*) om och om igen att de inte skall vara högmodiga över att svära Trohetseden. Om deras hjärtan inte är rena är det ingen merit att placera sin hand i min hand... Men var och en som svär en sann Trohetsed erhåller förlåtelse även för stora synder och erhåller ett nytt liv. (*Malfuzat*, nya upplagan, vol. 3, sid. 65).

De som tillhör den Utlovade Messias^{al} kan inte skiljas från honom.

Sedan säger den Utlovade Messias^{al}:

Den som inte önskar följa mig kan lämna mig. Jag vet inte hur många fruktansvärda och snåriga skogar jag måste gå igenom. Varför skulle de som är ömhudade utsätta sig själva för problem tillsammans med mig? De som tillhör mig kan inte skiljas från mig, varken på grund av olyckor, som ett resultat av andra människors ondska eller genom prövningar och svårigheter, som kommer från himlen. Vänskapsbetygelser är förgäves från dem som inte hör till de mina, ty de kommer snart att skiljas från mig ändå och deras sista tillstånd kommer att vara värre än det första. Skall vi vara rädda för jordbävningar, skall vi bli skräckslagna av prövningarna på Allahs väg? Kan vi bli åtskilda av någon prövning som kommer från vår älskade Allah? Naturligtvis inte, utom enbart igenom Hans nåd

och barmhärtighet. De som önskar gå sin väg kan göra det, vi säger farväl till dem. Men de bör komma ihåg att efter att en gång ha hyst ofördelaktiga tankar om och klippt isär, om de återigen skulle känna sig gynnsamt stämda mot mig, kommer en sådan stämning inte att erhålla den ära från Gud som skänks till de trofasta, ty de ofördelaktiga tankarna och trolösheten skapar en stor fläck. (*Anwar-ul-Islam*, Ruhani Khaza'in, vol. 9, sid. 23-24).

Ståndaktighet

För ett hundra år sedan, visade två äldre medlemmar i församlingen stor trofasthet och ståndaktighet. De förblev sanna mot sin Trohetsed, mycket sanna. De lockades på olika sätt att bryta sin ed, när dessa ståndaktighetens prinsar brydde sig inte om dem, utan förblev sina löften sanna. Den Utlovade Messias^{al} lovprisade dem högeligen. De är söner av sahibzada och sayyed, Abdul Latif, martyren (*shahíd*) och Abdur-Rahman Khan. Jag presenterar ett utdrag från Den Utlovade Messias^{al} ord:

Tänk er med trohet och rättfärdighet att om Församlingen (*djama'at*) hade grundats enbart på bedrägerier, falskhet och humbug, kunde då dess medlemmar uppvisa en sådan ståndaktighet och styrka att de inte lämnade denna väg, utan accepterade att krossas under stenar och offrade sina liv utan att oroa sig för sina hustrur och barn, trots de upprepade löften om att bli befriade om de avsvor sig sin Trohetsed (*bai'at*). Sheikh Abdur-Rahman dräptes i Kabul

på samma sätt. Han protesterade inte och han bad inte heller om att bli frigiven genom att avsäga sig sin Trohetsed (*bai'at*).

Just detta är ett tecken på en sann tro och en sann religiös ledare (*imam*). När någon uppnår en sann förståelse och hans hjärta genomsyras av andlig sötma, fruktar den personen inte att bli dödad på denna väg. Men människor, vars tro bara sitter i skinnet och inte har trängts in i deras lemmar och blodkärl, kan bli förrädare på samma sätt som Judas Iskariot. Det finns exempel på sådana förrädare under varje profets levnadsbana. Tack vare Allah är en stor grupp av de trogna tillsammans med mig, var och en av dem är ett tecken för mig. Detta är min Herres nåd.

رَبِّ اِنَّكَ جَنَّتِي وَرَحْمَتُكَ جُنَّتِي وَ اَيَاتُكَ غَدَائِي
وَ فَضْلُكَ رِكَائِي

”O Min Herre, du är mitt paradiset och Din barmhärtighet är mitt beskydd. Dina tecken är min näring och Din nåd är min svepning.” (*Haqiqat-ul-Wahyi*, Ruhani Khaza'in, vol 22, sid. 360-361).

Ahmadiyyaförsamlingens historia har genom åren burit vittnesbörd om att sådana exempel på trofasthet och lojalitet visats upprepade gånger de senaste hundra åren. Människor har förlorat sina liv och sina ägodelar. De har varit martyrer. Barn har dödats inför sina fäders ögon och fäder har dödats inför sina barn. Men har då Allah, som är Den Störste när det gäller att belöna trofasthet, tillåtit detta blod att spillas förgäves? Nej. Han har visat Sin barmhärtighet över

deras avkomma på ett oförlikneligt sätt. Många av er som är närvarande här eller som har flyttat till olika länder, är personliga vittnesbörd till detta. Det är i sanning så att många av er erhåller dessa välsignelser. Detta är en följd av den trofasthet som ni har visat Allah och det sätt på vilket ni har förblivit sannfärdiga mot ert Trohetslöfte. När lättnadens tid kommer, glöm då inte denna Trohetsed (*bai'at*), låt inte heller era framtida generationer glömma den. Förbli alltid trogna mot kära Allah, så att Hans välsignelser kan fortsätta att strömma över framtida generationer, förmedla detta trohetsförbund till de kommande generationerna.

V I L L K O R

Att avhålla sig från seder och syndfulla böjelser som är oförenliga med islams lära och istället helt underkasta sig den Heliga Qu'ranens lära och att göra Guds ord och den Helige Profetens^{sa} råd till sina vägledande principer i livets alla skiften.

Den Utlovade Messias^{al} förmanar oss att inte följa seder som inte hör till islam, som människor kan ha lagt till sin tro på grund av inflytandet från omgivningen där de bor. Dessa sedvänjor har antagits från andra religioner. Det finns till exempel lättfärdiga sedvänjor kring bröllopsfestligheterna, som till exempel att visa fram den brud-gåva, som har skänkts till bruden av brudgummens familj eller de gåvor de har fört med sig, eller att visa fram inför andra den hemgift som givits till bruden av hennes egen familj. Det kan bli en riktig uppvisning. Islam uppmanar oss att annonsera ut brudens rättmätiga gåva (*haq mahr*), som en del av den religiösa äktenskapsceremonin. Alla andra seder är lättfärdiga. Först och främst, när endera sidan visar fram

gåvor och hemgift, vill de som är välbeställda bara visa att de ger mer än deras motpart gav. Allt detta är en slags världslig tävlan och uppvisning.

Nu för tiden finns det många bland er, som Allah Allsmäktig har välsignat storligen efter er utvandring.¹

Detta är en av de välsignelserna i att ha gått med i Den Utlovade Messias^{al} Församling (*djama'at*). Det är ett resultat av de uppoffringar, som era förfäder gjorde och en välsignelse på grund av deras böner. Men det finns några, som istället för att vara tacksamma och böja sig inför Allah Allsmäktig och ge ut för Hans skull, istället faller offer för självförhävelse och demonstrerar det genom att spendera i överflöd på bröllopsfestligheterna.

Stora mängder mat slösas bort under bröllopen och den fest, som anordnas av maken efter det att äktenskapet har fullbordats (*walimah*). Många rätter görs i ordning bara för att kunna visa för andra. Som en konsekvens av detta händer det att de, som inte har så mycket pengar, sätter sig i skuld bara för att kunna visa fram brudgåvorna inför publik. Vissa föräldrar måste skuldsätta sig i fruktan för kritik från dotterns nya familj, om att hon inte medfört tillräckligt mycket i hemgift. Brudgummens familj borde frukta Allah. Tillåt inte era fattiga nya släktingar att sätta sig i skuld bara för att ni skall kunna upprätthålla er egen falska känsla av

---

1. Här refereras till de av församlingens medlemmar som emigrerade från islamiska förtryckarregimer, till andra länder i västvärlden för att söka religionsfrihet.

självrespekt, ty ni gör anspråk på att vara Ahmadier och är då skyldiga att böja er för Trohetsedens (*bai'at*) tio villkor.

Jag har nu i korthet nämnt en av sedvänjorna som rör bröllopen. Om jag skulle fortsätta utbreda mig i detta ämne, skulle jag kunna beskriva många andra rådande sedvänjor, som är mycket skrämmande, kring bröllops-ceremonierna.

När sedvänjorna slår rot, blir deras offer förblindat och hamnar gradvis i de köttsliga begärens grepp. Detta trots att Trohetseden (*bai'at*) inbegriper att han/hon helt och hållet lovar att vara på sin vakt mot köttsliga begär och fullständigt kommer att underkasta sig Allahs överhöghet och den Helige Profetens^{sa} sedvänja. Vad förväntar sig Allah och hans apostel från oss? Bara att vi ger upp lättfärdiga sedvänjor och böjer oss för Allahs befallningar.

Allah den allsmäktige säger i den Heliga Qur'anen:

فَإِنْ لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّهُمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ
وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بَغَيْرِ هُدًى مِنَ اللَّهِ ۗ إِنَّ
اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ○

”Men om de icke svarar dig, vet då att de bara följer sina egna önsknings. Och vem är mer vilsefaren än den som följer sina onda begär utan vägledning från Allah. Allah vägleder icke de syndande människorna.” (Kapitel (sura) Al-Qasas 28:51).

I denna vers har Allah Allsmäktig givit oss väldigt klara besked, som bör göra oss skräckslagna: de som följer sina fåfänga önsknings kommer aldrig att bli rätt vägleda.

Vi gör anspråk på att vi har känt igen och accepterat denna tidens andlige ledare (*imam*), men trots att vi har svurit vår Trohetsed till den andlige ledaren (*imam*) och lovat att ge upp alla fåfänga seder, så håller vi ändå fast vid dem. Var och en bör rannsaka sig själv: Går vi bakåt? Om vi är sanna mot vår Trohetsed och fruktar vår Herre, undflyr köttsliga lustar, vänder vi oss till vår älskade Allah och lovprisar Honom och Han ger oss det glada budskapet om paradiset.

Som Allah Allsmäktig säger i den Heliga Qur'anen:

○ وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ
○ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ

”Men när det gäller den som fruktar att stå i bävan inför sin Herres Majestät och avhåller sin själ från onda begär” (Kapitel (sura) Al-Nazi’at 79:41-42).

Jag kommer här att beskriva några få Traditioner (ahadith) som berör ämnet ritualer och sedvänjor:

Hadrat 'Aishah^{ra} har berättat att den Helige Profeten^{sa} sade: Varje nyhet i religionen som inte har något med tron att göra, skall förkastas och är oacceptabel. (*Sahih al-Bukhari*, Kitab-us-Sulhi, Babu Izastalahu 'ala sulhin jaurin)

Hadrat Jabir^{ra} berättar: Den Helige Profeten^{sa} vände sig till oss och hans ögon blev röda, hans röst blev starkare och

han var väldigt upprörd som om han varnade oss för en invaderande arme. Han sade: Fienden kan attackera er när som helst under natten eller dagen. Han sade också: Jag och Timmen har sänts ner nära varandra (han höll upp sina två fingrar för att visa på närheten medan han sade detta). Sedan tillade han: Nu säger jag er att den bästa vägen är Allahs Bok och den bästa vägledningen är den vägledning som har givits av Muhammad^{sa}. Det mest onda är att introducera nya förändringar i religionen, och varje ny förändring leder till ett misstag. (*Sahih Muslim*, Kitabul-Jumu'ati, Babu Takhfifis-Salati wal-Khutbah).

Hadrat 'Amr Bin al-'Auf^{ra} har berättat att den Helige Profeten^{sa} sade: En person som återupplivar någon med mina Sedvänjor (*sunnah*) så att andra börjar följa dem, kommer att förtjäna en belöning, som är lika stor som alla dessa personers belöningar tillsammans, som följer den Sedvänja (*sunnah*) och ändå skall var och en av dem få ha kvar sin egen belöning. En person som introducerar något nytt som andra följer efter kommer att få del av alla deras synder, som har handlat efter det nya och deras synder kommer ändå att stanna kvar hos dem. (*Sunano Ibn-e-Majah*, Kitabul-Muqaddimah, Babu man Ahya Sunnatan qad umitat).

Påhittade nymodigheter och ritualer bör förkastas

Den Helige Profeten^{sa} sade till oss i de Traditioner (*ahadith*) som citerades ovan, att dessa nyheter, som inte har någonting att göra med tron, som snarare tar bort något från tron, inte respekterar Allahs och hans apostels befallningar, är bara värda att förkastas. De är alla oanvändbara och borde undvikas. Håll er borta från dem, ty de kommer gradvis att förstöra tron.

Ni kan se att nyheter har fått fast fotfäste i andra religioner och har förvanskat dem. Det var sannerligen nödvändigt att detta skulle hända, eftersom det var beslutat att islam skulle stå kvar som den enda levande tron. Om ni gör en noggrann undersökning kommer ni att upptäcka att andra religioner, som kristendomen till exempel, har många lokala sedvänjor i olika länder, som en del av tron i det speciella landet, trots att det är en religion. Vi har noterat samma fenomen i Afrika. När nyhetens väg har öppnats, fortsätter de nya påfunden att öka.

Den Helige Profeten^{sa} har uttryckt sin stora oro och har gett oss allvarliga varningar till dem som skapar nyheter i frågor som rör religionen. Han var mycket bekymrad över det. En Tradition (*hadith*) berättar att han sade: Jag är förskräckt vid tanken på att ni skulle falla offer för dessa nyheter och lustfyllda böjelser. Jag är rädd att detta kan komma att skada religionen svårt och kan leda er vilse!

Nu för tiden när ni bor i västerländska samhällen, som har många av sina egna sedvänjor och ritualer, skulle det kunna skapa ett avstånd mellan er och er religion, som kan minska skönheten i islams lära för er. Världslighetens lyster kan tyckas mer attraktiv, det finns därför skäl till stor försiktighet vid varje steg. Istället för att ta till er deras felaktiga seder måste ni visa fram islams vackra lära. Varje Ahmadi bör ha en så stark karaktär att den västerländska kulturen inte kan ha någon effekt över honom/henne överhuvudtaget. Kvinnorna har till exempel förmanats att använda slöja (*purdah*) enligt den islamiska läran. Det är av intresse för kvinnans integritet att hon får en framskjutande ställning i samhället genom att hon följer den islamiska traditionen om slöja (*purdah*). När en kvinna villigt använder sig av slöja (*purdah*) och hon själv berättar för andra om fördelarna med denna islamiska princip, gör det ett mycket starkare intryck på andra, än om män skulle förespråka slöjans (*purdah*) fördelar i denna kultur. De kvinnor som använder slöja (*purdah*) har många chanser att tala för islam (*tabligh*) genom sin unika position i samhället. Detta är en fråga som förtjänar stor uppmärksamhet.

Det finns många andra sociala faror i den västerländska kulturen. Att följa dem bara för att man råkar bo i denna kultur, för att man kanske känner sig tvingad att göra så, är sannerligen en oroande situation. Till exempel är det fel av er att vara vän med någon, som dricker alkohol och att följa honom till en restaurang eller bar och tro att även om han kommer att dricka alkohol så klarar jag av att dricka kaffe eller någon annan dryck. Stor försiktighet krävs här.

En dag kanske ni har påverkats av honom till att bara prova en enda liten klunk. Då kan det, Gud förbjude, bli en vana att dricka. Kom ihåg följande av den Helige Profetens^{sa} Tradition (*hadith*):

Hadrat Abu Barzah^{ra} berättar att den Helige Profeten^{sa} sade: Jag fruktar att ni kanske frestas av köttets lusta och sexuella begär, och jag är rädd för de svåra följderna av känslomässiga frestelser (*Musnadu Ahmadabni Hanbal*, vol. 4, sid. 423, tryckt i Beirut).

Den Utlovade Messias^{al} säger:

Såvida en människa inte uppriktigt anstränger sig och arbetar hårt, kan hon inte uppnå den gudomliga förståelsens skatt, som islam innehåller och som ger dödsstöten åt ett liv, som har färgats av synd. Allah den Allsmäktige säger väldigt tydligt:

وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَ نَهَى النَّفْسَ عَنِ
الْهَوَىٰ ۝ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ

”Men när det gäller den som fruktar att stå i bävan inför sin Herres Majestät och avhåller sin själ från onda begär, Paradisets Trädgård skall helt förvisst bli (hans) boning.” (Kapitel (sura) Al-Nazi’at 79:41-42).

Det är lätt för någon att skryta om att han tror på Gud och ändå, trots detta påstående, helt och hållet sakna den påverkan, som skapas av en verklig tro. Ett sådant påstående skulle vara rent nonsens. Sådana människor har

ingen respekt för Gud och Gud bryr sig inte om dem (*Al-Hakam*, vol. 9, no. 29, august 17, 1905, sid. 6).

Sedan säger han:

Den som fruktar att stå inför Gud och skydda sig själv mot själviska begär kommer att uppnå Paradiset. Att skydda sig själv mot köttets begär innebär döden för egot. Genom att göra så kan man behaga Gud i denna världen och nå Paradiset (*Al-Badr*, vol. 1, 1905, sid. 2).

Den Heliga Qur'anen är vår guide till den islamiska läran

Att avstå från oönskade seder och ritualer och genom att behärska sig själv när det gäller lustfyllda böjelser är sannerligen en del i den islamiska läran. För att sammanfatta denna lära vänder vi oss till den Heliga Qur'anen som innehåller vår vägledning. I själva verket är sanningen den att om en troende accepterar den Heliga Qur'anen som källa till vägledning i sitt dagliga liv, då kommer allt det onda inom honom att börja försvinna automatiskt. Då kommer hans hjärta inte att ha några lustfyllda begär, därför att detta är en obefläckad bok som fullständigar den islamiska lagen (*shariah*) som ett sätt att leva. Allah, den Allsmäktige, uppenbarade denna bok, med det mänskliga livets alla olika facetter inför ögonen, för den Helige Profetens^{sa} rena hjärta. Sedan framställde den Helige Profeten^{sa} dess lära när helst det behövdes, genom sina gärningar, sina seder och det han sade. Det är på grund av den orsaken som den Utlovade

Messias^{al} har instruerat oss att acceptera boken som helt bindande för oss.

Jag skulle därför vilja föra fram referenser från den Heliga Qur'anen, Traditionen (*hadith*) och några av den Utlovade Messias^{al} skrifter i detta ämne.

Allsmäktige Allah säger:

○ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ

”Och Vi har sannerligen gjort Qur'anen lätt att komma ihåg. Finns det någon som tar sig i akt?”
(Kapitel (sura) Al-Qamar 54:18).

Det finns en Tradition (*hadith*):

Hadrat Abu Musa al-Ash'ari^{ra} berättar att den Helige Profeten^{sa} sade: När en troende läser upp Qur'anen och efterlever den, är det som när en citron smakar gott och också luktar gott. Den troende som inte läser den Heliga Qur'anen men ändå efterlever den, är som en dadel, som smakar gott, men som inte har någon doft. Hycklarna som läser Qur'anen är som basilika, som doftar gott, men smakar bittert. Hycklaren som varken läser Qur'anen eller efterlever den, är som kolokvint, som både smakar bittert och har en dålig lukt (*Sahih al-Bukhari*, Kitabu Fada'ilil-Qur'an, Babu Ithmi man ra'a bi-Qir'atil-Qur'ani au ta'akkala bihi au fakhura bih.)

Den Utlovade Messias^{al} säger:

... Den Heliga Qur'anen är fylld av djupa visdomsord. Den överglänser Bibeln på alla sätt, när det gäller att lära ut sann godhet. Våldigt speciellt är att det ljus, som visar den verkliga och oföränderliga Allah, inte hålls upp av någon annan än Qur'anen. Endast Allah vet hur många som skulle ha fallit offer för att tillbe skapade varelser om Qur'anen inte hade uppenbarats. Tack vare Allah har den Enighet, som hade försvunnit från världen, blivit återupprättad (Tofah-e-Qaisariyyah, Ruhani Khaza'in, vol. 12, sid. 282).

Era liv finns i den Heliga Qur'anen

Den Utlovade Messias^{al} säger:

Lämna inte den Heliga Qur'anen som ett övergivet före-mål, eftersom era liv finns i den. De som hedrar den Heliga Qur'anen kommer att bli hedrade i himlen. De som ger Qur'anen företräde över varje Tradition (*hadith*) och talesätt kommer att ges företräde i himlen. Det finns ingen bok för mänskligheten på hela jordens yta, utom Qur'anen, det finns ingen budbärare och medlare för Adams^{al} barn, utom Muhammad^{sa}, den utvalde (*Kashti-e-Nuh*, Ruhani Kaza'in, vol 19, sid. 13).

Den Utlovade Messias^{al} säger också:

Den Heliga Qur'anen drar till sig sanna efterföljare genom sina andliga egenskaper och inneboende ljus. Den lyser upp deras hjärtan och uppenbarar sedan mäktiga tecken för att skapa så starka band med Gud att de inte kan

brytas ens av ett huggande svärd. Den öppnar hjärtats öga och sluter till syndens smutsiga gyttejöl. Den skänker välsignelsen av en behaglig konversation med Allah och skänker kunskap om det osedda. Den informerar den bedjande om att bönen blivit hörd. Var och en som vågar motsätta sig en av den Heliga Qur'anens sanna efterföljare, kommer att visas mäktiga tecken från Allsmäktig Allah, som visar att Allah är med dem av sina tjänare som följer Hans bok (*Chashmah-e-Ma'rifat*, Ruhani Khaza'in, vol. 23, sid. 308-309).

Sedan säger han:

Tag er i akt! Tag inte ett enda steg i motsatt riktning mot Allahs lära och den vägledning som innesluts i den Heliga Qur'anen. Sannerligen säger jag er att den som överger ens det allra minsta av de sju hundra befallningar, som finns beskrivna i den Heliga Qur'anen, slänger igen frälsningens dörr inför sin egen näsa. Endast den Heliga Qur'anen har öppnat de verkliga och fullkomliga vägarna till frälsning, alla andra vägar var bara dess skuggor. Därför bör ni studera denna heliga skrift med allra största uppmärksamhet och djupaste eftertanke. Ni bör älska den, som ni aldrig har älskad någonting annat. Ty Gud har sannerligen uppenbarat för mig:

الْخَيْرُ كُلُّهُ فِي الْقُرْآنِ

”Allt som är välgörande finns i den Heliga Qur'anen.”

Allt som är välgörande finns i den Heliga Qur'anen och detta är sanningen. De är sannerligen olycksaliga, som föredrar andra saker över den. Den Heliga Qur'anen är källan till all er framgång och er frälsning. Det finns inte ett enda religiöst behov som inte blivit tillgodosett för er i denna heliga bok. På Domens dag kommer den Heliga Qur'anen att vittna om er tro är sann eller falsk, och bortsett från Qur'anen finns det ingen annan bok under himlen som kan ge er vägledning utan att hänvisa till den Heliga Qur'anen. Det är sannerligen en stor välsignelse från Gud att Han har skänkt er en bok som denna. Jag säger det sannerligen att den bok, som har lästs upp för er, om den hade lästs upp för de kristna så hade de inte gått förlorade och om de välsignelser och den vägledning som har skänkts er, hade givits till judarna istället för Toran skulle vissa av deras sekter inte börjat förneka Domens dag. Försök därför förstå värdet i den välsignelse, som har skänkts till er. Det är en dyrbar välsignelse och en stor skatt. Utan den Heliga Qur'anen skulle hela världen inte vara bättre än smutsig klump av halvformat kött. Alla andra källor till vägledning blir till ingenting alls, när de jämförs med den (*Kashti-Nuh*, Ruhani Kaza'in, vol 19, sid. 26-27).

Var och en av oss borde själv analysera i vilken utsträckning han eller hon älskar den Heliga Qur'anen och följer dess befallningar och försöker att utöva dem i sitt dagliga liv. Det finns sätt att visa sin kärlek. Det viktigaste för en ahmadi är att göra det obligatoriskt för sig själv att läsa minst två eller

tre avsnitt (*ruku*)² från den Heliga Qur'anen regelbundet. Nästa steg är sedan att läsa den i översättning. Genom att läsa den Heliga Qur'anen varje dag tillsammans med översättningen, kommer dess vackra lära omedvetet att filtrera in i de djupare sinneslagren.

En annan fråga, som den Utlovade Messias^{al} uppmanat oss till i det sjätte villkoret, är att ha Allahs föreskrifter och Hans följeslagares Tradition som ett rättesnöre i livet i alla avseenden och att hänvisa till dessa när helst det finns behov för det. Detta är inte bara ett tomt prat. Om ni funderar över detta råd så kommer det att skapas stor oro. Allah Allsmäktig säger:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ
وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِن تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى
اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ^ط
ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ○

”O ni som tror, lyd Allah och lyd Hans Sändebud och de som har makten bland er. Och om ni tvistar med varandra om något, hänvisa det till Allah och Hans Sändebud, om ni tror på Allah och den Yttersta Dagen. Det är bäst och mest berömvärt till slut.” (Kapitel (sura) Al-Nisa’ 4:60).

Sedan säger Han:

---

2. För att göra uppläsningen av den Heliga Qur'anen lättare, är den indelad i 30 delar (*parah*). Varje del (*parah*) är uppdelat i flera avsnitt (*ruku*’).

○ أَطِيعُوا اللَّهَ وَ الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

”Och lyd Allah och Sändebudet på det att ni måtte visas barmhärtighet” (Kapitel (sura) Alí-'Imran 3:133).

Återigen säger Han:

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ فَأَتَقُوا

اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِن

○ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

”De frågar dig om krigsbytet. Säg: (Krigs) bytena är för Allah och Sändebudet. Så frukta Allah och ställ tillrätta mellan er och lyd Allah och Hans Sändebud, om ni är troende.” (Kapitel (sura) Al-Anfal 8:2).

I dessa verser föreskriver Allah Allsmäktig oss på allvar att följa Hans befallningar och att tillämpa dem i uppriktighet. Vi instrueras också att agera i enlighet med de råd vi har fått av den Helige Profeten^{sa}. Var fullständigt lydiga mot de ledare som utsetts och mot Församlingens organisation. Endast då kan det sägas att ni i sanning har uppfyllt era plikter mot er Trohetsed.

Jag kommer nu att lägga fram några Traditioner (*hadith*) om detta ämne:

Hadrat 'Ubadah Bin As-Samit^{ra} berättar: Vi svor en högtidlig ed inför Allahs budbärare, och lovade att vi skulle ge akt på och lyda alla hans direktiv, oavsett om vi tyckte

om dem eller inte (*Sahih al-Bukhari, Kitab-al-Akham, Babu Kaifa Yubayi'ul-Imamun-Nas*).

'Abdur- Rahman Bin 'Amr-Sulami och *Hadrat Hujur Bin Hujur* sade: Vi gick till 'Irbad Bin Sariyah, som sade: En dag ledde Allahs apostel morgonbönen och sedan gav han oss en väldigt effektiv och uppvisande förmaning, som gjorde att våra ögon fylldes av tårar och våra hjärtan bävade. En man i åhörarskara sade: O Allahs Apostel, det låter som om det var ett avskedstal, så vilka anvisningar ger du oss? Han svarade: Jag uppmanar er att frukta Allah, att lyssna och lyda, även om er valde andlige föreståndare (*amir*) skulle vara en abessinsk slav, ty en tid kommer när de av er, som lever längre än jag, kommer att se stora motsättningar. Då måste ni följa mina rätt vägleda valda andliga ställföreträdare, khalifer (*khulafa*) och mig. Anslut er till detta och håll fast vid det.

Ni måste undvika nymodigheter i religionen, ty varje nytt påhitt som introduceras i religionens namn, är oönskad och varje nymodighet är ett uppenbart misstag (*Sunan-ut-Tirmadhi, Kitabul 'Ilmi Babu ma ja'a Fil Akhadi Bis Sunnah*. Se även Sunano Abi Dawud, *Kitab-us-Sunnati, Babu Luzumis Sunnah*).

Vi som är ahmadier och som gör anspråk på att fullständigt lyda den Helige Profeten^{sa} och förklarar vår absoluta tro, bör alltid hålla detta råd och denna Tradition (*hadith*) i minnet.

Hadrat Anas^{ra} berättar att den Helige Profeten^{sa} sade: vem helst av er som har följande tre egenskaper kommer att

få smaka trons söta ljuvlighet: Först: Att Allah och Hans tjänare blir honom kärare än allting annat. För det andra: Att han älskar en människa endast för Allahs kärleks skull! För det tredje: Att han hatar att vända tillbaka till misstro lika mycket som han hatar att bli kastad in i elden (*Sahih al-Bukhari*, Kitabal-Iman, Babu Halawatil Iman).

Den Utlovade Messias^{al} säger:

Se hit! Allah Allsmäktig säger i den Heliga Qur'anen:

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ

”Säg: Om ni älskar Allah, så följ mig, då kommer Allah att älska er och förlåta er era synder. Och Allah är ytterst Förlåtande och Barmhärtig.” (Kapitel (sura) Alí-'Imran 3:32).

Det enda sättet att vinna Allahs Allsmäktig välbehag är att vara fullständigt lydlig mot den Helige Profeten^{sa} och det finns ingen annan väg som kan leda er till en gemenskap med Gud. Människans slutgiltiga mål skall alltid vara att hitta denna Enda Gud, som är utan någon medhjälpare. Han skall ta avstånd från att förbinda någon med Gud och avsky att ge efter för nymodigheter. Han skall vara lydlig mot Budbäraren, inte följa sina personliga lustar och låga begär. Lyssna! Jag säger det igen: En människa kan inte bli framgångsrik på något annat sätt än genom att följa Allahs Budbärares sanna väg.

Vi har bara en budbärare och bara en Helig Qur'an uppenbarades för den Budbäraren. Genom att lyda honom

kan vi hitta Gud. De nymodigheter som introduceras av våra dagars eremiter (*fuqara'*) och metoderna med sjungna besvärjelser (*durud, wazaiif*), som uppfunnits av eremiternas ledare, är alla redskap som leder människan vilse. Håll er borta från dem. Dessa människor har försökt att bryta Profeternas inregel och har därigenom på sätt och vis skapat en annan religiös lag (*shariah*). Ni bör komma ihåg att den enda nyckel som öppnar dörren till Allahs välsignelser och nåd är att hålla sig till den Heliga Qur'anens anvisningar och att följa den Helige Profeten^{sa} och att be bönerna och att fasta på det sedvanliga sättet. Den går förlorad som ansluter sig till någon ny väg istället för att följa dessa etablerade vägar. En person kommer att sluta sina dagar med att dö som misslyckad, som inte underkastar sig Allahs regler och Hans sändebud utan istället går på avvikande vägar. (*Malfuzat*, nya upplagan, vol 3, sid. 102-103).

Den Utlovade Messias^{al} säger återigen:

Allsmäktig Allah säger i den Heliga Qur'anen:

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ

”Säg: Om ni älskar Allah, så följ mig, då kommer Allah att älska er ” (Kapitel (sura) Alí-'Imran 3:32).

Det enda sättet att vinna Allahs Allsmäktig välbehag är att vara helt och fullt lydiga mot den Helige Profeten^{sa}. Det är en vanlig observation att människor har blivit slavar under och insnärjda i olika typer av sedvänjor. När någon avlider utför de olika nypåfunna ritualer istället för att be för den

avlidne, så som de borde. Dessa sedvänjor går tvärt emot den Helige Profetens^{sa} lära. Att utföra sådana är respektlöst mot honom, eftersom hans lära då inte anses vara tillräcklig och slutgiltig. Annars skulle det inte funnits något behov av att introducera dessa nya seder (*Malfuzat*, nya upplagan, vol 3, sid. 316).

Sedan säger han:

Detta tillfälliga liv kommer att ta slut, oavsett om det har tillbringats i svåra eller lätta tider. Frågan om livet efter detta är hård. Det är en evig tillflyktsort som inte har något slut i tiden. Den som går till det livet på ett sådant sätt att relationen till Allah är utan skavank och fruktan för Allah har fyllt hjärtat med ånger för de synder som begåtts, har skyddat sig själv mot allt som Allah har betecknat som synd och Allahs nåd kommer att vägleda honom. Han kommer att vara nöjd med sin Herre och hans Herre kommer att vara nöjd med honom. Den som inte gör så, utan tillbringar sitt liv i oaktsamhet, får ett farligt slut. Fatta därför ett fast beslut beträffande vad Trohetseden (*bai'at*) är och vilka fördelar det erbjuder redan vid den tiden när ni svär er Trohetsed (*bai'at*). Om den bara avläggs på grund av världsliga syften är den meningslös. Om den avläggs för trons skull och för Allahs välbehags skull, då är den en välsignelse och leder till sitt verkliga syfte och mål. Då kan man hoppas att den kommer att ge alla de fördelar som en sann Trohetsed (*bai'at*) erbjuder (*Malfuzat*, nya upplagan, vol 6, sid. 142).

Måtte Allah hjälpa oss att acceptera den Utlovade Messias^{al} som denna tidens religiöse ledare (*imam*) från djupet av våra hjärtan. Med stor omsorg och smärta vill han bygga upp en Församling (*djama'at*) för att etablera Guds och Hans Budbärarens rike och gav oss råd med vanda i sitt hjärta. Måtte Allah göra oss förtjänta av det han ville att vi skulle bli, och måtte vi helt och fullt kunna underkasta oss alla Trohetsedens (*bai'at*) villkor. Måtte vi efterleva dem och alltid hålla dem inför våra ögon. Ingen av våra gärningar får göra oss skyldiga till att gå emot den Utlovade Messias^{al} läror och vi måste alltid rannsaka våra gärningar.

Måtte Allah den Allsmäktige hjälpa oss.

Idag kommer denna konferens³ att avslutas genom Allah, den Allsmäktiges nåd. Måtte vi för hela året, nej snarare för hela livet, få ta emot de välsignelser och andliga fördelar som har sin upprinnelse i detta årsmöte. Måtte Allah vårda och upprätthålla kärlekens band bland våra följande generationer för Allah, Hans budbärare och den Utlovade Messias^{al} och institutionen med ett kalifat (*khilafat*). Måtte Allah inte visa fram våra tidigare bristfälligheter och synder, utan måtte Han förlåta oss och måtte Han, genom sin rena nåd, hålla kvar oss bland dem som är Honom kära. Vår Allah! Du är förlåtande och barmhärtig. Förlåt oss våra synder. Ha förbarmande med oss. Håll oss under Din förlåtelses och barmhärtighets beskydd. Låt oss aldrig kunna lämna dig.

---

3. Här hänvisas till den avslutande föreläsningen under Ahmadiyyaförsamlingens Årliga konferens i Tyskland, den 24 augusti 2003.

Amin, ya Rabbal 'Alamin!

”Hör vår bön, O Du Världarnas Herre.”

V I L L K O R

Att helt ge upp stolthet och fåfänga och tillbringa livet i ödmjukhet, med gladlynthet, förlåtande och i mildhet.

(Ur den fredagspredikan som hölls i Frankfurt, Tyskland, den 29 augusti 2003, under vilken det sjunde och åttonde villkoret i Trohetseden (*bai'at*) beskrevs i detalj)

Högmod är den största synden efter det att sätta upp någon jämlike bredvid Gud (*shirk*).

Efter att ha visat fram sin stolthet hade Satan redan från början beslutat att han skulle försöka göra sitt allra yttersta för att hindra människorna från att bli Allahs sanna tjänare. Han hade bestämt sig för att på olika sätt försöka snärja människorna. Till och med när en människa utför en dygdig gärning kommer Satan göra henne högfärdig. Genom hennes egen fåfänga och själviskhet kommer hon förledas till att bli stolt och arrogant. Denna känsla av stolthet kunde

sluta med att människan förlorade belöningen för sin goda gärning.

Satan själv var olydig mot Allahs befallning genom sin personliga fåfänga. Från dag ett beslutade han därför att leda människan bort från den rätta vägen genom att använda just detta redskap i olika former. Endast de av den nåderike Gudens tjänare, vilka är Hans speciella tjänare och som tillber Honom, kan vanligen undgå att skadas av Satans attacker. Annars är det vanligtvis genom stolthetens fälla som Satan lyckas hålla människorna i sin fångenskap.

Därför får man inte ta det lättvindigt, att vi accepterade villkoret att vi inte skulle inlåta oss i stolthet och fåfänga, när vi svor vår Trohetsed (*bai'at*). Ge helt och hållet upp högmodet. Det är inte lätt att göra det. Högmod har många olika former. Satan använder många olika metoder när han går till angrepp mot människor. Det är ett mycket skrämmande tillstånd. I själva verket är det endast genom Allahs nåd som man kan undkomma. Därför har den Utlovade Messias^{al} i det sjunde villkoret beskrivit ett sätt att erhålla Allahs nåd. Han säger att om vi försöker bryta oss loss från vanan att vara högmodiga, men inte fyller tomhet med ödmjukhet och mildhet, då kommer högmodet att angripa oss igen. Var därför ödmjuka! Allah den Allsmäktige älskar den ödmjuka vägen. Den Utlovade Messias^{al} själv var så ödmjuk att det inte har något motstycke. Det är av den orsaken som Allah den Allsmäktige var så nöjd med honom att Han sade till honom i en uppenbarelse:

تیری عاجزانہ راہیں اُس کو پسند آئیں

”Han tyckte om ditt ödmjuka sätt!” (Tazkirah sid 595)

Vi gör anspråk på att ha svurit Trohetsed (*bai'at*) till den Utlovade Messias^{al} och vi har accepterat honom som denna tidens religiöse ledare (*imam*). Därför är det ännu viktigare för oss att lägga oss till med denna moraliska egenskap.

Människan har inget skäl alls att visa sig arrogant eller högmodig. I den Heliga Qur'anen säger Allah den Allsmäktige:

وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ
وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا ○

”Och vandra icke högmodigt på jorden ty du kan icke splittra jorden sålunda, icke heller kan du nå bergen i höjd.”
(Kapitel (sura) Bani Isra'il 17:38).

Denna vers gör det helt klart att en människa inte alls är i en sådan position att hon har något att skryta över. Vad kan det vara som hon är så stolt över? Vissa människor tror att de är härskare över tiden. De vill inte komma ut ur sina begränsade cirklar. När de blir kvar inom sina begränsade cirklar börjar de tro att de själva är stora på något sätt. Jag skall ge ett exempel på den minsta cirkeln, den som rör det egna hushållet. Det är sannerligen alarmerande att se hur grymt vissa män behandlar sina hustrur och barn. Det finns flickor som skriver till mig att nu har de blivit vuxna, men

sedan tidig barndom har de bevittnat hur deras fäder har undertryckt deras mödrar och dem själva, men att de inte kan stå ut med det längre. De brukar gömma sig i sina rum så snart deras far kommer in i huset. Om deras mor eller någon av dem skulle råka säga någonting som går emot faderns åsikter, var fadern så grym att han misshandlade dem fysiskt. Det är bara arrogans som har förvänt fäderna till att uppföra sig på ett sådant extrem sätt. Många av de uppför sig på ett fint sätt utanför sina hem och folk tror att det inte finns någon som är så ädel som just dem. På så sätt kan utomstående ha en gynnsam åsikt om dem. Men det finns de som har en arrogant attityd både inne i och utanför sina hem och deras tillstånd är då uppenbart och välkänt för alla. Som en konsekvens visar barnen, då speciellt sönerna, till sådana dåligt uppfostade och arroganta män en reaktion mot deras fars grymhet mot deras mödrar, systrar och dem själva, speciellt när de börjar växa upp. De börjar konfrontera sina fäder och när den tiden kommer att fäderna börjar bli gamla och svaga så tar de sin hämnd. Det finns många cirklar i samhället och hus-hållets lilla cirkel är bara en av dem.

Det finns också en social cirkel utanför hemmet. Om man tittar sig runt kommer man hela tiden att upptäcka sådana exempel på arrogans i alla dessa cirklar.

En extrem form av arrogans hittas i en vidare cirkel: På grund av sin arrogans ser vissa nationer, länder och regeringar ner på resten av världen. De föraktar fattiga nationer och länder. Idag är detta den huvudsakliga orsaken till oro och problem

i världen. Om man kunde eliminera arrogansen skulle oroligheterna försvinna, men de arroganta nationerna och regeringarna inser inte att när Allah, den Allsmäktige, beslutar sig för att bryta den föraktfulla attityden från de högdragna, så kommer de att för alltid försvinna från jordens yta.

Allah den allsmäktige säger i den Heliga Qur'anen:

وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا
إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ○

”och vänd icke bort din kind från människor i förakt, vandra icke heller högmodigt på jorden; Allah älskar förvisso icke någon inbilsk skrytmakare;”... (Kapitel (sura) Luqman 31:19).

Det framgår tydligt ur denna vers att Allah den Allsmäktige säger att vi inte skall gå omkring och visa oss stolta och arroganta. Högmodiga människor har en egen speciell stil. Allah tycker inte om att en styvnackad person går omkring. Vissa människor står av vana högmodigt inför sina underlydande, men de visar ödmjukhet inför sina egna överordnade. Det onda i detta hyckleri är uppenbart hos den typen av människor. På så sätt föder det arroganta personlighetsdraget många andra onda egenskaper, sakta och gradvis stängs alla dygdens vägar helt och hållet. Sådana personer driver bort från religionen och också från Församlingens organisation (*Nizam-e-Djama'at*). Allteftersom deras arrogans ökar glider de längre och längre

bort från Allahs närhet och välsignelser och från Hans budbärare.

Det nämns i en Tradition (*hadith*):

Hadrat Jabir^{ra} berättar att den Helige Profeten^{sa} sade: På Domens dag kommer de som är mig kärast och närmast att vara de som har varit bäst när det gäller att ha god moral. De bland er som svårast kommer att drabbas av vreden och som kommer att vara längst från mig är de som är lösmynta babblare och som använder fula ord (*tharthar*), de som förvrider sina ansikten och blåser upp sina kinder när de talar (*mutashaddiq*), och mot *mutfaihiq*. Följeslagarna frågade: O Allahs budbärare, vi känner meningen av *tharthar* och *mutashaddiq*, men vilka är *mutfaihiq*? Han svarade: *Mutfaihiq* är de som talar högmodigt och arrogant. (*Sunan-ut-Tirmadhi*, *Abwab-ul-Birri was-Silah*, *Babu fi Ma'alil Akhlaq*).

Hadrat Ibn-e-Mas'ud^{ra} berättade att den Helige Profeten^{sa} sade: Tre ting utgör själva roten till varje synd. Man skall undvika dem. Håll er borta från all arrogans, eftersom det var på grund av sin arrogans som Satan uppviglade till att inte böja sig för Adam^{al}. För det andra: Håll er borta från girighet, eftersom det var girighet som gjorde att Adam^{al} åt av frukten från det förbjudna trädet. För det tredje: Undvik svartsjuka, eftersom det var svartsjuka som gjorde att en av Adams^{al} söner mördade sin bror. (*Ar-Risalah Al-Qushairiyah*, *Bab-ul-Hasadi*, sid 79).

Hadrat 'Abdullah Bin Mas'ud^{ra} berättade att den Helige Profeten^{sa} sade: Den vars hjärta innehåller så lite som ett litet frö av arrogans kommer inte att släppas in i Paradiset. En man sade: O Allahs Profet^{sa}, människor önskar vara bra klädda, att ha bra skor och att se bra ut. Den Helige Profeten^{sa} svarade: Detta är inte arrogans. Sedan tillade han: Allah, den Allsmäktige, är den absoluta skönheten (*djamil*) och uppskattar skönhet (*djamil*). Han tycker om det som är vackert. Verklig arrogans är när en människa förkastar det som är sant, har låga tankar om andra människor, föraktar dem och behandlar dem illa. (*Sahih Muslim, Kitab-ul-Iman, Babu Tahrimil-kibri wa Bayanihi*).

En annan tradition berättar att:

Hadrat Abu Hurairah^{ra} berättar att den Helige Profeten^{sa} sade: Himlen och Helvetet hade en diskussion och argumenterade. Helvetet sade att de hemska förtryckarna och de högmodiga människorna kom dit. Himlen sade att de svaga och milda människorna kom in dit. När Han hörde detta sade Allah den Allsmäktige till Helvetet: Du är en manifestation av Mitt straff. Genom dig straffar Jag vem Jag så önskar. Och Han sade till Himlen: Du är en manifestation av Min barmhärtighet. Genom dig ger Jag barmhärtighet till vem Jag än behagar, och båda två av er skall få er fulla andel av allt det som kan tillhöra er. (*Sahih Muslim, Kitab-ul-Jannati wa Sifati Ni'amiha wa Ahliha, Babun-Nari yadkhulihal-jabbaruna wal-jannatu yadkhuhad-Du'afa'a*).

Måtte Allah göra så att varje Ahmadi söker barmhärtighet från Allsmäktig Allah genom att gå ödmjukhetens, mildhetens och artighetens väg och blir värdig Allahs Paradis, och måtte varje hem vara fritt från arrogansens synd.

En Tradition (*hadith*) berättar att:

Hadrat Abu Sa'id Khudri^{ra} och *Hadrat* Abu Hurairah^{ra} berättade att den Helige Profeten^{sa} sade: Heder är Allahs, den Allsmäktige, klädnad och värdighet är Hans mantel. Allah, den Allsmäktige, säger: Därför kommer Jag att straffa den som försöker att ta dem ifrån Mig. (*Sahih Muslim*, Kitab-ul-Birri was-Sila, Babu Tahrimil-Kibr)

Den arrogante kommer aldrig till Paradiset

I långa loppet förleder arrogansen en människa till att konfrontera Allah. När Allah, den Allsmäktige, har befallt att Han inte kommer att förlåta den, som sätter upp någon medhjälpare bredvid Honom, hur kan då någon som gör anspråk på att vara gudalik bli förlåten? Det var sannerligen arrogans som formade människor efter Faraos mall. Ni har alla läst om vilket slut dessa Faraolika människor fick och har även bevittnat något av detta i denna tidsålder. Det är sannerligen en orsak till fruktan. Varje Ahmadi bör försöka undvika arrogans, även i mycket små mängder, eftersom den har en tendens att sprida sig och fullständigt sluka människan. Allah den Allsmäktige har gett oss varningen: 'Detta är min klädnad, Jag är alla världars Herre, värdigheten

tillhör Mig, acceptera det och visa ödmjukhet. Om ni försöker överträda dessa gränser kommer ni att straffas. Om denna arrogans ni besitter endast motsvarar ett litet korn blir straffet ändå ert öde.' Tillsammans med denna varning ges även ett glatt budskap. Allah säger: 'Om ni tror det allra minsta, skall Jag rädda er från eldens smärta.' Så som det återges i en Tradition (*hadith*).

Hadrat 'Abdullah^{ra} berättar att den Helige Profeten^{sa} sade: Den vars hjärta innehåller så mycket som ett korn av arrogans kommer inte att gå in i Paradiset och den vars hjärta har en tro som innehåller så mycket som ett korn av trons frö kommer inte att gå in i elden'. (*Sunano Ibn-e-Majah*, al-Muqaddimah, Babu Fil-Iman, Hadith nr. 59).

Den Utlovade Messias^{al} säger:

Jag säger att på Domens dag kommer det i sanning inte att finnas något ont som är lika svårt som arrogans bortsett från att sätta upp någon jämlike (*shirk*) bredvid Allah. Det är något ont som förnedrar människan i båda världarna. Gudomlig barmhärtighet återställer alla som tror på Guds enhet, utom den arrogante. Satan gjorde också anspråk på att tro på en Gud, men han var emellertid arrogant och föraktfull mot Adam^{al}, som Gud älskade. Satan kritiserade honom och blev tillintetgjord och förbannelsens ok hängde runt hans hals. Så den första synden för vilken en person tillintetgjorts för evigt var sannerligen arrogans. (*A'inah-e-Kamat-e-Islam*, Ruhani Khaza'in, vol 5, sid. 598).

Han fortsatte med att säga:

Om ni har något drag av arrogans, hyckleri, inbilskhet eller likgiltighet, då är ni inte värdiga att bli accepterade. Lura inte er själva till att tro att ni har uppnått så mycket ni kan, ty Gud önskar att hela er varelse skall genomgå en fullständig förändring. Han kräver en slags död av er, efter vilken Han skall ge er liv. (*Kashti-e-Nuh*, Ruhani Kaza'in, vol 19, sid. 12).

Starka samband mellan arrogans och Satan

Sedan säger den Utlovade Messias^{al}:

Det finns sannerligen människor som fast de befinner sig hundratals och tusentals grader lägre än Guds profeter (frid vara med dem alla) ändå blev arroganta när de hade bitt sina böner (*salat*) under några dagar. På samma sätt så blir de snarare inbiliska och arroganta än att renas genom fastan och genom att utföra vällfarten (*hadj*). Kom ihåg att arrogansen kommer från Satan och gör en människa djävulsk. Om inte människan håller sig borta från arrogans blir den ett hinder när det gäller att acceptera sanningen och att erhålla Guds välsignelser. Arrogans kan inte tillåtas på något sätt alls, inte när det gäller kunskap, inte när det gäller ägodelar, inte när det gäller en hög position i samhället, inte när det gäller kast, familj eller anfäder. Det är i regel någon av dessa saker som gör att arrogansen utvecklas. Såvida man inte frigör sig själv från någon av dessa griller, kan man inte bli uppskattad i Allahs, den

Högstes, ögon. Då ges man inte den kunskap från Gud som förbränner alla värdelösa känslomässiga ingredienser, ty denna inbilskhet tillhör Satan och Allah den Allsmäktige tycker inte om den...

Den Utlovade Messias^{al} beskriver att det finns några få grundläggande aktiviteter som man bör undvika. Vissa människor anser sig själva vara synnerligen dygdiga efter att ha bett sina böner (*salat*) under några dagar, de anlägger märkliga allvarliga ansiktsuttryck som avslöjar deras stolthet. Ni har säkert stött på dem någon gång när de kommer ut ur någon moské med sina långa rockar och med rosenkransar (*tasbeih*) i sina händer. Hela deras uppenbarelse uttrycker högmod och mallighet. Tack vare Gud är den muslimska Ahmadiyyaförsamlingen (*djama'at*) fri från sådana individer i långa klädnader. När de kommer tillbaka från valfarten (*hadj*) ställer de till med ett stort ståhej. Sådana människor fastar för att andra skall se det. När de genomför valfarten (*hadj*) är det också för att andra skall se det. Detta görs för att låtsas att de är överlägsna, så att andra människor sedan skall kunna säga att den och den personen är dygdig, fastar ofta, är en person som genomfört valfarten (*hadji*) och är synnerligen from. Alla dessa uppvisningar stammar från arrogans eller så stammar deras arrogans från uppvisningarna.

Den Utlovade Messias^{al} sade också att vissa människor är arroganta på grund av sin kast eller familjetillhörighet: Den och den har lägre status, hur kan han vara likvärdig dem? Den Utlovade Messias^{al} slår fast att det finns många slag av

arrogans som för er bort från igenkännandet av Allah den Allsmäktige och bort från Hans närhet och därigenom rakt in i Satans fälla.

Den Utlovade Messias^{al} säger återigen:

Enligt min åsikt är det således ett fint sätt att bli renad. Det är omöjligt att hitta ett bättre sätt än att förkasta arrogansen och all slags stolthet, oavsett om den rör kunskap, familj eller ägodelar. När Gud ger en person insikt kan han se att varje ljus faller ner från himlen och hjälper till med att undanröja alla slag av mörker. Människan behöver alltid det himmelska ljuset. Inte ens ögat kan se utan solens himmelska ljus. På samma sätt kommer också det inre ljuset som undanröjer varje slag av mörker och istället ersätter det med ljuset av rättfärdigheten (*taqwah*) och renheten från himlarna. Jag säger er i sanning att all människans rättfärdighet, tro och renhet kommer från himlarna. Allt beror på Allahs speciella nåd. Om Han vill så skänker Han den, och om Han vill så tar Han bort den.

En verklig insikt är i sanning att människan inser att hennes 'jag' är djupt ödmjukt och synnerligen betydelselöst och att hon bör söka Allahs nåd med ödmjukhet och mildhet genom att falla ner på knä på den Gudomliga tröskeln. Hon bör be om det ljus av insikt som förstör jagets passion och utvecklar ett inre ljus som skänker henne styrka och entusiasm för inre dygder. Om hon då genom Allahs nåd finner sin del och vid någon tid uppnår en klarare insikt eller starkare övertygelse, så får hon inte känna sig mallig

eller inbilsk. Istället bör hon utveckla sin ödmjukhet och underkastelse ytterligare, ty ju mer betydelslös hon anser sig själv desto större blir upplevelsen av det gudomliga ljuset från Allah, den Allsmäktige, som kommer att ge henne andligt ljus och styrka.

Om en människa håller fast vid denna tro kan man hoppas att hennes moraliska standard också kommer att bli bra genom Allahs, den Allsmäktiges, nåd. När man har höga tankar om sig själv i denna världen är det också en slags arrogans som medför ungefär samma konsekvenser. Den växer till en punkt där människan börjar förbanna andra och ser på dem med förakt. (*Malfuzat*, nya upplagan, vol 4, sid. 212-213).

Sedan säger han:

Arrogans är en mycket farlig sjukdom. Den som drabbas av denna möter en andlig död. Jag vet med all säkerhet att denna sjukdom är värre än mord. En arrogant person blir till Satans bror, eftersom det enbart var arrogansen som förnedrade Satan. Därför är det ett krav för den troende att han inte får vara arrogant, istället förväntas han att visa ödmjukhet och mildhet. De som är gudomligt utsedda har den allra högsta graden av ödmjukhet. Den Helige Profeten^{sa} hade dessa egenskaper mer än alla andra. En av Hans tjänare tillfrågades om hur han blev behandlad. Han svarade att sanningen var den att han blev betjänad av den Helige Profeten^{sa} mer än han själv tjänade honom.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَي مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ
وَسَلِّمْ

O Allah, välsigna Du Muhammad^{sa} och hans folk
och giv dem Dina rikliga gåvor och Din frid.

(*Malfuzat*, nya upplagan, vol 4, sid. 437-438).

Arrogans är det mest avskyvärda i Allahs ögon

Den Utlovade Messias^{al} säger:

... Jag förmanar min församling att göra sig av med all
arrogans, ty arrogansen är avskyvärd för Allah, den
lovprisade Herren. Kanske ni inte fullt ut inser vad arrogans
är. Så lär er det då från mig, ty jag talar med Allahs ande.

Var och en av er som ser ned på en medmänniska och
tror sig själv ha mer kunskap, vara visare eller ha bättre
egenskaper är arrogant. Han är arrogant på grund av att
han anser att han själv är något istället för att inse att Gud
är all vishets och kunskaps källa. Har inte Gud makt att
beröva honom hans mentala kapacitet och istället skänka
överlägsen kunskap, vishet och rättfärdighet till en
medmänniska, som han ansåg stå lägre? På samma sätt är
också den arrogant som tror att hans ägodelar eller status
är högre och ser ned på en medmänniska. Han är arrogant
på grund av att han ignorerade det faktum att det är Gud
som har skänkt honom denna status och överhöghet över

medmänniskan. Han är blind och inser inte att Gud har makt att låta sådan olycka drabba honom som plötsligt skulle kunna kasta honom till att bli den lägsta av det låga, och igen: Gud har makt att skänka mer ägodelar och framgång till den medmänniska som han hade ringaktat. Återigen är den person arrogant som är stolt över sin överlägsna kroppsliga hälsa, sitt utseende, sin skönhet, styrka eller välmående och föraktfullt förlöjligar en medmänniska och retas med henne och tilltalar henne med nedlåtande tillmälen och inte är nöjd med det heller utan annonserar ut hennes fysiska defekter. Han gör så på grund av att han är omedveten om existensen av en Gud, som äger all makt att plötsligt låta sådana kroppsliga defekter drabba honom som kan lämna honom i ett tillstånd som är mycket värre än hans medmänniskas.

På samma sätt är den som förtröstar på sin egen styrka och försummar att be till Gud arrogant. Han är detta på grund av att han inte har känt igen den gudomliga styrkan och makten utan istället tror han att han själv är någonting. O ni kära, kom därför ihåg allt detta så att ni inte på något sätt kommer att anses vara arroganta i Allahs ögon och är omedvetna om det. En som med arrogans korrigerar ett felaktigt ord som sägs av en medmänniska har också tagit del i arrogansen. Den som inte lyssnar med artighet till vad en medmänniska har att säga utan vänder bort sitt ansikte har också tagit del i arrogansen. Den som känner förakt för en fattig behövande medmänniska som sitter bredvid har också tagit del i arrogansen. Den person som ser med hån och förakt på den som bertill Gud har också tagit del

i arrogansen. Den som inte önskar vara helt och fullt lydiga mot Guds utsedde Profet^{sa} tar också del i arrogansen. En som inte lyssnar med uppmärksamhet till Guds utsedde Profet^{sa} läser inte Hans skrifter noggrant tar också del i arrogansen. Försök därför att befria er själva från varje liten del av arrogans på det att ni inte måtte bli förintade, utan att ni vinner frälsning tillsammans med er familj. Vänd er till Gud, älska Honom så mycket som det är möjligt att älska någon i detta livet och frukta er Gud så mycket som det är möjligt att frukta någon i denna världen. Ha rena hjärtan och rena avsikter och milda, ödmjuka och oskadliga åsikter så att ni måtte bli visade barmhärtighet. (*Nazul-ul-Masih*, Ruhani Khaza'in, vol. 18, sid. 402-403).

Den andra delen som har beskrivits i detta villkor är att man skall tillbringa sitt liv i anspråkslöshet, ödmjukhet, nöjsamhet, förlåtelse och mildhet. Om ni, som jag har nämnt tidigare, försöker att befria era hjärtan och sinnen från arrogans och lyckas med att befria dem, så kommer ni helt nödvändigt att få en högre egenskap, ett högre kännetecken och ett högre attribut i er, annars kommer Satan att upprepa sin attack, för det är hans uppgift att inte lämna er ifred. Den högre egenskapen är ödmjukhet och mildhet. Det är inte möjligt för arrogans och mildhet att samexistera. Arroganta människor driver alltid med och hånar ödmjuka människor, vilka är den nåderike Gudens tjänare. När ni möter sådana människor så får ni inte lägga er till med deras attityd; snarare bör ni följa denna av Allahs, den Allsmäktige, befallningar

وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا
خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا ○

Och den Nåderike Gudens sanna tjänare är de som ödmjukt vandrar på jorden och när en okunnig tilltalar dem, undviker de dem behagfullt genom att säga: Frid! (Kapitel (sura) Al-Furqan 25:64).

Hadrat Abu Sa'id Khudri^{ra} berättar att den Helige Profeten^{sa} sade: För var och en som lägger sig till med en viss ödmjukhet kommer Allah att höja hans status till en så hög grad att han kommer att få en plats i Det högsta av det höga ('*il-liyyin*). Och för den som är arrogant inför Allah och lägger sig till med någon form av fåfänga kommer Allah att sänka hans andliga status till en sådan grad att Han kommer att låta honom nå 'det lägsta av det låga' (*Asfal-us-Safilin*). (*Musnadu Ahmadabni Hanbal*, Baqi Musnadil Mukhthirina minas-Sahabah, Musnadu Abi Sa'id al-Khudri).

För att ni skall vara trygga bör ni lämna sådana personers sällskap genom att säga "Fred" (*salam*) till dem. Det är bättre för er, ty er andliga nivå kommer att lyftas och opponenterna kommer att falla ned till det lägsta av det låga.

Återigen berättas det i en Tradition (*hadith*):

Hadrat Abu Hurairah^{ra} berättar att den Helige Profeten^{sa} sade: Era ägodelar minskar inte när ni ger allmosor (sadaqah). Ju mer en person förlåter andra, desto mer hedrar Allah honom. Ju oftare en person är ödmjuk och

underkastar sig, desto mer höjer Allah hans ställning. (*Sahih Muslim*, Kitab-ul-Birri was-Silah, Babu Istihbabil 'Afwi Wat-Tawadu'i).

'Iyad Bin Himar al-Mujashi berättade att den Helige Profeten^{sa} sade: Allah har uppenbarat för mig att ni skall vara ödmjuka i en så hög omfattning att ingen är mallig mot andra och ingen är aggressiv mot någon annan. (*Sahih Muslim*, Kitab-ul-Jannati was-Sifati Na'imihwa wa Ahliha, Babus-Sifatillati yo'arafu biha fid-Dunya Ahlul-Jannati wa Ahlun-Nar, Hadith nr. 7210).

Det finns en annan tradition som vi också bör komma håg när det gäller inbördes angelägenheter och överenskomelser.

Hadrat Abu Hurairah^{ra} berättar att den Helige Profeten^{sa} sade: Ägodelar minskar inte när de ges ut för Allahs skull, och när någon av Guds tjänare förlåter en annan så kommer Allah, den Allsmäktige, att hedra honom lika mycket. Ju mer ödmjukhet och underkastelse man lär sig desto högre är den ställning som man får av Allah, den Allsmäktige. (*Sahih Muslim*, Kitab-ul-Birri was-Silah, Babu Istihbabil 'Afwi Wat-Tawadu'i.)

Varje Ahmadi bör lära sig vanan att förlåta varandra. Detta kommer att höja ens ställning i livet efter detta och Allah, den Allsmäktige, kommer dessutom att fortsätta öka ens heder i denna världen. Allah, den Allsmäktige, lämnar inte någonting som görs för Hans skull, utan att skänka en belöning.

De behövandes ställning i den Helige Profeten Muhammads^{sa} ögon

Hur hög de behövandes ställning var i den Helige Profetens^{sa} ögon kan kanske förstås genom denna Tradition (*hadith*):

Hadrat Abu Sa'id Khudri^{ra} berättar att den Helige Profeten^{sa} älskade de behövande. *Hadrat* Abu Sa'id Khudri^{ra} sade att han hörde den Helige Profeten^{sa} be:

اللَّهُمَّ أَحْيِنِي مِسْكِينًا وَآمِتْنِي مِسْكِينًا وَاحْشُرْنِي فِي
زُمرَّةِ الْمَسَاكِينِ

O Allah håll mig levande i ett tillstånd av ödmjukhet, låt mig dö i ett tillstånd av ödmjukhet och återuppväck mig från en grupp av de ödmjuka. (*Sunano Ibn-e-Majah*, *Kitbuz-Zuhd*, *Babu Mujalasatil-Fuqara'i*).

Varje Ahmadi bör sålunda gå samma väg och leva på samma sätt som vår förebild, den Helige Profeten^{sa} gjorde. Varje Ahmadi bör försöka att höra till de ödmjuka, ty Trohetseden (*bai'at*) lyder: Jag skall tillbringa mitt liv i ödmjukhet

Det berättas i en Tradition (*hadith*):

Hadrat Abu Hurairah^{ra} berättar att *hadrat* Ja'far Bin Abi Talib^{ra} brukade älska de ödmjuka och de behövande. Han brukade sitta tillsammans med dem och brukade prata med dem. De milda och de behövande brukade även prata med honom. Därför brukade den Helige Profeten^{sa} ge

hadrat Ja'far^{fa} titeln: ”De behövandes fader”. (*Abul Masakin*).
(*Sunano Ibn-e-Maja*, *Kitabuz-Zuhd*, *Babu Mujalasatil-Fuqara'i*).

Den Utlovade Messias^{al} säger:

Om ni önskar att finna Allah, den Allsmäktige, sök Honom då nära de ödmjukas hjärtan. Det är av detta skäl som Guds profeter har antagit ödmjukheten. På samma sätt krävs det att de stora nationernas invånare inte berövar de mindre nationerna, ingen skall säga att deras anfäder har högre rang. Allah, den Allsmäktige, säger: När ni står inför Mig kommer Jag inte att fråga om vilken nation ni tillhör, snarare kommer frågan att bli vilka gärningar har ni utfört? På samma sätt sade Guds profet^{sa} till sin dotter: O Fatima, Allah, den Allsmäktige, kommer inte att fråga oss om vilken släkt vi tillhör. Om ni har gjort något fel kommer Allah, den Allsmäktige, inte att förlåta dig bara för att du är dotter till en profet^{sa}. Var därför alltid uppmärksam på vad du gör. (*Malfuzat*, nya upplagan, vol 3, sid. 370).

Han säger också:

Det är också ett viktigt krav för rättfärdiga människor (*ahl-e-taqwa*) att de skall tillbringa sitt liv i fattigdom och ödmjukhet. Det är en del av rättfärdigheten (*taqwa*) som vi kan använda för att avvärja orättfärdig ilska. Det svåraste och sista stadiet för storsinta, ädla och hederliga människor är sannerligen att förkasta ilska. Högmod och inbilskhet föds ur ilskan, och på samma sätt är ilskan ibland ett

resultat av högmodighet och inbilskhet. Ilska stiger bara upp inom en människa som ger företräde åt sin eget jag (*nafs*) framför andra. (*Rapport från Jalsa Salana år 1897, sid. 49*).

Han säger:

Om ni önskar att Gud i himlen skall vara nöjd med er, var då som om ni hade varit två bröder födda ur en och samma livmoder. Den som uppskattas mest av er är den som mest förlåter sin medmänniskas synder, och hopplös är den som är obstinat och inte kan förlåta. En sådan person hör inte till mig. (*Kashti-e-Nuh, Ruhani Kaza'in, vol 19, sid. 12-13*).

VIII

VILLKOR

Att hålla sin religion, religionens ära och islams välgång kärare än rikedom, heder, barn och alla sina kära.

Villkoret att man skall anse att ens tro är viktigare än denna världen, är ett villkor som var och en som har en stadig förbindelse med församlingen, det vill säga går på årsmöten (*idjtema*) och lokalföreningarnas möten (*ansar, atfal, khuddam, ladjna, nasirat*), upprepar om och om igen. Vid varje årsmöte (*idjtema*), samling (*djalsa*) osv. sätts banér med dessa ord upp. Ofta uttrycker åtminstone något av dessa banér tanken att man skall ge sin tro företräde över världsliga ting. Varför har då denna fråga givits så stor betydelse? Eftersom tron inte kan överleva utan den. Det är inte helt lätt att efterleva detta villkor. För att uppnå det måste man hela tiden be om Allahs hjälp. Denna höga andliga nivå kan man bara uppnå genom Hans nåd. För oss som genom Allahs nåd har svurit Trohetseden (*bai'at*) till den Utlovade Messias^{al} har Allah den Allsmäktige givit följande instruktion i den Heliga Qur'anen:

وَمَا أَمَرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ

○ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ

“Och de befalldes icke annat än att tjäna Allah och vara uppriktiga mot Honom i lydnad och vara rätt-skaffens och förrätta Bönen och betala Zakat. Och det är den rätta religionen.” (Kapitel (sura) Al-Bayyinah 98:6).

Genom att be bönen (*salat*) på rätt tid och gemensamt i församling och genom att ge ut för Allahs skull och hjälpa de behövande kan vi förverkliga oss själva i den sanna religionen. På så sätt kan vi införliva läran i våra liv och använda den i vårt uppförande. När vi tillber Allah och efterlever Hans lära kommer Allah, den Allsmäktige, att göra det möjligt för oss att göra det. Han kommer att styrka vår tro till en sådan grad att vi själva, våra ambitioner och våra barn kommer att verka obetydliga för oss i jämförelse med vår tro. Så när allting görs enbart för Allahs, den Allsmäktige, sak och ingenting kommer att anses vara våra egna ägodelar, då kommer Allah inte att låta oss gå förlorade. Han skyddar vår heder, skyddar barnen och välsignar sådana människor. Han utökar deras ägodelar, håller dem alltid insvepta i sin barmhärtighet och ynnest och undanröjer all deras fruktan. Allah säger i den Heliga Qur'anen:

بَلِي مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ

رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ○

”Nej, den, som helt underkastar sig Allah och gör goda gärningar, kommer att få sin belöning från sin Herre. Ingen fruktan skall drabba dem, icke heller skall de sörja.” (Kapitel (sura) Al-Baqarah 2:113).

Den islamiska lärens innersta mening

Allah säger:

وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِّمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ
وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۗ وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ
خَلِيلًا ○

”Och vem är bättre i tro än den som fullständigt underkastar sig Allah och som gör goda gärningar och följer Abrahams, den oförvitliges religion? Och Allah tog Abraham till Sin nära vän.” (Kapitel (sura) Al-Nisa’ 4:126).

I den här versen har den islamiska lärens innersta väsen beskrivits. Var och en skall vara fullständig lydlig och följa Allahs befallningar av all sin förmåga. Var och en skall ägna sig åt sin tro och vara vänlig. Man skall inte vara rädd att ens ägodelar eller barn kommer att gå förlorade. Allah, som är bättre än någon annan när det gäller att returnera ynnestbevis och belöna ansträngningar kommer Självt att belöna dessa gärningar. Och som det har förklarats tidigare kommer Han Självt att beskydda deras liv, ägodelar och

heder. Allah den Allsmäktige låter inte sådana människor eller deras framtida generationer gå förlorade.

Den Utlovade Messias^{al} hänvisar till den Heliga Qur'anen och säger:

بَلِي مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ○

”Nej, den som helt underkastar sig Allah och gör goda gärningar...” (Kapitel (sura) Al-Baqarah 2:113).

Var och en som böjer sig inför Gud och skänker sitt liv på Hans väg och är ivrig att göra rättfärdiga gärningar skall få sin belöning från den källa som utgörs av närheten till Gud. Det finns varken fruktan eller sorg hos sådana människor. Alla som skänker allt de kan och förmår på Guds väg, alla som gör sant rättfärdiga gärningar genom sina ord, sitt uppförande, sina åtgärder, sitt anseende och ger hela sitt liv endast för Guds sak, kommer att få en speciell belöning. Gud kommer att befria honom från fruktan och sorg. (*Siraj-ud-Din*, Isa'i ke Char Swalon ka Jawab, Ruhani Khaza'in, vol.12, sid. 344).

Det berättas i en tradition (*hadith*):

Medan den *hadrat* Mu'awiyah Bin Haidah al-Qushairi^{ra} berättade historien om hur han accepterade islam, sade han: Jag kom fram till den Helige Profeten^{sa} och frågade honom vilket budskap vår Herre har givit oss och vilken religion han hade fört med sig till oss. Han sade: Gud har sänt mig

med religionen islam. Jag frågade: Vad är religionen islam? Vår läromästare^{sa} (*hazur*) svarade: Islam innebär att var och en underkastar hela sitt jag under Allah och överger alla andra gudabilder, börjar be den föreskrivna bönen (*salat*) och ger allmosor (*zakat*). (1: *Kanzul-Ummal Li Alaidin al-Muttaqi al-Hindi, Kitab-ul-Imani wal-Islami min Qismil-Afal. Wa fihi Arba'atu Abwabin, Albabul auwalu, alfazlluth-thani fi Haqiqatil-Islam. 2: Shu'aabul-Imani Lil-Baihaqi, As-Sadis was-Sittuna min Shu'aabil Imani wa huwa Babun fi Muba'adatil-kuffari wal-Mufsidina wal-ghilzati 'Alaihim*).

Det finns en annan Tradition (*hadith*):

Hadrat Sufayan^{ra} berättar att en gång sade jag till den Helige Profeten^{sa}: O Allahs budbärare, berätta något för mig om islam, som gör att jag inte behöver fråga någon annan om någonting igen, utan är helt nöjd. Vår läromästare (*hazur*) svarade: Du skall säga: Jag tror på Allah, den Allmäktige, sedan ska du tappert stå fast vid det. (*Sahih Muslim, Kitab-ul-Iman, Babu Jami'i Ausafil-Islam*).

Hur uppförde den Helige Profetens^{sa} följeslagare sig? Följande händelse har beskrivits i en Tradition (*hadith*): Till en början var alkohol inte förbjuden i islam. Följeslagarna drack och blev ibland berusade. Även när de var berusade hade deras tro och dess heder en förhärskande plats i deras sinnen. De satte tron högre än alla andra ting. När befallningen som förbjöd alkohol kom satt några människor redan tillsammans och drack och några var berusade. När de hörde om förbudet agerade de omedelbart på det.

Hadrat Anas Bin Malik^{ra} berättar: Jag höll på att servera vin som hade bryggets av dadlar till Abu Tallhah Ansari, Abu 'Ubaidah Bin Jarrah och Ubayy Bin Ka'ab. Någon kom och berättade att alkohol nu hade blivit förbjudet. När Abu Tallhah hörde detta sade han till Anas: Skynda dig upp och slå sönder vinbehållarna. Anas tillägger att han reste sig upp och slog till vinbehållarna med en stenvas och bröt sönder dem. (Sahih al-Bukhari, Kitabu Akhbaril-Ahadi, Babu ma Ja'a fi Ijazati-Khabaril Wahidis-Suduq).

Islams återfödelse kräver en lösning av oss

Den Utlovade Messias^{al} säger:

Islams återfödelse kräver en lösning från oss. Vilken lösning gäller det? Det är att vi avlider medan vi befinner oss på just denna väg. Islams och muslimernas överlevnad och manifestationen av en levande Gud är beroende av just detta. Detta är exakt det som kallas islam, och nu önskar Gud återuppliva just denna islam. För att åstadkomma detta stora arbete är det viktigt att ett svårt arbete, som blir effektivt i alla avseenden, grundas genom Hans eget initiativ. Gud, den Vise och Mäktige, gjorde exakt detta genom att sända denne ödmjuka tjänare för att reformera mänskligheten. (*Fat-he-Islam*, Ruhani Khaza'in, vol. 3, sid. 10-12).

Sedan säger han:

Inte förrän en människa blir Allahs tjänare med all uppriktighet och renhet är det svårt att nå en religiös ställning. Allah, den Allsmäktige, bekräftar följande om *hadrat Ibrahim*

○ **وَابْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّى**

”Och i Abrahams, som uppfyllde de Gudomliga befallningarna.” (Kapitel (sura) Al-Nadjm 53:38).

Hadrat Ibrahim var en man som levde upp till sitt ord. För att rengöra sitt hjärta på detta sätt, och fylla det till brädden med Allahs kärlek, att leva i enlighet med Allahs önskningar och att vara en lydlig tjänare vars önskningar är i perfekt harmoni med Allahs önskningar, som en reflektion. Alla dessa ting kan nås genom bön. Bön (*salat*) är sannerligen en bön till Gud och man skall be vid varje steg. Den som ber sin bön (*salat*) som om han sov och inte känner till innehållet och betydelsen av bönen (*salat*), då är det inte alls någon riktig bön (*salat*). Därför krävs det att människan inte får vara lat när det gäller att be sin bön (*salat*) och inte heller får hon vara ouppmärksam. Om vår Församling önskar bli en riktig Församling (*djama'at*) måste den inbegripa att begären utplånas. Den måste undvika all själviskhet frågor och själviska motiv och den måste ge Allah, den Allsmäktige, företräde över allting. (*Malfuzat*, nya upplagan, vol 3, sid. 457-458).

En stark förvissning i tron frälser er från synd

Den Utlovade Messias^{al} säger:

O ni som söker Gud var uppmärksamma och lyssna. Det finns ingenting som går upp mot en förvissning i tron. Förvissning räddar en från synd. Förvissning ger en styrka att göra goda gärningar. Förvissning gör en till en som sant älskar Allah. Kan någon ge upp synd utan förvissning? Kan någon ge upp alla köttets önskningar utan en övertygande bekräftelse? Kan någon finna tillfredsställelse utan förvissning? Kan man åstadkomma en sann förändring utan förvissning? Kan man uppnå en sann lycka utan förvissning? Finns det något sådant botemedel eller försoning som kan förmå en människa att ge upp synd? Man bör komma ihåg att utan förvissning kan man inte komma ut ur det mörka i livet, inte heller kan man nå en anda av helighet, gudomlig inspiration och uppenbarelse, änglar och ärkeängeln Gabriel (*Ruhul Quds*).

Välsignade är de som har befriats från tvivel och misstankar, ty endast de kommer att befrias från synd. Välsignade är de som har undgått osäkerhet och tvivel, ty de kommer att bli befriade från synd. Välsignade är ni när ni ges förvissningens skatt, ty efter det kommer er synd att försvinna. Synd och säkerhet kan inte existera tillsammans. Skulle någon vilja sticka in sin hand i ett hål om han kan se en giftig orm därinne? Kan man stå på en plats där stenarna regnar ner från en vulkan, eller där blixarna slår

ner, eller där ett farligt lejon attackerar, eller på en plats där en dödlig farsot utrotar alla människor? Om ni har så pass stor säkerhet om Gud som om ormen, eller om blixten, eller om lejonet, eller om farsoten, då är det inte möjligt för er att förneka Honom eller att bryta era uppriktiga och lojala band med Honom. (*Kashti-Nuh*, Ruhani Khaza'in, vol. 19, sid. 66-67).

Den Utlovade Messias^{al} sade också:

En fullständig förståelse är roten till fruktan, kärlek och uppskattning. Var och en som har givits den fullkomliga kunskapen har också givits en fullkomlig fruktan och kärlek. Den som har givits fullkomlig fruktan och kärlek har givits frihet från varje synd som springer fram ur vårdslöshet. För att få denna frälsning är vi inte beroende av någons blod, vi är inte i behov av något kors och vi behöver inte någon försoningslära. Istället behöver vi bara uppoffring, att offra vårt jag. Behovet av detta känns av vårt samvete och denna uppoffring heter islam. Islam innebär att sticka ut ur egen hals som uppoffring. Det innebär att ni lägger er själ på Guds tröskel med fullständig villighet. Detta ljuvliga namn är alla uppenbarade lagars själ och kärnan i alla befallningar. Att med verkligt välbehag och förnöjsamhet sticka ut sin hals för att offras kräver en fullständig kärlek och fullständig tillgivenhet. Fullständig kärlek kräver fullständig förståelse. Därigenom pekar ordet islam mot det faktum att sanna uppoffringar kräver fullkomlig förståelse och fullkomlig kärlek. Och den

behöver ingenting annat. (*Föreläsning i Lahore*, Ruhani Khaza'in, vol. 20, sid.151-152).

Måtte Allah, den Allsmäktige, skänka oss förmågan att följa alla dessa förmaningar.

Ur fredagspredikan som hölls i Fadhl-Moskén i London, Storbritannien, den 12:e september 2003, under den vilken det nionde villkoret i Trohetseden (bai'at) diskuterades i detalj:

Islams lära är så vacker att den inte lämnat någon aspekt av det mänskliga livet oberörd. Alla dessa ynnestbevis från Allah, den Allsmäktige, kräver att denna lära, som har sänts ned till Hans käre Profet^{sa}, inbegrips som en del av våra liv. Vi har ett ännu större ansvar eftersom vi har förenat oss med och gjort anspråk på att vara med i den Helige Profetens^{sa} och denna tidens ledares (*imam*) sanna tjänares och tillgivnas Församling (*djama'at*). Så medan Allah, den Allsmäktige, har vänt uppmärksamheten mot tillbedjan av Honom och vikten av att uppfylla sina skyldigheter gentemot Honom, har Han också riktat vår uppmärksamhet mot uppfyllandet av våra plikter mot andra människor. Han har givit oss befallningar rörande olika släktingar och bekantas rättigheter som måste observeras. Det är på grund av detta som den Utlovade Messias^{al} nämnde vänlighet mot Allahs, den Allsmäktige, skapelse och skyldigheterna gentemot dem i det nionde villkoret av Trohetseden (*bai'at*).

V I L L K O R

Att ha som regel att hålla sig sysselsatt med att tjäna Guds skapade varelser enkom för Hans skull och att anstränga sig för att uppnå det som är det bästa för mänskligheten enligt sin allra bästa förmåga och den styrka som Gud har givit.

Allah säger i den Heliga Qur'anen:

وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا
وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَالْجَارِ ذِي
الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَابْنِ
السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن
كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا ۝

”Och tillbed Allah och förbind inget med Honom, och (visa) vänlighet mot föräldrar och släktingar och föräldralösa och de behövande och mot den granne som är en släkting och mot den granne som är en främling, och kompanjonen vid (er) sida och den

vägfärande och de vilka era högerhänder besitter. Allah älskar sannerligen icke de högmodiga (och) de skrytsamma.” (Kapitel (sura) Al-Nisa’ 4:37).

En vänlig behandling av alla

I den här versen befäller Allah den Allsmäktige oss att inte bara behandla våra bröder, våra nära, våra släktingar, våra bekanta och våra grannar vänligt, utan också att vara tillgivna mot dem, hjälpa dem om de behöver, och efter vår bästa förmåga vara hjälpsamma även mot sådana människor som vi inte känner, inte är släkt med eller har anknytning till. Och var hjälpsamma även mot människor som ni bara träffat tillfälligt. Om de behöver er sympati eller er hjälp och kan ha nytta av er hjälp, då måste ni hjälpa dem. Genom att göra så stadfästs en vacker islamisk kultur. Utveckla medlidande för Guds skapade varelser, och låt det vara underförstått att det är någonting mer än en bara god gärning, den faller under kategorin välgörenhet. Välgörenhet innebär att man inte förväntar sig någonting i gengäld för det man ger, välgörenhet utövas av människan endast för Allah, den Allsmäktige. På detta sätt kommer en så vacker församling att grundas att det inte kommer att finnas någon dispyt mellan make och hustru, svärmor och svärdotter, bröder eller mellan grannar. Alla kommer att försöka vara hjälpsamma mot varandra. Var och en kommer att försöka ge de andra deras rättmätiga del med kärlek och omsorg och kommer att göra så enbart för att vinna Allahs kärlek. I dagens samhälle är detta ännu mera angeläget än förut.

Allah förmanar att om ni inte följer denna väg kommer ni att anses vara arroganta. Och Allah tycker inte om arrogans.

Arrogans är en sådan åkomma att all missämja har sitt ursprung i den. I det sjunde villkoret har jag redan redogjort utförligt för detta ämne, därför är det inte nödvändigt att nu gå in på ytterligare en detaljerad diskussion om det. Villkoret innebär i korthet att ni ska vara vänliga mot Guds skapade varelser så att ni kan bli gynnade av Allah, den Allsmäktige och erhålla belöningar i båda världarna. Den vänlighet ni visar mot andra skall motiveras av en kärlek som kommer från hjärtat och inte för att söka andra människors uppskattning för det ni gjorde. Allah säger i den Heliga Qur'anen:

وَيُطْعِمُونَ الطَّعَامَ عَلَىٰ حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا

”Och av kärlek till Honom bespisar de den behövande, den föräldralöse och fången;” (*Kapitel (sura) Al-Dahr, 76:9*).

En tolkning av detta är att trots att de har sina egna behov, tar de som älskar Allah hand om andra för att få Allah, den Allsmäktige, kärlek. Själva kan de vara hungriga, men ändå ge mat åt andra. De pratar inte öppet om sina egna problem och antyder att det de egentligen ger skulle ha behövts för att möta sina egna behov. Istället hjälper de så mycket de kan.

De gör detta för att vara dygdiga och för att behaga Allah, den Allsmåttige, inte för att bli uppskattade av andra. De ger även det som de själva skulle kunna ha nöje eller användning av och kommer alltid ihåg Allahs uppmaning om att bara ge det ni skulle velat ha själva när ni ger något för Allah sak. De är inte lika dem som hjälper de behövande och sedan skryter om det. Vissa människor har för vana att bara ge bort sina begagnade saker och använda kläder som gåva. Dessa människor borde bättre respektera sina bröders och systrars värdighet. Det vore bättre för dem att inte ge någon gåva alls om de inte har råd med det. Eller åtminstone borde de tala om för mottagaren att dessa saker är använda och sedan fråga mottagaren om de ändå är villiga att acceptera dem.

Några har skrivit till mig och sagt att de skulle vilja ge någonting, till exempel till de fattiga flickornas bröllop, till exempel bra kläder, som bara har använts för en enda dag eller två och som inte använts igen för att de var för små eller av något annat skäl. I det avseendet måste det stå klart att även om de ges genom organisationer som *Djama'at Ahmadiyya*, *Ladajah Ima'illah* eller *Khuddam al-Ahmadiyya*, eller om de ges individuellt, måste man respektera de fattigas självkänsla. Sakerna skall ges i ett sådant skick att de fortfarande är värda att ge bort. Det får till exempel inte röra sig om fullständigt utslitna eller fläckiga kläder, med svettfläckar eller liknande. När man ger begagnade kläder skall de vara tvättade, rengjorda och lagade först. Som jag sagt tidigare, delar organisationer som till exempel *Lajnah Ima'illah* ut begagnade kläder. De måste förklara för mottagarna att

kläderna har varit använda och att ingen behöver ta emot dem om de inte vill. Alla har en självkänsla och som jag har sagt tidigare måste deras självkänsla respekteras.

Den Utlovade Messias^{al} säger i den förklarande versen:

وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَيَّ حَبِيٍّ مُسْكِينًا وَوَيْتِيمًا وَ
أَسِيرًا ○

”och av kärlek till Honom bispisar de den behövande, den föräldralöse och fången!” (*Kapitel (sura) Al-Dahr, 76:9*).

... kom ihåg att Gud allsmäktig tycker om goda gärningar väldigt mycket. Han önskar att Hans skapade varelser visas sympati. Om Han hade önskat skada någon, hade Han befallt oss att uppföra oss illa, men Guds majestät är fritt från detta. (Helig är Allah och upphöjd är Hans ställning).

Först ska alla ni som har slutit ett förbund med mig komma ihåg att ni ska visa medlidande med alla oavsett deras religion, vara goda mot alla utan att diskriminera någon, ty detta är den Heliga Qur’anens lära:

وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَيَّ حَبِيٍّ مُسْكِينًا وَوَيْتِيمًا وَ
أَسِيرًا ○

”Och av kärlek till Honom bispisar de den behövande, den föräldralöse och fången;” (*Kapitel (sura) Al-Dahr 76:9*).

Fångar och fängslade var under den Helige Profetens^{sa} livstid huvudsakligen icke troende. Nu kan ni se hela vidden av islams vänlighet. Enligt min åsikt kan man inte finna en perfekt moralisk lära någon annanstans utom i islam. När jag återfår min hälsa kommer jag att skriva en utförlig artikel om läran om moral, eftersom jag vill göra mina förväntningar helt klara för alla i församlingen, in sha Allah. Den kommer att bli en utförlig vägledning för min Församling (*djama'at*), och den skall lära ut hur man söker Guds välbehag. Jag blir djupt sorgsen varje gång jag ser eller hör att någon gjorde någonting, som inte helt och fullt är i samstämmighet med islams lära. Jag blir inte glad över sådana händelser. Jag ser fortfarande min Församling (*djama'at*) som ett barn, som tar två steg men faller fyra gånger. Men jag tror verkligen att Allah, den Allsmäktige, kommer att göra församlingen fullkomlig. Ni måste därför anstränga er, planera, kämpa och be hela tiden att Allah måtte visa Sin nåd, ty ingenting är möjligt utan Hans nåd. När Han ger sin ynnest, öppnar Han alla vägar. (*Malfuzat, nya upplagan, vol 4, sid. 218-219*)

Genom den Utlovade Messias^{al} fromma inflytande och genom att följa hans läror, har många av de svagheter som den Utlovade Messias^{al} på sin tid var orolig för när det gäller Församlingen (*djama'at*) genom Allahs nåd försvunnit. Genom Allahs nåd har många blivit helt befriade från dem och är det fortfarande. När vi nu rör oss bort från det stadiet kommer Satan att fortsätta angripa oss med skadligt inflytande från omgivningen. Därför skall vi, i enlighet med den Utlovade Messias^{al} omsorg om oss, fortsätta sträva för

att undvika allt skadligt inflytande genom ansträngningar och bön. Vi skall be om Allahs nåd i enlighet med hans förmaningar, så att Allah, den Allsmäktige, alltid måtte fortsätta hålla den Utlovade Messias^{al} Församling (*djama'at*) perfekt.

Jag kommer nu att redogöra för några få Traditioner (*ahadith*).

Hadrat Abu Hurairah^{ra} berättar att Allahs budbärare sade: På Domens Dag kommer Allah, den Allsmäktige och den Lysande, att säga: O Adams^{al} son, jag var sjuk men du såg inte efter mig. Människan kommer att säga: O Herre, hur kunde jag se efter Dig? Du är alla världarnas Herre. Allah, den Allsmäktige, kommer att säga: Visste du inte om att så och så många av Mina tjänare var sjuka? Du brydde dig inte om dem. Visste du inte om att om du hade gjort det, så hade du funnit Mig nära honom? O Adams^{al} son, Jag bad om mat, men du gav mig ingen. När han hör detta kommer Adams^{al} son att säga: O min Herre. Hur kunde jag ge Dig föda när Du är alla världarnas Herre? Allah, den Allsmäktige, kommer att säga: Minns du inte att en av Mina tjänare bad dig om mat? Då gav du honom ingen. Visste du inte om att om du hade givit honom mat, så skulle du ha fått en belöning från Mig? O Adams^{al} son! Jag bad dig om vatten, men du gav Mig inte något vatten. Adams^{al} son kommer att säga: O min Herre. Hur kunde jag ge Dig vatten när du är alla världarnas Herre? Därefter kommer Allah, den Allsmäktige, att säga: Hur många bad dig inte om vatten, men du gav inget. Om du hade givit dem vatten, skulle du ha fått dess belöning från Mig.

(*Sahih Muslim, Kitab-ul-Birri was-Silah, Babu Fadli 'Iyadatil-Marid*).

I den följande berättelsen förklarar *hadrat* 'Abdullah Bin Mas'ud^{ra} att Allahs budbärare sade: Alla skapade varelser är Guds familj. Och Allah älskar den av alla människorna, som behandlar Hans familj (Hans skapade varelser) väl och ser till deras behov. (*Mishkat-ul-Masabih, Kitav-ul-Adab, Babush-Shafaqati war-Rahmati 'alal-Khalq*)

Det finns en annan Tradition (*hadith*) i vilken *hadrat* 'Ali^{ra} berättar att Allahs Sändebud sade:

Varje muslim har sex skyldigheter i sitt bemötande av andra muslimer:

1. När en muslim möter en annan skall han säga:
Fred vare med dig (*assalamu alaikum*).
2. När någon nyser skall han säga: Måtte Allah ha förbarmande med dig (*yarhamukallah*).
3. När någon är sjuk skall man besöka honom.
(Många har genom Allahs nåd redan denna goda vana och de går också till sjukhusen för att besöka de sjuka oavsett om de känner dem eller inte. De tar med sig frukt och blommor till dem. Denna typ av social omtänksamhet är mycket välgörande.)
4. När någon ber om hjälp då ger man honom gensvar.
5. När någon avlider så kommer man till hans begravning.

6. En god muslim önskar att andra skall få det samma som han önskar för sig själv och även när det gäller dem som inte är närvarande önskar han dem väl.

(Sunanud-Darimiyyi, Kitab-ul-Istidhan Babun fi Haqqil-Muslimi 'alal-Muslim).

Det rapporteras att:

Hadrat 'Abdullah Bin 'Umar^{ra} berättar att Allahs Helige Profet^{sa} sade: Var inte avundsjuka på varandra. Höj inte priserna för att skada varandra. Känn inte förtret gentemot varandra. Vänd inte varandra ryggen och var inte likgiltiga mot varandra. Bjud inte över på budgivningar som redan är avslutade. Istället bör ni leva som Guds tjänare och vara broderliga mot varandra. En muslim skadar inte sin medmänniska. En muslim förolämpar inte en medmänniska. Han generar eller förödmjucar honom inte.

Han pekade mot sin bröstkorg och sade: Här inne finns rättfärdighet. Han upprepade orden tre gånger, sedan sade han: Det är en tillräckligt stor olycka för en människa att betrakta sin muslimska medmänniska med förakt. Varje muslims blod, ägodelar, heder och respekt är heliga och helgade för varje annan muslim. *(Sahih Muslim, Kitab-ul-Birri was-Silah, Babu Tahrimi-Zulmil Muslimi Wa Khadhlih)*

Sen står det skrivet att:

Hadrat Abu Hurairah^{ra} berättar att den Helige Profeten^{sa} sade: var och en som hjälper till med att undanröja en muslims världsliga problem och lidande kommer att få sina egna problem och lidanden undanröjda av Allah, den Allsmäktige, på Domens dag. Var och en som ger lättnad till en fattig person och gör livet lättare för honom, kommer att få en lättnad skapad för sig själv av Allah i livet efter detta. Var och en som döljer en annan muslims brister kommer att få sina egna dolda av Allah, den Allsmäktige, i livet efter detta. Allah den allsmäktige är ivrig att hjälpa den som är ivrig att hjälpa sin medmänniska. Var och en som söker efter kunskap kommer att få sin väg till paradiset underlättad av Allah, den Allsmäktige. Den som befinner sig i något av Allahs hus, läser Allahs bok och engagerar sig i att lära ut och att lära sig kommer att uppnå frid och ro i sinnet från Allah, den Allsmäktige. Allahs barmhärtighet omsluter dem, änglarna håller dem i sin omkrets och Allah, den Allsmäktige, nämner dem för Sina kära. Den som slappnar av i sina gärningar kommer inte att bli framgångsrik enbart med hjälp av sitt namn och sin familj och han kommer inte att komma till paradiset genom sina familjeband. (*Sahih Muslim, Kitab-udh-Dhikr, Babu Fadlil Ijtima'i 'ala Tilawatil-Qur'ani wa'aladh-Dhikr*).

Det som menas i början är att ni ska vara uppmärksamma på andra människors rättigheter och hjälpa till med att röja undan bekymmer och svårigheter för era medmänniskor. Om ni gör så kommer Allah, den Allsmäktige, att behandla er med samma vänlighet och undanröja era bekymmer och svårigheter på Domens dag. Det är den Helige Profetens^{sa}

ynnest över oss. Han sade att om ni önskar att Allah skall omsluta er med Sin förlåtelse, då ska ni hjälpa och trösta de ledsna, de som är hårt drabbade och de utblottade, så mycket ni kan. Då kommer Allah att behandla er med mildhet. Försök att dölja era bröders svagheter. Försök inte finna deras fel eller visa fram dem inför publik. Ni vet inte hur många svagheter och fel ni själva har och som ni kommer att ställa till svars för på Domens dag. Om ni i stället har överseende med era medmänniskors fel, om ni försöker att ge dem råd om medkänsla istället för att exponera deras svagheter inför andra, kommer Allah att ha överseende med era fel och brister på samma sätt. Detta är människors rättigheter. Om ni uppfyller dem så kommer ni att ärva Allahs, den Allsmäktige, välsignelser.

Det berättas i en Tradition (*hadith*) att *hadrat* Abu Hurairah^{ra} berättade att den Helige Profeten^{sa} sade: Vägörenhet förminskar inte era egna ägodelar. En person som förlåter andras överträdelse kommer att hedras ännu mer av Allah, den Allsmäktige. Ingen kommer någonsin att bli vanärad genom att förlåta andras fel. (*Musnadu Ahmadabni Hanbal, vol. 2, sid. 235, tryckt i Beirut*).

Sedan rapporteras det att

Hadrat 'Abdullah Bin 'Umar^{ra} berättade att den Helige Profeten^{sa} sade: Den nåderike Guden kommer att vara barmhärtig mot dem som visar barmhärtighet mot andra. Om ni visar barmhärtighet mot jordens alla invånare, då kommer Han att visa er barmhärtighet i himlen. (*Sunano Abi Dawud, Kitab-ul-Adab, Babun fir-Rahmah*).

Den Utlovade Messias^{al} säger:

Kom ihåg att Allah, den Allsmåktige, har givit er två befallningar. Den första är att inte sätta upp någon jämlike bredvid Honom, varken när det gäller Hans varelse eller Hans egenskaper. Inte heller när det gäller att tillbe Honom. Visa för det andra omsorg om varandra. Godhet innebär inte att den bara skall ges till era syskon eller släktingar, utan den skall ges till var och en, till varje människa och alla Guds skapelser. Tänk inte på om någon är hindu eller kristen. Jag säger er att Allah, den allsmåktige, sannerligen har tagit på Sig ansvaret att tillförsäkra er rättvisa. Han önskar inte att ni själva skall behöva det. Ju mer sympati ni utövar, ju ödmjukare och mer tjänstvilliga ni är, desto mera nöjd kommer Allah att vara med er. Lämna era fiender till Allah, den Allsmåktige. Domens dag är nära. Låt er inte förvirras av oppositionen. Jag tror att ni kommer att lida mycket mer från dem, ty de som kommer till korta när det gäller anständighet, blir lika rasande som när en damm har brustit och en flodvåg väller fram. En from person måste lära sig att kontrollera sin tunga. (*Malfuzat, vol 9, sid. 164-165*).

Sen säger han:

Var uppmärksamma på att det finns två slags rättigheter. Den ena är Allahs rättigheter och den andra är de mänskliga rättigheterna. Även när det gäller Allahs rättigheter möter överflödet svårigheter och arrogans och inbilskhet låter vissa människor ha kvar ett behov. Till exempel när de inte tycker om att stå bredvid en fattig person under

bönen. De vill inte att han skall sitta bredvid dem, därigenom visar de brister när det gäller Allahs rättigheter. Moskéerna är sannerligen de fattigas hus men det finns människor som tycker att det är under deras värdighet att gå dit. På samma sätt vill de inte delta i vissa aktiviteter som har med människans rättigheter att göra. En fattig människa kan vara beredd till alla typer av tjänande. Han kan massera dina fötter, han kan hämta vatten, han kan tvätta kläder och tvekar inte ens om han ska hjälpa till med att städa toaletter. De rika tycker att sådana gärningar är förödmjukande och under deras värdighet och berövas därigenom också välsignelserna för dessa goda gärningar. På så sätt kan också rikedom hindra er från att göra olika dygdiga gärningar. Därför finns det en Tradition (*hadith*) som beskriver att de fattiga kommer att kunna träda in i Paradiset fem hundra år tidigare (*Malfuzat, nya upplagan, vol 3, sid. 368*).

Han säger också:

Medlidandet med Guds skapade varelser är ett sådant fenomen att den som ger upp det och rör sig bort ifrån det blir gradvis ett odjur. Detta är vad människans mänsklighet kräver och man är mänsklig bara så länge som man behandlar sina medmänniskor med vänlighet, omsorg och med godhet. Det får inte finnas någon diskriminering i detta avseende.

På samma sätt som Sa'di sade att mänskliga varelser är som delar av en enda kropp. Kom ihåg att min uppfattning om hela omfånget av begreppet medkänsla är mycket brett.

Man får inte utesluta någon grupp eller individ. Jag säger inte, som denna tidsålders okunniga människor, att ni skall begränsa er vänlighet enbart till muslimer. Jag säger att ni skall hysa medkänsla för alla Guds skapade varelser, oavsett vad eller vilka de är, vare sig det är en hindu eller en muslim eller någon annan. Jag kommer aldrig att godkänna sådana människors ord som önskar begränsa sympatin bara till sina egna (*Malfuzat, nya upplagan, vol 4, sid. 216-217*).

Han säger också:

Att vara vänlig mot den mänskliga rasen och hysa medlidande med andra är en mycket betydelsefull tillbedjan och det är ett viktigt sätt att vinna Allahs, den Allsmäktige, välbehag, men jag ser att det finns stora brister i det avseendet. Andra anses vara underlägsna. De blir retade istället för att erbjudas omsorg och få hjälp när de har svårigheter och bekymmer. Jag fruktar att de som inte behandlar de fattiga väl utan till och med anser dem vara underlägsna, kommer själva att drabbas av samma svårigheter. Dem som Allah har välsignat bör uttrycka sin tacksamhet och behandla Hans skapade varelser med vänlighet och mänsklighet. De får inte vara stolta över det överflöd de fått av Gud. De får inte vara elaka och trampa på de fattiga. (*Malfuzat, nya upplagan, vol 4, sid. 438-439*).

Han sade också:

De storslagna detaljer som rör rättigheter för föräldrar, barn och andra släktingar och behövande så som de finns

beskrivna i Qur'anen, finns enligt min mening inte beskrivna i någon annan bok.

Som Allah, den Allsmåttige, säger:

وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا
وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَالْجَارِ ذِي
الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَابْنِ
السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن
كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا ۝

”Och tillbedj Allah och förbind inget med Honom, och visa vänlighet mot föräldrar och släktingar och föräldralösa och de behövande och mot den granne som är en släkting och mot den granne som är en främling, och kompanjonen vid er sida och den vägfärande och de vilka era högerhänder besitter. Allah älskar sannerligen icke de högmodiga och de skrytsamma” (*Kapitel (sura) Al-Nisa 4:37*).

Och tillbedj Allah och sätt inte upp någon bredvid Honom och visa upp vänlighet mot era föräldrar och mot era släktingar (era barn, syskon, nära och avlägsna släktingar inbegripna, övers. anm.). Visa också vänlighet mot de föräldralösa och de behövande och till grannar som är era släktingar och till grannar som är främlingar för er, och kollegor som är era medarbetare i ert arbete, på era resor, som ni ber bönerna (salat) tillsammans med, eller de som söker kunskap om religionen och den som är på resa och alla dem som är beroende av er. Allah älskar sannerligen

inte de högmodiga och de skrytsamma, som inte är barmhärtiga mot andra. (*Chashmah-e-Ma'rifat, Ruhani Khaza'in, vol. 23, sid. 208-209*).

Om detta säger Hans Helighet, den förste kalifen *hadrat Khalifatul Masih I^a*:

Avsikten skall vara i enlighet med denna vers:

○ إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَمْطَرِيرًا

”Vi fruktar i sanning en bister, betryckt dag från vår Herre.” (*Kapitel (sura) Al-Dahr, 76:11*).

... Vi fruktar sannerligen vår Herre och dagen, det vill säga svårigheter (*'abus*) och långvarig (*qamtarir*).

'Abus betyder svårigheter, begränsningar och bekymmer. Och qamtarir är förlängd, långvarig. Det betyder att Domens dag kommer att vara svår och lång.

Genom dygden att ge mat åt den som hungrar kommer Allah, den Allsmäktige, också att beskydda den givande från intensiteten och varaktigheten i en naturkatastrof.

Som ett resultat av det:

○ فَوَقَاهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّاهُمْ نَضْرَةً وَسُرُورًا

”Så Allah kommer att rädda dem från den dagens ondska, och kommer att skänka dem glädje och lycka.” (*Kapitel (sura) Al-Dahr 76:12*).

Gud Allsmäktig beskyddar dem från det onda denna dag och detta beskydd kommer att bero på ens eget glada lynne och lycka.

Jag säger det åter igen: Kom ihåg att hjälpa de fattiga och de behövande på den dagen och vid den tiden och det kommer att rädda er från torkans svårigheter. Måtte Allah, den Allsmäktige, skänka er och mig en möjlighet att sträva efter att uppnå det evigas respekt och välbehag, amen (*amin*). (*Haqa'iq-ul-Furqan, vol. 4, sid. 290-291*).

Detta är ett av den muslimska Ahmadiyyaförsamlingens (*Ahmadiyya Muslim Jama'at*) kännetecken att den deltar i sociala välfärdsaktiviteter så långt som den har möjlighet till med de medel som finns tillgängliga för den. Den gör så mycket som möjligt för att tjäna mänskligheten och människorna, inom de gränser som finns, både som individer och som Församling (*djama'at*). Församlingens medlemmar hjälper till med att bekämpa hunger, hjälpa de fattiga, bistå när det gäller utbildning och de fattigas bröllop genom att delta i de hjälpprogram som leds av Församlingen (*djama'at*). De gör så för att fullfölja sin Trohetsed (*bai'at*) så som de lovat.

Måtte vi aldrig någonsin bli lika de nationer och länder som förstör överskottet av sina skördar snarare än att hjälpa de fattiga bland människorna för att de inte ser något politiskt syfte eller fördel med att hjälpa dem. De tror kanske att fattiga människor inte accepterar alla deras direktiv och befallningar. De låter de fattiga svälta och leva i nöd som straff. Måtte Allah hjälpa den muslimska Ahmadiyyaförsamlingen

(*Ahmadiyya Muslim Djama'at*) att tjäna mänskligheten ännu mer i framtiden.

Nu skulle jag vilja påpeka att denna hjälp till mänskligheten utförs av Församlingen (*djama'at*) i förhållande till dess förmåga. Församlingens (*djama'at*) uppriktiga medlemmar har fått denna möjlighet att tjäna mänskligheten av Allah, den Allsmäktige. De skänker stora summor pengar genom vilka hjälp till mänskligheten kan erbjudas. Genom Allahs nåd finns det läkare och lärare som har skänkt sina liv för att tjäna i Afrika, Rabwah och Qadian. Jag väddar till varje doktor, varje lärare, varje advokat som är ahmadi och varje annan ahmadi som genom sitt yrke kan tjäna mänskligheten på något sätt att försöka hjälpa de fattiga och de behövande. Som belöning kommer Allah, den Allsmäktige, att utöka er ägodelar och era liv ännu mer. Om Allah vill (*in sha' Allah*), om ni alla kommer att erbjuda denna tjänst i syfte att uppfylla en Trohetsed till denna tidens andlige ledare (*imam*) då kommer ni, om Allah vill (*in sha Allah*) att få se att det kommer att bli ett sådant regn av Guds välsignelser och förmåner över er att ni inte kommer att kunna räkna dem.

Den Utlovade Messias^{al} och hans omsorg om alla människor

Vid ett tillfälle gav den Utlovade Messias^{al} råd om godhet mot andra människor, speciellt när det gäller vänlighet och hjälp till era medmänniskor:

Jag själv är sådan att om någon lider och hans rop når mig när jag ber min bön, skulle jag vilja avbryta min bön för att kunna hjälpa honom, om det är till gagn för honom. Jag skulle vilja visa honom så mycket medkänsla jag bara kan. Det är emot all god moral att inte hjälpa en medmänniska som är i nöd eller råkat i svårigheter. Om ni inte kan göra något för honom, kan ni i alla fall be för honom. Ni bör ha samma höga moral när det gäller främlingar och hinduer, inte bara era egna trosfränder, och ni bör visa dem alla medkänsla. Ingen får vara obekymrad eller likgiltig.

En gång var jag ute och promenerade tillsammans med en bynotarie (*patwari*) Abdul Karim som ansvarade för jordbruksmarkens register och räkenskaper. Han gick litet före mig. På vägen mötte vi en gammal kvinna på en 70-75 år. Hon gav honom ett brev och bad honom läsa det för henne, men han läxade upp henne och knuffade henne åt sidan. Det gjorde mig ledsen. Hon gav mig brevet. Jag stannade och läste det och jag förklarade det i detalj för henne. Detta generade honom, eftersom han var tvungen att stanna och vänta i alla fall, trots att han dessutom fick försaka sin belöning. (*Malfuzat, nya upplagan, vol 4, sid. 82-83*).

Den Utlovade Messias^{al} säger också:

Var god och visa barmhärtig mot andra människor, ty de är alla Hans skapade varelser. Förtryck dem inte genom ert tal, era händer eller på något annat sätt. Arbeta alltid för mänsklighetens bästa. Tillåt er aldrig opassande högmod över andra, inte ens över dem som kanske står under er.

Använd aldrig ett kränkande tal mot någon, inte ens mot den som kränker er. Var ödmjuk i sinnet, vänlig, mjuk och förlåtande, medkännande mot alla, och önska att det går dem väl, så att ni måtte bli accepterade... Om du är stor, ha då förbarmande med dem som är små och visa inte förakt. Om du är vis och välutbildad, tjäna de okunniga med visa ord. Önska aldrig att de skall behöva skämmas över sin brist på kunskap genom att skryta med din egen kunskap. Om du är förmögen, behandla inte de fattiga med själviskt och föraktfullt högmod, utan tjäna dem istället. (*Kashti-e-Nuh, Ruhani Kaza'in, vol 19, sid. 11-12*).

Sedan sade han:

Människor kommer att behandla dig illa och kommer att såra dig på många sätt, men min Församlings (*djama'at*) medlemmar skall inte låta sig bli provocerade. Använd inte sårande ord när känslorna är upprörda. Allah, den Allsmäktige, tycker inte om sådana människor. Allah, den Allsmäktige, vill att Församlingen (*djama'at*) skall uppföra sig som ett föredöme.

Dessutom säger han:

Allah, den Allsmäktige, älskar de rättfärdiga (*muttaqi*). Ni bör alltid bäva inför Guds majestät och vara medvetna om att alla är Guds skapade varelser. Förfölj inte någon, ha inte kort stubin och betrakta inte någon annan med avsmak. Om det finns så mycket som en enda ond person i Församlingen (*djama'at*) kan han fördärva andra också. Om ni har ett ilsket sinnelag, undersök då noggrant orsaken till

ilskan. Den aspekten av problemet är avgörande. (*Malfuzat, nya upplagan, vol 1, sid. 8-9*).

Han säger också:

Var också sådana att er uppriktighet, lojalitet, ömhet och finkänslighet kommer att nå himlen. Gud beskyddar en sådan människa och ger henne välsignelse när Han ser att hennes hjärta är fullt av uppriktighet och lojalitet. Han ser era hjärtan och ser in i dem, oavsett era ord och tal. Om Han ser att en människas hjärta är rent och äkta vänder Han Sig till det och gör det till Sitt hem. (*Malfuzat, nya upplagan, vol 3, sid. 181*).

Han sade också:

Jag upprepar att det är de som är hjälpsamma mot andra människor och är fullkomliga i sin tro, uppriktiga och lojala, kommer helt förvisso att bli räddade. Därför bör ni försöka utveckla dessa egenskaper inom er själva. (*Malfuzat, nya upplagan, vol 4, sid. 184*).

Han säger också:

Ni kommer inte att kunna accepteras inför er Herre om ni inte är rena, både utanpå och innan för. Om ni är stora, visa då barmhärtighet med dem som är små, och inte förakt. Om ni är visa och väl bevandrade i lärdomens korridorer, tjäna då de okunniga med visa ord. Försök aldrig håna deras brist på kunskap genom att skryta över era egna lärdomar. Om ni är rika bör ni tjäna de fattiga istället för att behandla dem med själviskt, föraktfullt högmod.

Bevara er från förstörelsens vägar. Frukta Herren och var rättfärdiga. Hur olycklig är inte den som inte lyckas tro på det som kommer ur Guds mun, och som jag har beskrivit för er. Om ni överhuvudtaget önskar att Gud i himlen skall vara nöjd med er, skynda er då att bli en bland de andra i församlingen, som om ni var bröder födda av samma mor. Bara den är mest hedrad av er, som är mest förlåtande mot sin broders överträdelser. Olycklig är den som förblir hård och inte förlåter. (*Kashti-Nuh, Ruhani Kaza'in, vol 19, sid. 12-13*).

Han sade också:

Att visa barmhärtighet mot Guds skapelse är en högt meriterande gärning, som Allah, den Allsmäktige, tycker mycket om. Vad kan vara mer värdefullt än att visa medlidande med en sådan person? Tror ni att en herre skulle vara nöjd med en vän, om en av hans tjänare vände sig till denne vän, och om vännen inte tog hand om hans tjänare? Nej aldrig, fastän vännen inte direkt skadat herren själv. Att behandla tjänaren med vänlighet och den gästfrihet som visas honom är ett sätt att respektera hans herre. På samma sätt tycker Gud illa om när någon ignorerar Hans skapelse, Hans skapelse är honom kär. Därför är det så att den som visar vänlighet mot Hans skapelse gör sannerligen Gud nöjd. (*Malfuzat, nya upplagan, vol 4, sid. 215-216*).

Måtte Allah, den Allsmäktige, ge oss möjlighet att följa dessa förmaningar från den Utlovade Messias^{al}, och måtte Han göra det möjligt för oss att vara sanna mot den Trohetsed vi har svurit inför Honom.

V I L L K O R

Att ingå ett broderskapsband med denne Guds ödmjuka tjänare och för Guds skull lova mig lydnad i allting som är gott och att förbli trogen detta ändamål till sitt sista andetag. Att visa en så hög tillgivenhet när det gäller att respektera detta broderskapsband att dess like inte kan återfinnas i någon annan världslig relation eller i något annat sammanhang som kräver en tillgiven pliktuppfyllelse.

Ur en fredagspredikan som hölls i *Fadh*lmoskén i London, Storbritannien, den nittonde september 2003, under vilken det tionde villkoret i Trohetseden (*bai'at*) diskuterades i detalj:

I detta villkor lovar vi den Utlovade Messias^{al} att vi etablerar ett broderskapsband med honom när vi går med i denna organisation. Varje muslim är en medmänniska till en annan muslim. Den relation av kärlek och broderskap som

etableras betyder mycket mer än bara det. Det etablerar inte bara ett band mellan två likvärda, istället accepterar ni att det är en befallning från Allah och Hans Sändebud att acceptera den Messias^{al} som var utlovad. Därför etablerar ni detta band för Allahs, den Allsmäktige, skull. Ni upprättar detta kontrakt för att upprätthålla Allahs, den allsmäktige, religion och för att förmedla och sprida religionen islam till världens alla hörn. Detta band kan bara vara framgångsrikt och varaktigt om ni svär er ed att vara lydiga i allting gott och håller den intill er död.

Tänk på att inte låta detta band förbli inaktivt utan låta det bli starkare för varje dag. Det ska bli så starkt och dess standard så hög att alla andra relationer, band och vänskap vid en jämförelse kommer att vara svagare än den. Bandet skall vara så utan motsvarighet och så starkt att det i jämförelse med andra band och relationer får dem att verka meningslösa.

Sedan säger han att någon gång kan en tanke korsa ens hjärna att det kan vara tillämpligt att det i familjerelationer ibland finns regler om att ge och ta, att kompromissa, att acceptera och att till och från få sitt eget beslut accepterat. Här måste man förstå att detta istället är som ett band mellan slavar eller tjänare och deras herre. Det skall sannerligen vara till och med mer än det. Ni måste vara lydiga utan att klaga. Ni har aldrig rätt att säga att det och det inte kan utföras eller att ni inte kan göra det just nu. När ni accepterade Trohetseden (*bai'at*) och trädde in i den Utlovade Messias^{al} församlings organisation (*nizam-e-djama'at*), gav ni allt ni äger till den

Utlovade Messias^{al}. Ni måste lyda hans befallningar, ni måste efterleva hans läror.

Eftersom institutionen med en khalif (*khilafat*) gäller efter honom måste ni följa tidens khalifs (*khalifah*) beslut och instruktioner. Tro inte att tjänaren eller den underordnade måste lyda för att han är hjälplös och därför tvungen att tjäna. Tjänare klagar också ibland. Kom alltid ihåg att fastän er ställning är som en tjänares, är den faktiskt ändå mycket högre, eftersom den är ett band som består av ett broderskap. Att erkänna lydnaden för Allahs skull följer på löftet om uppoffring. Belöningen för uppoffringen kan endast erhållas om den som offerar något offerar det med glädje. Villkoret är sådant att ju mer man tänker på det, desto djupare sjunker man själv in i den Utlovade Messias^{al} kärlek och desto fastare kommer man att finna att man är bunden till församlingens organisation (*Nizam-e-Djama'at*).

I den ädla Qur'anen säger Allah, den Allsmäktige:

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعَنَّكَ عَلَى
أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ
وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ
بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ
فَبَايِعِهِنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهُ ط إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ○

”O Profet! När troende kvinnor kommer till dig och svär trohetseden att de icke skall sätta något vid Allahs sida och att de icke skall stjäla och icke begå äktenskaps-

brott eller döda sina barn, eller framställa någon skandalös anklagelse som de själva avsiktligt har hittat på, eller vara olydiga mot dig i det som är rätt, acceptera då deras trohetsed och be Allah förlåta dem. Allah är helt förvisst Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig. (*Kapitel (sura) Al-Mumtahanah 60:13*).

Den här versen betonar att Trohetseden (*bai'at*) måste sväras även av kvinnor, så att de inte sätter upp någon jämlike bredvid Gud (*shirk*), stjälar, begår äktenskapsbrott, dödar sina barn (det innebär symboliskt att de skall vara noga med att ge sina barn en god uppfostran), kommer med falska anklagelser eller är olydiga när det gäller någonting som är egentligen gott.

Här uppkommer också frågan om en profet, som utsetts av Allah, någonsin skulle kunna ge en befallning som inte är av godo. Om en profet skulle kunna göra det, skulle ett andligt överhuvud (*khalifah*) också kunna ge befallningar som inte är av godo? I detta avseende måste det stå helt klart att en profet aldrig kan ge en sådan befallning. En profet kan bara säga det som är rätt, annars skulle han inte kunna säga någonting. Det är på grund av detta som det på många ställen i den Heliga Qur'anen nämns att man måste åtlyda de befallningar som kommer från Allah och Hans profet och att man måste utföra dem. Ingenstans står det specificerat att man bara behöver lyda de goda befallningarna.

Frågan uppkommer då om varför det finns två olika instruktioner? I själva verket är inte detta olika instruktioner. Vissa personer har missförstått dem. Som jag sa tidigare är

alla befallningar som kommer från en profet goda. En profet kan aldrig ge befallningar som går emot Allahs befallningar eller den religiösa lagens (*shariah*) befallningar. Profeten^{sa} är utsedd av Allah att utföra dessa befallningar, så hur skulle han kunna gå mot dem? Det är goda nyheter för er att genom att acceptera en profet, den som har utsetts av Gud, och genom att gå in i hans skara, har ni blivit tryggade ty ingen befallning som ges till er kan vara fel. Varje befallning som ges till er är sanktionerad av Allah.

Hur definieras ”ma’ruf” och ”ghair ma’ruf”?

Ibland lämnar någon organisationen (*Nizam*), vilseledd av andra och skapar problem i sin omgivning genom att bli infångad i konflikten av lydnad endast i beslut av ”ma’aruf”-karaktär och goda befallningar. De borde förstå att inte gräva i definitionerna av ”ma’ruf” och ”ghair ma’ruf” på egen hand. *Hadrat Khalifat-ul Masih I^{ra}* (den förste Khalifen efter Messias^{al}) förklarar dessa tillstånd:

Det finns ytterligare ett misstag när det gäller att förstå ”lydnad när det gäller goda ting” och att vi inte vill lyda i frågor som vi tror inte är goda. Dessa ord har också sagts beträffande den Helige Profeten^{sa}:

وَلَا يَعْصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ

”O Profet! När troende kvinnor kommer till dig och svär trohetseden att de icke skall sätta något vid Allahs sida och att de icke skall stjäla och icke begå äktenskaps-

brott eller döda sina barn, eller framställa någon skandalös anklagelse som de själva avsiktligt har hittat på, eller vara olydiga mot dig i det som är rätt, acceptera då deras trohetsed och be Allah förlåta dem. Allah är helt förvisst Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig. (*Kapitel (sura) Al-Mumtahanah 60:13*).

Har dessa människor gjort en lista över fel som den Helige Profeten^{sa} skulle ha gjort också? På samma sätt har den Utlovade Messias^{al} skrivit ”lydnad i goda ting” i sin Trohetseds (bai’at) villkor. Det finns vishet i detta. Jag tvivlar inte alls på någon av er. Jag har förklarat detta bara för att ingen av er ska kunna bli lurade genom hårklyverier. (*Khutabat-e-Nur, sid. 420-421*).

Den Utlovade Messias^{al} förtydligar ämnet om att ”uppmåna dem att göra goda gärningar” och skriver:

Denne profet anvisar er i frågor, som inte står i motsats till sunt förnuft. Och han förbjuder er sådant som det sunda förnuftet också förbjuder er. Han gör rena saker lagliga och orena olagliga. Han lyfter av de bördor som nationerna tidigare var begrävda under. Han befriar dem från de ok, som tidigare hindrade dem från att räta på sina nackar. Därför kommer de människor som kommer att tro på honom, stärka honom genom att förena sig med honom, hjälpa honom och följa det ljus som han har fört med sig, att undgå denna världens svårigheter och svårigheterna i det tillkommande. (*Barahin-e-Ahmadiyyah, vol. 5, Ruhani Khaza’in, vol. 21, sid 420*).

På samma sätt som en profet inte avviker från Allahs, den allsmäktige, befallningar, bör inte heller hans Khalif (*khalifa*), som är utsedd av Allah, den Allsmäktige, genom en troende församling och som också efterlever samma lära och följer samma befallningar som Allah, den Allsmäktige, har förmedlat till oss genom den Helige Profeten^{sa}, göra det.

I denna tidsålder har befallningarna förklarats för oss genom den Utlovade Messias^{al} i enlighet med den Helige Profetens^{sa} profetior. Så nu har detta system med ett kalifat (*khilafat*) grundats i församlingen genom den Utlovade Messias^{al} i enlighet med den Helige Profetens^{sa} profetior och med Guds hjälp (*in sha' Allah*) kommer den att bestå till tidens ände. Genom det har beslut kunnat fattas i enlighet med den islamiska lagen (*shari'ah*) och vishet och kommer att fortsätta på detta sätt med Guds hjälp (*in sha' Allah*). Det är de goda besluten.

Om en khalif vid någon tid skulle fatta ett beslut som på grund av misstag eller missförstånd skulle kunna medföra risk att orsaka någon skada, då kommer Allah, den Allsmäktige, att skapa de medel som behövs för att förhindra sådana skadliga konsekvenser. I detta avseende har *hadrat* Khalifat-ul Masih II^{fa} (den andre khalifen efter Messias^{al}), den utlovade reformatorn (Musleh-e-mau'ud) sagt:

Det är möjligt att denna tids khalif (*khalifa*) gör ett misstag i personliga frågor. Men även om han skulle göra fel när det gäller frågor som rör det fysiska och andliga framåtskridandet i Församlingen (*Djama'at*) kommer Allah,

den Allsmäktige, att skydda Sin Församling (*djama'at*) och på något sätt göra honom medveten om felaktigheterna. I sufiernas terminologi kallas det 'mindre heligt'. Det innebär att profeterna åtnjuter en 'högre helighet' och khaliferna (*khulafa'*) en 'lägre helighet', och Allah, den Allsmäktige, tillåter inte någon av dem att göra allvarigare misstag som skulle kunna orsaka katastrof för Församlingen (*djama'at*). Deras beslut kan ha små och delvisa misstag, men på det stora hela kommer resultatet till slut att medföra seger för islam och förlust för dess fiender. Eftersom kaliferna (*khulafa'*) har 'mindre helighet' kommer deras gärningar att springa fram från Allah. Fastän det är sant att det är de som talar, deras tungor och händer att rör sig och deras intellekt arbetar, så styr Allahs hand bakom allt detta. De kanske gör mindre fel i mindre detaljer. Kanske har deras rådgivare någon gång givit dem felaktiga råd. Bortsett från dessa mindre och tillfälliga hinder kommer det att vara de som är framgångsrika. Och när alla bitarna läggs tillsammans kommer den resulterande kedjan att vara god och den kommer att vara så stark att ingen kraft förmår bryta den. (*Tafsir-e-Kabir, hadrat Mirza Bashir-ud-Din Mahmud Ahmad^{ra}, vol.6, 376-377*).

Från detta blir det uppenbart att 'inte god' är det som är en allvarlig kränkning av Allahs, den Allsmäktige, befallningar och den islamiska lagen (*shari'a*). *Hadrat Ali^{ra}* berättar att den Helige Profeten^{sa} skickade iväg en expedition och utsåg en ledare för denna, så att människorna skulle lyssna på honom och lyda honom. Han gjorde upp en eld och befallde sina ledsagare att hoppa in i den. Vissa personer ville inte lyda

honom utan sade: 'Vi har blivit muslimer för att undgå elden'. Men andra var beredda att hoppa in i elden. När den Helige Profeten^{sa} hörde talas om detta sade han: 'Om de hade hoppat in i elden skulle de ha stannat i den för alltid'. Han sade också: 'Ingen lydnad är obligatorisk om den innebär olydnad mot Allah. Lydnad är bara nödvändig när det gäller 'goda beslut'. (*Sunano Abi Dawud, Kitab-ul-Jihad, Babun fit-Ta'ati*).

En fortsättning till förklaringen till denna Tradition (*hadith*) hittas i en av *hadrat* Abu Sa'id Khudris^{ra} berättelser, där han berättar att:

Den Helige Profeten^{sa} skickade *hadrat* 'Alqamah Bin Mujazziz^{ra} ut i en strid. När han kom dit eller var på väg dit bad en del av hans arme om tillstånd att få gå framåt separat. Han gav dem det tillståndet och utsåg *hadrat* 'Abdullah Bin Hudhafah Bin Qais al-Sahmi^{ra} till deras ledare. Jag var bland dem som gick med honom. Medan de fortfarande färdades gjorde de upp eld för att hålla sig varma eller för att laga mat. 'Abdullah Bin Hudhafah^{ra} (som hade en humoristisk läggning) sade: Är det inte obligatoriskt för er att lyda det jag säger? Då svarade de: Varför inte? Då sade 'Abdullah Bin Hudhafah^{ra}: Kommer ni att lyda varje befallning som jag ger er? De svarade: Ja, vi kommer att lyda den. 'Abdullah Bin Hudhafah^{ra} sade: Då säger jag till er att hoppa in i denna elden. Då de hörde detta stod vissa av dem upp och började förbereda sig för att hoppa in i elden. När 'Abdullah Bin Hudhafah^{ra} såg att de faktiskt tänkte hoppa in i elden, sade han till dem att

sluta och inte göra så. När vi kom tillbaka berättade våra följeslagare detta för den Helige Profeten^{sa}. Den Helige Profeten^{sa} sade: Om någon av era ledare säger till er att vara olydiga mot Allah, den Allsmäktige, då skall ni inte lyda honom. (*Sunano Ibn-e-Majah, Kitab-ul-Jihad, Babu La Ta'ata fi Ma'siyatillah*).

En sak som är helt uppenbar ur denna tradition (*hadith*) är att beslutet att inte lyda inte kom från en enstaka individ. Några var beredda att hoppa in i elden på grund av den order de hade fått för att under alla omständigheter lyda sin ledare. De hade hört och tänkt att det var i enlighet med den islamiska läran att lyda sin ledare på alla sätt, i varje tillstånd och i varje form. Men några av följeslagarna, som hade en bättre förståelse av Allahs befallningar och som hade hunnit lära sig mer av samvaron med den Helige Profeten^{sa}, de vägrade. De utförde inte befallningen, eftersom det vore samma sak som att begå självmord och självmord är uttryckligen förbjudet i islam.

För det andra när 'Abdullah Bin Hudhafah^{ra}, som var deras ledare, såg uppriktigheten hos några av dem, blev han också orolig och hindrade dem, eftersom det bara hade varit ett skämt. Efter detta förklarade den Helige Profeten^{sa} definitionen när det gäller principen om godhet och vad som är gott och vad som inte är gott. Man bör dock vara klar över att en profet eller tidensandlige överhuvud (*khalif*) aldrig skulle kunna säga någonting sådant ens som skämt. Det är på grund av detta som Allah, den Allsmäktige, har sagt: Om ni ser att en ledare begår ett tydligt fel så skall ni

ta er tillflykt till Allah och Hans Profet. Nu, i vår tidsålder, har den rättfärdiga institutionen med ett andligt överhuvud (*khalif*) etablerats efter den Utlovade Messias^{al}. Ni bör vända er till det andliga överhuvudet (*khalif*). Hans beslut kommer alltid att vara 'goda beslut'. Hans beslut kommer att vara helt i enlighet med Allahs och Profetens^{sa} befallningar. Som jag sa tidigare får ni nu de goda nyheterna att ni nu alltid erhåller 'goda beslut'.

Ibland hör man den kritiken att en arbetare som gjorde ett bra arbete blev omplacerad och att denna tidens andlige överhuvud (*khalif*) eller Församlingens organisation (*nazam-e-djama'at*) inte hade fattat ett 'gott beslut'. (Sådana kritiker har skapat sin egen definition på 'goda beslut'). Därför tror de att de har rätt att tala mot olika beslut var som helst och när som helst. Först av allt har ingen rätt att tala mot Församlingen (*nazam-e-djama'at*) någonsans. Jag har redan förklarat detta ämne i detalj. Er plikt är bara att lyda. Vad innebär absolut lydnad? Allah, den Allsmäktige, säger i den Heliga Qur'anen:

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِن أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ
 قُلْ لَا تَقْسَمُوا طَاعَةً مَّعْرُوفَةً ۗ إِنَّ اللَّهَ حَبِيرٌ بِمَا
 تَعْمَلُونَ ○

"Och de svär sina starkaste eder vid Allah att de, om du befäller dem, förvisso kommer att gå fram. Säg: Svärj icke; det som begärs av er är lydnad till det som är rätt. Allah är förvisso medveten om vad ni gör." (Kapitel (*sura*) *Al-Nur* 24:54).

Ämnet lydnad diskuteras i de föregående verserna. De troende säger alltid: Vi hörde och vi accepterade. På grund av sin fromhet får de vara nära Allah och blir framgångsrika. I den här versen uppmanas vi att ta till oss 'lyssna och lyda'-regeln som sanna troende. Svär inte på att ni kommer att göra det ena eller det andra. *Hadrat Musleh-e-Ma'ud*^{ra} (den utlovade reformatorn) har skrivit i sin kommentar att hycklarna också gör olika anspråk. Men det goda sättet är att utöva lydnad. Allah den Allsmäktige har befallt att sådana människor bör anta det goda sättet att utöva lydnad i enlighet med vedertagen standard. Var lydiga i enlighet med goda sedvänjor. Den Helige Profeten^{sa} kommer inte att ge er en befallning som går emot den islamiska lagen (*shari'a*) eller mot sunt förnuft. Den Utlovade Messias^{al} säger till exempel att: När ni har accepterat mig bör ni vänja er vid fem dagliga böner, att ge upp högmod, ge upp arrogans, sluta inkräkta på andras rättigheter, avstå från lögn och leva tillsammans i kärlek och tillgivenhet. Detta faller under befallningen att lyda i allt som är 'av godo'.

Det finns människor som inte följer något av detta utan istället går omkring och säger att de svär att de skulle göra vad som helst som befalls dem. På samma sätt så finns det olika initiativ från kaliferna (*khulafa'*) vid olika tidsåldrar, som främjar den andliga tillväxten, som till exempel att gå till moskéerna, uppfostra barnen på ett bra sätt, ha mer tolerans, mod och att kalla människorna till Allah eller när det gäller olika finansiella uppoffringar. Det är dessa frågor man behöver lyda. Med andra ord så faller dessa under lydnad i frågor som är 'av godo'. En profet eller kalif

(*khalifa*) kommer aldrig att be om någonting som går emot den gudomliga befallningen eller sunt förnuft, han kommer aldrig att be någon att hoppa in i elden eller att slänga sig ut i havet. Profeter eller kalifer (*khulafa'*) kommer alltid att leda en människa längs den islamiska lagens (*shari'a*) väg.

Överlägsna exempel på lydnad

Vi hittar ett exempel på lydnad hos den första erans muslimer när *hadrat* 'Umar^{ra} främtog *hadrat* Khalid Bin al-Walid^{ra} ledarskapet och gav det till *hadrat* Abu 'Ubaidah^{ra} under en pågående strid. Eftersom *hadrat* Abu 'Ubaidah^{ra} tyckte att Khalid Bin al-Walid^{ra} skötte det hela bra, tog han inte över ledningen från honom med en gång. När *hadrat* Khalid bin al-Walid^{ra} hörde att befallningen hade kommit från *hadrat* 'Umar^{ra} gick han till *hadrat* Abu 'Ubaidah^{ra} och sade: Eftersom detta är en instruktion från vår tids religiösa överhuvud (*khalif*) måste du följa den utan dröjsmål. Jag har ingenting emot att tjäna under ditt ledarskap och kommer att fortsätta arbeta lika hårt under dig, som när jag själv var ledare. Detta är lydnadens standard.

Någon dåraktig person kan säga att det inte var ett bra beslut av *hadrat* 'Umar^{ra}. Detta vore också en felaktig anmärkning, eftersom vi inte känner till de omständigheterna som rådde när *hadrat* 'Umar^{ra} fattade det beslutet. Han kände till det bättre än vi. Det fanns ingenting i beslutet som uppenbart gick emot den islamiska lagen (*shari'a*). Lägg märke till att Allah hedrade *hadrat* 'Umars^{ra} beslut och striden vanns.

Under striden uppstod några gånger den situationen att en enda muslimsk soldat var tvungen att kämpa mot hundra fiendesoldater och ändå vann de striden.

Den Utlovade Messias^{al} erhöll också utnämningen att vara skiljedomare och domare när han tjänade sin Herre, en tjänst som är utan motstycke. Därför kan försäkran om lydnad och kärlek till den Helige Profeten^{sa} och till Allah rättfärdigas genom en sann lydnad mot den Utlovade Messias^{al}, precis som Allah, den Allsmäktige, säger:

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ
وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ○

”Säg: Om ni älskar Allah, så följ mig, då kommer Allah att älska er och förlåta er era synder. Och Allah är ytterst Förlåtande och Barmhärtig. (*Kapitel (sura) Alí-'Imran 3:32*).

Allt den Utlovade Messias^{al} uppnådde, uppnådde han genom att följa den Helige Profeten Muhammad^{sa}

Den Utlovade Messias^{al} säger:

Jag har erhållit fullt mått av de välsignelser som gavs till Profeterna och dem som hedrades av Gud före mig, enbart som ett resultat av Allahs nåd och inte på grund av någon av mina egna meriter. Och det hade inte varit möjligt för mig att få denna välsignelse om jag inte hade

följt min Mästares och Herres vägar, profeternas heder och den bäste av dem alla, nämligen den Helige Profeten^{sa}. Så det jag uppnådde var ett resultat av att följa den Helige Profetens^{sa} väg. Jag förstår, och min förståelse baseras på min egen sanna och fullständiga kunskap, att ingen kan nå Gud utan att följa Hans Profet, inte heller kan han få en del av den fullkomliga kunskapen. Här vill jag berätta för er om det första, som utvecklas i hjärtat som ett resultat av att man ärligt och fullständigt följer den Helige Profeten^{sa}, så vet att det är det rättfärdiga hjärtat. Kärleken till världen lämnar hjärtat och istället önskar det ett evigt välbehag och som aldrig tar slut. Som en konsekvens av detta rättfärdiga hjärta, uppnås en ren och fullkomlig gudomlig kärlek. Alla dessa välsignelser erhöles som ett arv från den Helige Profeten^{sa}.

Allah, den Allsmåktige, säger själv:

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ...

”Säg: Om ni älskar Allah, så följ mig, då kommer Allah att älska er och förlåta er era synder. Och Allah är ytterst Förlåtande och Barmhärtig.” (*Kapitel (sura) Alí-’Imran 3:32*).

Det betyder:

Säg till dem att om ni älskar Gud, så kom och följ mig, så att Gud måtte älska er också.

Ett ensidigt påstående om kärlek är sannerligen fullständigt falskt och absurt. När en människa uppriktigt älskar Gud,

då älskar Gud också honom. Då sprids en acceptans för honom i världen. En uppriktig kärlek till honom uppstår i tusentals människors hjärtan, en attraktionskraft skänks till honom och ett ljus ges till honom som alltid stannar kvar hos honom. När en person älskar Allah med uppriktigt hjärta och sätter Honom framför allt i hela världen och inte har kvar något av höghet eller värdighet förutom Allah, istället anser han att alla dessa andra är mindre värda än en död mask, då kommer Allah, som ser hans hjärta, att sänka sig ned över det med en mäktig manifestation. På samma sätt som en fin spegel, som ställs inför solen, reflekterar den solljuset så perfekt att det bildligt och metaforiskt skulle kunna sägas att det är samma sol som finns i himlen som också syns i spegeln. På samma sätt sänker Allah sig ned över ett sådant hjärta och gör det till Sin tron. Det är för detta syfte som människan har skapats. (*Haqiqat-ul-Wahyi, Ruhani Khaza'in, vol 22, sid. 64-65*).

Som ett resultat av den kärlek och tillgivenhet till den Helige Profeten^{sa} som den Utlovade Messias^{al} hyste, har Allah, den Allsmäktige, gjort den Utlovade Messias^{al} hjärta till en del av sin tron. Allah kommer att fortsätta att sänka sig ned över hjärtan i framtiden, även till förhållande till deras respektive ställning. Men nu kommer anspråket på den Helige Profetens^{sa} kärlek, anspråket på hans fullkomliga lydnad att visa sig vara sann bara när kärleksbandet och lydningen till hans andlige son också har etablerats. Det är på grund av detta som den Utlovade Messias^{al} säger: Upprätta ett band av kärlek och lydnad till mig som står över alla andra relationer. Det är så här man ska följa den Helige Profeten^{sa}

och följaktligen erhålla Allahs kärlek. Han säger inte detta lättvindigt.

Den Helige Profeten^{sa} har själv sagt detta till oss när han sade: ”Om ni kommer att uppleva Messias och *Mahdis* tidsålder, då ska ni gå till honom överbringa min fredshälsning (*salam*) till honom, även om ni måste krypa på era knän.” Vad är då budskapet bakom denna förmaning att överbringa en fredshälsning (*salam*) med så mycket möda? Vad är visdomen bakom detta? Den Helige Profeten^{sa} visar oss att den Utlovade Messias^{al} är honom kär och att han är kär för den Utlovade Messias^{al}. Det är en princip att man når dem man älskar genom deras älskade. Därför säger han: ”Om ni vill bli mina ledsagare, följ då den Utlovade Messias^{al}, acceptera honom som andlig ledare (*Imam*) och gå med i hans församling (*djama'at*).” Det är på grund av detta som det sägs i en Tradition (*hadith*):

”Tag er i akt! Det kommer inte att finnas någon profet eller budbärare under tiden mellan Jesus, Marias son (den Utlovade Messias^{al}) och mig. Lyssna noggrant, eftersom han kommer att vara mitt andliga överhuvud (*khalifah*) som stammar från de följeslagare som följer mig. Han kommer i sanning att döda antikrist (*dadjal*), han kommer att skaka korset, vilket innebär att han kommer att tillintetgöra den kristna läran och han kommer att överge utkrävandet av krigsskatt (*djizyah*), (under den Utlovade Messias^{al} tid kommer denna sed att överges, eftersom det inte kommer att finnas några religiösa krig). Kom ihåg: Var och en som får äran att möta honom måste överbringa

mina fredshälsningar (*salam*) till honom.” (*Al-Mo’jam Al-ausat Lit-Tabarani, Man Ismuhu ’Isa-Al-Mo’jam-us-Sghir Lit-Tabarani, Man Ismuhu ’Isa*).

Istället för att reflektera över denna Tradition (*hadith*) och istället för att lyssna till dem som har reflekterat över den och uppenbarat dess djup, så går denna tids lärde endast efter dess mening ordagrant och har därigenom vilselett enkla muslimer. Detta har skapat en sådan katastrof att de är bortom all tro. Vi söker Allahs beskydd från dessa lärde och Han kommer att handskas med dem nu och kommer att handskas med dem i framtiden också, om Gud så vill (*in sha’ Allah*).

Det är uppenbart från denna Tradition (*hadith*) att den Utlovade Messias^{al} kommer att vara en rättvis ledare, han kommer inte att göra någonting som är orätt, och han är en sådan andlig ledare (*imam*) som kommer att upprätta jämlikheten i världen. Upprätta därför en kontakt med honom, följ hans anvisningar och lev enligt hans läror, ty han kommer endast att lära er det som är rätt och jämlikt, och detta är inte någonting annat än Qur’anens lära. Människor i vår tidsålder förväntar sig att Messias^{al} skall komma med en hammare och bokstavligen slå sönder korset. Detta är absurt. Det är helt uppenbart att den Utlovade Messias^{al}, genom att följa sin mästare och herre, kommer att övertyga andra genom argument, och genom argument kommer han att undanröja och blotta den kristna doktrinen. Det som menas med att döda Antikrist (*dadjal*) är bara att den Utlovade Messias^{al} kommer att rädda efterföljarna (*ummah*)

från den missämja som orsakas av Antikrist (*dadjal*). Eftersom det inte kommer att finnas några religiösa krig, kommer krigsskatten också att upphöra. Sedan finns det då uppmaningen att överbringa fredshälsningar (*salam*) till den Utlovade Messias^{al}, men vissa muslimer är benägna att sätta sig upp mot den Utlovade Messias^{al} istället för att överbringa några fredshälsningar (*salam*). Måtte Allah ge dem sunt förnuft.

Det finns en annan tradition genom vilken vi lär oss om den Utlovade Messias^{al} ställning och skälet till varför det är viktigt för oss att upprätthålla ett lydndsband till honom.

Hadrat Abu Hurairah^{ra} berättar att den Helige Profeten^{sa} sade: "Till dess att Jesus, Marias son, som är en rättvis ledare och värdig religiös ledare (imam) framträder, kommer tidens ände inte att komma. (När han kommer) kommer han att bryta korset, förrinta svinet, överge krigsskatten (djizyah) och kommer att dela ut sådana skatter att folk knappast kommer att vilja ta emot dem. (Sunano Ibn-e-Majah, Kitabal-Fitan, BabuFitnatid-Dadjali wa Khuruji 'Isabni Maryama wa Khuruji Yajuja wa Majuj).

Eftersom denna Tradition (*hadith*) också behöver en tolkning, kunde den inte direkt förstås av människor med enklare intellekt och de följde därför dess bokstavliga mening och gav den underliga och märkliga förklaringar. Det är helt uppenbart att 'förrinta svinet' innebär att utesluta de personer som har ett svinaktigt beteende. De negativa sidor svinet har i jämförelse med andra djur är nu välkända. När samma fel uppträder hos människor blir deras behov av

att rena sitt inre helt uppenbart. En annan punkt som inte förstods av alla (människor med enklare intellekt) är att han kommer att ge och distribuera ägodelar. Alldeles nyligen höll några'lärde' en samling i Pakistan och de använde ett synnerligen vulgärt språk om den Utlovade Messias^{al} och Ahmadiyyaförsamlingen (*djama'at*). De tog upp frågan om att Messias^{al} skulle komma för att dela ut ägodelar istället för att be om det. Istället samlar ahmadier (de säger 'Qadianis') in donatio-ner (*chanda*), vilket bevisar att de är lögnare. Ingen förnuftig människa kan få dem att förstå att detta är den Utlovade Messias^{al} andliga skatter som delas ut och som de själva vägrar att acceptera. Det hör till sakens natur att de bara har ögon för denna världen och de kan inte gå bortom detta. Det är deras roll. Låt dem fortsätta. Pakistanska ahmadier behöver inte vara allt för upprörda. Inför dessa 'lärdes' smuts och absurditeter skall vi bara gå undan och uttrycka tålmod och saktmod. Inför dessa'lärdes' smuts och absurditeter medger vi att vi accepterar vår förlust, vi kan inte tävla mot deras smuts och absurditeter. Jag måste dock göra en punkt helt klar. Det är att när en människa inte säger någonting, då talar Allah för honom, och när Allah talar har vi sett hur fienden blir utspridd i bitar överallt. Vi kommer att se det i framtiden också. Med Guds hjälp (*in sha Allah*). Därför bör ahmadier ha en lojal relation till den Utlovade Messias^{al} och lägga stor vikt vid bönen. Fortsätt alltid be.

Dessa traditioner visar också att den Messias^{al} som kommer också kommer att bli en andlig ledare (*imam*). Han kommer också att vara en auktoritet (*hakam*). Han kommer att vara

rättvisans och jämställdhetens prins. Ni måste bygga upp en relation med honom och det åläggs er att lyda honom som auktoritet (*hakam*) och andlig ledare (*imam*). Dessa läror är för er egen förbättring och träning. Ni ska följa dem så att ni förenar er med dem som är den Helige Profeten^{sa} kära och dem som har nått en närhet till Allah, den Allsmäktige.

Underkastelse under alla omständigheter

Jag kommer nu att beskriva några traditioner som illustrerar hur viktig underkastelsen är.

Hadrat Abu Hurairah^{ra} berättar att den Helige Profeten^{sa} sade: ”Det är nödvändigt för er att lyssna till och lyda de direktiv som tidens ledare ger i motgång eller framgång, lycka eller sorg, ojämlikhet eller gynnsam ställning, i vilken som helst och i alla sådana situationer. (*Sahih Muslim, Kitab-ul-Imarah, Babu Wujubi Ta’atil-Umara’i fi Ma’siyatin wa Tahrimuha fil Ma’siyah*).

Hadrat Ibn-e-’Abbas^{ra} berättar att Allahs Helige Profet^{sa} sade: ”Om någon ser någonting som inte är önskvärt hos sin ledare och härskare skall han vara tålmodig, ty om någon är så mycket som bara en aning avlägsen från Församlingen (*djama’at*) så kommer han att dö i okunnighet”. (*Sahih al-Bukhari, Kitabal-Fitan, Babu Qaulin-Nabiyyi Sa-tarauna Ba’di Umuran tunkirunaha*).

Hadrat ’Arfajah^{ra} berättar: Jag hörde den Helige Profeten^{sa} säga att när ni samlas tillsammans som en grupp har en

ledare, om någon då kommer och försöker att bryta er enighet så att han kan skapa splittring bland er, då bör ni döda honom. Det betyder att ni skall bryta era band med honom och inte lyssna till honom (med andra ord att fullständigt strunta i hans instruktioner). (*Sahih Muslim, Kitab-ul-Imarah, Babu Hukmi man Farraqa Amral-Muslimina wa huwa Mujtami'un*).

Hadrat 'Ubadah^{ra} Bin As-Samit rapporterade: ”Vi svor den Helige Profeten^{sa} trohetseden om att vi kommer att lyssna och vi kommer att lyda oavsett om vi tycker om det eller inte. Och att oavsett var vi befinner oss kommer vi inte att diskutera med den som har den rättmätiga makten, och vi kommer ståndaktigt att hålla oss till sanningen eller att vi bara kommer tala sanning och att vi inte kommer att vara rädda för någon annans hånfullhet i frågor som rör Allah, den Allsmäktige. (*Sahih Muslim, Kitab-ul-Imarah, Babu wujudi Ta'atil-Umara'i fi ghairi ma'siyatin wa tahrिमoha fil-ma'siyah, Hadith nr. 4768*).

Hadrat Ibn-e-'Umar^{ra} berättade att den Helige Profeten^{sa} sade: ”Var och en som håller tillbaka sin lydnad mot Allah, kommer att möta Allah, den Allsmäktige, på Domens dag i ett tillstånd där han inte kommer att ha något giltigt argument eller ursäkt. Och den som avlider utan att ha svurit Trohetsed till den tidens religiösa ledare (*imam*) kommer att dö den okunniges och icke troendes död. (*Sahih Muslim, Kitab-ul-Imarah, Babu wujubi Mulazimati Djama'a atil Muslimina 'Inda Zuhuril-Fitan*).

Ni är således lyckosamma, eftersom ni har accepterat denna tidens religiösa ledare (*imam*) och ni har gått in i ett Trohetsförbund (*bai'at*) med honom. Nu skall ni lyda honom enbart för Allahs skull.

Ni måste utföra alla hans befallningar. Annars lämnar ni lydnadens förbund mot Allah, den Allsmäktige. Måtte Allah låta varje ahmadi uppnå den högsta graden av lydnad. Hur kan ni uppnå så höga nivåer? En sådan hög nivå kan man endast uppnå genom att följa den Utlovade Messias^{al} lära.

Vem får komma in i Församlingen (*djama'at*)?

Den Utlovade Messias^{al} säger:

Enbart den kan få komma in i min Församling (*djama'at*) som tar till sig mina läror som sitt livs rättesnöre och efterlever dem i enlighet med sin förmåga och möjlighet. Den som bara registrerar sitt namn och inte efterlever lärorna bör vara uppmärksam på att Allah har förkunnat att Han kommer att göra denna Församling (*djama'at*) till en speciell församling. Var och en som inte i sanning tillhör denna Församling (*djama'at*) kommer inte att räknas dit bara för att han har registrerat sig. Det kommer en tid för honom när han själv kommer att dra sig undan. Låt därför era gärningar, så långt det är möjligt, att följa den lära som ni har fått.

Vilken är då den läran? Han säger:

Säg ingenting som kan skapa osämja, gör inget ont, visa tålmod när ni skymfas och konfrontera inte någon. Om någon önskar konfrontera er, behandla honom vänligt och med varsamhet. Sätt gott exempel där det gäller att tala mjukt. Efterlev varje befallning uppriktigt så att Gud måtte bli nöjd med er och så att fienden kommer att inse att ni, efter det att ni svurit Trohetseden, inte längre samma person. Vittna sanningsenligt i rättsprocesser. Var och en som går in i denna Församling (*djama'at*) måste ansluta sig till rättfärdigheten med hela sitt hjärta, sin beslutsamhet och sin styrka. Världen närmar sig sitt slut. (*Malfuzat, nya upplagan, vol 3, sid. 620-621*).

Här har den Utlovade Messias^{al} sagt att vi inte får säga någonting som kommer att skapa missämja. Det finns människor som har för vana att sprida rykten för sitt nöjes skull. Det medför en risk att skapa osämja. Människor har olika temperament. När något obehagligt sägs inför den som berörs av den kommentaren kommer den personen naturligtvis att känna en motvilja mot den personen som gav kommentaren. Fastän jag känner att det inte borde skapa någon osämja, så finns det ett sätt att stoppa den typen av osämja och det är att man går fram direkt till den personen som gav kommentaren och fråga honom: 'Har du hört den här kommentaren, har du sagt så här?' Det kommer att klargöra frågan och kommer också att bidra till att reformera dem som skapar osämja. Ibland hetsar sådana upprorsmakare familjer mot familjer. Håll er borta från sådana upprorsmakare och från dem som skapar missämja. Och om möjligt försök att reformera dem.

Ondska kan också utvecklas genom en direkt konfrontation, strider och kränkningar. Detta skapar osämja också. Den Utlovade Messias^{al} förklarar för oss: Om ni är anslutna till mig och gör anspråk på att underkasta er mig, ta då avstånd från allt som har med osämja och ondska att göra. Ni skall ha ett sådant tålmod och en sådan tolerans att ni behärskar er även när någon smädar er. Frälsningens dörr kommer att öppnas för er när ni följer denna lära. Då kommer ni att förenas med de andra som har uppnått närhet till Allah. Det kan inte finnas någon konfrontation i denna fråga. Även om ni vet att ni har rätt, var lika ödmjuka som om ni har fel. Det spelar ingen roll vad den andra personen har sagt, behandla den personen med kärlek, tillgivenhet och ärlighet. Er tunga skall vara så ren, ert språk så ljuvt och er moral så överflödande god att människor kan dras till er. Var och en måste kunna inse att ni är en Ahmadi. Ingenting mindre än den allra högsta moraliska graden kan accepteras från er. Er höga moral kommer kort sagt att attrahera andra och vara en källa till att fånga deras uppmärksamhet.

Vissa människor vittnar falskt i rättsfall för personlig vinnings skull. De presenterar sitt fall på ett falskt sätt. Den Utlovade Messias^{al} säger att inte ens era samlade intressen får hindra er från att vittna sannfärdigt. Här och i andra länder finns personer som ger falska vittnesmål för att kunna emigrera till ett annat land. Håll er borta från allt sådant. Lämna in er uppehållsansökan baserad på fakta och om den accepteras, stå stilla. Annars skall ni gå er av. Ibland får även påhittade ärenden avslag. Ni skall försöka hålla er till sanningen. Endast det kommer att gagna er, med Guds

hjälp (*in sha' Allah*). Även om ert fall skulle avslås kommer ni i alla fall inte att ha ådragit er Allahs missnöje.

Bygg upp broderskap och kärlek mellan varandra och en sann relation till Allah den Allsmäktige

Den Utlovade Messias^{al} ger råd om ömsesidig kärlek och broderskap och säger: Bygg upp broderskap och kärlek bland er och sluta upp med elakheter och oenighet. Håll er helt borta från varje slag av förolämpningar och förlöjligande, ty dessa gör att ni avlägsnar er från sanningen och leder er långt bort. Behandla varandra med respekt. Var och en bör ge sin medmänniskas bekvämlighet företräde. Öppna upp för en uppriktig försoning med Allah, den Allsmäktige, och kom tillbaka till att lyda Honom. Gör er av med varje slag av dispyt, elakhet och fiendskap bland er själva, ty nu har den tiden kommit när vi skall hålla oss borta från småsaker och bör sysselsätta oss med det som är viktigt och de storslagna målen.

Sen säger han:

Vår Församling (*djama'at*) måste ha ett uppriktigt band till Allah, den Allsmäktige, och Församlingens (*djama'at*) medlemmar bör vara tacksamma över att Allah inte har lämnat dem. Istället har Han visat hundratals tecken på Sin makt för att styrka deras tro och höja den till förvissningsgrad. Finns det någon bland er som kan säga att han inte

har sett något tecken? Jag hävdar att det inte finns en enda av er som har haft tillfälle att stanna i min närhet utan att ha sett ett nytt tecken från Allah med sina egna ögon.

Det är detta som vår Församling (*djama'at*) behöver, att deras tro förstärks så att de kan utveckla en sann övertygelse och förståelse av Allah, att det inte får finnas någon slöhet eller likgiltighet när det gäller rättfärdiga gärningar. Om någon är lat och till och med tycker att det är svårt att utföra tvagningen, hur kan han då be den frivilliga formella nattbönen (*tahaddjud*)? Om inte styrkan att utföra de rättfärdiga gärningarna och passionen att överträffa sig själv i godhet utvecklas, så är det meningslöst att skapa ett band till oss. (*Malfuzat, nya upplagan, vol 2, sid. 710-711*).

I detta tionde villkor i Trohetseden (*bai'at*) har den Utlovade Messias^{al} lagt stor vikt vid att man ska ha så starka band med honom att det inte finns någonting som liknar det i någon annan relation i denna världen. Det enda skälet till att han betonar detta är, rent ut sagt, hans sympati för oss. Ty den sanna islam kan finnas och endast finnas genom att acceptera honom, och om vi vill rädda oss själva från att drunkna, så måste vi kliva ombord på den Utlovade Messias^{al} ark.

Han säger:

Skynda er nu och spring mot mig ty detta är den tid när den som springer mot mig är som den som går ombord på ett skepp mitt i en storm. Men om någon inte accepterar mig, kan jag se att han kastar sig själv in i en storm där

han inte har någon möjlighet att rädda sig själv. Jag är en sann förespråkare och en skugga och en reflektion av den upphöjde förespråkare, som inte accepterades av den tidens okunniga människor, utan som förödmjukades svårt, det vill säga *hadrat* Muhammad^{sa}, den utvalde, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom. (*Dafi'ul Bala'*, *Ruhani Khaza'in*, vol 18, sid. 223).

Han sade detta på grund av att den Utlovade Messias^{al} anspråk är helt i enlighet med den Helige Profetens^{sa} profetior.

Två fördelar med att avlägga Trohetseden (*bai'at*) till den Utlovade Messias^{al}

Sedan säger han: Det finns sålunda två fördelar i denna Trohetsed (*bai'at*) när den svärs vid mina händer. En är att synderna blir förlåtna och man erhåller en förbarmande nåd i enlighet med Allahs, den Allsmäktige, löfte. Den andra är att när man ångrar sig inför aposteln så får man styrka och räddas från Satans angrepp. Var uppmärksamma på att när ni blir medlemmar i den här församlingen, får avsikten inte vara världsliga mål, utan era målsättningar skall alltid vara att uppnå Allahs välbehag, ty denna världen är bara en övergående fas, som kommer att försvinna på ett eller annat sätt:¹

---

1. "En natt i välbehag eller en natt i sorg, natten kommer i vilket fall som helst att försvinna".

شبِ تنور گذشت و شبِ سمور گذشت۔

Håll denna världen och dess mål och syften helt åtskilda. Blanda inte ihop dem med er tro, ty denna världen är dömd att ta slut, men tron och dess belöningar är oändliga. (*Mal'uzat, vol. 6, sid. 145*).

Den Utlovade Messias^{al} – vår tids trygghetscitadell/starka försvarsställning

Den Utlovade Messias^{al} har sagt:

O ni kära, o ni växande grenar på mitt träd, som genom Gud Upphöjdes barmhärtighet, som ni åtnjuter, eftersom ni har ingått ett trohetsförbund (bai'at) med mig. Ni skänker era liv, er bekvämlighet och era ägodelar för detta syfte. Jag är medveten om att ni anser att det är er goda lycka att utföra vad helst jag måtte lägga på er till er fulla förmåga. Men jag önskar inte att lägga någonting som är en börda på er, för att era ansträngningar inte bara blir ett resultat av mina direktiv, utan att den har sin upprinnelse i er egen fria vilja. Vem är min vän och vem är mig kär? Bara den som erkänner mig. Bara den som tror att jag har blivit sänd och accepterar mig så som de som är sända av Gud blir accepterade. Världen kan inte acceptera mig för jag är inte av denna världen. Men de vars natur har fått en liten del av den andra världen accepterar mig och kommer att acceptera mig. Den som vänder sig bort från mig, vänder sig också bort från Gud, som har sänt mig. Den som bygger

upp en relation till mig, bygger också upp en relation med Gud. Jag håller en lykta i min hand. Den som kommer till mig kommer sannerligen få del av dess ljus, men den som tänker illa om mig och springer sin väg kommer att kastas in i mörkret.

Jag är denna tids trygghetscitadell. Den som går in i det kommer att vara trygg mot tjuvar och rövare och vilda odjur. Den som försöker hålla sig borta från mina väggar kommer att möta döden från varje håll, så att inte ens hans döda kropp kan räddas. Vem är det då som går in i mitt citadell? Bara den som förkastar det onda och tar till sig det goda, den som ger upp falskheten och går längs sanningens väg och frigör sig från Satans bojor och blir en lydig tjänare till Allah, den Allsmäktige. Var och en som gör det finns i mig och jag finns i honom. Bara den har styrkan att uppnå detta som Allah har skänkt en ren själ. Placerar Han Sin fot i det helvete som kan finnas i en sådan människas inre jag, blir det kallt som om det aldrig hade funnits någon eld där. Sedan marscherar han framåt till dess att Allahs, den Allsmäktige, ande bor i honom och med en speciell manifestation kommer världens Herre att etablera Sig Själv i hans hjärta. Sedan kommer hans gamla jag att förtäras och en ny och ren personlighet skänks till honom. För honom blir Allah, den Allsmäktige, en ny Allah som upprättar en speciell relation till honom. Redan i detta livet utrustas han med det himmelska livets rena tillbehör.

Måtte Allah, den Allsmäktige, göra det möjligt för oss att uppfylla alla de löften, som vi har skänkt den Utlovade

Messias^{al} och måtte vi förbli fasta när det gäller alla hans villkor i Trohetseden (*bai'at*), måtte vi genom att följa hans lära göra våra liv till paradiset och måtte vi bli dömda till att bli paradisetts invånare i nästa värld. Måtte Allah, den Allsmäktige, hjälpa oss. Amen (*amin*).

DEL II

**DEN ANDLIGA
REVOLUTIONEN**

som ett resultat av Trohetseden (bai'at)

P R E D I K A N

Ur fredagspredikan i Fadlmoskén, London, Storbritannien den 26 september 2003.

Glädj er över att ni från och med nu för alltid kommer att lyda under 'Ma'rufbeslut (goda beslut)

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعَنَّكَ عَلَيَّ
أَنْ لَا يُشْرِكُنَّ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا
لَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ
بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ
فَبَايِعْنَهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ○

”O Profet! När troende kvinnor kommer till dig och svär trohetseden att de icke skall sätta något (vid Allahs) sida och att de icke skall stjäla och icke begå äktenskapsbrott eller dräpa sina barn, eller framställa någon skandalös anklagelse som de själva avsiktligt har hittat på, eller vara olydiga mot dig i det som är rätt, acceptera då deras trohetsed och be Allah förlåta

dem,. Allah är helt förvisst synnerligen förlåtande, barmhärtig. ” (Kapitel (sura) *Al-Mumtahanah* 60:13).

I min föregående fredagspredikan förklarade jag det tionde och sista villkoret för Trohetseden (*bai'at*). Jag skulle vilja fortsätta utveckla begreppen som rör *ma'ruf* (goda befallningar).

Förklaring till begreppet lydnad när det gäller direktiv som baseras på godhet.

Den vers som jag läste upp ur den Heliga Qur'anen betonar att de kvinnor som avlägger *Bai'at* (Trohetseden) skall lova att inte sätta upp jämlingar vid Allahs sida, inte stjäla, inte bedriva otukt eller begå äktenskapsbrott, inte dräpa sina barn eller försumma barnens moraliska uppfostran, inte anklaga någon falskt och att inte vara olydiga i frågor som är *mar'uf* (goda befallningar). Här kan en fråga uppkomma: Kan en profet, som är utsedd av Allah, den Allsmäktige, ge direktiv som inte är goda (*ghair ma'ruf*)? Om en profet kan göra det, så är det uppenbarligen också möjligt för hans efterföljande kalifer (*khulafa'*) att ge anvisningar som inte är korrekta. Det måste vara helt uppenbart att en profet inte kan ge sådana anvisningar. Allt en profet säger måste vara *ma'ruf* (goda befallningar). Det är uteslutet att han skulle kunna säga något annat. Därför nämns det på flera ställen i den Heliga Qur'anen att Allahs och Profetens^{sa} befallningar måste åtlydas. Då uppkommer frågan: Varför finns det två

olika direktiv? I själva verket finns det ingen motsättning i direktiven utan det rör sig bara om ett missförstånd.

Som jag sagt tidigare måste varje direktiv från en profet vara *ma'ruf* (god befallning). En profet kan inte hitta på ett åläggande som går emot Allahs, den Allsmäktige, befallningar och som går emot de religiösa lagarna (*shari'a*). Istället är han utsedd för att verkställa Guds befallningar. Hur skulle han kunna gå tvärt emot det uppdrag han tilldelats? Detta är ett glädjande budskap till er att när ni accepterar en profet, när ni accepterar den som är utsedd av Gud, och genom att gå med i hans Församling, har ni räddat er själva. Ni är räddade på grund av att ni inte kommer att få någon befallning som inte baseras på godhet. Alla de anvisningar som ges till er är Gud behagliga. *Hadrat Khalifat ul Masih I^a* (den förste khalifen efter Messias^{al}) förklarar detta genom att säga:

”Det finns ytterligare ett misstag och det gäller förståelsen av ”lydnad i goda ting”, att vi inte kommer att lyda i sådana frågor som vi tror inte är ’goda’. Detta ord har också kommit med referens till den Helige Profeten^{sa}. (”eller vara olydiga mot dig i det som är rätt”. (*Kapitel (sura) Al-Mumtahanah 60:13*).

وَلَا يَعْصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ

Har dessa personer gjort en lista över den Helige Profetens^{sa} brister också? På samma sätt har *Hadrat Sahib* skrivit ’lydnad i goda ting’ i sina villkor för *Bai'at* (Trohetseden). Det finns en vishet i detta. Jag tvivlar inte alls på någon

av er. Jag har förklarat dessa frågor för er så att ingen av er skall kunna bli ordentligt lurad. (*Khutabat-e-Nur, Khutbah 'Id-ul-Fitr, den 15 oktober 1909, sid. 420-421*).

Den Utlovade Messias^{al} skriver och förklarar ämnet¹:

يَأْمُرُهُمُ بِالْمَعْرُوفِ

Denne Profet ger er anvisningar i frågor som inte står i motsats till sunt förnuft. Och han förbjuder er sådant som ert sunda förnuft också förbjuder er. Och han gör det rena tillåtet för er och det orena förbjudet. Och han undanröjer de bördor som nationerna var begravda under. Och han befriar från de ok som hindrade deras nackar från att rätas upp. Därför kommer de som tror på honom, styrker honom genom att tro på honom, hjälper honom och följer det ljus som sänts tillsammans med honom, kommer de att undgå denna världens och det tillkommandes svårigheter. (*Barahin-e-Ahmadiyyah, vol. 5, Ruhani Khaza'in, vol. 21, sid. 420*).

Eftersom den Helige Profeten^{sa} efterlever Allahs, den Högste, befallningar, ger han bara befallningar som kan accepteras av sunt förnuft. Han förbjuder det onda och uppmuntrar till det goda. Han kan aldrig avvika från detta mål. På samma sätt kan en kalif (*khalifa*), som är en efterföljare till en Profet genom gudomligt vägleda val som utförs av en grupp troende för att fortsätta hans uppdrag, också förmedla åläggandet i samma lära som meddelats av Guds Profet. I denna tid och tidsålder har den Utlovade Messias^{al} förklarat

---

1. Uppmana dem att göra det som är rätt.

de profetior som den Helige Profeten^{sa} förutsade. Därför skall alla beslut nu fattas i enlighet med den religiösa lagen (*shari'a*) och vishetens påbud och om Allah så vill kommer dessa alltid att grundas på godhet. Om det på någon punkt, vid någon tid, på grund av kalifens (*khalifa*) felberäkning eller missförstånd fattas ett beslut som på något sätt skulle kunna vara skadligt för Församlingen, då kommer Allah, den Högste, själv att vidta sådana åtgärder att de skadliga effekterna av ett sådant beslut förebyggs, och om Allah så vill kommer det aldrig att hända igen i framtiden.

I detta avseende säger *Hadrat Musleh-e-Maud*^{ra} (den utlovade reformatorn), *Khalifat-ul Masih II* (den andre Khalifen efter Messias^{al}):

Det är möjligt att en khalif (khalifa) kan göra fel i personliga frågor. Men även om han skulle göra fel i frågor som ligger till grund för fysiska och andliga angelägenheter, kommer Allah den Högste att skydda Sin församling och på något sätt göra honom uppmärksam på misstaget. I de vises terminologi kallas detta ”den mindre graden av helighet”. Detta innebär att profeter har en ”högre grad av helighet” och khalifer (*khulafa*) har en lägre grad av helighet och att Allah, den Högste, inte tillåter några svårare misstag, som kan orsaka en katastrof för *Djama'at* (Församlingen), från deras sida. Deras beslut kan innehålla större eller mindre misstag, men till slut kommer resultatet ändå att leda till Islams seger och förlust för dess fiender. Eftersom khaliferna (*khulafā*) har en ”mindre grad av helighet”, kommer deras ställningstagande att strömma fram från

Allahs ställningstagande. Även om det är sant att det är de som talar, deras tungor kommer att röra sig, deras händer kommer att agera, deras hjärnor kommer att arbeta, så kommer Allahs Hand att finnas bakom allt detta. De kan göra mindre misstag när det gäller de finare detaljerna. Ibland kan deras rådgivare ge dem fel råd. Men när de tar sig förbi dessa hinder, kommer det att vara de som är segerrika. När alla länkar sätts samman kommer kedjan att bli fin och den kommer att bli så stark att ingen kraft i världen kommer att kunna göra sönder den. (*Tafsir-e-Kabir, hadrat Mirza Bashir-ud-Din Mahmud Ahmad^{ra}, vol 6, sid. 376-377*).

Åter igen ger den Heliga Qur'anen en utmaning. Allah säger i den Heliga Qur'anen:

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِن أُمِرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ
 قُلْ لَا تُقْسِمُوا طَاعَةٌ مَّعْرُوفَةٌ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا
 تَعْمَلُونَ ○

”Och de svär sina starkaste eder vid Allah att de, om du befäller dem, förvisso kommer att gå fram. Säg: Svärj icke; (det som begärs av er är) lydnad (till det som är rätt). Allah är förvisso medveten om vad ni gör. (*Kapitel (sura) Al-Nur 24:55*).

Föregående verser i samma kapitel (*sura*) talar också om temat lydnad och de troende förkunnar alltid: Vi hör och vi lyder. Det är deras rättfärdighet som gör det möjligt för dem att nå fram till Allahs närhet och ger dem framgång.

Så även denna vers kräver att man lyssnar, lyder och visar följsamhet i praktiken och inte bara lovar och svär att göra ett eller annat.

Hadrat, Musleh-e-Mau'ud^{ra} (den utlovade reformatorn, den andre Khalifen efter Messias^{al}) har skrivit i boken *Tafsir-e-kabir* att även hycklare avlägger storslagna löften, men den verkliga prövningen är att visa lydnad i sina gärningar, och inte, som hycklarna, bara skryta om det. Här lär Allah, den Högste, sådana människor att utöva lydnad i godhet, det vill säga lydnad i enlighet med den välkända traditionen. Profeten^{sa} kommer inte att be er om något som skulle kunna stå i motsats till den religiösa lagen (*shari'a*) eller till vishetens bud. Så varför frågar ni om det här?

Låt mig ge er ett exempel: Den Utlovade Messias^{al} att ni svurit en Trohetsed till mig; ni har blivit medlemmar i min Församling (*djama'at*), och därför bör ni göra det till er vana att be era fem dagliga böner, avhålla er från att ljuga, sluta vara högdragna, sluta inkräkta på andras rättigheter och börja älska varandra. När det gäller godheten faller allt detta under lydnaden.

Om man inte utför dessa gärningar och fortsätter betyga sin lydnad och agerar enligt den Utlovade Messias^{al} anvisningar, kan detta inte anses vara lydnad när det gäller godheten.

På samma sätt startar khaliferna (*khulafa*) olika projekt vid olika tider. De ger anvisningar rörande religiösa frågor och anvisar människor att gå till moskéerna, att be sina böner, att ge barnen en god uppfostran, att styrka moraliska

värderingar, att fostra mod och uthållighet. De uppfordrar till att kalla andra till Allah och göra finansiella uppoffringar. Allt detta måste följas utan att det brister. De faller med andra ord under kategorin lydnad i det goda. Ingen profet eller kalif (*khalifa*) kommer någonsin att be er göra något som går emot Guds befallningar eller emot vishetens regler. De kommer inte att be er hoppa in i elden eller att dränka er i havet. I min förra fredagspredikan återgav jag en Tradition (*hadith*) där en amir hade bett sina underlydande att hoppa in i elden. Det finns ytterligare en referens som förklarar det här tydligare:

Hadrat Abu Sa'id Khudri^{ra} berättar att:

Den Helige Profeten^{sa} sände in *hadrat* 'Alqamah Bin Mujazziz^{ra} i en strid. När han kom fram dit eller var på väg dit, bad en del av hans armé om att få gå en annan väg. Han tillät dem att göra så och utsåg *hadrat* 'Abdullah Bin Hudhafah Bin Qais as-Sahmai^{ra} till deras ledare. Jag var bland dem som följde med honom. Medan de fortfarande var på väg gjorde de upp en eld för att hålla sig varma eller för att laga mat. 'Abdullah Bin Hudhafah^{ra}, som var humoristisk till sin natur, sade: Är det inte obligatoriskt för er att lyda allt jag säger? De svarade: Det är klart. Då sade 'Abdullah Bin Hudhafah^{ra}: Kommer ni att lyda varje befallning jag ger er? De svarade: Ja, vi kommer att lyda. 'Abdullah Bin Hudhafah^{ra} sade då: Jag befäller er att hoppa in i den här elden. När de hörde detta var det några som reste sig upp och förberedde sig på att hoppa in i den. När 'Abdullah Bin Hudhafah^{ra} såg att de verkligen tänkte

hoppa in i elden, sade han till dem att låta bli (att hoppa in i elden). När vi sedan återvände berättade följeslagarna det som inträffat för den Helige Profeten^{sa}. Den Helige Profeten^{sa} sade: Om någon av era ledare befaller er att vara olydiga mot Allah, den Högste, så skall ni inte lyda honom. (Sunano Ibn-e-Majah, Kitab-ul-Jihad, Babu La Ta'ata fi Ma'siyatillah).

Det måste stå klart för alla att en profet eller kalif (*khalifa*) inte kan säga så ens på skämt. Det är på grund av detta som Allah, den Högste, har sagt att om ni ser att en *amir* (vald andlig ledare) är olydig, skall ärendet hänvisas till Allah och Hans Sändebud. I den här tidsåldern har ett rättfärdigt kalifat (*khilafat*) nämligen *Khilafat-e-Rashida*, upprättats efter den Utlovade Messias^{al} bortgång. Vänd er därför till kalifen (*khalifa*) och hans beslut kommer alltid att vara gott, om Allah så vill (*in sha'Allah*) och i enlighet med Allahs och Hans Profets anvisningar. Som jag sagt tidigare: Var glada! Nu kommer ni alltid att lyda under anvisningar som baseras på godhet. Det kommer, om Allah så vill (*in sha'Allah*) inte att finnas några beslut som inte baseras på godhet.

Den Utlovade Messias^{al} åstadkom en andlig revolution.

Efter detta skulle jag vilja tala om huruvida de som, efter att ha anslutit sig till den Utlovade Messias^{al} församling, svurit Trohetsed till honom och lovat följa Trohetsedens (*bai'at*) tio villkor, agerade i enlighet med dessa villkor och utgjorde

ett exempel på lydnad, eller om det bara var tomt prat när de lovade lydnad mot dessa villkor. För att göra detta har jag tagit några exempel som illustrerar de förändringar och den andliga revolution som ägt rum hos dem som svurit Trohetseden (*bai'at*). Exempel på den typ av förändringar kan ses under den Utlovade Messias^{al} livstid såväl som nu, i vår tid.

Den Utlovade Messias^{al} säger:

Jag förklarar under ed att det finns minst etthundratusen människor i min Församling (*djama'at*) som med sina hjärtans fulla uppriktighet tror på mig. De lever rättfärdigt och efter att ha lyssnat på mig rörs de till ymniga tårar. (Sirat ul-Mahdi, vol. 1, sid. 165, andra upplagan, utgiven år 1935).

Tag avstånd från shirk (att sätta upp jämlikar bredvid Allah)!

Ett av villkoren i Trohetseden (*bai'at*) är att man skall avhålla sig från att sätta upp jämlikar bredvid Allah (*shirk*). Inte bara våra män utan även våra kvinnor har satt upp så höga krav på sig själva som modeller när det gäller att uppfylla detta villkor, att våra hjärtan fylls med Allah's lovprisning när vi ser den omvälvande förändring de har genomgått och man sporras att be för den Utlovade Messias^{al}.

Det finns till exempel en händelse i *hadrat* Chaudhry Zafrulla Khans mors liv, som visar hur mycket hon

avskydde *shirk* (att sätta upp jämlingar bredvid Allah). Det berättas att många av hennes barn dog i tidig ålder. En gång blev ett av barnen sjukt och behandlades mot sin sjukdom. Någon kom på besök och lämnade kvar en amulett för att den skulle ha en läkande effekt på barnet. En kvinna tänkte hänga amuletten om barnets hals. Modern ryckte till sig amuletten och kastade in den i elden och sade: Jag litar helt och fullt på Herren, min Skapare, och dessa amuletter har ingen betydelse för mig.

Senare, när barnet var 2 månader, tog hon det med sig till sina svärföräldrar i Daska och stannade där i 6 månader. Nu var barnet 8 månader gammalt och hon tog det med sig till sina föräldrar. Efter 6 dagar besökte samma kvinna, Jay Devi, henne igen. Hon kysste gossen och bad om några klädesplagg och sädeskorn och föreslog att de skulle använda det onda från barnet. Modern svarade henne: Du är en fattig änka. Om du vill ha något som välgörenhet kommer jag med glädje att ge dig så mycket jag har råd med, men jag hör inte till dem som tror på onda andar. För mig är endast Allah den Högste den som råder över liv och död. Jag accepterar inte att något annat skulle kunna spela någon roll i sådana frågor. För mig är sådana tankar det samma som att sätta upp jämlingar med Gud. Jag avskyr dem väldigt mycket och av det skälet vill jag inte ge dig något alls. Jay Devi svarade: Men tänk på saken, om du vill rädda ditt barns liv så måste du ge mig det jag bett om.

Några dagar senare, medan modern badade samma lille gosse, kom Jay Devi på besök igen och gjorde en gest och

sade: Är det samma lille prins? Modern bekräftade detta och sade: Ja, det är samma! Jay Devi bad återigen om samma saker, men modern vägrade vänligt men bestämt att ge henne något. Då blev Jay Devi förnärad och sade: Som du vill! Bara om du lyckas ta dig hem med barnet vid liv kan du säga att jag talade osanning. Modern svarade: Vad som än händer så är det Guds vilja. Jay Devi vände sig om för att gå och medan hon fortfarande var på innergården utanför huset, började Zafar kräkas blod mitt under badet och det kom även blod från hans tarmar och i ett slag blev hans tillstånd kritiskt. Inom några timmar därefter avled han. Modern vände sig till Allah med orden: O min Herre, det var Du som gav honom till mig och det är Du som har tagit honom igen. Jag är nöjd med Din vilja. Snälla, ge mig tröst, så att jag kan ha tålamod. Sedan återvände hon till Daska, sin hemstad med tomma armar. (*Ashab-e-Ahmad*, vol. 2, sid 15-16, utgiven år 1969).

Nu är det uppenbart för oss hur Allah, den Högste, tröstade henne med oräkneliga ynnestbevis, så till den grad att Han gav henne en son av Chaudhry Zafrulla Khans kaliber. Han levde ett långt liv och erhöll en synnerligen hög rang och framstående ställning i hela världen.

Överväldigas inte av syndiga passioner

Nu vill jag ge er ett exempel från våra dagar, inte från det förgångna och från den afrikanska folkgruppen. Exemplet

visar hur människor skyddas mot de mänskliga passionernas syndiga frestelser när de antagit Trohetseden (*bai'at*).

Bland hedningarna i Afrika finns många snuskiga seder och vanor. Men så snart människorna ansluter sig till Ahmadiyyaförsamlingens fålla, sveper de bort alla sådana vanor och åstadkommer en ren förändring inom sig själva, som om de gamla vanorna inte hade existerat. Vi har fått veta att inbitna alkoholister genast började avsky alkohol, vilket gjorde stort intryck även på andra. När de talar om sådana händelser, säger de religiösa ledarna att Ahmadiyyaförsamlingen har lagt en magisk förtrollning över dem, vilket gjort att de kunnat sluta dricka alkohol.

Jag minns en annan händelse. En missionär berättade för mig att en man i Ghana, som hade olika slags ovanor, som till exempel att dricka alkohol och otukt, med mera. Men när han blev Ahmadi genomgick han en fantastisk förändring. Eftersom människor är fattiga och det finns brist på bostäder, hyr många ett rum i ett större hus. Att hyra ett rum är vanligt och den här mannen var van att leva i den typ av omgivning och hade många kvinnliga kontakter. Så snart han hade konverterat och blivit Ahmadi, meddelade han dem att inte komma till honom med ont uppsåt. Men en kvinna fortsatte hänga efter honom. För att bli kvitt henne använde han sig av den här metoden: När han såg henne komma, reglade han dörren från insidan och började be frivilliga böner (*nawafil*) eller läsa i den Heliga Qur'anen. På så sätt skyddade han sig mot frestelser. Detta

är den typ av omvälvande förändringar som åstadkoms av Ahmadiyya.

En annan av våra missionärer, *maulana* Bashir Ahmad Qamar *sahib* berättade följande:

Efter Id-bönen gick denne ödmjuke tjänare och några medlemmar i vår församling (*djama'at*) i Ghana till en av stamhövdingarna. Han väntade på oss tillsammans med andra hövdingar. När vi kom fram till hans hov började alla ahmadierna sjunga entusiastiskt för hövdingarna och deras sällskap. En äldre man bland ahmadierna stod rakt framför hövdingen och viftade med sin stav och sjöng riktigt passionerat. Andra i sällskapet, fler än trehundra, började upprepa sångens ord! När jag frågade tolken fick jag veta att de sjöng till Allahs, den Högste, lovprisning och välsignade islam. De berättade att före Ahmadiyyat hade de varit hedningar och tillbett avgudar. De hade ingen kännedom om det tillåtna (*halal*) och det förbjudna (*haram*), det goda eller det onda. De levde helt och hållet som djur, de var vildar. De brukade dricka alkohol som om det vore vatten. Ahmadiyyat visade dem den rätta vägen, och de gjorde sig av med sina onda seder och började leva som människor. Dessa människor berättade det som Ahmadiyyas sanning, i full förtröstan inför sin egen stamhövding, som väl kände till deras tidigare vanor (*Ur ett sammandrag av den månatliga tidskriften Ansarullah, januari 1984, sid. 30-31*).

Regelbundenhet i bön och iver när det gäller att be *tahaddjudbönen* (frivillig, formell nattbön)

Villkoren för Trohetseden (*bai'at*) innebär en uppmaning att vara punktlig när det gäller att be de fem dagliga böerna och att be den frivilliga, formella nattliga bönen (*tahaddjud*). Den Utlovade Messias^{al} sade:

Jag har lagt märke till att de följeslagare som avlagt Trohetsed (*bai'at*) till mig snabbt förbättras när det gäller rättfärdighet och förmåga att göra goda gärningar. Efter mubahaladagarna (dagar för en speciell böneduell) har vår Församling (*djama'at*) antagit en ny färg. Den lever som i en ny värld. Jag ser dem ofta gråta när de böjer sig till marken i bön och uppriktigt ber sina frivilliga, formella nattliga böner (*tahaddjud*) i all ödmjukhet. Människor med orena hjärtan kallar dem tvivlare, men de är islams liv och hjärta. (*Damimah Anjam-e-Atham, Ruhani Khaza'in, vol. 11, sid. 315, fotnot*).

Här vill jag återigen ge ett exempel från Ghana, där människor har åstadkommit en stor förändring, som jag själv kunnat observera. Några personer reste väldigt långt och kom fram sent på kvällen. Det var nästan midnatt innan de fick en möjlighet att gå till sängs. När jag vaknade upp vid 2-tiden på natten såg jag dem böjda till marken i bön.

Ännu en berättelse dyker upp i mitt minne. *Hadrat munshi* Muhammad Ismail^{ra} berättade att han bara kan minnas att

han missat en enda bön i församling, utan att ha giltiga skäl för det, och det var en gång när han var tvungen att lämna moskén i ett angeläget ärende. (*Ashab-e-Ahmad, vol.1, sid 196, utgiven år 1951*).

Det finns ytterligare en berättelse om *hadrat munshi Muhammad Ismail^{ra}*. Efter att ha avlagt Troheteseden (*bai'at*) till den Utlovade Messias^{al} och efter det att han kommit tillbaka till sin hemstad, lade andra märke till att han hade slutat med tidigare meningslösa vanor, som till exempel att spela kort, sitta och prata strunt och att sitta på torget. Däremot blev han mycket regelbunden när det gällde att be den frivilliga, formella nattliga bönen (*tahaddjud*). Andra förvånades storligen över att se dessa stora förändringar i hans karaktär. (*En summering från Ashab-e-Ahmad, vol.1, sid. 200, utgiven år 1951*).

När det gäller att be de dagliga bönerna och *tahaddjud*bönen (frivillig, formell nattlig bön), berättar *hadrat nâwwab Muhammad Ali^{ra}*:

Vid tiden för solförmörkelsen befann jag mig i Qadian för att be. *Maulavi Muhammad Ahsan Amrohi* ledde bönen och alla de som bad grät häftigt. Under den speciella månaden *Ramadan* (fastemånaden i den islamiska månkalendern, övers. anm.) brukade det vara en hel del liv och rörelse på Ahmadiyyatorget redan vid 2-tiden på natten. De flesta gick till sina hem, många kom till Mubarakmoskén för att delta i *tahaddjud*bönen (frivillig, formell nattlig bön), måltider åts och *fadjrbö*nen (den tidiga morgonbönen) bads under de tidiga morgon-

timmarna. Sedan reciterade man den Heliga Qur'anen och vid åttatiden kom den Utlovade Messias^{al} ut för sin morgonpromenad. Alla hans följeslagare stannade kvar i hans sällskap. Allt detta fortgick till omkring elva eller tolv. Sedan kallades böneutropet (*adhan*) ut för *dhuhr*bönen (den första av de två eftermiddagsbönerna) som bads före klockan ett på eftermiddagen. *'Asr*bönen (den andra av de två eftermiddagsbönerna) bads också så tidigt det gick. Den enda lediga tiden som blev över var mellan *'asr* och *maghrib* (den första av de två kvällsbönerna). Efter *maghrib*bönen åts en kvällsmåltid. Därefter bads *'ishab*bönen (den andra av de två kvällsbönerna) omkring klockan åtta eller halv nio. Därefter var det dödstyst, som om ingen alls bodde där. Ändå var alla uppe vid tvåtiden på natten och platsen var full av liv och rörelse igen. (*Ashab-e-Ahmad*, vol. 2, sid. 77, utgiven år 1952).

Hadrat Khalifatul Masih IV^{ra} (den fjärde kalifen efter Messias^{al}) har skrivit att *hadrat nāwwab* Muhammad 'Abdullah Khan^{ra} älskade de fem dagliga bönerna. Hans entusiasm och strävan efter bön i grupp var särskilt utmärkande. Han var synnerligen punktlig när det gällde att gå till moskén för de fem dagliga bönerna. Till och med när han var sängliggande på grund av hjärtproblem brukade han lyssna till böneutropet (*adhan*) lika kärleksfullt som när den som är förälskad lyssnar till den älskades röst. När han återfick en del av sin styrka brukade han låta någon som var yngre leda bönen, så att han kunde uppfylla sitt hjärtas önskan och be sin bön tillsammans med andra. Ibland drog han sin stol nära bönerummet i *Ratan Bagh*huset för att kunna vara med

i bönen tillsammans med de andra. När han flyttade till sitt hus i *Model Town* gjorde han särskilda anordningar för de fem dagliga bönerna och omvandlade på sätt och vis sitt hem till en moské. Han bad att böneutropet (*adhan*) skulle kallas ut fem gånger om dagen. Beroende på vädret ordnade han så att bönemattorna antingen lades ut på gräsmattan eller inne i huset. För det mesta kom han först och väntade på de andra som kom för att be. Att tillåta att alla slags människor kom till ens hem fem gånger om dagen är inte någon vanlig egenskap. Egenskapen blir ännu mer betydelsefull om man betänker att husets ägare hade en hög levnadsstandard och han hade en mycket stor social kontaktyta. (*Ashab-e-Ahmad*, vol. 12, sid. 152-153, utgiven år 1965).

Den Utlovade Messias^{al} säger om *sheikh* Hamid Alis ihärdighet rörande de fem dagliga bönerna:

Sheikh Hamid Ali (som jag älskar för Allahs sak) är en from ung man som kommer från en from familj. Han har varit i min tjänst omkring sju eller åtta år. Jag vet helt säkert att han är uppriktig och att han älskar mig. Att förstå rättfärdighetens djupaste detaljer är en uppgift för de med djupare kunskap och fromhet, men så långt han kan förstå det, försöker han efter sin bästa förmåga att följa den Helige Profetens^{sa} Sedvänja (*sunna*) och att ivrigt följa de rättfärdigas väg. Jag har sett honom när han var mycket sjuk, nästan döende, försvagad som en död kropp, men ändå var han synnerligen punktlig när det gäller att be de fem dagliga bönerna. Han bad sina böner även när han befann sig i det mest kritiska tillstånd. Jag vet att

det är tillräckligt att se hur flitig någon är när det gäller att be de fastställda bönerna, för att kunna bedöma hans rättfärdighet och gudsfruktan. Jag är alldeles säker på att den, som ber sina böner synnerligen samvetsgrant utan att fruktan, sjukdom eller andra störningar kan stoppa honom, utan tvivel har en sann tro på Gud. Men denna tro ges endast de fattiga. Bara mycket få förmögna erhåller den välsignelsen. (*Izala-e-'Auham, Rihani Khaza'in, vol. 3, sid. 540*).

Om villkoret att man måste be sina fem dagliga böner regelbundet i enlighet med Guds and Hans Sändebuds^{sa} befallning, berättar en respekterad äldre herre, *maulavi* Fadl Ilahi exemplet om *hadrat* Mirza Ayyub Beig^{ra}.

Den Utlovade Messias^{al} hyste stor tillgivenhet för *hadrat* Mirza Ayyub Beig^{ra}. En dag bad jag min första kvällsbön (*maghrib*) i hans hus. *Hadrat mufi* Muhammad Sadiq^{ra} var också där. *Hadrat* Mirza Beigs^{ra} bön var ett sant exempel på:

الصَّلَاةُ مِعْرَاجُ الْمُؤْمِنِينَ

Bön är den troendes himmelsfärd. (*Den Helige Profetens^{sa} Tradition (hadith)*).

När han bad var han helt avskärmad från världsliga tankar och hans ögon tårades. Just den dagen bad han ovanligt länge. Efter bönen, när alla satt tillsammans, tillfrågades Mirza *sahib* för skälet till att han gjort bönen så lång. Till en början tvekade han och ville inte säga någonting, men när han enträget ombads besvara frågan, förklarade han

att när han bett durud (den del av bönen som innehåller välsignelser för den Helige Profeten^{sa}) såg han i en vision hur den Helige Profeten^{sa} gick fram och tillbaka på en plattform och bad samtidigt till Gud. Mirza *sahib* förklarade till och med de arabiska orden och deras översättning. Börens betydelse var att Gud måtte rädda hans församling (*Umma*) från förnedring och istället ge dem trygghet och framgång. Mirza *sahib* sade att han upprepade amen (*Amin*) om och om igen när han hörde den bönen. Sedan såg han den Utlovade Messias^{al} be: O Gud, hör den Helige Profetens^{sa} alla böner och rädda hans församling (*umma*) från onådens avgrund! När den Utlovade Messias^{al} sedan avslutade sin bön, så gjorde Mirza *sahib* det samma. (*Ashab-e-Ahmad*, vol. 1, sid. 194-195, utgiven år 1997).

Detta är den stora omvandlingen. Han såg (den Helige Profeten^{sa} i) en vision medan han var helt vaken.

Vilken effekt hade Trohetseden (*bai'at*) på *hadrat* Mirza Ya'qub Beig^{ra} och *hadrat* Mirza Ayyub Beig^{ra}? De berättar själva att deras far sade till en vän: När mina två söner kom hem för att tillbringa sommarloven 1892 och 1893, förvånades jag över att se en så stor förändring i deras personlighet. I ren förvåning brukade jag fråga Gud: Vad har hänt? Vad har Han skänkt dem för att åstadkomma en sådan förändring att de blivit till ljus över ljus. De ber alla sina böner vid rätt tid och i fullständig ödmjukhet, med entusiasm och kärlek. Under bönen mjuknar deras hjärtan och de gråter. Ibland gråter de högt. Ofta ser jag tecken på gudsfruktan i deras ansikten som våta av tårar.

Båda pojarna var väldigt unga vid den tiden. De hade just börjat få skägg. När jag ser deras omvandling brukar jag ge uttryck för min oupphörliga tacksamhet mot Allah, den Allsmäktige. All oro jag tidigare hyste rörande deras andliga svaghet var försvunnen.

De berättar vidare att deras far sade till en vän: Jag kände inte till hemligheten bakom den stora omvandlingen. Jag visste inte var de kunde ha fått den nåden och andliga välsignelsen fastän de var så unga. Längre fram, när det gått en tid, upptäcktes det att de fått denna rättfärdighet genom att ingå Trohetsförbund (*bai'at*) med den Utlovade Messias^{al}. (*Ashab-e-Ahmad, vol. 1, sid. 186, utgiven år 1997*).

Hadrat Chaudhry Nasrullah Khan^{ra}, far till *hadrat* Chaudhry Zafrulla Khan utgör ett exempel, som beskrevs av hans söner:

Från min tidiga barndom hade jag uppfattningen att min far, *hadrat* Chaudhry Nasrullah Khan^{ra} var mycket regelbunden när det gällde att be sina böner och han bad dem med stor omsorg. Han var synnerligen trägen när det gällde att be tahadjudbönen (frivillig, formell nattbön). Jag ser ofta för mig hur min far brukade be eller läsa i den Heliga Qur'anen. Efter det att han svurit Trohetseden (*bai'at*) brukade han be Fadrbönen (den tidiga morgonbönen) i församlingen i en moské som låg långt hemifrån. Så vi brukade gå hemifrån medan det ännu var mycket mörkt. (*Ashab-e-Ahmad, vol. 11, sid. 163, utgiven år 1962*).

När det gäller att alltid be sina böner, vill jag berätta om *hadrat* herr (*babu*) Faqir 'Ali^{ra}. Han handlade alltid enligt ordspråket: Hjärtat hos vännen, handen vid arbetet. M. Bashir Ahmad *sahib* berättar att vid den tiden när människorna förödmjukades mycket av att de brittiska härskarna hade makt och stort inflytande, brukade herr (*babu*) Faqir 'Alis^{ra} brittiske officerare säga till honom: "Maulavi sahib, en dag kommer du att ställa till med en olycka. Du har alltid fullt upp med att be böner." Han blev mycket upprörd över de kommentarerna. En dag stängde han dörr och fönster (till kontoret) och gick fram till den brittiska officeren, som blev rädd och kanske trodde att han skulle bli attackerad. Babu Faqir Ali^{ra} försäkrade att han inte hade några sådana avsikter, utan bara ville tala med honom i enrum. Babu Faqir Ali^{ra} förklarade för officeren att denne själv tog sig tid att gå till tvättrummet, röka cigaretter och dricka te, så varför hade han då invändningar mot att Babu Faqir Ali^{ra} bad sina böner? Officeren svarade att han bara följde sina naturliga behov. Babu Faqir Ali^{ra} svarade att han var underställd officeren och tänkte lyda honom, men enbart när det gällde hans plikt i tjänsten och att han inte var skyldig att lyda honom i andra avseenden. Därför kunde han inte sluta upp med att be sina böner. Om någon olycka inträffade genom hans försummelse eller om ett tåg blev försenat så skulle officeren inte tveka utan ta itu på skarpen med honom. När han hade sagt detta öppnade han fönstret och dörren. Den brittiska officeren slogs av häpnad över detta. När helst babu Faqir Ali^{ra} sedan var redo att utföra tvagningen, brukade officeren säga till honom:

”Maulavi *sahib*, tag er den tid ni behöver för att be er bön; jag passar på era arbetsuppgifter under tiden.”

Vid ett annat tillfälle lade officeren märke till hur torftigt han åt och även detta gjorde intryck på honom. (*Ashab-e-Ahmad, vol. 3, sid. 61, reviderad upplaga utgiven i Qadian, Indien*).

När en av de första Ahmadierna i Storbritannien Bilal Daniel Hawker Nuttal *sahib* accepterade Ahmadiyyat, så valde han själv namnet Bilal. När han sedan följde i *hadrat* Bilals^{ra} fotspår blev han känd för sitt sätt att kalla till bön (*adhan*). Han hade verkligen en stark önskan om att kalla andra till bön. (*En summering ur den månatliga tidskriften Ansarullah, juni 1965, sid. 36*).

Undertryck passionens impulser

Ett annat villkor är att undertrycka passionens impulser. Här följer några exempel.

Under ett möte med hinduer uppstod en dispyt och Församlingens (*djama'at*) representanter visade stor återhållsamhet. Den Utlovade Messias^{al} uppskattade denna goda egenskap i Församlingen (*djama'at*) och sade:

Om de vänligt sinnade muslimerna inte hade brytt sig om sin höga moraliska standard, och hade de inte visat tålmod och undertryckt sin ilska i enlighet med Qur'anens lära, skulle det ha blivit ett riktigt blodbad på mötet på grund av de problem som sattes igång av personer som kommit

i onda avsikter. Vår Församling förtjänar tusenfaldiga lovprisningar för att de visade ett utmärkt exempel på tålamod och återhållsamhet. De förblev tysta även när de hörde sådana smädelser som var värre än en fiendes kulor. (*Chasma-e-Ma'rifat, Ruhani Khaza'in, vol. 23, sid. 10*).

Sedan sade han också:

Om jag inte rått min församling att visa tålamod, och hade jag inte förberett min församling på ett sådant sätt att de alltid kunde möta kränkningar med tålamod, hade marken på mötesplatsen varit full med blod. Men det var lärosatserna om tålamod som höll deras temperament i schack. (*Chasma-e-Ma'rifat, Ruhani Khaza'in, vol. 23, sid. 8*).

Ett annat exempel på hur passioner kan undertryckas beskrivs rörande *hadrat sayyed Abdus Sattar Shah^{ra}* och det är ett fenomenalt exempel. Det lyder:

En dag gick *hadrat Shah sahib^{ra}* till en moské i närheten för bön. Vid samma tid gjorde Chaudhry Rahim Baksh sahib, en bitter fiende till Ahmadiyyat, sig redo för tvagningen med en kanna i handen. När han fick syn på *hadrat doktor sahib* (som var en statsanställd doktor, stationerad vid länsjukhuset), försökte han dra in honom i en religiös diskussion. Chaudhry Rahim Baksh *sahib* blev mycket vred på *hadrat Shahs sahib^{ra}* synpunkter och drämde till honom i pannan med kannan. Kannan gick i bitar när den träffade pannan. Huden på pannbenet skadades och blodet började rinna. Doktors *sahib* kläder blev genomdränkta av blod. Han höll ena handen över såret och begav sig genast till

sjukhuset för att få behandling. Chaudhry Rahim Baksh sahib var orolig och undrade vad som skulle hända med honom. Han visste att *hadrat* Sattar Shah^{ra} var en statsanställd doktor och förutsatte att tjänstemännen troligen skulle tro doktorn sahib och att han själv skulle råka i kläm. Han visste inte vad han skulle göra eller var han kunde gömma sig. Med dessa förskrämda tankar stannade han kvar och gömde sig (i moskén). Under tiden fick doktorn sahib sin panna omlagd, fick medicin, bytte sina nerblodade kläder och gick tillbaka till samma moské för att be sin bön. När han kom in i moskén såg han Chaudhry Rahim Baksh sahib och sade leende: ”Chaudhry Rahim Baksh, har du lugnat ner dig litet nu?” Chaudhry Rahim Baksh blev väldigt rörd när han hörde detta och tog hans händer i sina, bad om förlåtelse och sade: ”Shah sahib, skriv ut ett formulär till Trohetsed (*bai’at*) för mig.” Detta slag av hög moralisk standard kan inte ha visats av någon annan än en medlem i en församling som hör till Gud. På så sätt blev Chaudhry sahib en Ahmadi och några dagar senare gick även andra i hans familj med i Församlingen (*djama’at*). (*Hadrat doctor Abdus Sattar Shah Sahib^{ra}, insamlad av Ahmad Tahir Mirza, sid. 63, Madjlis Khuddam-ul-Ahmadiyya, Pakistan*).

Detta var några få exempel som jag har berättat för er och som berör Trohetsedens (*bai’at*) tre eller fyra första villkor. Jag kommer, om Gud så vill (*in sha Allah*) att berätta några fler exempel som visar vilka omvälvande förändringar människor genomgick efter att ha avlagt Trohetseden (*bai’at*), så att andra medlemmar och den yngre generationen också kan få veta, och försöka åstadkomma en liknande förändring

inom sig själva, och måtte de aldrig frukta Antikrist (*dadjal*),
den store bedragaren. Amen (*amin*).

P R E D I K A N

*(Ur fredagspredikan den 10 oktober 2003 i moskén
Bait-ul-Futuh, Morden, Storbritannien)*

Trofasthet mot Allah, den Högste, i med- och motgångens alla skiften.

Under min förrförra fredagspredikan talade jag om den förvandling som ahmadierna genomgick när de en gång gått med i den Utlovade Messias^{al} församling och lovat leva efter de tio villkoren i Trohetseden (*bai'at*). Jag har redan beskrivit några exempel och fortsätter nu med samma ämne.

I det femte villkoret avkrävde den Utlovade Messias^{al} ett löfte om att även om medlemmarna möter svårigheter, motgångar, bekymmer, problem, vanära och förödmjukelse, får de aldrig skylla på Allah, den Allsmäktige. Fortsätt istället att söka Hans nåd samtidigt som ni lovar att ni alltid kommer att vara tillfreds med Allahs, den Allsmäktige, vilja. Jag kommer nu att ta upp några praktiska exempel på detta.

Hadrat Khalifatul Masih I:s^{ra} (den förste kalifen) exempel kommer först och främst. Efter att ha fått mässlingen avled

hans son Abdul Qayyum i augusti 1905. Han var då omkring två år gammal. Den förste kalifens^{ra} (*khalifa*) exempel var helt i enlighet med den Helige Profetens^{sa} sedvänja (*sunna*). Han kysste barnet medan hans ögon fylldes av tårar. Sedan sade han:

Jag avtäckte inte barnets ansikte för att jag var orolig utan för att jag ville följa sedvänjan (*sunna*). När den Helige Profetens^{sa} son Ibrahim (välsignelser och frid vare med honom) gick bort hade den Helige Profeten^{sa} kysst hans ansikte och haft tårar i ögonen. Han prisade Allah och sade: ”Fastän även en kort separation är svår att uthärda, är jag ändå nöjd med Allahs, den Högstes, vilja.” För att uppfylla denna Sedvänja (*Sunna*) täckte jag av hans ansikte och kysste honom. Det är Allahs nåd och en orsak att vara glad att jag fick en möjlighet till att uppfylla Sedvänjan (*sunna*).

Detta är vad den person gjorde, om vilken den Utlovade Messias^{al} sade:

چہ خوش بودے اگر ہر ایک ز اُمت نور دیں بودے

ہمیں بودے اگر ہر دل پُر از نور یقین بودے

”Hur underbart skulle det inte vara om alla i min Församling var som Nur-ud-Din.

Det kan emellertid endast bli så om varje hjärta är uppfyllt av trons ljus.”

Ett annat exempel rör *hadrat* Chaudhry Nasrullah Khan^{ra}. Chaudhry Zafrulla Khan^{ra} skriver:

Vi hade en bror som hette Hamidullah Khan. Han var yngre än den käre, senlidne Chaudhry Shukrullah Khan^{ra} och äldre än senlidne Chaudhry Abdullah Khan^{ra}. Efter några dagars sjukdom gick han bort ungefär nio år gammal. Han dog vid tiden för morgonbönen (*fajr*). Min far hade varit uppe hela natten för att passa honom. Efter min brors bortgång ordnade min far med begravningen och annat som hörde till. När han utfört dessa göromål fullföljde han sina åtaganden gentemot sina klienter som vanligt när domstolen öppnade. Varken hans klienter, kollegor eller domstolens tjänstemän fick veta att han kommit till sitt arbete efter att ha begravt sitt älskade barn, nöjd och tillfreds med sin Herres vilja. (*Ashab-e-Ahmad, vol. 11, sid. 165-166, utgiven 1962*).

Hadrat Dia'-ud-Din Qadi^{ra} skriver:

När min hustru och mina tre barn gick bort ökade opponenternas upphetsning. De gjorde allt de kunde för att förödmjuka mig och för att skada mig finansiellt och på alla upptänkliga sätt. Jag hade därtill råkat ut för ett inbrott hemma. Beaktandet av alla dessa svårigheter ger en god bild av den vånda och svåra smärta jag genomled. Alla dessa gudomligt riktade prövningar och svårigheter inträffade så som den Utlovade Messias^{al} redan hade förutsagt. Under denna prövningarnas tid skrev den Utlovade Messias^{al} vänligen ett trösterikt brev för att beklaga sorgen. Även detta innehöll en profetia som gick i uppfyllelse och blir uppfylld. Han skrev att: ”Du genomgår sannerligen en svår prövning. Det är så Allah den Högste kastar ljus över

Sina trogna tjänares trofasthet inför andra människor och försäkrar de tålmodiga om stora belöningar. Allah den Högste kommer att befria dig från alla dessa problem och din fiende kommer att bli förödmjukad. Det samma kommer att hända nu, som när Allah den Högste räddade den Helige Profetens^{sa} följeslagares båt från att sjunka. Deras elakheter kommer att slå bakut. All lovprisning tillhör Allah. Med Hazurs böner är det precis vad som hände. Denne ödmjuka varelse fortsatte att växa i tålmod och ståndaktighet i alla avseenden. (Ashab-e-Ahmad, vol. 6, sid. 12-13)

***Hadrat* maulavi Burhan-ud-Dins^{ra} föredöme (så som det berättades av hans son)**

När den Utlovade Messias^{al} i början anlände till Sialkot, reste han tillsammans med några vänner för att hålla sitt föredrag. När han passerade förbi på en gata kastade någon aska ur en hink över honom från takterrassen. Genom Allahs, den Allsmäktige, nåd kunde Hans Helighet^{al} (*hazur*) passera oskadd. Askan föll istället över huvudet på min far. Som ett resultat av det blev den gamle gråhåriga mannen till löje för människorna runt om. Eftersom han älskade Hans Helighet^{al} (*hazur*) högt stod han kvar där och började skämtsamt ropa: ”Hallå där frun, kasta lite mer!” Han brukade säga att det var en ynnest från Allah, den Allsmäktige, att han fick en välsignelse på grund av Hans Helighet^{al} (*hazur*).

När Hans Helighet^{al} (*hazur*) hade lämnat Sialkot återvändande följeslagarna hem efter att ha vinkat av honom på järnvägsstationen. På något sätt hamnade *maulavi* Burhan-ud-Din^{ra} på efterkälken och opponenterna hann ifatt honom och förnedrade honom så till den grad att de tvingade in kodynga i hans mun. Ändå kände han en ära i denna förödmjukelse och en tillfredsställelse av smärtan och sade om och om igen: "O Burhan, hur kunde det komma sig att du förtjänade en sådan välsignelse!" Det innebär att dessa välsignelser inte kommer lättvindigt, det är så sällsynt att någon offras för sin tro att det är lyckosamt att lida på det sättet! (*Den månatliga tidskriften Ansarullah, Rabwah, September 1977, sid. 14-15*).

Hadrat maulavi Abdul Mughni skriver fortsättningsvis om sin far *hadrat maulvi* Burhan-ud-Din^{ra}:

Efter att ha antagit Ahmadiyya, var den finansiella situationen sådan att familjen inte ens såg smör (*ghee*) på flera månader under den här känsliga perioden. Istället för att köpa bränsle fick torra löv användas för att tända elden i spisen, så att linserna (*dal*) först rostades torra och sedan maldes. Vatten hälldes i en gryta med salt och chilipeppar och bladen brann därunder. När vattnet kokade tillsattes de rostade, malda linserna (*dal*). Detta var vår måltid som åts med bröd. Vanligen åt vi hirs- eller majsbröd och bara någon enstaka bröd gjort på vete. Istället för smör (*ghee*) använde vi sesamolja. Istället för spenat tillagades unga trädskott. Hans kläder liknade böndernas i gamla tider och inte det som anstår en medlem av islams lärde elit (*maulavi*).

Han tillägger:

Genom att möta den Utlovade Messias^{al} utvecklade han en stark kärlek, tillgivenhet, entusiasm och innerlig värme för honom och det var på grund av denna starka kärlek och tillgivenhet som han verkligen inte brydde sig om sin egen mat eller bekvämlighet. Han drevs till att föra den stora kärlek han kände för Gud, den Helige Profeten^{sa} och den Utlovade Messias^{al} vidare till andra. Han tänkte hela tiden med entusiasm, tillgivenhet, angelägenhet och iver på hur han skulle kunna sprida Ahmadiyyas budskap. Han brydde sig inte om mat, vatten eller kläder. Endast Allah Själv vet hur min mor och jag överlevde den tiden. Trots de stora svårigheterna, motgångarna och försakelserna var han en klippa när det gällde självrespekt, tålmod och beslutsamhet. Hans känsla för heder när det gällde religionen var sådan att ingen frestelse, vänskap eller släktband kunde komma i vägen. All lovprisning tillhör Allah, all lovprisning tillhör Allah (al-Hamdu lillah, al-Hamdu lillah)! Vi uppfostrades i en omgivning där denna världen inte betydde någonting. När andra såg denna förnöjsamhet och självtillräcklighet, började de efter hand att säga att Mirza *sahib*^{al} avlönar maulavi *sahib*.

Ett ojämeförligt exempel på tålmod

Hedervärda *Umm-ul-Mu'minins*^{ra} (den Utlovade Messias^{al} hustru, de troendes moder) exemplariska tålmod saknar jämförelse.

Under den Utlovade Messias^{al} sista dagar visade *hadrat Umm-ul-Mu'minin*^{ra} (de troendes moder) ett föredömligt exempel genom att, istället för som många andra kvinnor, skrika, beklaga sig högljutt och uttrycka sig otåligt, endast vända sig till Allah och böja sig ned inför Honom i fullständig ödmjukhet.

När kapitel (*sura*) *Ya Sin* lästes upp och den Utlovade Messias^{al} rena och välsignade själ lämnade denna världen för att möta sin älskade Skapare, sade *hadrat Umm-ul-Mu'minin*^{ra} (de troendes moder) ödmjukt:

إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

”Och till Honom kommer ni (alla) att föras tillbaka.”
(*Kapitel (sura) 36 vers 84*).

Hon var helt tyst, utan att gråta och beklaga sig. Inomhus började några damer gråta. Hon sade bestämt till dem att den bortgångne var hennes make och om inte hon grät, så vem var då de att gråta?

Detta föredöme när det gäller tålmod och beslutsamhet hos en dam som vuxit upp i elegans och som just förlorat en make som var en andlig konung och som var henne mycket tillgiven, var ett stort mirakel. (*Tarikh-e-Ahmadiyyat*, vol. 6, sid. 547, den nya upplagan).

Hon tröstade också sina barn och sade till dem att inte tro att deras far inte hade efterlämnat något åt dem, utan att han

istället hade efterlämnat en stor skatt av böner, som skulle fortsätta hjälpa dem i rätt tid.

Att hålla sig undan från olämpliga sedvänjor

Den Utlovade Messias^{al} ville att alla som anslöt sig till hans Församling (*djama'at*) skulle efterleva eller åtminstone försöka efterleva den Heliga Qur'anens bud. Hans följeslagare var den som helt och fullt trodde på den Heliga Qur'anen. Den Utlovade Messias^{al} sade att om någon sade att om någon var olydig mot så mycket som ett enda bud, så hade den personen ingenting med honom att göra. Det var hans önskan att de som trodde på honom skulle lyfta sig över världsliga seder och därför ta sig i akt för denna världens girighet och lättsinnighet och istället sträva efter att enbart göra det som Allah och Hans profet^{sa} hade uppmanat till. Guds Profet har i sanning bara uppmanat till det som är Allahs bud i den heliga Qur'anen. Detta är skälet till att *hadrat 'Aisha*^{ra} svarade: "Läser ni den Heliga Qur'anen? De karaktärsdrag som nämns där är i sanning den Helige Profetens^{sa}," när någon frågade henne om den Helige Profetens^{sa} ädla karaktär. Det är på grund av detta som den Utlovade Messias^{al} sade att han följde sin mästare och beskyddare och förklarade att den Heliga Qur'anens alla bud var hans rättesnöre i livet. Bara de andra som också efterlevde detta skulle kunna räknas in i hans Församling (*djama'at*).

När de väl svurit Trohetseden (*bai'at*) följde Församlingens (*djama'at*) medlemmar också den modellen.

Först av allt skulle jag vilja berätta om en Ahmadis föredöme, den dam som var mor till *hadrat* Chaudhry Zafrulla Khan^{ra}. Händelsen visar hur illa hon tyckte om nymodiga seder. Händelsen ägde rum när hennes brorson Chaudhry Bashir Ahmad skulle gifta sig. Chaudhry Bashir Ahmad berättar att han kallades in till damernas rum efter vigselceremonin (*nikah*). Han lade märke till att två stolar placerats så att de var vända mot varandra, så som seden är i vissa byar, och förväntade sig att han skulle sitta på den ena och bruden på den andra medan olika ceremonier genomfördes. Han berättar:

Jag kände mig nervös, men ansåg det inte vara lämpligt att börja diskutera med damerna som var där. Så jag satte mig ned på den stol som anvisades mig och sträckte ut handen efter de föremål som lagts fram för ceremonierna. Min faster, det vill säga Chaudhry Zafrulla Khans mor, tog genast tag i min handled och föste bort min hand. Hon sade: ”Min son, detta är detsamma som att sätta upp jämlikar bredvid Allah (*shirk*)”. Detta gav mig också mod och jag ställde mig upp och föste undan föremålen med min hand och sade: ”Jag tänker inte delta i de sederna”. Det är hur jag befriade mig själv.

Vår tids kvinnor bör också ge akt på den typen av händelser. De bör inte blint följa lokala eller nationella seder. Om de lägger märke till att en sedvänja inbegriper så mycket som en tillstymmelse av att sätta upp jämlikar med Allah (*shirk*)

bör de ta avstånd från det. Måtte Allah, den Allsmäktige, ge alla Ahmadikvinnor denna nit när det gäller deras egen och deras döttrars träning!

I våra länder, Indien och Pakistan, följer många muslimer seden att inte ge sina döttrar deras fulla arv. Inte bara så att de inte ger det fulla värdet, de ger ingenting alls, speciellt i byarna och bland bönder. *Hadrat* Chaudhry Nasrullah Khan^{ra} är ett exempel att ta efter. Hans söner skriver: Vår far gav vår syster en stor hemgift, så som seden var. I sitt testamente förklarade han att hans ägodelar skulle delas mellan både hans söner och hans döttrar enligt den islamiska lagen (*shari'ah*). När han gick bort erhöll hans dotter sin arvslott enligt den islamiska lagen (*shari'ah*).

Ojämförliga exempel på lydnad: Rökningens skadliga inverkan

Här följer en händelse som jag gärna vill berätta om:

När den Utlovade Messias^{al} återvände till Jalandhar år 1892, bodde han på andra våningen i ett hus. En tjänsteflicka placerade en vattenpipa (*huqqah*) i huset och gick sedan ut för att göra något annat. Olyckligtvis föll glödande aska från pipan och brände en del av golvet. När bönen var avslutad upptäcktes branden och elden kunde släckas. Vid det tillfället uttryckte Hans Helighet (*Hazur*) sitt missnöje med och ogillande mot dem som rökte vattenpipa (*huqqah*). De Ahmadier som bodde på bottenvåningen hörde talas om detta. Många av dem brukade röka vattenpipa (*huqqah*)

och deras vattenpipor (*huqqah*) fanns i huset. När de hörde talas om Hans Helighets (*Hazur*) missnöje slog de genast sönder sina vattenpipor och slutade röka. När andra medlemmar i Församlingen (*djama'at*) inom några dagar hörde talas om att Hans Helighet (*hazur*) inte tyckte om vattenpipor (*huqqah*), slutade många tappra Ahmadier röka. (*Ashab-e-Ahmad*, vol. 10, sid. 157-158, utgiven år 1985).

Mirza Ahmad Beig från Sahiwal berättar att *hadrat Musleh-e-Mau'ud*^{ra} (den utlovade reformatorn) en gång sade till hans morbror Mirza Ghulamullah: "Mirza *sahib*, uppmuntra dina vänner att sluta röka vattenpipa (*huqqah*)." Min morbror, som själv brukar röka vattenpipa (*huqqah*) sade: "Naturligtvis, ers Helighet (*hazur*)." Han gick hem och slog sönder sin vattenpipa (*huqqah*), som stod invid väggen. Min moster trodde han var arg för att den stått i solen, men när han inte sa någonting om det till någon, frågade hon honom varför han hade avreagerat sin ilska på vattenpipan (*huqqah*)? Han svarade: Hans Helighet (*hazur*) bad mig att inte uppmuntra andra att röka vattenpipa (*huqqah*), men eftersom jag själv brukade röka, valde jag att först slå sönder min egen." Han rökte aldrig mer i sitt liv vattenpipa (*huqqah*) och fortsatte uppmuntra andra att inte göra det heller. (*Sawaneh-e-Fadl-e-'Umar*, volym 2, sid. 34).

Nu för tiden finns samma ovana, men i form av cigarettrökning. Rökare bör försöka sluta med sin ovana. Vanan att röka i unga år kan senare leda till andra former av rökning, där även narkotika används. Det blir då ett steg i riktning mot att förstöra unga liv. Det är ett nät som spunnits

av Antikrist (*dadjal*). Olyckligtvis deltar även invånarna i muslimska länder i drogmisbruk. I vilket fall som helst bör de unga i vår Församling (*djama'at*) sluta röka.

Att spela på lotteri är inte tillåtet

Hadrat munshi Barakat 'Ali Khan^{ra}, en av den Utlovade Messias^{al} följeslagare hade sitt arbete i Simla. Innan han blev Ahmadi hade han köpt en lott, som senare gav en vinst på sjutusen femhundra rupier. När han frågade hans Helighet (*hazur*) om det, ansåg Hans helighet att det rörde sig om spel och sade: ”Använd inte ett öre av de pengarna på dig själv!” Munshi *sahib* gav bort alla pengarna till de fattiga och behövande (*Ett utdrag ur Ashab-e-Ahmad, volym 3, sid. 33, utgiven år 1957*).

Nu för tiden är det vanligt i Europa och Västvärlden att spela på lotterier. Prispengarna för de som spelar och vinner är verkligen inte tillåtna. I själva verket är de pengarna lika förbjudna (*haram*) som pengar som vinns på spel. Först och främst bör man aldrig spela. Om man ändå gjort det, får prispengarna aldrig användas för eget bruk.

En händelse i Storbritannien berör respekterade (*muhtaram*) Bashir Orchard, som antog Ahmadiyya och senare vigde sitt liv åt Församlingen (*djama'at*). Han anslöt sig till Ahmadiyyaförsamlingen (*djama'at*) år 1944 och genomgick under en tid religiös utbildning i Qadian och vigde sitt liv, som jag sade. Därefter uppträdde en storartad förändring i hans liv. Hans tillbedjan och böner blev synnerligen

intensiva. Hans första besök till Qadian bar frukt genom att han slutade dricka alkohol. Fastän han brukade dricka mycket, slutade han helt med detta. Han avstod från alkohol och spel och upphörde med detta för all framtid. (*Ett utdrag ur Al-Fadl, den 10 januari 1978, 'Azim Zindagi, sid. 3).*

Förbud mot alkohol

Tillsförnågra få års sedan ägde några ahmadier i Storbritannien, Tyskland och andra länder affärsverksamheter (till exempel restauranger och hotell) där alkoholsålades. Enligt Tradition (*hadith*) är den som brygger alkohol, serverar den, säljer den eller förvarar den bestämd för helvetet. Det är av den orsaken som *hadrat Khalifatul Masih IV^{ta}* (den fjärde kalifen) krävde att alla ahmadier som höll på med en sådan hantering genast skulle upphöra med det, för annars skulle stränga åtgärder vidtagas mot dem. Hans Helighet^{ta} (*hazur*) sade själv att genom Allahs, den Allsmäktige, nåd, var det ett stort antal som gav upp den hanteringen. Allah, den Allsmäktige, gav några av dem ännu bättre affärsverksamheter snart därefter. Några upplevde svårigheter och var oförmögna att idka affärsverksamhet under en lång tid. Ändå var de ståndaktiga i sina beslut och tillät sig inte igen att dras in i den typen av omoralisk verksamhet.

Kärlek till den Heliga Qur'anen

Mian Muhammad Aslam från Amritsar, en man som inte var ahmadi, kom till Qadian år 1913. Han skriver om *hadrat Khalifatul Masih I^{ra}* (den förste kalifen):

Hadrat Nur-ud-Din^{ra} är för närvarande den ende ledaren för Ahmadiyyaförsamlingen genom att vara Mirza *sahibs* khalif (*khalifa*). Jag har upplevt hur det är att sitta två dagar under hans instruktiva möten där han predikade och gav lektioner ur den Heliga Qur'anen. När jag funderar över hans arbete, anser jag att han är av synnerligen renhjärtad natur och enbart och hängivet arbetar för Allahs, den Allsmäktige, sak. *Maulavi sahib* uppförande är helt utan föreställningar eller falskhet och hans hjärta är fyllt av en stor kärlek för islams sanning. Detta springer fram ur hans hjärta som ett kristallklart, bubblande källvatten och källan är hans absoluta vetskap om Guds enhet. Detta manifesteras genom de kommentarer till den Heliga Qur'anens verser som han för fram till hjälp för dem som är intensivt ivriga att uppnå andlig insikt. Om islams sanna väsen är den Heliga Qur'anen, då har jag inte sett den djupa kärleken till den Heliga Qur'anen hos någon annan, så som jag sett den hos *maulavi sahib*. Det är inte alls som om han kände sig tvingad till detta för att upprätthålla någon tradition. Inte alls! Han är snarare en synnerligen filosofiskt lagd person, som förälskat sig i den Heliga Qur'anen genom en avsevärt rationell kritik. Jag lyssnade till hans lektion om den Heliga Qur'anen och hans förvånansvärt filosofiska kommentarer beträffande den Heliga Qur'anen . Det finns kanske inte ens

en handfull personer i hela världen idag, som skulle kunna mäta sig med honom. (*Badr*, 31 mars år 1913, *Hayat-e-Nur*, sid. 611-612).

Dr. 'Abdus Sattar Shah^{ra} lämnade ett testamente till sina barn. I det skrev han:

Gör den Heliga Qur'anen till ert modus operandi. Ägna er alltid åt att i lydnad följa den Helige Profetens^{sa} sedvänja (sunnah) och var alltid redo att stödja Ahmadiyya-församlingen och att propagera islam. Förbered även kommande generationer på detta (*Hadrat doctor sayyed Abdus Sattar Shah sid. 193*).

Varje Ahmadi borde alltid hålla detta råd i minnet. *Hadrat* Mirza Abdul Haq skriver om *hadrat* Malik Maula Bakhsh^{ra}: Han hade en alldeles särskild passion för den Heliga Qur'anen. Trots sjukdom och svaghet, ville han alltid lyssna till lektioner rörande kunskapen om och sanningen i den Heliga Qur'anen, så att han kunde tillägna sig kunskapen och sanningarna. Under en tid som varade i flera vintermånader gick han från *Dar-ul-Fadhlikvarteret* till *Darul-Rahmatkvarteret* för morgonbönen enbart för att *maulana* Ghulam Rasul Rajeki gav lektioner om den Heliga Qur'anen i moskén där. Under den heliga månaden Ramadan (*Ramadan-ul-Mubarak*) brukade han vara trägen när det gällde att bevista lektionerna i *Aqsa*moskén. Han läste den Heliga Qur'anen djupsinnigt och eftertänksamt. När han drog nytta av dess kunskaper delade han det alltid med andra. Det sades att under hans sista år läste han den Heliga Qur'anen flera gånger om dagen med en anteckningsbok

och en penna bredvid sig. Varje gång han förstod en finare tolkning av en vers, så skrev han ner den och läste senare upp den för sin familj.

Mirza *sahib* Abdul Haq tillägger:

När han läste för sin familj syntes det i hans ansiktsuttryck att det var hans stora önskan att hans barn skulle älska den Heliga Qur'anen djupt. (*Ashab-e-Ahmad, volym 1, sid 151-152, utgiven år 1951*).

När en ung kristen man från Gambia konverterade till Ahmadiyya, satte hans mor sig våldsamt emot detta. Till en början fann han sig i det, men när hon började skymfa den Heliga Qur'anen lämnade han hemmet och återvände aldrig. (*Damimah Monthly Ansarullah, september 1987, sid. 6*).

I Afrikas avlägsna länder inträffar sådana mirakel än i dag. Islam tillåter fyra giftermål, vilket vissa personer upplever som en befallning. I vilket fall som helst finns det tillstånd för det. I vissa stammar i Afrika är det tradition att en man som är förmögen, en ledare eller har en hög ställning gifter sig med fler än fyra och upp till nio-tio hustrur. När 'Ali Roger från Sierra Leone anslöt sig till Ahmadiyyaförsamlingen var han fortfarande ung men hade tolv hustrur. Församlingens missionär, *maulana* Nazir Ahmad 'Ali sade till honom att eftersom han nu var en Ahmadi fick han enligt den Heliga Qur'anen endast ha fyra hustrur. Han var tvungen att skilja sig från resten och sända iväg dem med ett underhåll för deras uppehälle. Han inte bara följde instruktionen, utan

valde att behålla sina första fyra hustrur och lät de yngre gå.
Denna förändring var omvälvande!

En annan missionär, Yunus Khalid *sahib*, skriver:

Hövdingen V.V.Kahlo anslöt sig till Ahmadiyyat som ett resultat av en syn som föreståndaren Muhammad Siddiq från Amritsar hade vid den tiden. Senare tjänade han även som vald föreståndare (*amir*) i Ahmadiyyaförsamlingen i Sierra Leone. Innan han antog Ahmadiyyat hade han en frigjord livsstil, så frigjord att han var dansare till yrket. Strax efter det att han svurit Trohetseden (*bai'at*) genomförde han förändringar rörande sig själv och byggde upp ett rykte när det gällde rättfärdighet (*taqwah*), renhet, tillbedjan, ärlighet och fruktan för Allah, den Allsmäktige. Allah, den Allsmäktige, skänkte honom stor framgång. Han var också den högste stamhövdingen inom sitt område, ett område där det fanns stora diamant-fyndigheter. Stamhövdingarna i det området hade mycket stor makt. Om han hade velat kunde han dragit nytta av detta och tjänat mycket pengar. Genom *Ahmadiyya*-församlingens rena och vackra lära ansåg han emellertid att den typen av inkomst var förbjuden (*haram*) för honom och han levde ett enkelt liv. Det var även känt på högre nivå att hövding Kahlo var en mycket ärlig stamhövding, som varken tog mutor eller accepterade att någon av hans underlydande gjorde det.

Jag besökte honom en dag när han blivit sjuk. Han kallade på mig och sade: "Yunus, jag ser hela tiden det islamiska vittnesbördet (*kalima*) skriven i gröna bokstäver framför

mig, hur kan det komma sig?” Jag svarade: ”Hövding, det beror på din stora kärlek till Allah den Allsmäktige och till den Helige Profeten^{sa}.” Jag fortsatte besöka honom under två månader och han fortsatte säga att han hela tiden hade vittnesbörden (*kalima*) i gröna bokstäver inför sina ögon. När han lagts in på sjukhus och drog sina sista andetag, höll herr Koji, en Ahmadivän, honom i armen och sade: ”Hövding, säg:¹

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

Därefter sade herr Koji:²

مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللَّهِ

vilket han upprepade och precis då drog han sitt sista andetag.

Saktmod och anspråkslöshet

Det sjunde budet i Trohetseden (*bai'at*) inbegriper även att man skall lära sig ödmjukhet, gott humör och saktmod med mera. De som tror på profeterna är huvudsakligen de som är milda till sitt sätt. Även om de inte har det så gott ställt finansiellt, har de en bättre förmåga än gemene man att använda det de har på ett bra sätt. I själva verket ryggar de inte tillbaka ens om de måste offra sitt eget liv. De skryter aldrig och är aldrig arroganta eller högmodiga. De är anspråkslösa

---

1. “Ingen är värdig tillbedjan utom Allah”

2. ”Muhammad^{sa} är hans sändebud”

och saktmodiga gentemot alla och sätter förnämliga exempel när det gäller ödmjukhet och blygsamhet. Källan till framgång i de församlingar som lyfts fram av Gud är att ju oftare ödmjuka och saktmodiga människor utgör goda exempel, desto större blir deras framgång. Som jag sade förut är det sådana människorna är som tror på profeterna.

När sådana hjärtan kommer i kontakt med profeterna, slipas de av ytterligare. Om de som är ödmjuka tvingas lämna sin plats för andra, och sitta på en sämre plats, så föredrar de detta. Men de som är utsedda av Gud har den insikt som krävs för att de skall kunna identifiera dem. För att belöna den ödmjukheten och för att lära sin församling att de ödmjuka och anspråkslösa har den högsta ställningen, flyttar de sådana personer från de sämre platserna och hedrar dem genom att sitta bredvid dem och när det är dags att äta ber de dem att komma över och bjuder dem mat från sina egna fat. Profeter hedrar dem på detta sättet eftersom de på grund av sin ödmjukhet som de snabbt kommit till tro och fullständigt ansluter sig till den religiösa läran.

Den Utlovade Messias^{al} sade:

De fattiga är inte arroganta utan accepterar sanningen med fullständig ödmjukhet. Jag säger er sanningen att bland de förmögna finns det ytterst få som kan uppnå ens en liten bit av den nåd som de fattiga får helt och hållet. (*Izala-e-'Auham, Ruhani Khaza'in, vol. 3, sid. 537*).

Det är på grund av detta som han förklarade ödmjukheten vara ett villkor för att få ansluta sig till Församlingen, för att

man skulle kunna förstå religionen ordentligt och efterleva den.

Jag skall nu ge några exempel på hur dessa förändringar kom till stånd.

Hadrat sayyed Muhammad Sarwar Shah^{ra} var en utmärkt vetenskapsman som tillhörde en välbärgad familj. Trots detta var hans renhet, ödmjukhet och enkelhet exemplarisk. När han hade anslutit sig till den Utlovade Messias^{al} och accepterat hans lydnad undanröjde han genast alla världsliga önskningar från sitt hjärta. Under tiden han var anställd vid Ahmadiyyaskolan (*madrasah Ahmadiyya*) tillbringade han hela sin tid i ett litet hus som i själva verket inte ens var värdigt en dräng att bo i. När han väl hade gett upp hela världen för att underkasta sig den Utlovade Messias^{al} uppdrag, uppkom helt enkelt inte behovet av materiell bekvämlighet. (*Ashab-e-Ahmad, vol. 5, del III, sid. 9, utgiven 1964*).

Hadrat maulavi Burhan-ud-Din^{ra} uppvisade ett annat exempel på ödmjukhet:

En gång när han kom för att träffa Hans Helighet (*hazur*), vet endast Gud vad som dök upp i hans sinne, ty han började gråta. Hans Helighet (*hazur*) frågade honom synnerligen tillgivet om allt var i sin ordning? Han svarade (och angav detaljerna kring de olika helgon och heliga män han stött på i sina efterforskningar): "Först blev jag en Kothi (en religiös grupp, övers. anm.), som tillhörde Kothay wala Pir (grundaren av den religiösa gruppen, övers. anm.), sedan

en *Baoli* (en religiös grupp, övers. anm.), som hörde till herr Baoli (grundaren av den religiösa gruppen, övers. anm.), sedan en *Ghazni* (en religiös grupp, övers. anm.), och blev anhängare till maulavi Abdullah Ghaznavi, och nu en *Mirzai* (ahmadi). Det är bara synd att jag nått en så hög ålder, men jag känner fortfarande att jag är en okunnig människa.” (Detta var hans ödmjukhet). När Hans Helighet (*hazur*) hörde detta tröstade han synnerligen tillgivet maulavi *sahib* och sade: ”Maulavi *sahib*, var inte så upprörd, du har redan nått din slutstation. Nu finns det ingen anledning till oro.” Detta lugnade honom så småningom. (*Monthly Ansarullah, Rabwah, September 1977, sid. 14*).

Den Utlovade Messias^{al} skriver:

Sayyed Fadl Shah, (som jag älskar på grund av Allah den Allsmäktige) från Lahore, och som ursprungligen stammar från staten Jammu är synnerligen renhjärtad och full av kärlek och uppriktighet. Han äger ljuset av en perfekt tro och är alltid redo att offra sitt liv och sina ägodelar. Det är så på grund av att han är respektfull och litar på en god tro på ett underbart ödmjukt sätt. Från djupet av sitt hjärta har han en ren, sann och fullkomlig tro på denne ödmjuka man (den Utlovade Messias^{al}) och upprätthåller i hög grad ett band och kärlek till mig för Allahs, den Allsmäktiges skull. Egenskaper som uppriktighet och lojalitet är synnerligen framträdande i hans natur. Hans bror, Nasir Shah, hade också ett band med denne ödmjuka man (den Utlovade Messias^{al}, övers. anm.) genom Trohetseden (*bai'at*) och hans morbror munshi Karam Ilahi är även han en sann

vän till denne ödmjuka man (den Utlovade Messias^{al}, övers. anm.). (*Izala-e-'Auham*, sid. 798, *Ruhani Khaza'in*, vol. 3, sid. 532).

Den Utlovade Messias^{al} skriver också:

Munshi Rustam 'Ali, (som jag älskar för Allahs, den Allsmäktiges sak), deputerad inspektör vid järnvägspolisens, är en rättfärdig ung man som är verkligt uppriktig och är en första rangens vän till mig. (I våra länder är polisväsendet okänt, vilket tas med i beräkningen när jag talar om hans bakgrund). Till och med hans ansikte vittnar om hans ödmjukhet, osjälviskhet och uppriktighet. Jag har aldrig sett denne vän skakad av oroligheter. Från den dag då han uppriktigt anslöt sig till mig, har den uppriktigheten inte avtagit och det finns ingen reservation i den, utan den växer sig starkare för varje dag. (*Izala-e-'Auham*, sid. 806-807, *Ruhani Khaza'in*, vol. 3, sid. 536).

Avhåll er från högmod

Trohetseden (*bai'at*) innehåller även villkoret att man skall avhålla sig från högmod. Jag kommer här att berätta om *sayyed* Muhammad Sarwar *Shah*, som exempel på detta:

Trots att han hade en mycket hög ställning när det gällde religiös lärdom och akademisk utbildning, var hans sinne så enkelt och ödmjukt att till och med ett litet barn kunde tilltala honom när det så ville. Han skulle lyssna tillgivet och svara på ett vänligt sätt. Maulavi Muhammad Hafiz

som kom från Baqapur, berättar om en händelse från sin barndom).

En av hans nära släktingar hade ett nyfött spädbarn. När han fick meddelandet per brev bestämde han sig för att be mauulvi *sahib* om förslag på ett namn till barnet. Han var kanske på väg till eller från Aqsa-moskén efter Qur'anläsning. Han gick mot honom och han stannade när han såg honom komma mot honom och var synnerligen vänlig och hjärtlig, och när han fick förfrågan föreslog han ett namn till den nyfödde och bad för barnet. (*Ashab-e-Ahmad, vol. 5, del III, sid. 35*).

Jag kommer nu att berätta en historia om *hadrat* Burhanud-Din^{ra} i detta av seende. Det framgår redan tydligt ur tidigare exempel att han inte visade någon skrytsamhet, anspråksfullhet eller konvention, trots att han var lärd utan jämförelse. Om någon tilltalade honom med ”*Maulavi sahib*” under hans vistelse i Qadian, bad han dem genast att inte kalla honom ”*maulavi*” och sade: ”Jag har bara precis börjat lära mig ABC från Mirza *sahib* (dvs. den Utlovade Messias^{al} övers. anm.). (*Monthly Ansarullah, Rabwah, september 1977, sid. 12*).

Den Utlovade Messias^{al} skriver om martyren (*shahid*), *hadrat sahibzada sayyed Abdul-Latif^{ra}*:

Han hade nått en grad av ödmjukhet och osjälviskhet som inte kan nås om man inte är helt absorberad av Allah, den Allsmäktige. Alla är på ett eller annat sätt påverkad av berömmelse och kunskap, och börjar hemfalla åt

självbeundran, och just den vetskapen förhindrar honom att se sanningen. Den här personen var emellertid, så omst, trots att han var en förebild när det gäller meriter och osjälvisk att hans kunskap och härk utmärkta egenskaper, aldrig kunde hindra honom från att acceptera sanningen. Slutligen offrade han sitt liv för sanningen, och gav vår Församling ett sådant exempel att det är Guds syfte att efterlikna det. (*Tadhkiratush-Shahadatain*, sid. 45, *Ruhani Khaza'in*, vol. 20, sid. 47).

Ge er tro företråde framför världsliga angelägenheter

*En hög standard när det gäller att göra
upppoffringar*

Det åttonde villkoret som talar om att man skall ge sin tro företråde framför världsliga angelägenheter, kräver att man offerar allt, liv, ägodelar, heder. Genom Allahs nåd ser vi exempel på hur man i Ahmadiyyaförsamlingen ger sin tro företråde framför världen. Mödrar skänker sina barn. Enligt *hadrat* Ibrahims^{al} sedvänja (*sunna*) kommer fäder med sina söner och säger att de nu tillhör Församlingen (*djama'at*) och att Församlingen kan ge dem vilka uppdrag som helst. Barn kommer själva och säger att de nu är redo att offra sina liv, precis som *hadrat* Isma'il^{al}! Sådana underbara händelser ägde rum i det förflutna och de förekommer även i vår tid. Jag skall ge er ytterligare

ett exempel: År 1923 när hinduerna i Indien startade sin "shudhikampanj" för att vinna tillbaka muslimska konvertiter tillbaka till hinduismen, och för att motverka detta stod Ahmadi-barnen inte tillbaka bakom de äldre när det gällde att erbjuda sin hjälp. Till och med barn som endast var fem år gamla var redo att gå till orten Malkana och dess grannskap. En pojke på tolv år skrev till sin far att det inte bara var de vuxnas angelägenhet att tjäna den sanna religionen, utan att det även gällde barnen! Han bad sin far att ta med honom när han skulle gå ut för att predika och att han skulle sända sin son istället, även om han själv inte skulle gå! (*Ur Tarikh-e-Ahmadiyyat, vol. 5, sid. 336, utgiven år 1964*).

Dessa händelser ägde inte bara rum i det förgångna. Som jag sa, så ser vi även nu den typen av uppoffringar. När föräldrar till de barn, (*waqefin-e-nau*) som ännu inte är födda och som tillägnats den Utlovade Messias^{al} Khalif (*Khalifat-ul-Masih*), kommer för att träffa mig, brukar jag fråga dem vad de vill bli när de är stora? De brukar svara att de blir vad helst jag säger till dem att bli och att de låter Församlingen bestämma vad den vill att de skall bli! Detta är ahmadibarnens entusiasm. Så länge den hän-förelsen finns kvar (och den skall finnas kvar till den yttersta dagen, om Gud så vill), så kan ingen skada Församlingen (*djama'at*) över huvud taget!

Den Utlovade Messias^{al} sade:

Nu finns det ett stort antal i min Församling (*djama'at*) som självmant givit religionen företräde framför världsliga ting och därigenom blivit dervisher. De har lämnat sina

hemstäder, släktingar och gamla vänner för att i all framtid vara bosatta i min närhet. (*Ashab-e-Ahmad*, vol. 5, sid. 130, utgiven år 1964).

När det gäller *hadrat maulavi hakim Nur-ud-Din^{ra}* från Bhera, sade den Utlovade Messias^{al}:

Det finns ingen annan jag skulle kunna jämföra med honom när det gäller den enorma finansiella hjälp han har givit mig. Jag har funnit att han, med en djup övertygelse i hjärtat, tjänar sin tros sak. Trots att hans dagliga liv är helt ägnat åt att i alla avseenden vara en islams sanna tjänare och åt att tjäna muslimerna, har han visat sig vara en första rangens medhjälpare i denna rörelse. (*Izala-e-Auham*, sid. 777, *Ruhani Khaza'in*, vol. 3, sid. 520).

Beträffande *hadrat maulavi Abdul Karim^{ra}* från Sialkot sade han:

Hans liv var målat i oskyldighetens färg, han brydde sig inte om världens lyx. Han lämnade sin anställning eftersom den innebar en förödmjukelse av hans tro. Nyligen fick han ett erbjudande om ett arbete som skulle ge tvåhundra rupier i månaden, men han avböjde bestämt. Han tillbringade sitt liv i ödmjukhet. Han tyckte bara om att läsa böcker på arabiska. Han tillbringade sitt liv med att försvara islam mot inre och yttre angrepp. Trots svår ohälsa och svaghet fortsatte han att skriva. (*Sirat Hadrat Maulavi Abdul Karim^{ra}* *Sahib Sialkoti*, av: Mahmud Mujib Asghar, sid. 108).

Hadrat nawab Muhammad Ali Khan^{ra}, som var en förmögen person från *Maler Kotlah*, skrev i ett brev till sin bror:

Jag säger det rent ut att orsaken till att jag har bosatt mig i Qadian är att det gått tolv år sedan jag anslöt mig till den Utlovade Messias^{al}, men olyckligtvis bodde jag kvar hemma under elva av dem och var då avskild från Qadian. Jag brukade komma hit för bara några få dagar åt gången. Jag slösade bort mitt liv på världsliga angelägenheter. När jag till slut gjorde en paus för att tänka, insåg jag att mitt liv hade flugit iväg och jag hade inte vunnit något alls, varken beträffande min tro, eller denna materiella värld.

Jag kom hit till Qadian i avsikt att stanna sex månader. Men när jag funderade över alla mina affärer beslutade mitt hjärta att världsliga frågor kan klaras av genom att man följer sin tro. Men om man ser till det världsliga, erhåller människan inte ens det världsliga utan förstör istället sin tro. Jag funderade djupt och insåg att under elva år hade varken jag eller mina bröder gjort något själva. Trots att vi inser det hopplösa i situationen, undergräver vi vår tro. När jag till slut hade insett att det inte fanns någon ände på att jaga det världsliga, sade jag farväl till Kotlah och beslöt mig för att flytta därifrån. All lovprisning tillhör Allah! Jag är så tillfreds med att säga att jag lämnat Kotlah. Enligt den muslimska lagen (*shari'ah*) kan en som emigrerat inte frivilligt återvända till sitt land, det vill säga han kan inte göra det till sitt hem. Han kan bara besöka det på resa. Därför är det svårt för mig att återvända. Jag är mycket lycklig och mår så bra. Hur kan man skiljas från målet för vår kärlek och tillgivenhet?

Min käre uppskattade bror! Jag har kommit hit för Guds skull och min tillgivenhet och min kärlek är också för Gud. Jag är visserligen inte i Kotlah, men Kotlahs hopplösa tillstånd gör mig bedrövad. Måtte Gud ge dig, hela vår familj och alla i Kotlah vishet nog att förstå att alla borde ägna sig åt att tjäna islam! Vårt liv och vår död är bara för Gud. Vi blir Guds helt lydiga tjänare. Det är ett av villkoren i vår Trohetsed (*bai'at*) att vi skall sätta vår tro framför världsliga angelägenheter, och förbli tacksamma och absolut lydiga mot vår välvilliga regering. Det är detta som håller mig kvar här, och på samma sätt som min tro tilltar, minskar denna världs angelägenheter i betydelse för mig och min tro tar överhanden i mitt sätt att se. Känslan av tacksamhet mot Gud och mot människor växer också. På samma sätt gör lydnaden och tacksamheten mot vår regering intryck på mig. (*Ashab-e-Ahmad, vol. 2, sid. 126-129, utgiven år 1952*).

Beträffande tillgivenhet för islam, skriver den Utlovade Messias^{al} om *hakim* Fadl Din:

Min käre *hakim* Fadl Din från Bhera (som jag älskar för Allahs, den Allsmäktige, skull) är en vän till vår broder maulavi *hakim* Nud-ud-Din och är genomsyrad av likartade moraliska egenskaper. Han är en mycket ärlig person. Jag vet att han i sanning älskar Gud och Hans Profet. På grund av detta, när han sett denne ödmjuka person tjäna sin tro, hedrar han denna kärlek för Allahs, den Allsmäktige, skull. Det verkar som om även han har samma enorma entusiasm när det gäller att sprida islams

sanning, som min käre bror maulavi hakim Nur-ud-Din har uppvisat från första början. Han beaktar allvarligt Församlingens utgifter, som uppkommit av religiösa skäl. Han bryr sig alltid om att ordna bra utvägar rörande ekonomiskt stöd genom olika finansiella bidrag. (*Izala-e-'Auham*, sid. 781, *Ruhani Khaza'in*, vol. 3, sid. 522).

År 1923 när *Shudhikampanjen* sattes igång, brukade ahmadimissionärerna (*murabbi*) gå till fots många kilometer i svår hetta. Ibland hade de inte ens vatten att dricka, för att inte tala om mat. Ofta fick de klara sig på rester eller torra, rostade kikärter och rent vatten. Ibland hade de några sädeskorn och fick klara sig med det. *Sufi Abdul Qadir Niaz*, fil. kand. (B.A.) berättar att de besökte omkring fyrtio byar i området kring Mein Puri och Mathra. Varje dag gick de omkring 26 kilometer (*Tahrik-e-Ahmadiyyat*, vol. 5, sid. 343, utgiven år 1964).

En herre som var en känd musiker i USA anslöt sig till Ahmadiyyaförsamlingen. Vid den tiden rönt han stora framgångar inom musikens område och blev snabbt välkänd i hela landet. Experterna kunde se att han var på väg att bli en fantastisk musiker som skulle komma att bli ihågkommen som en av sin tids stora musiker. När han blev en ahmadi, brydde han sig varken om musik eller om den förmögenhet han hade kunnat tjäna som musiker. Han lämnade det helt bakom sig, började leva ett kravlost och enkelt liv, var synnerligen regelbunden när det gällde den frivilliga extra nattbönen (*tahaddjud*) och fick tårar

i ögonen när han mindes den Helige Profeten^{sa}. (*Den månatliga tidskriften Khalid, januari 1988, sid. 40*).

Hadrat Khalifatul Masih I^{ra} (den förste kalifen) skriver om sin tid innan han blev kalif:

Varför har jag kommit hit? Se att jag i Bhera har ett hus av tegel medan jag här byggt lerhyddor. Där kunde jag finna all önskvärd bekvämlighet, men inte här. Jag lade märke till att jag plågades, plågades desperat, var beroende, så beroende, och var hjälplös, fruktansvärt hjälplös. Jag har kommit hit för att dessa svagheter skall undanröjas. Om någon kommer till Qadian för att se mitt exempel eller för att stanna här ett tag och klagar på lokalbefolkningen, då begår han ett misstag om han tror att plågan är hälsosam och därför utsätter dem för provningar. Vänskapen och sambanden här, att komma hit och att åka igen, att leva och bo här, allt det skall ske för la ilaha illAllah (ingen är värd tillbedjan förutom Allah). Annars kommer ni för mat och en säng. Hör här! De flesta av er har bättre bröd hemma, så vad är det då för mening med att komma hit? Ni kan endast göra er Trohetsed full rättvisa om ni kommer hit enbart för Guds skull. (*Fredagspredikan den 22 januari år 1904, Khutbat-e-Nur, sid. 160, den nya upplagan*).

Den Utlovade Messias^{al} skriver om *hadrat sahibzada sayyed Abdul-Latif Shahid^{ra}*:

En av de mest avundsvärda egenskaper som denne bortgångne själ hade var att han verkligen gav sin tro företräde framför världsliga angelägenheter. Han var i

själva verket bland de rättfärdiga, som i fruktan för Gud, förde sin rättfärdighet (*taqwah*) och lydnad mot Allah, den Allsmäktige, till sin höjdpunkt. För att göra Gud nöjd och för att söka Hans välbehag är de beredda att ge upp liv, heder och ägodelar, som om dessa vore helt värdelösa. Hans starka tro var sådan att om jag jämför den med ett högt berg är jag rädd att min liknelse skulle vara ynkelig. De flesta kan inte helt göra sig av med det giftiga frö, som gör att de ger företräde åt denna världen över sin tro, utan vissa rester finns kvar hos dem, trots att de avlägger sin Trohetsed (*bai'at*) och erkänner mitt anspråk. En latent stickande känsla finns kvar i deras otillräckliga själar, oavsett om det gäller liv, heder, ägodelar eller moral. Detta är skälet till att jag alltid oroar mig för dem. Varje gång en uppoffring för deras tro kommer på tal, är jag rädd att de skall uppfatta det som en svårighet, att de skall uppfatta uppoffringen som en börda och avsäga sig sin Trohetsed (*bai'at*).

Vilka ord skall jag då använda för att lovorda den uppskattade bortgångne själ som tog avstånd från ägodelar, heder och liv för att följa mig lika lätt som man kastar bort litet skräp. Jag har lagt märke till att de flesta saknar förmågan till uthållighet och de förmår inte hålla fast vid sanningen till slutet. De snubblar över små prövningar, satans frestelser eller under in-flytande av dåligt sällskap. Vilka ord skall jag då an-vända för att beskriva denne uppskattade bortgångne själs ståndaktighet, ty han gjorde framsteg i sin tros ljus för varje andetag! (*Tadhkiratush-Shahadatain*, sid. 8, *Ruhani Khaza'in*, vol. 20, sid. 10).

Den Utlovade Messias^{al} sade också:

Denne martyr har satt exempel för min Församling genom sitt liv och i själva verket behövde min Församling ett storslaget exempel. Det finns fortfarande de som när de gör ett litet arbete, själva betraktar det som om de utfört en enorm uppgift. Jag börjar undra lite smått om de anser att de gör mig en personlig tjänst, fastän det är en ynnest från Gud att Han gav dem möjlighet att utföra den tjänsten. Det finns de som är fulla av målmedvetenhet och uppriktighet, men inte förmår upprätthålla detta hela tiden ut, trots att de uppger sig ha en stark tro och uppriktighet. Kärleken till denna världen får dem att förlora sin tro och de klarar inte ens en liten motgång. Deras kärlek till det materiella försvinner inte ens efter det att de anslutit sig till den Församling som grundats av Gud. Ett tusenfalt tack till Allah, den Allsmäktige, för att det också finns de som tror med uppriktighet i sina hjärtan, och sannfärdigt valde att följa den vägen. De är redo att bära alla slags umbäranden för sin tros skull. Styrkan i exemplet som denne oförskräckte man sahibzada Abdul Latif gjorde så tydligt, ligger fortfarande dold i Församlingen. Måtte Gud prägla in en sådan tro hos alla och ge dem samma orubblighet som visades av denne martyr. Detta jordeliv är förenat med satans frestelser, vilket hindrar en människa från att uppnå perfektion. Många kommer att ansluta sig till denna rörelse, men endast några få kommer att utgöra liknande exempel. (*Tadhkiratush-Shahadatain*, sid. 55-56, *Ruhani Khaza'in*, vol. 20, sid. 57-58).

Den Utlovade Messias^{al} förklarar:

Det martyrskap som låg i sahibzada Abdul-Latifs öde, kom att gå i uppfyllelse. Nu återstår vedergällningen till den som begick övergreppet.

إِنَّهُ مَنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا

وَلَا يَحْيَىٰ

“Den som kommer till sin Herre som syndare, för honom finns sannerligen Helvetet; han skall varken dö däri, eller leva” (*kapitel (sura) Ta Ha 20:75*).

Tag er i akt! Denne religiöse ledare (*amir*) har drabbats av Guds vrede enligt versen:

وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا...

”Och vem helst som avsiktligt dräper en troende” (*Kapitel (sura) Al-Nisa’ 4:94*).

Den afghanska regeringens dåvarande överhuvud, amir, hade inte ens ett uns av fruktan för Gud. Styrkan i tron hos den man han gjorde till martyr var sådan att även om man sökte i hela Kabul efter hans like skulle sökandet vara förgäves. Sådana som han är det bästa elixiret. De offerar sina liv med uppriktighet i sina hjärtan och bryr sig inte om släkt och vänner. O, Abdul Latif! Tusenfaldiga välsignelser över dig för att du visade din yttersta uppriktighet som exempel under min livstid! När det gäller de som kommer att finnas kvar i min Församling efter min bortgång, vet jag inte vilka gärningar de kommer att ge prov på.

(*Tadhkiratush-Shahadatain*, sid. 58, *Ruhani Khaza'in*, vol. 20, sid. 60).

Sedan fortsätter han:

När jag ser den orubblighet och tillgivenhet som uppvisades av den bortgångne sahibzada maulavi Muhammad Abdul Latif, ökar min för-hoppning i hög grad rörande Församlingen. Gud som förmådde vissa personer i vår Församling att, bortsett från ägodelar, de till och med offrade sina liv för dess skull, gör att det verkar uppenbart att det är Guds vilja att Han kommer att skapa många i den här Församlingen i samma anda som sahibzada maulavi Muhammad Abdul Latif, och kommer att utgöra nya skott på hans andlighet. (*Tadhkiratush-Shahadatain*, sid. 73, *Ruhani Khaza'in*, vol. 20, sid. 75).

För exakt ett hundra år sedan gjordes hedervärde *sahibzada maulavi* Muhammad Abdul Latif till martyr.

O du Messias^{al} av den yttersta tiden! Lyckönskningar till dig för att din kära Församling har uppfyllt dina förhoppningar beträffande den, uppfyllt dina förväntningar på den! De drog sig aldrig någonsin undan från att offra sina ägodelar, sin tid och sina liv. Vi ser detsamma hända även i våra dagar. Sådana människor föddes i Församlingen även efter dig!

Den Utlovade Messias^{al} bekymrade sig över vad som skulle komma att hända med Församlingen efter honom. Vi vittnar om att sådana människor föddes efter hans bortgång och fortsätter födas, som inte faller för världsliga frestelser

och inte drar sig för att offra sina liv. Fäder har bevittnat hur deras söner blivit martyrer, söner har blivit ögonvittne till hur deras fäder blir martyrer, men de står ändå orubbliga i sina beslut att offra sina egna liv.

O helige Messias! Lyckönskningar till dig! En av dina egna avkomlingar, ditt eget blod, offrade också sitt liv för att rädda Församlingen från en stor bedrävelse.

Måtte Allah, den Allsmäktige fortsätta skänka dessa martyrer en högre ställning i Paradiset. Måtte Allah, den Allsmäktige, också förmå oss till att vara bland dem som ger sin tro företräde framför världsliga angelägenheter. Måtte vi alltid vara redo för uppoffringar av alla slag, och hålla denna djupa känsla levande även i kommande generationer. Måtte Allah, den Allsmäktige alltid göra detta möjligt för oss.

P R E D I K A N

(Ur fredagspredikan den 17 oktober 2003 i Fadhlmoskén, London, Storbritannien)

Ojämförliga exempel på tillgivenhet, lojalitet och hjälp till mänskligheten.

I vår Församling (*djama'at*) betonas social hjälp och bistånd till mänskligheten alldeles särskilt. Varenda en, rik eller fattig, försöker finna en möjlighet att utföra någon tjänst för mänskligheten, enligt sin egen förmåga, för att vinna Allahs, den Allsmäktige, välbehag.

Varför är varje Ahmadi så inriktad mot att tjäna mänskligheten? Orsaken är den av islams vackra läror, som glömts bort, att om vi söker Allahs, den Allsmäktige, välbehag så skall vi bemöta mänskligheten med hjälpsamhet och möta dess behov. Det är också hur vi kommer att bli belönade med närhet till Allah, den Allsmäktige. Den Utlovade Messias^{al} har gjort denna lärosats till ett grundläggande villkor bland sina tio villkor för Tro-hetseden. Efter det att

ni upprättat ett band till honom bör ni samla all er styrka och alla era medel för mänsklighetens välbefinnande. Det finns tillfällen när de unga manliga Ahmadierna har offrat sina egna liv i en flodvågs sugande strömmar för att rädda och föra en drunknande i säkerhet.

När den tidens *Khalif (khalipha)* kungjorde att han behövde en viss summa i donationer för att kunna bygga skolor och sjukhus i Afrika för att dels kunna utbilda de fattigaste barnen och dels ge medicinsk omvårdnad till en befolkning i nöd, välkomnade Församlingen (*djama'at*) detta och gav *Khalifen* en summa som var mångfalt större än den han bett om. Pengarna hade donerats av För-samlingens medlemmar på grund av den medkänsla som de kände för de lidande. När *Khalifen* annonserade ut att han fått den summa han behövde men att han också behövde mannakraft för att kunna driva skolor och sjukhus, anmälde sig läkare och lärare inom Församlingen med lika stor målmedvetenhet.

Situationen i Afrika har nu förbättrats markant, men på sjuttioalet när *Nusrat Djahanplanen* startades upp, var situationen svår. De tillgivna klarade av att leva under svåra förhållanden. Många av de läkarna och lärarna hade bra arbeten innan de anmälde sig till denna tjänstgöring. I Afrika var de tvungna att bo i byar. De flesta av skolorna och sjukhusen byggdes i byar där det inte fanns elekt-ricitet eller rinnande vatten. Men de var tvungna att uppfylla sina löften att hjälpa människor i nöd; de ryggade inte för några svårigheter eller avsaknad av bekväm-ligheter. I början fick de lägga en patient på ett träbord och operera i ljus av

olje- eller gaslampor och med knivar och saxar eller vilka instrument de kunde få tag på. Sedan bad de: ”O Gud, jag har behandlat min patient med det som stod till buds för mig. Min *Khalif* sade till mig: Behandla dem med bön och Allah, den Allsmäktige, kommer att låta er behandling vara läkande! O Allah, Du Allsmäktige, låt patienten bli frisk!” Allah, den Allsmäktige, uppskattade dessa doktorer som hade uppoffrat sig, och världen förvånades över hur många patienter med svåra sjukdomar som botades. Gud Allsmäktig mötte deras finansiella behov genom att många rika patienter föredrog våra små lantliga sjukhus framför de stora sjukhusen i städerna. På samma sätt undervisade lärarna barnen målmedvetet och önskan att tjäna mänskligheten. Den här traditionen bland läkare och lärare att tjäna mänskligheten fortsätter även idag. Måtte Allah, den Allsmäktige, låta dessa traditioner fortsätta. Måtte Han belöna alla dem som erbjuder sina tjänster.

Läkarna i Ahmadiyyaförsamlingen bör uppoffra sig

Under en av Ahmadiyyaförsamlingens årliga sammankomster värdjade jag till läkarna i Församlingen att tillfälligt eller permanent viga sin tjänst åt sjukhusen i Afrika. Nu är situationen mycket bättre där, genom Allahs, den Allsmäktige, nåd. De problem och svårigheter som de tidiga volontärerna mötte finns inte längre. På de flesta ställen är situationen bättre och alla anordningar finns tillgängliga.

Om det ändå skulle finnas någon svårighet kvar, kom då ihåg nionde villkoret i Tro-hetseden (*bai'at*):

”Att hålla sig sysselsatt med att tjäna Guds skapade varelser enkom för Hans skull och att anstränga sig för att uppnå det som är det bästa för mänskligheten enligt sin allra bästa förmåga och den styrka som Gud har givit.”

Kom nu och uppfyll det löfte ni gav denna tidens Messias^{al} och dra nytta av hans böner. På samma sätt behövs doktorer till *Fadl-e-'Umarsjukhuset* i Rabwah och läkare bör därför erbjuda sina tjänster där.

I enlighet med vår organisations regler ger Församlingens medlemmar finansiellt stöd på permanent bas till utbildningen av barn och behandling av patienter i Pakistan och även i andra länder. Det finns många fattiga i länder som Pakistan och Indien och de som bidrar till att de får hjälp får sin belöning i form av deras böner. Medlemmarna i vår Församling bör fortsätta denna för-tjänstfulla gärning med ännu större målmedvetenhet eftersom lidandet ökar snabbt.

Nu kommer jag att berätta några exempel för er om några av den äldre generationens medlemmar, vilka var mycket målmedvetna när det gällde att tjäna sina medmänniskor.

De som kände *hadrat* Mirza Ayyub Beig^{ra} berättar:

Han var ett levande exempel på den Tradition (*hadith*) som lyder: ”Ge din broder det samma som du önskar för egen del, och behandla inte din broder på ett sätt som du inte

själv skulle tycka om”. Han sökte alltid efter en möjlighet att hjälpa en medmänniska eller vän. Det berättas: Under sina studier på högskolan brukade han gå för att lyssna till de föreläsningar som gavs av en av Församlingens medlemmar och då brukade han möta varje Ahmadi där. Om någon var sjuk brukade han besöka honom i hans hem och fråga hur han mådde. Ibland brukade han besöka de sjuka varje dag. En gång när mufti Muhammad Sadiq *sahib* blev sjuk och hans tillstånd var kritiskt, stannade han i dennes hem under flera dagar och skötte honom både dag och natt och deltog till och med i städarbetet där. (*Ur Ashab-e-Ahmad, vol. 1, sid. 98, utgiven år 1997*).

Hadrat Chaudhry Zafrulla Khan^{ra} har skrivit om sin mor, som brukade säga: ”Om Allah, den Allsmäktige, inte är fienden, vad kan då en fiende åstadkomma? På det här sättet anser jag inte någon vara min fiende.” Hon brukade klara av sina motståndare väl och hon brukade säga: ”När någon gör oss glada så behandlar vi den personen väl. Det är ingenting man kan söka belöning för. För att Allah, den Allsmäktige, skall vara nöjd med oss, måste vi behandla dem vi inte tycker om med vänlighet och artighet.”

Han skriver att hon brukade bo i Daskah och bemötte alla där på ett synnerligen vänligt sätt och människorna där respekterade henne också.

När konflikten med *ahrar* (den muslimska politiska sekt i Indien och Pakistan, som är mest fientlig mot Ahmadiyya, övers. anm.) började, blev den effekten uppenbar där också. De människor hon tidigare hade hjälpt blev fientliga. Det

hade dock ingen effekt på min mor. Om någon släkting påminde henne om att hon nu hjälpte en motståndare som har anslutit sig till *ahrarsekten*, tyckte hon inte om det utan brukade säga: Varför försöker du hindra mig från att tjäna mänskligheten?”

Det har berättats att hon en gång sydde kläder. Någon frågade henne vem hon sydde kläderna till? Hon svarade att de var till en viss persons barn. Hon fick till svar: *Är du inte klok? Han tillhör ahrarsekten och är en stark motståndare till vår Församling (djama'at) och ändå syr du kläder åt hans barn?* Hon svarade: ”Om de där människorna bär sig dumt åt, kommer Allah, den Allsmäktige, att beskydda oss. Så länge bara Allah, den Allsmäktige, är med oss, kan motståndarnas ondska inte skada oss. Den här mannen är fattig, han har inte råd med kläder till sina barn och barnbarn. Jag syr kläder åt hans familj, eftersom jag anser att han är en behövande person. Eftersom du motsätter dig det, blir ditt straff att du själv får gå med de här kläderna till hans bostad, så snart jag är färdig med dem.”

Hon sade också: ”Den här personen tillhör *ahrarsekten* och andra från samma sekt kanske bevakar honom. Därför skall du gå till honom på natten, så att han inte blir straffad för att ha tagit emot kläder från en Ahmadi.” (*Ashab-e-Ahmad, vol.11, sid. 175-176, utgiven år 1962*).

Att ta sig an änkor och föräldralösa var en angelägen sysselsättning för henne. De som har nedtecknat dessa händelser beskriver att när hon gjorde i ordning hemgiften för flickorna, brukade hon sy klänningarna själv och med

glädje och entusiasm. (*Ur Ashab-e-Ahmad, vol.11, sid. 186, utgiven år 1962*).

Hadrat Mir Muhammad Ishaq^{ra} brukade anstränga sig för de föräldralösas skull. Det fanns föräldralösa som bodde i De Föräldralösas Hus, som också kallades Dar-ush-Shuyukh. En historia som berättas om honom var att han en gång vilade sig på grund av hög feber och han var mycket svag. En av arbetarna kom och berättade för honom att det inte fanns någon mat kvar att ge barnen och ingenting hade ordnats i det avseendet. Ingen frukost hade serverats den morgonen. Han kallade till sig en hästdroska och åkte till några förmögna personer och hämtade förnödenheter och lyckades på så sätt ge barnen mat. Detta är ett exempel på de äldres känsla. Fastän han var sjuk, lämnade han sitt hem för att hjälpa de föräldralösa. Varför skulle han inte göra det? Han hade den Helige Profetens^{sa} förebild i åtanke när han sade: ”I Paradiset kommer jag och den som tog hand om de föräldralösa att vara lika nära tillsammans som dessa två fingrar”, och så visade han på sitt ringfinger och långfinger. Det är den här typen av exempel vi har från våra äldre och från våra helgon.

Så finns det en berättelse om *hadrat* Hafiz Mu'in-u-Din^{ra}, som var blind. Någon berättade att han lade märke till hur Hafiz *sahib* gick med stor svårighet en kall kväll när det fanns en massa gytja på Qadians jordvägar. Han frågade honom vart han var på väg? Han svarade: ”Min bror, en tik har just fått valpar. Jag hade en bit bröd över. Eftersom det regnar ville jag ge henne den. Det Hafiz *sahib* gjorde var att

ha medkänsla med djur i enlighet med Sedvänjan (*sunna*). Kom ihåg hur det var när en man klättrade ner i en brunn och hämtade upp vatten i en sko för att ge en törstig hund att dricka! Den Helige Profeten^{sa} sade att Allah kommer att förlåta den mannen på grund av hans goda gärning. Hans följeslagare blev förvånade och frågade honom om även de skulle bli belönade om de matade djuren. Han svarade: ”Ja, varje god gärning mot varje levande själ och djur kommer att belönas.” (*Ur Ashab-e-Ahmad*, vol. 13, sid. 296, utgiven år 1967).

Det finns en händelse som berättas om en ahmadi vid namn *hadrat* Nur Muhammad^{ra}:

Det var en bister kall vinter och han hade varken ytterrock eller filt. Han hade bara två skjortor, den ena utanpå den andra och reste i ett tåg. Han såg en gammal, handikappad man som var nästan naken och skakade av köld. Han tog av sig en av skjortorna och förmådde den gamla mannen att ta på sig den. En Sikh reste också med dem. När han såg detta sade han på lokal dialekt (*punjabi*): ”Min käre bror, du kommer att uppnå frälsningen, men jag vet inte vad som kommer att ske med mig.” På så sätt hade ett bra exempel satts. Några få dagar senare hände det att Nur Muhammad *sahib* kom till moskén i Mughal Purah för gryningsbönen och han hade en ny yllesjal. Han såg en person vid namn Fateh Din skaka av köld. Fateh Din hade en gång varit en förmögen person, men hade nu blivit fattig. Nur Muhammad *sahib* tog av sig sin nya sjal och

snabbt virade han den runt den andre. (*Ur Ruh Perver Yade'in, sid. 687, första upplagan*).

Vid den tiden när Pakistan grundades år 1947, färdades hundratusentals flyktingar i karavan mot Qadian efter att ha blivit överfallna, bestulna och misshandlade. Situationen var oerhört svår just då. Det fanns ingen garanti för att man skulle kunna skydda de muslimska kvinnornas heder. Alla muslimerna trodde att de skulle vara trygga bara de nådde Qadian. *Hadrat Musleh-e-Mau'ud*^{ra} (den utlovade reformatorn) hade utnämnt Mirza Nasir Ahmad (som senare kom att bli den tredje khalifen^{ra}) till att vara ansvarig för de flyktingar som hjälplösa kom till Qadian. Många av dem saknade kläder. Först av allt delade hans helighet (*hazur*) ut dyrbara kläder från sin egen familj. Senare lämnade alla Qadian under ordnade former i karavaner och genom Allahs, den Barmhärtiges nåd, kom alla tryggt fram till sina destinationer. Ahmadierna uppfyllde sina skyldigheter att beskydda alla människorna, även om det innebar att de offrade sina egna liv för det.

I de tio villkoren i Trohetseden (*bai'at*) som fastställts av den Utlovade Messias^{al} finns det ett villkor om att man inte längre äger någonting själv efter det att man gått med i Församlingen (*Djama'at*). Nu skall alla våra anknytningar och relationer finnas till genom vårt förbund med den Utlovade Messias^{al} och Församlingens (*djama'at*) organisation. Ingen relation kan föra oss bort från den Utlovade Messias^{al}. Vi är som tiggare vid hans dörr. Detta förblir det viktigaste för oss. Detta förbund har uppfyllts mycket väl.

Jag kommer nu att ge er några exempel. Många av dem har lovprisats och hyllats av vår tids andlige ledare (*imam*) i egen hög person.

Den Utlovade Messias^{al} skriver:

Vår käre vän, Muhammad Ahsan från Amrohah är också mycket aktiv genom sina fina och goda skrifter till stöd för vår Församling. Sahibzada pir Siraj-ul-Haq bröt kontakten med tusentals efterföljare och accepterade ett liv här som dervish. Mian Abdullah från Sanaur, maulavi Burhan-ud-Din från Jhelum, maulavi Mubarak 'Ali från Sialkot, qazi Dia'-ud-Din från Qadi Koti, munshi Chaudhry Nabi Bakhsh från Batala i Gurdaspurdistriktet och munshi Jalal-ud-Din Yalani med flera, har engagerat sig i att tjäna sina medmänniskor i enlighet med vad de förmår. Jag är häpen över den kärlek och uppriktighet som vår Församling visar. Till och med personer med mycket liten inkomst, som till exempel mian Jalal-ud-Din, Khair-ud-Din och Imam-ud-Din från Kashmir och som bor nära vår by. Även dessa tre bröder med liten inkomst och som livnär sig som arbetare och kanske tjänar tolv till sexton pennies (motsvarande några ören, övers. anm.) bidrar med stor övertygelse till donationerna varje månad. Jag är också förvånad över deras väns, mian Abdul Aziz från Patwar (en kontorist som hade hand om marken i byn) uppriktighet. Trots magra livsvillkor gav han mig en dag en donation på etthundra rupees (på den tiden en stor summa. övers. anm.) och sade att han ville att pengarna skulle användas för Allahs, den Allsmäktige, sak. Det hade

troligen tagit denne fattige man flera år att spara ihop dessa hundra rupees, men hans starka önskan att ge ut dem för Allahs, den Allsmäktige, sak och att vinna Hans välbehag gjorde det möjligt för honom att göra det. (*Damimah, Anjaman-e-Atham, sid. 29-30, fotnot, Ruhani Khaza'in, vol. 11, sid. 313-314, fotnot*).

Den Utlovade Messias^{al} skrev följande om *hadrat Khalifatul Masih I^{ra}* (den förstwe kalifen):

Jag har sett många mycket förmögna människor ge en liten summa för Guds skull. Men för att gå hungrig och törstig och ge ut sina fattiga ägodelar för Allahs, den Allsmäktige, välbehag och att inte unna sig något för egen del, är en egenskap som fullkomligt finns hos *hadrat* maulavi Nur-ud-Din. Jag finner inte något annat exempel som kan mäta sig med hur jag blivit hjälpt av hans ägodelar. (*Nishan-e-Asmani, Ruhani Khaza'in, vol.4, sid. 407*).

Hadrat Khalifatul Masih I (den förste khalifen efter Messias^{al}), *maulana* Nur-ud-Din^{ra}, skrev till den Utlovade Messias^{al}, i följande ordalag:

Jag offerar mig för din skull. Vad helst jag äger är inte mitt utan ditt. Ers Helighet (*hazur*) är min andlige vägledare, mentor och vägledare. Jag säger att i sanning att om allt jag äger används för att föra fram religionen och att framställa skrivet material, så kommer jag att nå framgång. (*Fat-he-Islam, sid. 61, Ruhani Khaza'in, vol. 3, sid. 36*).

Den Utlovade Messias^{al} skrev om *hadrat munshi Zafar Ahmad^{ra}*:

Han är vår käre vän, för Allahs skull är vår kärlek till honom stor. Zafar Ahmad är en ung, rättfärdig och reserverad person. Hans vishet är djup och genomgående. Hans karaktär visar tydliga tecken på att han vårdar sin trofasthet och han uppfattar de bevisade sanningarna väl. Han förstår till fullo de bevisade sanningarna och erhåller glädje från dem. Han älskar i sanning Allah, den Allsmäktige, och Hans Sändebud. Han har förmåga att visa respekt, av vilken uppnåendet av godheten helt är beroende, och att ha en god tro, vilket är behövligt på den här vandringen. Måtte Allah, den Allsmäktige, skänka honom den bästa belöningen! (*Izala-e-'Auham*, sid. 800-801, *Ruhani Khaza'in*, vol. 3, sid. 532-533).

Om *hadrat mian Abdullah*^{ra} från Sanaur skrev den Utlovade Messias^{al}:

Vår käre vän mian Abdullah, från Sanaur är en ung man som har dragits till mig genom sin naturliga anknytning till mig. Jag är säker på att han är en av de trofasta vänner som inte skakas av någon motgång. Han har vistats i mitt sällskap till och från för två eller tre månader åt gången. Jag har noggrant observerat honom för att kunna bedöma hans inre tro. Genom min intuition har jag lärt känna hans inre tillstånd och vet att denne unge man i sanning har en överväldigande kärlek till Allah, den Allsmäktige och till Hans Sändebud, Allahs välsignelser och frid vare med honom. Den enda orsaken till hans kärleksfulla relation till mig är hans övertygelse om att jag hör till de personer som

älskar Gud och Hans Sändebud. (*Izala-e-'Auham, sid. 796, Ruhani Khaza'in, vol. 3, sid. 531*).

Den Utlovade Messias^{al} skrev om *munshi* Muhammad Arurha:

Vår käre vän Muhammad Arurha arbetar som sekreterare åt domaren. Han äger helt egenskaper som kärlek, uppriktighet och tillgivenhet. Han älskar sanningen och känner genast igen den. Han utför alla uppdrag för Församlingen med stor glädje. Varje dag och natt söker han efter ett tillfälle att tjäna mig. Hans uppriktighet och tillgivenhet är underbar. Jag känner att han uppriktigt älskar mig. Kanske är han aldrig lyckligare än när han kan göra mig någon tjänst av all sin kraft, sina ägodelar och sitt liv. Han är en trofast person, uppriktig, rättfärdig och modig. Måtte Gud Allsmäktig belöna honom! Amen (amin). (*Izala-e-'Auham, sid. 798-800, Ruhani Khaza'in, vol. 3, sid. 532*).

Sedan har han sagt:

Vår käre vän mian Muhammad Khan, är anställd i staten Kapurthala. Han är ödmjuk, from och har en djup förståelse för sanningen, som han uppskattar. Jag kan inte rätt uppskatta graden av hans tillgivenhet och den goda tro han har på mig. Jag oroar mig inte på något sätt för att hans tillgivenhet skulle minska på något sätt, men däremot oroar jag mig för att den kanske blir alltför extrem. Han är i sanning en trofast, tillgiven och rättfärdig person. Måtte Gud vara med honom! Hans yngre bror sardar Ali

Khan har även han förenat sig med vår Församling genom Trohetseden till mig. Han är ädel och rättfärdig, på samma sätt som sin bror. Måtte Gud Allsmäktig beskydda dem båda! (*Izala-e-'Auham*, sid. 798-800, *Ruhani Khaza'in*, vol. 3, sid. 532).

Sedan skriver han:

Mirza Azim Beig var vår alldeles speciellt käre broder, som funnit nåd och förlåtelse från Allah och vars frånfälle orsakat oss stor sorg. Den avlidne var från området Samanah i staten Patiala. Han avled den andra Rabi-al-Thani (månadens namn enligt den islamiska kalendern, övers. anm.) år 1308 enligt månkalendern (*hidjra*).

إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاٰجِعُونَ

”I sanning tillhör vi Allah, och till Honom skall vi återvända.”

أَلْعَيْنُ تَدْمَعُ وَالْقَلْبُ يَحْزَنُ وَإِنَّا بِفِرَاقِهِ لَمَحْزُونُونَ

”Ögonen frambringade tårar, alla hjärtan är sorgsna, och vi sörjer på grund av hans död.”

Jag finner inte ord nog för att beskriva den kärlek som Mirza sahib, hyste för mig enbart för Guds skull, och hur tillgiven han var mot mig. Vid hans för tidiga bortgång var jag mer bedrövad än jag varit någon gång tidigare. Han var en som sändes till himlen och nådde sin slutliga destination före oss. Han avled efter bara en kort tid. Så länge vi lever kommer vi inte att glömma den sorg vi kände när han gick

bort. Vi är mycket ledsna när vi minns hans vänskap, och det finns en sorgens vånda i våra hjärtan och våra ögon fylls av tårar. Han var full av kärlek och tillgivenhet och var modig nog att ge uttryck för det. (*Fat-he-Islam, sid. 65-66, Ruhani Khaza'in, vol. 3, sid. 39*).

Hadrat qazi Dia'-ud-Din^{ra} skrev att han en gång sade följande till den Utlovade Messias^{al}:

O min herre, jag känner att motsägande önskningsar härjar i mitt hjärta. Å ena sidan önskar jag uppriktigt att världen snart måtte få veta sanningen och känna till Ers Helighets (*hazur*) ljus och att människor från alla nationer och trosinriktningar måtte komma och bevattnas av denna andliga springbrunn som Allah, den Allsmäktige, har startat. Men å andra sidan, parallellt med min förra önskan, blir jag oroad när jag tänker på att andra människor kommer att lära känna er, och de börjar komma hit i stort antal, och Ers Helighet (*hazur*) kommer att besöka deras hem också, då kommer jag att förlora närheten till Ert sällskap och den stora glädje det bereder mig. Ers Helighet (*hazur*) då kommer jag att förlora möjligheten och äran av att sitta i Ert sällskap och tala med er som jag gör nu. Sådana motsägande önskningsar uppkommer i mitt sinne. *Qazi sahib* säger att den Utlovade Messias^{al} log när han hörde detta (*Ashab-e-Ahmad, vol. 6, sid. 10*).

Det finns en annan berättelse om *qazi Dia'-ud-Din^{ra}*.

Hans son qazi Abdur Rahim brukade säga att en gång nämnde hans far en smaklig händelse. Han sade: En

gång när jag utförde tvagningen (*wudhu*) före bönen när hedervärde Hafiz Hamid Ali^{ra}, en av de anställda hos den Utlovade Messias^{al} frågade vem jag var. Hans Helighet^{al} (*hazur*) svarade och talade om mitt namn och adress och tillade: Den här personen älskar mig!

Qazi *sahib* brukade nämna den här händelsen med stor glädje och brukade undra hur Hans Helighet^{al} (*hazur*) kunde veta vad som dolde sig i hans hjärta. Styrkan i hans kärlek var så stark att han, när han snart skulle dö, förmanade sina barn i följande ordalag:

”Med stor svårighet har jag fört er till den Utlovade Messias^{al}. Lämna aldrig den porten efter min bortgång”. Hans barn följde helt och hållet hans önskan. (*Ashab-e-Ahmad*, vol. 6, sid. 8-9, utgiven år 1959).

Hadrat maulavi Ni'matullah^{ra} blev martyr år 1924. Dessförinnan skrev han ett brev från fängelset till en vän i Ahmadiyyaförsamlingen och uttryckte:

Jag ber alltid till Gud i fängelset och ber Honom att göra denne ovärdige person framgångsrik i trons tjänst. Jag önskar inte bli frigiven från fängelset eller att räddas från att bli dödad. Jag ber till Allah att varje enskild partikel i denna min ovärdiga kropp måtte offras för islams sak. (*Tarikh-e-Ahmadiyyat*, vol. 5, sid. 450, utgiven år 1964).

Hängivenhet mot den Utlovade Messias^{al}

Det finns en händelse rörande sayyed Abdus Sattar Shah, som exemplifierar det tionde villkoret i Trohetseden om att ingå ett sådant broderskapsband fyllt av kärlek till den Utlovade Messias^{al} att det saknar motstycke. År 1907 insjuknade den Utlovade Messias^{al}, yngste son sahibzada mirza Mubarak Ahmad, i en svår tyfoidfieber. Under de här dagarna hade någon drömt att Mubarak Ahmad skulle gifta sig. De som var skickliga när det gällde att tolka drömmar hade skrivit att om man drömmer att man gifter sig med en okänd kvinna, betyder det att personen kommer att dö. Några av dem tror att om drömmens scenario verkställs i verkligheten, så kan det dödliga slutet förhindras. Den som hade sett drömmen berättade om den och dess möjliga tolkning för den Utlovade Messias^{al}. Han höll med och sade: ”Drömtolkaren tror att tolkningen är döden, och att det ibland går att avvärja den genom att utföra drömmen i verkligheten. Låt oss därför ordna så att Mubarak Ahmad får gifta sig.”

Fastän barnet var alltför litet för att begripa något om giftermål, så tog den Utlovade Messias^{al} detta i beaktande. När Hans Helighet sade det här råkade sayyedah Sa'adatun-Nisa, hustru till doktor sayyed Abdus Sattar^{ra}, som var en gäst, befinna sig på husets förgård. Den Utlovade Messias^{al} såg henne, kallade på henne, sade till henne att han önskade anordna ett giftermål för Mubarak Ahmad och sade: Du har din dotter Maryam. Om du vill kan vi låta henne gifta sig med Mirza Mubarak Ahmad. Hon svarade att hon inte

hade något att invända, men att om Hans Helighet (*hazur*) så tillät ville hon rådfråga sin man.

Under dessa dagar bodde framlidne doktor *sahib*^{ra} och hans familj i Runda Rummet (*gol kamra*) i huset. Hon gick dit ned, men han var inte där. När han återvände talade hon med honom i följande ordalag: ”När någon träder in i Allahs, den Allsmäktige, religion, så prövas hans tro. Om Allah, den Allsmäktige, skulle pröva din tro, skulle du då stå fast vid den?” Det fanns två saker i hennes tankar som gjorde att hennes make kanske skulle tveka när det gällde att fatta beslut i frågan. Den ena var att till det ögonblicket hade ingen flicka i familjen någonsin gift sig med en som inte tillhörde släkten Sayyed, och för det andra var Mirza Mubarak Ahmad allvarligt sjuk och han var hans behandlare. Han kanske skulle tänka att det fanns nittionio procents risk att äktenskapet skulle misslyckas och att deras dotter snart skulle drabbas genom att göras till änka. Av dessa skäl var hon rädd att hennes make skulle visa svaghet och därför förlora sin tro. När hon frågade honom: ”Om Allah, den Allsmäktige, skulle pröva din tro, skulle du då stå fast vid den?” svarade han: ”Jag hoppas att Allah, den Allsmäktige, kommer att göra mig orubblig.” När hon hörde detta berättade hon hela historien för honom om hur den Utlovade Messias^{al} ville gifta bort Mubarak med Maryam. När han hörde detta svarade han: ”Nåväl, om den Utlovade Messias^{al} tycker om idén, så varför skulle vi ha något att invända?” När hon hörde detta började hon gråta och ofrivilligt rann tårarna ur hennes ögon. ”Vad är det, tycker du inte om förbindelsen?” frågade den framlidne

doktor sahib. Hustrun svarade: ”Jag tycker om det hela. Det är bara det att när den Utlovade Messias^{al} frågade om det här giftermålet (*nikah*) slog mitt hjärta hårt av oro och jag var rädd att din tro skulle försvagas (genom att tacka nej till förslaget). Nu när jag hör ditt svar, kan jag inte hejda mina lyckotårar.” Så giftermålet (*nikah*) genomfördes och efter några dagar avled Mubarak Ahmad och flickan blev änka. (*Daily Al-Fazl, den 1 augusti, 1944, sid. 1-2, citerat från hadrat sayyed doktor 'Abdus Sattar Shah sahib. sid. 122-124).*

Se nu hur Allah, den Allsmäktige, välsignade doktors *sahib* tillgivenhet. Flickan blev sedermera gift med *hadrat Musleh-e-Mau'ud*^{fa} (den utlovade reformatorn) och är känd som *hadrat Tahir's mor (umm-e-Tahir*^{ra}). Måtte Allah, den Allsmäktige, vara nöjd med henne.

Den Utlovade Messias^{al} har skrivit om martyren *hadrat sahibzada Abdul-Latif shahid*^{ra} i följande ord:

På den tiden erhöll jag gudomliga uppenbarelser hela tiden och många starka tecken visades mig och mitt anspråk på att vara den Utlovade Messias^{al} hade annonserats ut för världen tillsammans med de stödande resonemangen.

I regionen Khost, som gränsar till Kabul i Afghanistan, fanns en helgonlik person vid namn Akhund Zadah maulavi Abdul-Latif. Av en slump hade några av mina böcker nått honom och han läste alla dess argument, de vanliga och de intellektuella, och tillfällena av Gudomligt Stöd, som jag skrivit med hjälp av Allah, den Allsmäktige. Denne helgonlike person var synnerligen from, en beläst

person med skarpsinne och intuition, gudfruktig och rättfärdig. Hans hjärta berördes djupt och det var inte svårt för honom att inse det rättmätiga i mina anspråk. Hans rena samvete accepterade utan tvekan att jag var sänd av Allah, den Allsmäktige och att mina anspråk var sanna. Han började hysa stor kärlek för mina böcker och hans själ, som var ren, drogs till mig så till den grad att det var svårt för honom att leva avskilt från mig och därför ville han träffa mig. Som en konsekvens av denna dragning, kärlek och tillgivenhet bestämde han det som sin avsikt att utföra pilgrimsfärden (*hadj*). För att få tillstånd av staten Kabul, bad han Afghanistans dåvarande ledare (*amir*), om tillstånd att göra denna resa. Eftersom landets ledare (*amir*) ansåg honom vara helgonlik, lärd och ledare för hela gruppen skriftlärde (*'ulama*) fick han inte bara tillstånd utan även ett visst finansiellt stöd till resan. När han fått tillståndet anlände han till Qadian. När vi träffades, slog jag fast i Guds namn, i Vars hand mitt liv vilar, att jag fann honom så tillgiven mig och så helt övertygad om mitt anspråk, att det vore omöjligt för någon annan att överträffa det. På samma sätt som en flaska är fylld av parfym, så var han uppfylld av kärlek till mig. Jag fann att hans hjärta var lika upplyst som hans ansikte. (*Tadhkiratush-Shahadatain*, sid. 7, *Ruhani Khaza'in*, vol. 20, sid. 9-10).

Den Utlovade Messias^{al} skriver igen om *hadrat Khalifatul-Masih I* (den förste khalifen efter Messias^{al}) i följande ord:

Jag kan inte annat än att uttrycka min tacksamhet mot Gud Allsmäktig för att Han i sin Nåd och Barmhärtighet

inte har lämnat mig ensam. De som har en broderlig relation till mig och har gått med i min Rörelse, vilken Gud Själv grundade, har utvecklat en underbar kärlek och tillgivenhet till mig. Det är inte genom mitt eget hårda arbete utan Gud Allsmäktig, som genom Sin särskilda nåd har skänkt mig dessa trofasta själar.

Först av allt vill jag med största glädje i mitt hjärta nämna en andlig broder, vars namn är Nur (ljuset) Din, precis som ljuset av hans tillgivenhet. Med stor avund ser jag det arbete han utför för att sprida islam och ge ut skrifter genom att spendera av sin lagligt förtjänade inkomst. Jag önskar att även jag hade förmått att utföra ett sådant arbete. Det finns en sådan passion i hans hjärta att stödja religionen (islam) att när jag tänker på det, för det mina tankar till Guds styrka och glans. Jag förundras över hur Allah drar Sina tjänare till Sig och hur de alltid står redo att ge ut av det de äger (allt det de äger), all sin förmåga och allt de förmår i lydnad mot Honom och Hans Sändebud. På grund av egen erfarenhet vet jag att detta är sant, inte bara genom att ha en god uppfattning, att han inte bara är redo att ge allt han äger för min skull, utan också är redo att offra sitt liv och sin heder. Om jag hade tillåtit honom skulle han, på samma sätt som sitt andliga kamratskap, ha tillbringat all sin tid i mitt sällskap efter att ha gett bort allt han ägde för den sakens skull. Som exempel återger jag nedan några få rader ur hans brev, så att läsaren måtte få veta hur mycket min broder maulavi hakim Nur-ud-Din från Bhera, staten Jammus läkare, har gjort framsteg i sin kärlek och tillgivenhet.

Här följer några utdrag ur hans brev:

Min läromästare, min andlige ledare, min andlige guide (*imam*), frid vare med dig och Allahs, den Allsmäktige, barmhärtighet och välsignelser vare också med dig. Min respekterade herre, det är min bön att jag alltid måtte finnas i ert sällskap, så att jag från denna tidens andlige ledare (*imam*) måtte uppnå alla de slutmål, för vilka han sänts som reformator (*mudjadid*). Om ni så tillåter, kan jag dra mig tillbaka från min anställning och tillbringa all min tid i ert sällskap. Om ni befäller mig, kan jag avsäga mig alla mina världsliga relationer för att resa genom världen och bjuda in människorna till den sanna religionen och ge mitt liv för denna sak. Jag är er fullständigt tillgiven. Allt jag äger är ert, inte mitt. Ers Helighet (*hazur*), min mentor, min vägledare, jag ber verkligen om att all min förmögenhet och alla mina ägodelar ges ut för att sprida religionen (*islam*), så att jag kommer att känna att jag har nått målet med mitt liv... Jag står i ett mycket nära förhållande till er, precis som *hadrat* 'Umar Faruq gjorde (när det gällde den Helige Profeten^{sa}), och jag är redo att offra allt jag har för er skull. Be för mig att min död blir en av de sannfärdigas.

Den sanning, mod, sympati och tillgivenhet som maulavi Nur-ud-Din *sahib* besitter framgår tydligt ur hans ord, men ännu mer så genom hans uppriktiga arbete och gärningar. I full uppriktighet och kärlek önskar han offra till och med det mest nödvändiga för sitt familjeliv. På grund av hans kärleks svallvåg och hänförelse lockar hans anda honom att göra mer än vad som egentligen står i hans makt. Han

är upptagen med att tjäna, hela tiden, varje ögonblick. (*Fat-he-Islam, sid. 59-63, Ruhani Khaza'in, vol. 3, sid. 35-37*).

Som svar till en kritiker skrev den Utlovade Messias^{al}:

Ni säger att endast hakim maulavi Nur-ud-Din är en handlingskraftig man i vår Församling, medan andra inte är det. Jag vet inte hur ni skulle kunna svara Allah, den Allsmäktige, när Han frågar er om ett sådant uppdiktat påstående. Jag påstår under ed att det i vår Församling finns minst etthundratusen personer, som i sanning tror på mig och som utför rättfärdiga gärningar. Ibland när de lyssnar till mina anföranden blir de så överväldigade att deras kläder är genomdränkta av tårar. Jag ser sådana stora förändringar hos tusentals av mina anhängare att jag anser dem vara tusenfalt bättre än Moses anhängare på den tiden. I deras ansikten ser jag trons och rättfärdighetens ljus på samma sätt som den Helige Profetens^{sa} anhängare^{ra} uppvisade. Det finns kanske några få som saknar goda egenskaper på grund av någon inneboende brist, men de är bara undantag.

Sedan säger han:

Jag ser att min Församlings (*djama'at*) framsteg i dygd och god moral är ett mirakel. Tusentals av våra medlemmar är helt tillgivna. Om jag kallar på dem idag och ber om alla deras ägodelar, är de redo att ge dem. Även då manar jag dem till att fortsätta växa. Jag talar inte om deras goda egenskaper, men jag känner mig mycket lycklig i mitt hjärta. (*Siratul Mehdi, del I, sid. 165*).

Plikter för de uppriktiga äldres efterkommande.

Detta var bara några få exempel som jag presenterat. Hundratusentals liknande exempel återfinns bland medlemmarna i den Utlovade Messias^{al} älskade Församling. Redan på hans tid talade han om hundratusental och nu har antalet medlemmar som visat en hög nivå när det gäller tillgivenhet och uppoffringar vuxit ytterligare. Det finns många vars trofasthet, uppriktighet, kärlek och lydnad inte kommit fram i ljuset. Dessa människor förblev tysta allt medan de gav av sin kärlek, frändskap, lydnad och lojalitet. Dessa tillgivna personers efterlevande bör skriva ner deras levnads-berättelser och ge dem till Församlingen att spara. De bör hålla sådana traditioner levande i sina familjer och berätta om de äldres exempel för barnen och uppmana dem att fortsätta deras goda arbete. Medan vi avundas de äldre och hur deras uppoffringar gjorde dem till mottagare av vår tids andlige ledares (*imam*) böner, skall vi också komma ihåg att vi än i dag har möjlighet att ha förmånen av sådana böner. Träd fram och visa nya exempel på sådan trofasthet, tillgivenhet, anslutning, lydnad, och kärlek och erhåll Allahs, den Allsmäktige, nåd. Kom ihåg att så länge vi fortsätter visa sådana exempel kan det världsliga motståndet inte alls skada oss. Kom alltid ihåg följande av den Utlovade Messias^{al} ord:

”Om ditt förhållande till himlen är tryggt, så kan jorden inte alls skada dig.”

Vittnesbörd från icke-ahmadier

Personer som inte är medlemmar i Ahmadiyyaförsamlingen har också noterat dessa förändringar och vittnat om dem. Förändringarna var så tydliga och uppenbara att de var tvungna att medge att ahmadierna genomgått många positiva förändringar genom att acceptera denna tidens andlige ledare (*imam*). Trots detta framhårdade de i sitt eget förnekande. Jag kommer nu att presentera några exempel på deras medgivanden.

'Allama Iqbal skrev:

I Punjab har den huvudsakligen muslimska karaktärstypen funnit ett kraftfullt uttryck genom den så kallade Qadiansekten. (*The Muslim Community - A Sociological Study av Allamah Dr. Muhammad Iqbal. Reviderad med introduktion av Muzaffar 'Abbas, Maktabah-e-'Aliyah, Urdu Bazar, Lahore, sid. 23*).

'Allamah Niaz Fateh Puri skrev om den Utlovade Messias^{al}:

Vi kan inte förneka att han verkligen förnyade den islamiska karaktären och grundade en sådan församling, vars liv kan anses vara en sann återspegling av den Helige Profetens^{sa} ädla moral. (*Mulahazat-e-Niaz Fateh Puri, sid 29, sammanställd av Muhammad Ajmal, som avlagt slutexamen (sháhíd), vid Ahmadiyyaförsamlingens missionärshögskola (Djamia Ahmadiyya Mubassherin), M.A., utgiven år 1968*).

Redaktören till tidningen *The Statesman* i Delhi skrev att en indisk profet hade fötts i den heliga staden Qadian och

att han genomsyrade staden med sin fromhet och karaktär. Dessa egenskaper återspeglas genom hundratusentals¹ av hans efterföljares levnadssätt. (*The Statesmen, den 12 febr., 1949, Dr. Shanker Das Mehra, M.B.B.S., Delhi, sid. 27-28. Ur Ahmadiyya Movement in India av Barakat Rajeki, B.A., utgiven av Mirza Wasim Ahmad, 5:e upplagan 1958, sid. 2).*

'Abdur Rahim Ashraf Azad skriver om den andliga revolution som startades av Ahmadiyyaförsamlingen:

Det finns tusentals som tog avstånd från sina familjer på grund av den nya tron. De stod ut med världsliga förluster och erbjöd sina liv och ägodelar som offer. Vi medger gärna att ett betydande antal bland Qadians invånare är sådana att de uppriktigt tror det vara sant och offerar sina ägodelar, liv, världsliga ting och familjeband. Några av deras medlemmar välkomnade dödsstraffet i Kabul. Många av dem accepterade att leva i fattigdom i långt avlägsna delar av främmande länder. (*Weekly Al-Minber, Lyallpur, den 2 mars 1952, sid. 10).*

Trots alla dessa lovprisningar är det deras egen olycka att de inte antagit den Utlovade Messias^{al}. All lovprisning tillhör Allah (*al-Hamdu-lillah*), den Högste, för att deras vittnesbörd har stärkt vår tro. Måtte Allah, den Högste, fortsätta öka vår tro och övertygelse! Måtte vi i glädje uppfylla varje villkor i vår Trohetsed (*bai'at*) och anse det vara vår plikt! Måtte Allah, den Högste, vara nöjd med oss! Amen (*amin*).

---

1. Detta översattes från Urdu och skall ses som en parafras och inte en exakt återgivning av den engelska texten.

Nam n register

Abdul Karim.....xxvii, 191	Alqamah Bin
Abdullah Bin 'Amr Bin	Mujazziz 203, 236
al-'As 25, 27, 68	Amir bin Rabi'ah 69
Abdullah Bin Hudhafah Bin	Amr Bin al-'Auf..... 121
Qais al-Sahmi 203, 236	Anas Bin Malik..... 166
Abdullah Bin	Arfajah..... 215
Mas'ud ... 26, 40, 69, 145, 180	Asma' Bint Yazid..... 47
Abdullah Bin 'Umar ... 181, 183	Aswad.....38
Abdul Latif Shahid 299	Bilal 64, 251, 327
Abdul Wahhab Bin	Fatima 158
al-Ward 109	Hujur Bin Hujur 132
Abdur-Rahman Khan 113	Ibn-e-'Abbas 73, 108, 215
Abraham 69, 163, 327	Ibn-e-'Mas'ud.....26, 144
Abu Burdah Bin Abi Musa ... 73	Ibn-e-'Umar 216
Abu Dhar al-Gheffari..... 95	Irbad Bin Sariyah..... 132
Abu Hurairah 26	Iyad Bin Himar
38, 41, 45, 59, 60, 65, 66, 79	al-Mujashi 156
91, 105, 14, 146, 155, 156	Ja'afar Bin Abi Talib..... 157
179, 182, 183, 213, 215	Jabir 40, 59, 120, 144
Abu Musa al-Ash'ari..... 126	Khalid Bin al-Walid.....207
Abu Raihanah.....32	Luqman..... 18, 19, 143, 325
Abu Sa'id Khudri.....33	Malik..... 26, 269, 347
146, 155, 157, 203, 236	Mu'adh Bin Jabal 46, 79
Abu Shuraih.....33	Mu'awiyah Bin Haidah
Abu Talhah Ansari 166	al-Qushairi..... 164
Abu 'Ubaidah 207	Muhammad Bin Ibrahim ... 109
Abu 'Ubaidah Bin	Muhammad Bin Sirin..... 31
al-Jarrah..... 166	Munshi Abdullah 13
Adam..... 76, 127, 144, 147, 179	No'man Bin Bashir 79
Ahmad Jan 10	Nur-ud-Din.....xxii,
Aisha..... 7, 8, 109, 120, 262, 325	256, 283, 301, 311-313

Verser ur den Heliga Qur'anen

Kapitel	Vers	Sida
Al-'Asr	103:4	30
Al-A'raf	7:24	76
Al-Ahzab	33:36	30
Al-Ahzab	33:57	68
Al-An'am	6:153	29
Al-Anfal	8:2	131
Al-Anfal	8:34	73
Al-Baqarah	2:113	163, 164
Al-Baqarah	2:194	48
Al-Baqarah	2:208	103
Al-Baqarah	2:218	49
Al-Baqarah	2:283	29
Al-Baqarah	2:284	29
Al-Bayyinah	98:6	162
Al-Dahr	76:9	100, 177, 177
Al-Dahr	76:11	188
Al-Dahr	76:12	188
Al-Fadjr	89:28-31	105

Al-Fatiha.....	1:2.....	78
Al-Furqan	25:64.....	155
Al-Furqan	25:73.....	30
Al-Hadj.....	22:31.....	24, 27, 29
Al-Hudjurat.....	49:8.....	37
Alí-'Imran.....	3:32.....	133, 134, 208, 209
Alí-'Imran.....	3:133.....	131
Alí-'Imran.....	3:135.....	88, 88, 89, 89, 90
Al-Ma'idah.....	5:9.....	30
Al-Ma'idah.....	5:36.....	70
Al-Mu'minun	23:6.....	51
Al-Mumtahanah	60:13.....	7, 198, 200, 230, 231
Al-Nadjm	53:38.....	167
Al-Nasr.....	110:4.....	73
Al-Nazi'at.....	79:41-42.....	120, 124
Al-Nisa'.....	4:37.....	174
Al-Nisa'.....	4:49.....	17
Al-Nisa'.....	4:60.....	130
Al-Nisa'.....	4:94.....	287
Al-Nisa'.....	4:108.....	45
Al-Nisa'.....	4:126.....	163
Al-Nisa'.....	4:136.....	30
Al-Nuh	71:11-13.....	73
Al-Nur.....	24:31.....	34
Al-Nur.....	24:54.....	205
Al-Nur.....	24:57.....	58

Al-Nur	24:55	234
Al-Qamar	54:18	126
Al-Qasas	28:51	119
Al-Qasas	28:78	46
Al-Zukhruf.....	43:66.....	40
Al-Zumar	39:4.....	25, 54
Al-Zumar	39:54.....	71
Bani Isra'il.....	17:33	31
Bani Isra'il.....	17:38.....	141
Bani Isra'il.....	17:80.....	64
Hud.....	11:4.....	77
Hud.....	11:44.....	53
Luqman	31:14.....	18
Luqman	31:19.....	143
Saba'	34:2.....	79
Ta Ha	20:15.....	59
Ta Ha	20:75.....	287
Yusuf.....	12:54.....	53

Ämnesförteckning

A

- Abraham**
nära vän..... 157
oförvitlig..... 157
uppfyllde 161
- Adhan**
Bilal Daniel Hawker
Nuttal 241
kallelsen.....xv
nâwwab Muhammad
'Abdullah Khan 235
- Afrika**
mirakel 260
Nusrat Djahanplanen 282
skänkt sina liv 181
svåra förhållanden 282
- Ahadith** xv
- Ahmadi**
accepterad den Utlovade
Messias xx
positiva förändringar 305
tog avstånd från 306
- Ahmadier**
beskydda alla 289
gnomgick förvandling..... 245
i England 240
lojal relation 206
lyda den Helige profeten 128
offrat sina liv 282
positiva förändringar 305
skyldiga att 115
uppfyllde sina skyldigheter 289
vittensbörd från icke-
ahmadier..... 304
- Ahmadiyya** xv
den rätta vägen..... 232
medför förändringar 260
- Ahrar** xv
- 'Aisha**
de trognas moder..... 7
- Alkohol**
affärsverksamhet 257
Bashir Orchard 256
befallningen som förbjöd... 159
bestämd för helvetet 257
fel att vara vän med..... 119
kunnat sluta 231
till en början..... 159

Allah	xv
all lovprisning tillhör.....	306
andligt ljus och styrka	144
be om förlåtelse	xliv
be om styrka	xliv
ber till Gud i fängelset.....	296
den Högste.....	306
drar Sina tjänare till Sig.....	301
endast tillhöra Dig.....	64
enhet.....	20
en profet avviker inte.....	192
ger det bästa av allt.....	46
glada budskap	102
Gud existerar	108
gudomlig inspiration	162
gudomligt bifall och framgång	12
gudomligt ljus.....	71
gudomlig vägledning.....	46
Guds namn i islam	xv
håller fast vid.....	144
ingen kan nå Gud utan att följa	200
inte heller Hans Khalif.....	192
jämlike bredvid.....	14
känsla av tacksamhet mot Gud.....	272
lydnad mot Honom.....	301
makt att beröva	146
människans slutgiltiga mål	129
människor som Gud älskar..	83
mänskliga rättigheter.....	176
skapar en källa.....	79
skapa starka band.....	123
skryta om att han tror	120
skänka överlägsen kunskap	146
styrka och glans	301
söka förlåtelse.....	78
trogen mot	101
visa barmhärtighet.....	186
ångra er	99
älskar den som	171
Allmosor	
ägodelar minskar inte.....	149
Amir	xvi
hade bett sina	226
Muhammad Siddiq	260
olydig.....	227
Amulett	
ingen betydelse	229
Anspråkslöshet	
ödmjukhet och mildhet	148
Arrogans	
all missämja har sitt ursprung.....	167
avskyvärd för Allah	146
den första synden	141
en som inte lyssnar	147
exempel på	136
Faraos mall.....	140
farlig sjukdom.....	145
glider bort från Allahs	137
hånar	148
inbilskhet	176
inte arrogans	139
kommer från Satan.....	142
konfrontera Allah	140
varje hem fritt från	140
vissa nationer	136
Avgudadyrkan	
falskhet	27

Avgudar

döljer hundratals avgudar.....	20
håll er borta från.....	29
inte bara guld, silver.....	20
skrytsamhet.....	19
sky vederstygglighet.....	27
solen, månen, stenar.....	19
uppskattar sitt eget ego.....	20
varje uttalande, gärning.....	21

Avundsjukan

en slags sjukdom.....	92
utvecklas till fiendskap.....	92
var inte.....	92

Ånger

betyder att.....	99
sann.....	15
två typer.....	15

Ägodelar

Allah utökar.....	156
gå förlorade.....	157
minskar inte.....	149
när ägodelar hotas.....	28
omöjligt att skada någon.....	45
otillåtna.....	94

Äldre

deras uppoffringar.....	304

Ärlighet

den andra dygden.....	45
rykte när det gällde.....	261

B

Bai'at

Trohetsed.....	xvi

Barn

berätta de äldres exempel för.....	304
bevittnat hur fäder.....	136
den som kallar på.....	26
ge en god uppfostran.....	190
inte bara vuxnas angelägenhet.....	268
inte döda.....	6
moralisk träning.....	26
naturligt tillstånd.....	28
någon varnar.....	92
när ett barn dör.....	104
som en konsekvens visar....	136
svårt att amma.....	45
till sin natur.....	45
uppnått en ålder på tio år.....	58

Bashir I

avled.....	10
den Utlovade Messias son....	10

Blod

att spilla.....	40
frälsning inte beroende av..	163
är olaglig för.....	91

Blygsamhet

förnämliga exempel.....	262

Bud

ge Guds bud ett praktiskt uttryck	78
inte följer Guds.....	43
vörda vart och ett.....	13

Bön

att regelbundet be	xliii
be fem dagliga.....	42
be gemensamt i församling	156
begränsa er inte.....	62
be Istakhara först.....	10
be på rätt tid	156
ber som om han sov	161
blir antagen	68
böneduell	233
den Helige Profetens förbön.....	71
den ondskefulles	39
ha förmånen av.....	304
kallas till ansvar för	60
kan nå genom.....	161
kombinera	59
koncentration och bävan	62
kärlek till Gud.....	64
människan får inte vara lat	161
nyckel till lycka	61
obligatorisk	35
tillsammans med andra.....	59
tro utan bön	64
vad är?	62

C

Celibat

självkontroll under tiden	35

D

Dadjal

försöker föra er bort	105
satanska krafter.....	xvii

Den Heliga Qur'anen

i ljuset av.....	xxxiii
kunde utantill	xxii
regler stammar ur	36
Trohetsedens villkor i enlighet med	ii
vår guide.....	121

Den Helige Profeten

Muhammad

brukade be sina kvinnliga..	104
de bästa av alla människor....	47
en återspeglning av	305
föredöme.....	91
förmanar oss	92
gav till den Utlovade Messias	xvi
i enlighet med profetior	193
i ljuset av Tradition.....	xxxiii

medling.....	69	genom att följa den Helige	
nedkalla Durud över	68	Profeten Muhammad	200
några Traditioner	4	ger en varning.....	82
principen om godhet.....	196	Gud kommer inte att låta er gå	
rena hjärta	121	förlorade	82
råd i livets alla skiften.....	xliv	hans omsorg.....	182
rädd för att hans efterföljare		har förmanat oss	32
skulle.....	19	har förmanat oss.....	32
två sorters strid	46	har instruerat oss	121
vara lydig mot	130	i enlighet med den Helige	
vår förebild.....	151	Profetens profetior	
älskade de behövande	151	xxxix'214	
		innan han började acceptera	
Den islamiska lagen		Trohetsed.....	8
arvslott enligt.....	254	inte antagit	306
den Helige Profeten kommer		islams återfödelse kräver en	
inte att ge befallning som		lösen.....	160
går mot	198	kan inte skiljas från honom	110
leda längs.....	199	kommer att rädda	
		efterföljarna	204
		låt inte lockelser föra er	
		vilse.....	105
Den Utlovade		medlemmarna bör lyssna.....	42
Messias	203	medlemmarna skall lyssna...	96
accepterade Trohetseder.....	13	många slag av arrogans.....	143
alla goda egenskaper tillhör		människan är som en	
enbart Allah.....	80	tjänare	72
av vikt att alla förstår		ni som söker Gud	161
detaljerna	xxxiii	när ni har accepterat	198
bönen är mäktig.....	63	rekommenderade att utvidga	
den femte kaliften efter	i	bönen	xxvii
Den Heliga Qur'anen drar till		råd om godhet.....	182
sig sanna efterföljare	123	rättesnöre i livet	125
den Helige Profeten visar		skiljedomare.....	200
oss	203	sätt att erhålla Allahs nåd ...	134
etablera broderskapsband ...	187	två befallningar	175
ett lämpligt tillfälle	10	under hans sista dagar	251
fem botemedel mot odygd ...	35	undvik några få.....	143
fick tillstånd av Allah.....	xxxiii	vad han förväntade sig av	
förklarar Trohetseden	5		
förmanar oss	113		

Församlingen	96
var och en som blir	
medlem.....	xxxiii
var själv så ödmjuk	134
villkor för Trohetseden till.....	ii
vi måste rannsaka våra	
gärningar	131
vår tids trygghetscitadell	215
åstadkom en andlig	
revolution	227

Domens dag

börjat förneka	125
de som är mig kärast	138
en utfattig.....	41
grymhet som mörker	40
kommer att vittna	124
ånger.....	16
ända fram till	12

Dumhet

inte möta dumhet med	
dumhet	44

Dygd

fem botemedel mot	
odygdigt.....	35
försöka upprätthålla.....	32
leder till Paradiset.....	26
sanningsenlighet.....	26

E

Eld

förbjudet för.....	32
ondska leder till	27
Satan gjordes av	95
skydda sig från	15

Enhet

den Utlovade Messias har	
sagt.....	20
Guds sanna	21
tre typer av	21
vetskap om Guds	258

F

Fader

då bryr sig fadern inte	39
så grym.....	136

Fadl-e-'Umarsjukhuset

doktorer behövs	284

Falskhet

avhålla sig från	xliii
den största synden	23
fria från	83
leder till olydnad.....	26
otrohet och.....	31

- roten till 24
 utan föreställningar 258
- Fasta**
- börja dagen med 19
 i full uppriktighet 62
 låtsas att 143
 möta frestelse 19
 nyckel till Allahs
   välsignelser 129
 skall inte inlåta sig på 38
 upprätthålla dygd 32
 vissa undantag 63
- Fattig**
- beredd till tjänande 176
 ger lättnad till 173
 moskéerna är de fattigas
   hus 176
 änka 229
- Fel**
- Allah döljer 6
 inte råka göra 36
 mindre fel 43
 mubahala xxiv
- Fiende**
- Allah kommer att befria
   dig 248
 en bitter 242
 inte genom 108
 lämna till Allah 176
 strida mot 52
 till min vän 66
 till och med 14
 vad kan en 285
 var inte varandras 91
- Fiendskap**
- bland er själva 212
 mot varandra 93
- Fredshälsning**
- överbringa den Helige
   Profetens 203
- Fruktan**
- bland de rättfärdiga 274
 bönen innebär 64
 fullständig förståelse är roten
   till 163
 inför Honom 21
 varken fruktan eller sorg 158
- Frälsning**
- att uppnå 60
 beror på 21
 källan till 124
- Förföljelser**
- pågående xlii
- Förlåtelse**
- Allah skall omsluta er 174
 be Gud om xliii
 be om 78
 från Allah 294
 kan åstadkomma en
   förbättring 90
 sök er Herres 73
 söker i sanning 86
 utvecklar ett djupare
   tänkande 100
 var och en erhåller 109
- Församling**
- rädda den Helige Profetens238

Föräldralösa

anstränga sig för.....	287
De Föräldralösas Hus.....	287
sök Guds välbehag.....	100
ta sig an	286
tillflykt för	11
visa vänlighet mot.....	165

G

Gambia

kristen konverterade.....	260

Gator

krav som ställs	33

Ghana

en av stamhövdingarna	232
ett exempel från	233
olika ovanor	231
sändes till	xli

Gudomligheten

finns hos Gud.....	21

H

Helvetet

falskhet leder till	26
högmodiga människor	139
vilken gärning leder till.....	27

Herraväldet

finns hos Gud.....	21

Himlen

ett rop från	39
sändes till	294
tryggt förhållande till	304
var barmhärtiga	50

Himmel

människan behöver ljuset ..	144

Hungriga

ändå ge mat åt andra.....	167

Hycklare

avlägger löften.....	225
fyra kännetecken	25
skilja mellan	10
är som kolokvint.....	122

Högfärd

Satan tänkte göra.....	133

Högmod

anser sig själv värd något.....	78
avhåll er från	266
har egen speciell stil	137

inför underlydande..... 137
kommer att angripa oss 134

I

Ibrahim

levde upp till 161

Ilska

kommer från 95
om ilska drabbar 95
ta avstånd från..... 93
undertrycka..... 241
uttryck för 87

Insikt

de som är utsedda av Gud..263
en verklig..... 144
får inte känna sig 144
när Gud ger..... 144

Integritet

naturliga tillstånd..... 45

Islam

använda slöja 119
att tjäna..... 11
den enda levande tron 118
den gudomliga förståelsens
skatt..... 120
dörr är smal..... 35
innersta mening..... 157
innersta väsen 157
kräver en lösen från oss..... 160

läror som glömts bort.....281
orsakat islam stor skada..... 11
perfekt moralisk lära..... 169
speciella regler.....36
sprida och ge ut.....301
sprida välsignelser..... 11
uppmanat att vara
hörsamma.....34

Isma'il

offra liv.....268

Istighfar

de utvaldas bön..... 75
ett påbud 76
håll fast vid..... 74
kan rädda från konsekvenser76
kan skyddas från synd 76
svaghet kan undanröjas 76
söka Allahs förlåtelse 79

Istikhara

be först före Trohetseden..... 10

J

Jaget

insikt förstör passion 144
trampar under sin fot 52

K

Kast

arrogant på grund av 143

Khalif

den förste xxi

denna tidens..... 193

Khalifa

Allah vidtar åtgärder.....223

befallningar inte av godo.... 190

beslut alltid gott 227

emot sunt förnuft 198

förklarar definitioner..... 191

måste följa 189

utsedd av Allah 193

Kors

tillintetgöra kristna läran ...203

Kungörelse

offentliggjort..... 10

Kunskap

all vishets källa..... 146

gav frihet 89

inte fullständig.....3

om det oseedda..... 123

skryta över 185

Kvinnor

att vara hörsamma 34

avund.....92

bära slöja.....34

döttrars träning.....253

en stor belöning.....30

får inte fritt 36

inte bara män 228

inte blint följa.....253

i samma grad för män 35

män och kvinnor 58

skydda heder 289

svära Trohetsed.....7

vidrörde aldrig 8

Kärlek

efterlevande bör skriva 304

främja broderskap 9

inte sätta uppnågon som Guds

like 22

stärka kärleken till Allah 75

sätt att visa 125

till Allah 12

överväldigad av 11

L

Land

inte frivilligt återvända.....271

kunna emigrera till.....211

stifta ofrid i 46

välkänd i hela 273

Lockelser

frestande..... 105

Lojalitet

exempel på 281

lydnad och.....	304	bevittnat hur	278
Lotteri		en högre ställning i	
inte tillåtet.....	256	Paradiset	278
Lydnad		människor har varit.....	112
exempel på	304	Ni'matullah.....	296
hör till Allah.....	25	Ma'ruf	
i allt som är tillbörligt.....	xlvi	allt en profet säger.....	220
mot sin arbetsgivare	20	god befallning.....	221
Läkare		Maulavi Burhan-ud-Din	
gav sina liv.....	i	var lärd	267
Länder		Medkänsla	
arrogans hos.....	i	brett begrepp.....	177
Lärare		för islam	8
skänkt sina liv	181	inte bara trosfränder	182
Lögner		med djur.....	287
helvetet och.....	i	råd om	174
i affärer.....	i	skall vara princip.....	42
		Medlidande	
		utveckla	166
		viktigt sätt att	178
		visa.....	169
		Medling	
		blir tillåten.....	69
		Medmänniskor	
		den Utlovade Messias råd..	182
		med kärlek och godhet.....	98
		röj undan bekymmer för ...	174
		tjäna sina	98
		överseende om fel.....	174
		Messias	
		fientlighet mot	88
		se den Utlovade Messias	ii
Mahdi			
blodig.....	50		
den yttersta tidens			
vägledare.....	xxxiii		
uppleva tidsålder	203		
Martyr			
'Abdul Latif Shahid	299		

M

Mirza Ayyub Beig
be sina böner.....237

Mirza Ghulam Ahmad
börja acceptera
Trohetsed..... xxxiii
församling..... xxxiii
förutsades..... xxxiii
kungörelse..... xxxiii
tillstånd av Allah..... xxxiii

Missämja
håll er borta från..... 210
inte innehåller hemlig..... 15

Moské
att besöka 59

Motståndare
hjälppte en.....286
samma kategori som 44
syrr kläder åt.....286

Muslim
att tjäna.....270
bekymrad över.....8
fått två gåvor 78
inte enbart till 177
i synnerhet xliv

Muslimer
man får inte skada 87
sed att inte ge döttrar.....253
sex skyldigheter 172
överlevnad beroende av..... 160

Människa
hjälpa en 285

Människor
Allah välsignar 156
bjuda in 302
bråkande.....49
de bästa.....47
de värsta 47
fastar för att andra skall se.. 143
fattiga..... 181
förblev tysta 304
förkasta ilska 152
försörjning faller till marken20
gudomligt bifall och
framgång 12
hjälp till 182
hjärtan förhärdas 20
krav för rättfärdiga 152
läggning grundad på
trofasthet..... 10
medvetna om synd 76
misslyckas i att 41
otacksam mot.....50
ovärdiga..... 11
rättigheter.....
43174
samla en grupp rättfärdig..... 11
som Gud älskar.....83
utöva lydnad..... 198
visda barmhärtighet 183
vårdslösa.....62

Mänskliga varelser
delar av en enda kropp 177
undvik att skada.....54

Mänskligheten
det bästa för.....284
föra in i en enda fålla..... xxxix
göra goda gärningar för..... 11
hindra från att tjäna.....286

sympati flöda fram 11

Mörker

Allahs ljus..... 76

grymheten kommer att
framträda som 40

N

Nationer

föraktar fattiga 136

förstör sina skördar..... 181

inte berövar de mindre..... 152

människor från alla 295

och trosinriktningar 295

ser ner på 136

var tidigare begravda 192

O

Oenighet

orsakat islam skada 11

sluta upp med..... 212

undvik 47

Offer

blir förblindat..... 115

fälla offer för .....

118'122

faller offer för..... 114

för att behaga 76

för dolda begär..... 19

ägodelar som..... 306

Offra

det mest nödvändiga..... 302

sig själva..... 11

sitt liv..... 306

Ojämförliga exempel

tillgivenhet..... 281

Omsorg

be böner 239

bygga upp en församling.... 131

den Utlovade Messias .....

170'182

i stället för 178

och godhet 177

om varandra..... 175

rättmätig del..... 166

Ondska

alla slag inte värda att slåss

mot..... 43

andra människors 110

att ljuga leder till 27

avhåll er från 37

exempel på 98

kan inte skada oss 286

klandra en troende..... 38

kommer inte att kunna följa 44

skydda sig mot 37

tillskansa sig andras

tillhörigheter 40

uteslut från ert umgänge..... 44

ögats överträdelser 32

Osanning	
lovat att inte	24
utan motiv.....	28

Otro	
avhåll er från	31
bekämpa en troende	38
den som grundar sitt liv på ..	27
det ondas yttersta gräns.....	31
ett vårdslöst ögonblick.....	64
försumma sin bön för en närmare	60
olydnad är	27

Otukt	
allt som kan leda till	32
avhålla sig från	23
gå icke nära	31

Oärlighet	
avstå från	97
skydda er själva mot.....	54

Ödmjukhet	
Allah kommer att höja hans status	149
bekräfta	21
den högre egenskapen	148
den Utlovade Messias har sagt.....	99
ett villkor.....	263
man skall lära sig	262
sök Allahs nåd med	144
tillbringa sitt liv i	xlv
visar inför överordnade.....	137

Öga	
mitt ögas behag finns i bönen.....	60

Öron	
förbjudet att lyssna till.....	34
inte låta våra öron lyssna till	36
skydda	35

Överskott	
förstör skördar	181

Öödmjukhet	
acceptera först	4
den som inte kan	44
Guds profeter har antagit ...	152
utveckla	144

P

Pakistan	
mest fientlig	285
när Pakistan grundades.....	289

Paradis	
den Helige Profeten sade ...	287
göra våra liv till	216

Paradiset	
bli värdig	140
budskapet om.....	116
den arrogante kommer aldrig till.....	140
den kommer att uppnå	120
dygd leder till.....	26
en sann troende	27
få sin väg underlättad	174

gärningar som leder till.....	27	Påhitt	
inte genom familjeband	174	ihopkok	50
kommer inte att släppas in	139	undvik nymodigheter.....	128
martyrer en högre ställning i	278		
Passion			
avsky varje tanke på.....	42		
en passion i hans hjärta	301		
håll under kontroll.....	43		
inte förledas av.....	50		
källan till	36		
köttslig.....	53		
villfarelse	52		
väckas till liv	36		
överväldigas inte av	230		
Pilgrimsfärden			
både män och kvinnor	35		
vissa undantag.....	63		
Profet			
indisk.....	305		
Profeten			
se den Helige Profeten Muhammad	ii		
Purdah			
själv berättar för andra.....	119		
Påbud			
foga sig i Guds	xliv		
i enlighet med	xliii		
i enlighet med Guds Sändebuds	xliii		
Istighfarbönen	76		
vishetens.....	223		
		Q	
		Qur'anen	
		se Den Heliga Qur'anen	ii
		R	
		Regering	
		förbli lojala mot	49
		ser ner på.....	136
		skyddande hägn.....	50
		Rykten	
		för vana att sprida	210
		Rättigheter	
		Allahs	176
		för föräldrar, barn och släktingar	178
		inte ger akt på	97
		inte tillskansa oss någon annans	41
		måste observeras.....	164
		människors	97

respektera makars.....94
 trycka ner andra.....94
 trycka ner andra genom att ..94
 två slags 176

Rökning

andra former av.....255
 försök sluta med 255
 skadlig inverkan.....254

S

Salam

den islamiska hälsningenxxviii

Sannfärdighet

behaga Allah 108
 trång grind 109

Sanningsenlighet

ett naturligt tillstånd.....28

Satan

arrogant blir bror 145
 fortsätta angripa oss..... 170
 frigör från.....216
 hade beslutat att 133
 har alltid bråttom med 14
 liv förenat med frestelser....276
 många olika metoder..... 134
 räddas från 214
 skydda sig själv mot.....52
 stolthetens fälla..... 134
 uppviglade till 138

var olydig mot Allah..... 134

Seder

att avhålla sig från xliv
 att undvika 35
 ge upp fåfänga 116
 inte blint följa.....253
 inte följa 113
 lyfta sig över.....252

Shirk

Allah kommer inte att
 förlåta..... 17
 chaudhry Zafrulla Khans mor
 avskydde 228
 den Helige Profeten oroar
 sig..... 19
 det samma som att.....253
 inte bara knäböja framför
 stenar 18
 kommer att hemfalla åt 19
 också en form av 20
 olika former av..... 19
 om en sedvänja inbegriper .253
 tag avstånd från.....228
 även kvinnor 190

Shudhi

kampanj i Indien.....268

Sjuk

bad sina böner.....236
 bön under sjukdom 59
 skall besöka 172
 skyddar mot 66
 även mentalt sjuka kan ha 28

Sjukhus

besöka de sjuka 172

byggdes i byar	282	förbjudna	256
Fadl-e-'Umar.....	284	spela kort.....	234
i Afrika	282'283	vanligt i västvärlden.....	256
läkare anmälde sig	282		
rika föredrog.....	283		
Skapelse		Ståndaktighet	
Gud tycker illa om när	186	fortsatte växa.....	248
i allmänhet	87	uppvisa	111
inte orsaka skada.....	xliv		
visa barmhärtighet mot.....	185	Svartsjuk	
		en av Adams söner.....	138
		undvik	138
		var inte	91
Skriftlärd		Synd	
ledare för	300	Allah torkar bort.....	103
själutnämnda.....	87	botemedel.....	162
		den första	141
Slöja		ett liv som färgats av.....	120
betyder avskildhet.....	xxvi	få del av	117
förmånats att använda	119	förlåta någons	89
intresse för integritet.....	119	förlåter sin medmänniskas.....	153
		högmod den största.....	133
Social		lidande sonar.....	103
cirkel utanför hemmet	136	skadar annan.....	89
faror	119	smutsig gyttejöl	123
kännetecken.....	181	tre ting utgör roten.....	138
omtänksamhet välgörande.....	172	tron frälser er från	161
		varje typ av.....	96
Social hjälp	281	ånger för.....	130
betonas	281		
Solförmörkelse		Syndaflod	
vid tiden för	234	passionerna liknar.....	53
Spel			
han avstod från	256		
lotteri inte tillåtet.....	256		
man bör aldrig	256		
pengar som vinnas är			

T

Taqwah xxxi

Tauhid

Guds enhet 20
innebär inte bara 20

Tillgivenhet

att visa en så hög 187
behandla med 211
ett resultat av 202
exempel på 304
fullständig 163
för islam 272
innebär att 22
skapar en känsla av 68
visa när det gäller detta
broderskapsband xlv

Tro

tog avstånd från sina familjer
på grund av 306
vittnesbörd har stärkt 306

Troende

avsiktligt dräper en 277
modern till de 251

Trofasthet

Allah blir hans vän 109
grind inte lätt att komma
igenom 109
inte kommit fram i ljuset ... 304
mot Allah 245

två äldre medlemmar 111
visa exempel på 304
visa nya exempel 304
Zafar Ahmad vårdar 292

Trohetsed

att lämna över sitt liv 5
framför världsliga
angelägenheter 271
förnyat vår 3
för ånger 13
Gudomlig befallning 9
hur ordningen började 13
innan den Utlovade Messias.. 8
inte vem som helst 9
kungörelse xxxiii
meningslöst utan ett
uppriktigt hjärta 86
offrade sina liv 111
om att ingå 296
rädd att de skall uppfatta ... 275
snabbt förbättras 233
villkor i 306

Trohetseden

att skänka sig själv 4
de tre första xxxiv
effekt på 238
elak behandling av andra 94
exempel på förändringar ... 228
inbegriper 115
kvinnor som avlägger 220
måtte Allah göra det
möjligt 216
omvälvande förändringar... 243
som ett frö sås 4
starka band 213
syfte och mål 10
tio villkor 289

två fördelar.....	214
vad är.....	4
Trohetsförbund	
den Utlovade Messias har sagt.....	215
Tyrann	
befria oss från	49
bön accepteras inte	39
Tålmod	
bär med	14
exempel på	241
föredöme.....	251
ha tålmod	47
saknar jämförelse.....	250
uttrycka	206
visar inte.....	38
Tålmodighet	
visa tålmodighet även om	48

U

Underkastelse	
böja sig ned i	64
högre ställning.....	150
i form av lovprisning.....	62
traditioner som illustrerar ..	207
under alla omständigheter ..	207
utveckla.....	144

Uppror	
aktiviteter som påminner om.....	49
avhåll er från	48
förleda okunniga till.....	50
håll er borta från.....	210
störa ett fredligt levnadssätt ..	49

Uppskattning	
gör en person värd.....	81
inte för att söka människors.....	167
måste ges.....	92
roten till	163

V

Vision	
den Utlovade Messias berättar	71
såg den Helige Profeten	237

Vänlighet	
Allah kommer att behandla er med samma.....	174
begränsa inte enbart till muslimer	177
behandla med	14
behandla sina medmänniskor.....	177
behandla tjänaren	186
dem vi inte tycker om	285
ersätt ilska med.....	99

mot Allahs skapelse	164
mot föräldrar.....	179
mot föräldrar, släktingar,föräldralösa....	165
ökar intelligensen	100

Världen

Allah ökar ens heder.....	150
alla som förblir ståndaktiga..	83
bara har ögon för	206
bry sig om lyx	270
den tredje	20
frukta er Gud i denna.....	148
fruktan för	5
får inte vara ert mål	214
föredöme för.....	44
förlust i denna.....	6
försumma inte din lott i.....	46
ha en inverkan på.....	11
jag är inte av denna	215
jämlikheten i.....	204
kommer att utbilda	86
kärleken till	201
närmar sig sitt slut	210
orsak till oro och problem..	137
resa och bjuda in	302
Satan visar	14
sprida sitt ljus till	12
starka band med den Utlovade Messias	213
sätter Allah framför.....	202
sätter exempel för	98
tankar om sig själv.....	145
till världens alla hörn.....	188
tro är viktigare	155

W

Walima

mat slösas	114

Waqf-e-nau

Det löfte som	xxxii

Z

Zakat

betala	156
delar	xxxii
obligatoriskt bidrag.....	41

Titelförklaringar

I indiskt språkbruk och tradition används vissa titlar som *Sheikh, Chaudhry, Mufti, Qadi, Malik* m.fl. som familjenamn. Om en förfader var t.ex domare, byhövding eller religiös rådgivare, levde dennes titel eller yrkesbeteckning sedan kvar och kom av kommande generationer att betraktas som ett familjenamn och inte en titel. (övers. anm.)

- Amrohi:*** Som kommer från Amroha
- Ansari:*** Som kommer från Ansar.
- Chaudhry:*** En framstående person, en byhövding, ibland endast en hederstitel.
- Hadhur:*** Ett tilltalsord: *Ers Helighet, Hans Helighet*. Skrivs ofta förenklat *Hazur*.
- Hadrat:*** Hederstitel. 'Hans Helighet', om titeln används rörande Hadhur, och 'hedervärde' om titeln används rörande andra personer.
- Imam:*** Det arabiska ordet för *andlig ledare*. Ahmadiyyaförsamlingens ledare kallas också *imam*. Ibland är *imam* en hederstitel.
- Maulana:*** En muslimsk religiös tjänsteman. Ibland är *maulana* en hederstitel.

- Maulavi:** En muslimsk religiös tjänsteman. En *maulvi* är en lärd person, teolog, magister, tillhör en lärd elit, men ordet kan också användas som hederstitel.
- Mian:** Den Utlovade Messias^{al} hela familj kan tituleras *mian*, men *mian* kan även vara en hederstitel för andra.
- Mir (Meer):** En förkortning av Amir som betyder ledare. Oftast en titel för dem som kallar sig Sayyed, dvs. en ättling till den Helige Profeten Muhammad^{sa}. Titeln används även av dem som har eller har haft en framstående ställning i samhället.
- Mirza:** En titel som adelsmän och prinsar använt i Iran och senare mest i Sydostasien.
- Mufti:** En distinktion, ibland en hederstitel, ibland den som levererar en *Fatwah* i religiösa frågor.
- Mullah:** En muslimsk religiös tjänsteman.
- Munshi:** skrivare, sekreterare. *Munshi* kan också vara en hederstitel.
- Murshad:** Vägledare.
- Nawab:** Indisk furstetitel, ståthållare.
- Pir:** Mentor.
- Qazi:** Domare. En distinktion, stamtillhörighet.

Qazi kan även vara en hederstitel.

- Sahib:** Respektabelt tilltal till en man, *herr* på svenska. Skrivs vanligen efter namnet ifråga.
- Sahibzada:** Respektabelt tilltal till en person av god familj.
- Sardar:** Distinktion, stamtillhörighet.
- Sayyed:** En ättling till den Helige Profeten Muhammad^{sa}.
- Shah:** Titel för medlemmar av släkten Sayyed. Bokstavligen betyder Shah kung på persiska.
- Sháhid:** Titel för en som avlagt examen vid Ahmadiyyaförsamlingens missionärshögskola.
- Sheikh:** Respekterad person, ibland en hederstitel.
- Sialkoti:** Som kommer från Sialkot.
- Sufi:** Bokstavligen betyder ordet en islamisk mystiker. Ibland en hederstitel. *Sufi* kan vara en distinktion, att personen ifråga har en högre rang än andra världsliga.
- Yalani:** Som kommer från Yalan.

Kontakt:

Islams Ahmadiyya Församling

Nasir Moskén

Tolvskillingsgatan 1

SE-414 82 Göteborg

Sverige

Tel. 031-741 64 80, 031-741 64 89

Fax. 031-741 64 81

www.alislam.org, www.ahmadiyya.se

info@ahmadiyya.se

VILLKOR FÖR TROHETSEDEN OCH EN AHMADIS ANSVAR

Islams Helige Profet, Muhammad^{sa} hade förutsagt i en profetia att en utlovad Messias och reformator skulle komma och förnya islam. Hadrat (Hans Helighet) Mirza Ghulam Ahmad^{al} från Qadian i Indien, gjorde anspråk på att vara denne Utlovade Messias och reformator. I december 1888 kungjorde han att Gud hade givit honom i uppdrag att skapa en ny församling med rättfärdiga muslimer och att låta dem avlägga en speciell trohetsed.

Innan han grundade denna nya församling 23 mars 1889, distribuerade hadrat Mirza Ghulam Ahmad^{al} tio villkor för en Trohetsed (bai'at) för dem som önskade söka inträde och sluta sig till hans grupp. Dessa villkor inbegriper islams innersta väsen på ett underbart sätt och beskriver en ädel uppförandekod för miljoner Ahmadimuslimer av idag.

Den världsomfattande Ahmadiyyaförsamlingens nuvarande överhuvud, hadrat Mirza Masroor Ahmad^{aba}, har under sina predikningar och föredrag, förklarat dessa tio villkor i ljuset av den Heliga Qur'anen, den Helige Profeten Muhammads^{sa} Traditioner (Ahadith) och hadrat Mirza Ghulam Ahmad, den Utlovade Messias^{al} skrifter. En svensk översättning av hans tankeväckande förklaringar presenteras i denna bok till nytta för alla Ahmadimuslimer och för alla dem som vill lära sig mer om Ahmadiyyat, den sanna islam.

Swedish Translation of
Conditions of Bai'at and Responsibilities of an Ahmadi
*According to the Holy Qur'an, Ahadith of the Holy Prophet
Muhammad^{sa} and sayings of the Promised Messiah^{al}*

Sharā'it-e-Bai'at aur Ahmādī kī Dhimmidāriyān
Az rū'ī Qur'an, Ahādīth aur Irshādāt-e-Hadrāt Aqdas
Masīh-e-Mau'ūd 'alaihis-Salām

A series of sermons and speeches delivered by Hadrat Mirza Masroor Ahmad^{aba}, fifth successor to the Promised Messiah and Imam Al-Mahdi^{as}, in which the ten conditions of initiation into the Ahmadiyya Muslim Jama'at have been explained in wonderful detail.

ISLAMIS
AHMADIYYA FÖRSAMLING
Sverige

